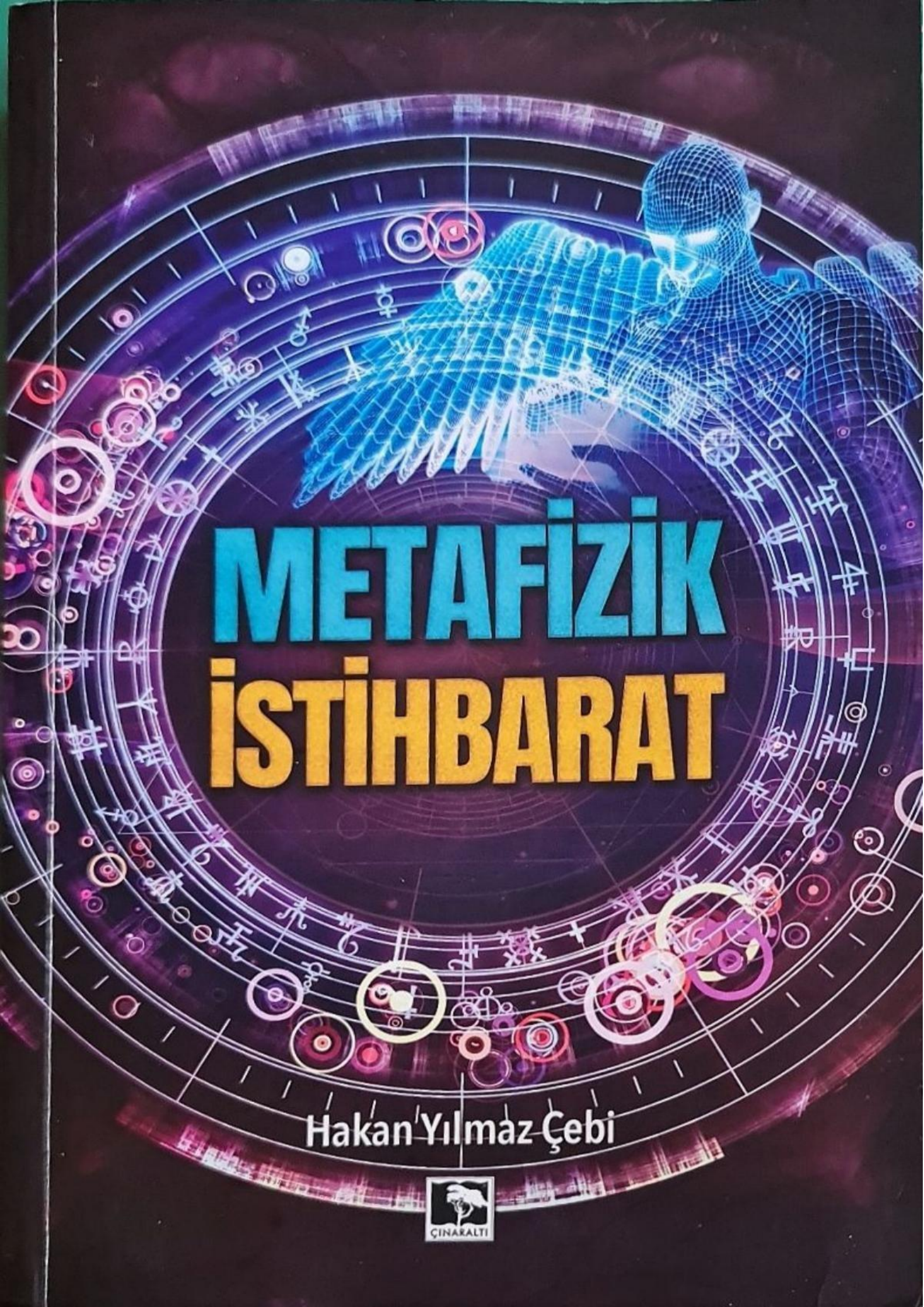

METAFİZİK İSTİHBARAT

Hakan Yılmaz Çebi

ÇINARALTI

"Sevgi"li eşime; yeryüzü meleklerim Azra İrem ve Ahu Deniz'e...

ÇINARALTI'nda okumak başkadır.

METAFİZİK İSTİHBARAT
Hakan Yılmaz ÇEBİ

Çınaraltı Yayın	: 242
Tarih Dizisi	: 44
Yayın Yönetmeni	: Fatih DEMİR
Kapak Tasarım	: Erdi DEMİR
Sayfa Tasarım	: Levent PREVEZE
Baskı Tarihi	: 2021
Baskı Yeri	: Çalış Ofset Matbaacılık Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Yılanlı Ayazma Sok. No:8/D Zeytinburnu/İstanbul Tel: 0 212 482 11 04
Sertifika Nu.	: 45159
ISBN	: 978-625-7131-73-5
Sertifika Nu.	: 16407

© 2021, Çınaraltı Yayın.
Bu kitabın her türlü yayın hakkı, anlaşmalı olarak Çınaraltı Yayınları'na aittir. Kaynak gösterilip alıntı yapılabilir. İzinsiz hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ÇINARALTI

Çınaraltı Yayın Dağıtım
Topçular Mah. Muhtar Celil Kulaksız sk.
No: 73/1 Eyüp/İSTANBUL
02126242448
bilgi@cinaralti.com.tr www.cinaralti.com.tr

METAFİZİK İSTİHBARAT

Hakan Yılmaz ÇEBİ

ÇINARALTI

Hakan Yılmaz ÇEBİ

Hakan Yılmaz Çebi, 1968 yılında Zonguldak'ta doğdu. Aslen Trabzon'un Sürmene ilçesi nüfusuna kayıtlı olup, İsmailçebioğlu eşrafmdandır. 1993 yılında Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Halkbilimi Anabilim Dalından mezun oldu. Üniversite tahsiline başladığı ilk yıllardan itibaren ulusal basın kuruluşlarında özel haberci, haber müdürü, yardımcı yönetmen köşe yazan gibi pek çok vasıfla çalıştı. Uluslararası üne sahip şirketlerde kısa bir dönem Halkla İlişkiler ve Tanıtım görevlerini de yürüttü. Milli konsepte uygun stratejik araştırmalar başta olmak üzere Halkbilimci olarak edebi ve kültürel faaliyetlerin yanı sıra özel istihbarat, metafizik ve olağanüstü olaylar alanında yoğunlaştı.

Bir dönem 133 program yayınlanan ve özel bir seyirci kitlesine ulaşan "Hazır Kıta" programıyla kamuoyunun dikkatini çekerek, "Hazır Kıta Akademisi" ve "Toplumu Aydınlatma Hareketi" olarak bilinen araştırma ve düşünce kuruluşlarını organize etti. Kurucusu ve yöneticisi olduğu bu yapılanmalar bünyesindeki çalışmalarını, takım arkadaşlarıyla birlikte pek çok ülke ve uluslararası sahalarda sürdürüyor.

Yayınlanmış Eserlerinden Bazıları:

21. Yüzyıl Savaşları ve Hedefteki Türkiye

Para-Petrol ve Son Perde

Tek Dünya İmparatorluğu

Bu Topraklarda Petrol Var

Judasofya/Ayasofya ve Patrikhane Üzerinden Oynanan Gizli Oyunlar

İsrail'in Şifresi

Kara Divan

Türkiye'nin Petrol Savaşları

23. Kategori

Atatürk Mason muydu?

Devlet İçin Devlete Rağmen

Yeraltının Saklı Hâzineleri (ortak yayın)

3. Dünya Savaşı

Gizlenen Talmud Yasaları

Kurtlar Konseyinde Çalman Vatan Filistin

İşaret Masonluğun Gizli Dili

Gizlenen Dünya Tarihi

Cennete Açılan Kapı Ayasofya

llluminati'nin Şifresi (ortak yayın)

İçindeki Meleği Dinle/Yakaza Adamları

Son İşgal Yecüc Mecüc

Satanizmle Mücadele El Kitabı (ortak yayın)

Hazır Kıta Ruhuyla

Bir Yahudi Ütopyası/Vadedilm iş Kürdistan

Küresel Virüs

İllüminati deşifresi

Metafizik İstihbarat

Amerikanın Derin Devleti

İsrail'in A Planı

Kutsal Tabut

Armegeddon

Çalınmış Vatan Filistin

Kızıl Elma Şuuru

Atatürk'ün Masonlarla Mücadelesi

Masonların Gizli Dili

Satanist Kuşatma

Şeytan Diyor ki

Tapmak Kanunları

*www.hakanyilmazcebi.com

İÇİNDEKİLER

YAŞANACAK OLAYLARIN ÖN SEYİRLERİ.....21
Kader Aynam "O Cilalı Taş" Mıydı? 21
"Ol Der Oluverir" 28
Rüzgârlımeşe Mahallesi.....31
Bir Levitasyon Anıymış Meğer 34
Uç Uç Kelebek. 36
DOĞU TÜRKİSTANLI CİNAYETİ.....39
Orhan Ağabey'e Yaptirdiğimiz İstihbarat 39
Cin Dedikleri 39
Metafizik İstihbarat Ve Cinler 41
Arkadaşimi Arayip Cinlere Gerekli Kodlari İstedim.....47
PARAPSİKOLOJİK GÜÇLER:CİNLER ve ŞEYTANLAR!..... 57
"Ya İlah Olurlar Ya inkâr Edilirler" 61
Camideki Garip Bir Adamın Anlattığı "Hafızlık Sim".....64
"İns-Cin" Beraber Yaşayanlar.....66
Cinlerin ömürleri 73
Kuran'da Cinlerle İlgili Bazı Sure ve Ayetler.....75
Cinler İstihbarat Toplamak İçin Yola Çıkıyor.....78
Cinlerin Cisimleri Hususunda Tartışmalar 79
Cinler ve Şeytanlar İnsanların Şekline Girer Mi?.....81
Cinlerin Sihirbazı 82
Cinler Nerelerdedir? 83
Sihrin ve Hastalıkların Merkezleri 84
Bazı Mezarlıklardaki Şer Konseyi 85
İnsanların Evlerine Şeytanların Girmesi.....85
Herkesin Cinni Şeytanı Var Mı? 86
Cinler De Yer ve İçerler Mi? 87
Yılan Kılığında Bir Cin. 89
Şeytan Sol Eliyle Mi Yer-İçer? 90
Cinlerin Davetsiz Yeme ve İçmelerinin Engellenmesi 91

Cinlerin Hepsi ölür Mü? 92
Cinlerin Üremesi? 93
"Ol Der Oluverir " 94
Cinlerin Çarpım Tablosu. 95
Hava Gibi Girer Yel Gibi Çıkarlar 97
Damarlarda dolaşabiliyorlar mı? 97
Cin Dünyası 99
Yeryüzü Denen Sahnenin İlk Oyuncuları 100
İç İstihbaratçı 101
• Şeytanlar İnsanların Vücuduna Nereden Giriyor? 104
Şeytan'm En Sevdiği Soru? 105
"Vesvas'Tyla Konuşan Adam 105
Şeytan Sinek Şeklinde İstihbarat Topluyor 106
PARAPSİKOLOJİK ARAŞTIRMALARDA YAKIN DÖNEM "RUHÇULUK " 109
İlk Safha Hilekârları Ayıklamak. 108
Hileler Kataloğu. 115
Beyinden Beyine Aktif Bağlantı 119
İki Kız Kardeşle Başlayan Ruhlar Trafiği 121
Yenidünya'da Okültizm Yayılıyor 127
Medyumlar Amerika'da Değer Kazanıyor 130
Sahtekâr Medyumlar ve "Deli Düğümü" 137
Trans Halinde Yazılan Ya Da Yazdırılan Romanlar 145
"Zihinsel Radyo Nasıl Çalışır?" 154
Parapsişik Olaylar Laboratuvarda 159

İNSAN, MAKRO ÂLEMDE "MİKRO ÂLEM" MİDİR? 171
Makro Âlem 171
Mikro Âlem 172
Ruhlar ve Âlemler..... *.....174
öte Âlemde Yaradılışın Başlangıcı ve Ruh Gerçeği 176
"Gözler Ruhun Pencereleridir".....177
Merhum Cenk Koray'la Bir Hatıra..... 178
Mutasavvıfların Üstadı Ruhu Nasıl Anlatıyor? 181
Ruh'un Seyri.....183
Ruhların Cesetteki Yerleri ve Donanımları 184
Ruh Kaç Kilogram? 192
Akıcı Beden (Perispri) 195

OLAĞANÜSTÜ HAL VE KERAMETLER.....197
Mustafa Kemal'in "El Falında" Ne Göründü? 198
Fevzi Çakmak ve Hahamlar.....199
"Bol Ayran İçsin".....200
"Kısmetin Şam'dadır".....201

GELECEKTEN HABER ALMA TEKNİĞİ:
SADIK RÜYALAR 203
Ders Programlarımı Yanıma Almam İçin Rüya
Yoluyla Uyarılıyorum.....203
Yüce Allah Peygamberini Rüya İle Doğruladı..... 206
Yakaza.....211
Uyku Hali Ve Ruh. 213
ABD'li Uzmanlar Anadolu'da Rüya Avına Çıktı 218
Telepati Nedir.....219
Canlılarla ölüler Arasındaki Fikir Alışverişleri 222
Ruhlardan Alman Mesajlar.....224
Mezarlıktaki Pentagon Toplantıları 225
Ruhi Degajman Ve Medyumlar.....231
Radar Adamlar/Medyumlar 233

TA/ SA/ W/ UF.....234
KGB'nin Beyin Okuma Timleri.....239
Yeltsin'i Kurtardık. 240
RUHUN EŞYA, BİTKİ, HAYVAN VE
İNSANLAR ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ.....241
Psikokinezi.....241
Biyoplazmik Enerji.....242
Kedilerle Fareler İçtimada.....244
Psikometri.....245
Hipnotizma Ve Manyetizma.....247
Hekimlerin Tedavi Edemedikleri Hastalıkları İyi
Eden Gerisörler.....251
Dua Ve Bedduanın Tesirleri.....253
Duanın Güç Kaynağı "Ayet'el Kürsi".....256
Mucize Ve Keramet.....257
Tayy-ı Mekân.....259
Gayb Aleminin askerleri: "Ladikli Ahmet Ağa".....262
Led un İlmi Su Gibi Akar Gönüle.....263
Havassın Teknolojisi.....265
Havassın Toplanma Yerleri.....265
Havas Mücadelesinin Yetki Sınırı.....266
Havas Ve Askeri Hizmet.....267
Askeri İstihbarata Hainlik Eden Yanar.....268
Kore Harbi Ve Yanlan Kuşatma.....268
Ahmet Ağa Ve Pilot Teğmen.....269
Rufaî Dervişleri Ve Yaptıklan Gösteriler.....272
Yogizm Ve Fakirizm.....277
Yogizm..... 277
Raca Yoga..... 280
Mantra Yoga..... 280
Matha Yoga.....281

Fakirizm 281
İnsanın Manyetik Atmosferi 282
Parapsikolojik Güç Verilen Eşyalar..... 283
Hazreti Süleyman'ın Yüzüğü. 283
Musa'nın Asa'sı/Asa-Yı Musa.....285
Hz. Davud'un Kılıcı.....286
Kutsal Tabut/Sandık. 287
İsrail Davut Ve Golyat Savaş Anıtı inşa Edecek. 288

M E MORA TL AR YAŞANMIŞ OLAĞAÜSTÜ TECRÜBELER 291
Türk Sosyo-Kültürel Yapısı İçinde Sosyal Olarak Kabul Edilmiş Tecrübelerin İletişim Biçimleri Tasnif Denemesi.....296
1) Cinler İle Kurulan İletişim Biçimleri Ve Yaşandığına İnanılan Olaylar..... 297
2)Alkansı İle Kurulan İletişim Ve Yaşadığına İnanılan Olaylar 301
3) Ağırlık Basması-Karabasan-Congoloz-Erkebit-Hırtik-Hınkur Munkur-Kul-Kara Ura-Yol-Azdıran Ve Demirkıynak Adlı Varlıklarla Kurulan İletişim Biçimleri Ve Yaşanılan Olaylar 303
4) Hızır İle Kurulan İletişim Biçimleri Ve Yaşandığına İnanılan Olaylar 304
5) Yatırlar, Evliyalar Ve Şehitlerle Kurulan İletişim Biçimleri Ve Yaşandığına İnanılan Olaylar 311
6) Rüya Görme Yoluyla Kurulan İletişim Ve Yaşandığına İnanılan Olaylar 314
7) Nazar Değmesi Yoluyla Kurulan İletişim Ve Yaşandığına İnanılan Olaylar 317
8) ölülerle Kurulan İletişim Biçimleri Ve Yaşandığına İnanılan Olaylar 318

9) Büyü Ve Diğer Geleneksel Pratikler Yoluyla Kurulan İletişim Ve Yaşanıldıgına inanılan Olavlar 321
10) Fal Ve Falcılık Yoluyla Kurulan İletişim 323
11) Tam Tanım! anama yan Olağanüstü Bir Güçle Kurulan İletişim Ve Yaşananlar 324
12) Modem Kent Yaşamı Memoratlan: Ruh, Cin ve Ufolarla Kurulan İletişim Biçimleri Ve Yaşanıldıgma İnanılan Olavlar..... 325

PENTAGON ve NASA'DAKİ METAFİZİK İSTİHBARAT . 329
Detektör İnsanlar..... 333
Kirlian Etkisi 334
"Tibet Hapı"..... 335
"Melek Tozu"..... 336
Afyon Savaştan. 337
Uzay Kapsülünde Telepati Deneyi 338
"Orgon" ve "Zaman Enerjisi" 340
Askeri Telekinezi 344
Bevın Dalgalarıyla Füze Yönetimi 347
Psitronlar 348

TOPLUMDA PSİ KONTROLÜ..... 351
Kitle Yönledirme Cinayetleri Ve Hipnotik Suikastçiler..... 354
Kitle Kontrolü. 356
Güçlendirme Teknikleri..... 357
Gizli Psi Mesajları..... 361
Kripto Kutsal Kitap..... 361
Seyyal Beden. 362
Anahtar Kelime 364
Databank Adamlar..... 364
Hafıza Kontrolü.....;..... 365
Astronotlar 366

BERMUDA ŞEYTAN ÜÇGENİ CİN SULTANLIĞI MI?. 367
Bermuda Üçgeni Bölgesinde Büyük Uçak Kayıplan..... 368
Yakın Zamanda Üçgen İçinde Kaybolan Veya Boş
Olarak Bulunan Gemiler..... 370
YAZARIN DİPNOTU..... 373
ULUSLARARASI PARAPSİKOLOJİ LABORATUARLARI VE
ARAŞTIRMA MERKEZLERİ 375
KAYNAKÇA 387

Tebrik/Teşekkür...

Başta, araştırdığım kaynaklar arasında en çok istifade ettiğim eserleriyle Sami önbulak Beyefendiye ve parapsikolojik istihbarat konularında yaptığı araştırma, edindiği bilgi ve deneyimleri bizlerle paylaşan Kd. Albay Emrullah Tekine, teşvikleriyle Taner Nuri Çebiye kalbi şükranlarımı sunuyorum.

Ve "Büyük Türkiye"nin ilim-irfan ordusu (görünen-görünmeyen) tüm "Hazır Kitapsına selam ve dua ile!..

Metafizik İmtihan...

“Tuttular Süleyman’ın mülküne dair şeytanların uydurup takip ettikleri şeyin ardına düştüler. Halbuki Süleyman kafir olmadı fakat o şeytanlar kafirlik ettiler; İnsanlara Sihir öğretiyorlar, Babil’de “Harut ve Marut’a, bu iki meleğe indirilen şeyleri öğretiyorlardı. Halbuki o ikisi: “Biz ancak bir imtihan için gönderildik sakın sihir yapmaya izinli olduğunuzu düşünüp de kafir olmayın.” demedikçe kimseye öğretmezlerdi. İşte bunlardan (Harut ve Maruftan) kişi ile eşinin arasım ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Fakat Allah’ın izni olmadıkça bununla kimseye zarar verecek değillerdi Kendilerine zarar verecek, menfaate olmayan bir şey öğreniyorlardı. Yemin olsun ki onu her kim satın alırsa ahrette bir nasibi yoktur, bunu gerçekten biliyorlardı. Fakat ‘uğruna canlarını sattıkları o şey’ ne kötü bir şeydi bunu bilselerdi!”

Bakara Suresi/102

Niye Böyle Bir Kitap?

Hayatım boyunca çok küçük yaşlardan itibaren bir takım parapsikolojik güçlerden ve olaylarla karşılaştım ve onlardan faydalandım, önceleri bu güç ve olaylar "Kader", "Ruh" mevzularını çözmeme yararken bu durum daha ileriki yaşlarda gelecekle ilgili istihbarat yapıp, olayları önceden analiz etmeme yaradı.

İşte bu yüzden kitabın akışı içerisinde zaman zaman kendi yaşadığım tecrübelerden bazılarını siz değerli okurlarımla paylaşarak, konuyu daha akışkan, anlaşılır ve özel hale getirmeye çalıştım.

Ayrıca, Ayşe anneannemin canım annemi doğurduktan sonra el ayak çekilince, tanımadığı "yüksek ruhlu bir şahsiyetin" odada bir anda belirmesi ve "Kızım, çok Osmanlı bir kızınız oldu" deyip isminin de "Berat' olarak konulmasını istemesi, ardından da evlerinin önünden akan, ismi gibi "Karadere"de yıllar sonra büyük bir acıyla karşılaşacağını ve bu acıya da sabretmesini söyleyip bir daha görünmemesi, akabinde de söylediği gibi o derenin kıyısında çift yürekli dedikleri 18 yaşındaki Muhsin dayımın vurulup ölmesi ve bunun gibi birçok hatıra bende birbirinden derin izler bırakıp, fizik ve metafizik âlemdeki bu içselliği keşfetme ve değerlendirme eğilimi doğurdu.

İşte akıllarınızdan geçebilecek, "Niye böyle bir kitap?" sorusunun peşinen cevabı bu sevgili okurlarım.

Gizli Parapsikolojik Savaş

Parapsikoloji, 20. asrın son çeyreğinden itibaren klasik akademisyen anlayışın ötesine geçilerek yapılan araştırmalardır.

İlginçtir, parapsikolojik kabiliyetlere dayanılarak yapılan çalışmalar, 1945-1990 yılları arasında gücünü komünist Rusya'dan alan birtakım odakların şarlatanlık, büyücülük-üfürükçülük faaliyetleriyle bir tutularak karalama kampanyalarına maruz kalmasına rağmen; bizzat komünist Rusya tarafından "Parapsikolojik Araştırma Merkezleri" kurularak değerlendirilmiştir. Üstelik en derin devlet teşkilatlan bünyesinde kurulan bu merkezlerin parasını bu çalışmalan büyücülük veya üfürükçülükten ayırt edecek entelektüel bilgisi olmayan halk, vergileriyle ödüyordu.

Soğuk savaş döneminde çoğu materyalist temeller üzerine kurulmuş ülkelerde, dönemin en donanımlı parapsikoloji merkezleri faaliyet gösteriyordu.

Parapsikolojik çalışmalar içerisinde gizli okült gelenekleri binlerce yıldır yaşatan örgütlerin birinci derecede önemi vardır. Bugün dünya çapında faaliyet gösteren ve dereceleme sistemi her ülkeye göre farklı sırlar saklayan Siyon ve onların çiftlikleri olarak adlandırdıkları mason locaları bu bilimi "Harut ve Marufun uyarılarına rağmen geleneğe bağlı olarak kullanmada oldukça ustadırlar. Localardaki ayinlerin tamamı parapsikolojik kuvvetleri çekme ve onları amaçları doğrultusunda kullanma üzerine kuruludur.

Günümüzde metafizik istihbaratta da faydalanılan ve parapsikolojinin inceleme konusuna giren konulardan

bazılarını şöyle sıralayabiliriz: Duyudışı Algılama (ESP), telapati, durugörü, önsezi, psikokinezi (PK), telekinezi, rüyalarla fizik beden dışı algılama, hipnoz ve hipnoz altında duyu dışı algılama, hayvanlarda ESP, bitkilerde parapsikoloji, duruişiti, psikometri, levitasyon, teleportasyon, paranormal şifacılık ve cerrahi (PSI-TIP), paranormal teşhis ve otoskopi, gezici durugörü, astral seyahat (OOBE), beden enerji merkez ve alanları: şakralar ve auralar, tayy-i mekân, bast-ı zaman, biyokozmik enerji ve psikotronik bilimi, kirlian ve düşünce fotoğrafçılığı, telkin bilim, psişik arkeoloji vs.

Hemen her insanın farkında olsun veya olmasın bir veya birçok parapsikolojik gücü vardır. Tıpkı benim başıma gelen olaylar tarzında onlarca, hatta yüzlerce olayı birçok insan anlatabilir. Önemli olan bu yeteneklere sahip insanların yeteneklerini nerede kullanabileceğini bilmesi ya da bu yetenekleri kimlerin ne amaçla kullandıklarını bilip karşı tedbirler almasıdır.

Yeryüzünde birçok istihbarat teşkilatı parapsikoloji güçleri olan insanlardan yararlanıyor. “İnsanlar ve Mucizeler” kitabının yazarı W. Keller’in kitabının son satırını vererek giriş cümlelerimizi bağlayalım:

“Bu *Kova burcu çağı, insanlığın kendini yenileyerek ruhsal temeller üzerine” görkemli yapısını yükselttiğini görecektir.*

Yaratan Yüce Mevla’mız, ihsan ve ikram ederse bizler de gayret edersek önümüzde insanlığın yıldızının kıyamet kopmadan evvel parlayacağı “özel bir dönem” var!

Hakan Yılmaz Çebi

"İnsanlarla hayvanlar konuşup anlaşmadan, kişinin ayakkabısı ve başörtüsü konuşmadan kıyamet kopmaz"

(Ebu Said El-Hudri)

YAŞANACAK OLAYLARIN ÖN SEYİRLERİ: *"KADER AYNALARI"*

Kader Aynam "O Cilalı Taş" Miydi

Metafizik İstihbarat kitabımızın gizemli konularına girmeden önce gerek kitabı niçin kaleme aldığım gerekse şahsımın da zaman zaman faydalandığı bu güçleri daha iyi anlatabilmek için çocukluğumda yaşadığım bazı hatıraları yeri geldikçe siz değerli okurlarımla paylaşacağımı kitabın giriş cümlelerinde vurgulamıştım. Sanırım kendi yaşadığımız hayattan vereceğimiz tecrübeler, kitap boyunca paylaşacağımız diğer olayları hep birlikte daha sağlıklı tahlil etmemize yarayacaktır. Ayrıca bu kitapta sık sık yer verilen fizik ötesi hadiseler, farkında olmadığınız veya kısmen olduğunuz yaşanmış veya yaşayacağınız birtakım hadiseleri daha iyi değerlendirmenize (de) yarayacaktır...

O sabah nedense güne iyi başlayamamıştım. Üstelik hava da insanı bayağı geriyordu. Yağmur bulutları semada

bir kurşun gibi ağırlaşmış, insanların sinir sistemlerini tetikUyordu. Tabii o günkü atmosferi henüz bu kadar iyi tarif edemezdim ancak havanın kapalı olmamasının çevrede de ayn bir keyifsizlik bıraktığının pekâlâ farkındaydım.

O zamanlar -70'li yılların başında- otomatik çamaşır makineleri henüz yaygın değildi. Haliyle annem de her emekçi hanımı gibi yemek pişirdiğimiz ocakta çamaşır yıkamak için su kaynatıyordu. Her çamaşır günü olduğu gibi annem o gün de fazlasıyla gergindi. Kendi kendime; "Bak oğlum hem hava gergin hem de annen, ikisinden biri patlayacak, çıtın çıkmasın..." şeklinde telkinde bulunuyordum.

Az sonra korktuğum başıma geldi. Hava patlamadı ama annem patladı! Ayakaltmda dolaşıyorum diye beni hiddetle dışarıya çıkarmak istedi. Bir an önce sokağa çıkıp dışarıda oynamamı istiyordu. Oysa diğer günler bir şey olur diye istesem de dışarıya çıkarmaz, yalvar yakar zorla izin alırdım. Hele, hava o günkü gibi ha yağdı ha yağacak durumdayken izin almak, akla hayale gelir bir durum değildi.

Lakin o gün her an bir kazaya uğrayacakmış gibi hal vardı üstümde. Gerçi bugünkü nazarlarla baktığımda, belki "yeniden doğmaya zorlanmak!" da denilebilirdi buna.

Bir türlü annemin evdeki varlığımın verdiği "ayakaltı psikolojisini" büyütmesini anlayamıyordum. Biricik kuzusu oğlunu adeta görmüyor, sanki kaderin önünde "istem dışı bir role" zorluyordu. Hatta ne yaptığının bile farkında değildi diyebilirim. Dışarı çıkmam için sürekli ısrar ediyordu. Üstelik henüz o kadar da yaramazlık yapmamıştım, hatta -bana göre- hiç yapmamıştım! Dedim ya her şey sanki ısrarla üzerime geliyor, kaderi kazalardan birinin yaşanacağı öylesi bir oyunun içine çekilmeye çalışılıyordum.

Neticede içimdeki sıkıntıyı bir türlü anneciğime anlatamadım!

Üstelik üzerimdeki kareli-desenli (ekose) kısa pantolonu da hiç sevmiyordum. Adeta kendimi çıplak hissediyordum. Bu da dışarıya çıkmak istememem için bir başka nedendi.

İstemesem de dışarıdaydım artık. Çok şükür ki hiçbir arkadaşım ortada yoktu da beni bu sevimsiz, kendimle barışık olmadığım halimle görmüyorlardı. Gergin hava herkesi kıyıya bucağa çekmişti. İnsanlar her an gelebilecek bir fırtınadan çekindiğinden oldukça ezik başlamışlardı güne. Haliyle uçuşan birkaç ağaç yaprağı ve ürkek ürkek bakan tekir bir kediden başka hareketli bir canlı da göremedim etrafta.

Kendimi biraz yalnız, biraz itilmiş, biraz da sevimsiz hissediyordum. Sözün özü hiç ama hiç havamda değildim. Söylendiğine göre o zamanlar bayağı güzel bir çocuktum, haliyle de ilgiye oldukça alışıktım. Hoş, ablam kadar girişken ve kendini sevdiren biri olmasam da bu mesafeli halime rağmen insanlarda iyi bir intiba uyandırdığımı fark edebiliyordum. Ancak her ne olursa olsun o gün çok farklıydı ve ben cezbe kabiliyeti içeresinden alınmış mıknatıs gibiydim. Kimsenin de beni bu ruh haliyle görmesini istemiyordum. Dedim ya çok şükür ki etrafta da kimsecikler de yoktu...

Rizeli Çemberci ailesine ait apartmanın girişine doğru yürürken, aklım hala bana üzerimde yokmuş gibi gelen sevimsiz kısa pantolonumdaydı. Etrafımda ki canlı cansız her şey adete bu halimi fırsat bilmiş, sürekli psikolojik baskı yapıyor gibiydi. Bir an kendimi hayatın içinde yarı canlı bir gölge gibi hissettim. Benliğimdeki çatışmalar bittiğinde apartmanın zemin katından ön bahçesinde bulunan "o cilalı taşa" bakıyordum. Taş cilalı mıydı, yoksa ayrı bir taş türü müydü bilemiyordum ama ayakkabı boyacılarında gördüğüm cila maddesi gibi taşın üzeri yağlı ve bir o kadar da parlaklıktı. Bu parlaklıktan olsa gerek anlamlandıramadığım bir dürtüyle bakışlarımı mıknatıs gibi kendisine çekiyordu ve

hipnoz olmuş gibi bakışlarımı bir türlü ondan alamıyordum. Neticede taşın bir buçuk metre kadar üstünde bir yerdeydim. Ve yine uzun bir süre şaşkın şaşkın taşın üzerinden gözlerimi alamadığımı hatırlıyorum.

Bir ara ne olduğunu anlayamadan içimdeki bir şeyin vücudumdan sıyrıldığımı hissettim. Gerçi bu duruma çok da şaşırmadım. Çünkü çoğu kez hem rüyamda hem de uyanıkken farklı yerlere gittiğimi hisseder çoğu zaman bu durumun uykuda mı yoksa uyanıkken mi olduğuna karar veremez, sonunda da bu durumu daha fazla düşünmeden "öyle bir hal" deyip geçiştir ir dim. Ancak bu kez daha farklıydı: Bu defa, ayaklarınım bitişip taşm üzerine doğru hazır ol vaziyetinde düştüğümü, taşm üzerinden ayaklarımın kayarak yere temas ettiğini ancak bu arada başımın namazdaki rükû pozisyonu gibi dizlerime çekildiği bir anda cilalı taşa kafamı çarparak alilimin kana bulandığım görmüştüm.

Görüntünün içinde kan olduğundan olsa gerek, kendime geldiğimde bayağı sevindim. İçimden hemen orayı terk etmek geldt Ancak taştan ve taşm yüzeyinden kendimi bir türlü alamıyordum. Üstelik bu defa az evvel ayakta gördüğüm rüya benzeri halin gerçekte zuhur edip etmediğini merak etmeye başladım. İçimde bu hali daha önce yaşadığımla ilgili anlamsız bir hal oluşmuştu ki bu düşünce inanılmaz derecede baskındı. Sanki yaşayacak sahneyi yayına girmeden evvel "ön izleme" odasmda görmüş, eve gelip televizyonu açtığında ise bu sahnede şunlar olacak diyen insanlar gibiydim. Ancak işin içinde kan vardı ve sahne beni ilgilendiriyordu ki bir an önce -setten- kaçmalıydım... Bu niyetle ayaklarımı kıpırdatmama daha fırsat kalmadan adeta iki ayağım manyetik bir güç tarafından yerden kesildi. Üstelik az evvel gördüğüm hayali vaziyette olduğu gibi; ayaklarım bitişik bir halde taşın üzerine düşmüş, kısa bir duraksamanın ardından tekrar ayaklarım

bitişik bir vaziyette kayarak hızlı bir şekilde rükuya eğilir vaziyette kafamı bir türlü kendisinden kaçamadığım o cilalı taşa alın kısmını yapıştırırcasına çarpmıştım. Ardından sımsıcak bir kan deryası...

Artık çok şeyi değil tek bir şey düşünüyordum; az evvelki rüya benzeri hali nasıl olmuş da yaşamıştım?.. Ya da yaşasam bile niye 20-30 saniye önceden üstelik gözüm açık olarak bu sahneyi görmüştüm? Evet sahne tekti ancak, sahnenin yeri, o sessizlik, o düşüş, düşüşteki teferruat, cilalı taşın işlevi ve kan! Bunların hepsi neydi?

Ne oluyordu bana bir türlü anlamıyordum. Üstelik içimde de müthiş bir öfke vardı. Canımın acısı bir yana herkese kırgındım. Öncelikle istemediği halde kuzucuğunu sokağa salan anneme. Niye sevmiyordu ki bugün beni! Bir an sıcağı sıcağına canımın en çok yandığı bu anda beni böyle kanlar içinde görüp vicdanın sızlamasını istedim. Hele gözleri şişene kadar ağlarsa daha da iyi olurdu. Ya diğerleri, niye bir arkadaşım dahi sokağa çıkıp da beni yanına çağırmadı, niye koskoca apartmandan bir amca, bir teyze çıkıp da sabahın bu vaktinde "ne yapıyorsun oğlum orada, düşersin" deyip beni buradan uzaklaştırmadı, ya da yanına çağırıp başımı okşamadı? Niye ama niye bu labirentte yalnız bırakıldım, itildim. Niyeee her şey kalbimi kırıp, ruhumu sızlatmak için böylesine organizeydi?.. Niye ama... Niye!

Bir ağacı, bir çekirdeğe sığdırır gibi bir hayatı bir ana sığdırmışlardı adeta. O etrafımda gezen soğuk sonbahar yelinin şahitliğinde başıma gelecekleri belki birkaç dakika belki saniyeler önceden görmüştüm ama bundan kime neydi ki?

Kendimi biraz toparladığımda düştüğüm yerin pek de uzağında olmayan caddeye çıktım. Ağlıyordum, üstelik hıçkıra hıçkıra. Sesimi herkes duysun yaşadıklarını herkes

anlasın istiyordum. Bir ara, “Biliyordum, böyle olacağını biliyordum... Gördüm işte, gördüm ama engelleyemedim. İyi ama niye engelleyemedim?” gibi başkalarına manasız gelecek sözlerle hiç durmadan haykırmak, bağırmak geçti içimden. Belki birileri beni anlardı, belki sabahtan beri her şeyin üzerime niye bu kadar geldiğini birileri izah ederdi. Belki ben de kabaran öfkemi biraz olsun dindirebilirdim. Ancak bunların hiçbiri olmadı. Yüreğime, yüreğimin derinliklerine kadar inen o büyüklerin “cenan” denen merkeze ininceye kadar acımı, ezikliğimi, küskünlüğümü hatta yılgınlığımı içime, ciğerime çektim. Yarılan başımdan akan kanla, gözlerimden inen yaşları birleştirip dolu bir yürekle ağladıkça ağladım.

öfkeliydim... Az evvel yanımda olmayanları bu defa ben hiç ama hiç istemiyordum. Ağlaya ağlaya evimize doğru henüz yürümeye başlamıştım ki uzun beyaza yalan pardösüsüyle yıllar sonra Büyükada’ya Şükrü Kılıç arkadaşımla yüzmeye gittiğimiz gün yolda tanıştığımız ismini “Selamünaleyküm Mehmet Efendf’diye tanıtan şahsa sonradan benzettiğim (üstelik o gün de hava kurşun gibiydi ve o yüzerken bizi seyredeceğini söylemesine rağmen aniden başlayan yağmur yüzünden yüzemedik) bey amcanın bana doğru gülerek geldiğini gördüm. Bir an önce ellerini tutmak acımı hafifletmesini, yaşadıklarımı anlamasını istiyordum ama o nedense muzipçe gülüyordu. Oysa böyle durumlar karşısında büyükler “Ah yavrum, vah evladım, yazık günahsız yavrucağa, sabiciğe...” gibi laflar ederlerdi. Ama bu amca tebessüm edip, anlaşılmaz bir şeyler söyleyip gülüyordu işte!

Her şey o gün beni eziyor demiştim ya... Eziyordu işte, amca bile halime üzülüp, ahlayıp vahlayacağma gülücükleriyle eziyordu. Ancak, tebessüm eden dudakları acımasa da elleri sıcaktı ki bu sıcaklığı acımı dindiriyordu. Üstelik bir anda kalabalıklaşan cadde de bana sahip çıkmış bey amca beni

anneme teslim etmek üzere evimize doğru getiriyordu. Yıllar sonra bir arkadaşıma bu hadiseyi anlattığımda “Peki evinizi nereden biliyordu” diye ilginç bir soru sormuş ben de işin bu tarafını hiç düşünmediğimden, şaşkınlıktan cevap verememiştim.

Hastanede başıma dikiş atılırken canımın yanmasına rağmen, vücudunun rahatladığını hissettim. Üstelik hastanenin camlarından dışarıya baktığımda, dışarıda da güneş açmış, adeta her taraf ışıklarla yıkanıyordu. Bir an önce başıma dikiş atan doktorun elinden kurtulup kendini sokağa atmak istiyordum ki annem bu niyetimi sezerek “Anlaşılan deli kanın henüz tamamen çıkmamış.” dedi. İşini ciddiyetle yapan doktor bey, bu söze çok güldü. Doktorun kahkahaları güzeldi ama o gülücükle kontrolü kaçırarak attığı dikişler hiç de güzel değildi. Yine de canının yandığını belli etmedim, az sonra biter deyip işini bitirmesini sabırla bekledim. Doktor geçmiş olsun dediğinde dispanserin koridordaki camlarına düşen aksime baktığımda başımın sarımtırak bir sargı beziyle takke gibi sarılı olduğunu gördüm. Savaştan çıkmış küçük gaziler gibi hissettim kendimi.

Akşam olduğunda babam her zamankinden biraz erken geldi. Uyku vaktinden önce gelmez deyip kanepenin üzerinde gönül rahatlığıyla tencere kapağı elimde şoförlük yapıyordum. Salona girdiğinde hem bana hem anneme sitem dolu kelimeler beklerken, beklemediğim bir iltifatla karşılaştım: "Ooo sevgili oğlumuz gene sarığı sarıp, hocaefendilerden olmuş.” deyip başımı okşadı. Ve o akşam başımdaki sargıyı da sevdim.

“Ol Der Oluverir”

“Kun te yekûn/Ol der oluverir” Kuranı Kerimde birkaç surede tekrarlanır bu yüce ayet...

Hiçbir şey Onun ezeli ilminin karşısında duramaz. Günü, saati, saniyesi geldiğinde her hadise bir hikmete -isteyen vasıta veya vesile kelimesiyle de karşılayabilir- dayalı olarak tecelli eder...

Sevgili okurlarım şimdi de o çocukluk günlerine has masumiyet içerisinde, kader defterine yazılı yaşadığımız bir başka hadiseyi anlatarak, ileride işleyeceğimiz konuların önünü iyice açmak istiyorum. Nitekim hatıralar, kıssalar olayları anlamamızda en yararlı kıyas malzemeleridir.

***

Yıldırım, enteresan bir çocuktu... Ailesinin 4 erkek çocuğundan üçüncüsüydü. Kendisinden birkaç yaş büyük olmam sebebiyle daha çok benimle yaşıt olan bir büyüğü Yıldıray ağabeyiyle arkadaştık. Gerçi ben de 7 yaşına sürüyordum ama kendimi birçok arkadaşım gibi pek de çocuk hissetmediğimi itiraf etmeliyim.

Hava enfes güzeldi. O zamanlar güneş sanki daha parlaktı. Annemin “karşıda gözümüm önünde oynayın” deyişinden esinlenmiş olacağız ki Yıldırımla sohbet ettiğimiz bu küçük tepeciğe Selma ablam da ben de “Karşı” diyorduk: “Karşı’ya gidiyoruz, Karşıda oynayacağız, Karşıdayız...”

O gün de Karşıdaydık. Yıldırım’la önceki muhabbetlerden daha farklı bir samimiyet kurmuş, ağabeyleriyle aralarındaki kardeşlik ilişkisinden konuşuyorduk Ayrıca mevsim yaz, hava da sıcak olduğu için ikimiz de şort denilen kısa pantolonlarımızı giymiştik. Bu yüzden konuşurken arada

bir Yıldırım'ın bacaklarındaki yanıklar dikkatimi çekiyor, anlamsız bir suçluluk duygusuyla içim sızlıyordu. Daha önce bacaklarının nasıl böyle kabaran bir börek üstü gibi feci şekilde yandığını bana anlatmıştı. Doğrusunu söylemek gerekirse bir yandan sohbet ediyor bir yandan kendisinin bu durumuna acıyordum. Kim bilir ne kadar acı çekmişti! Hatta bu acıma hissini bazen o kadar ileriye getiriyordum ki yüzümün kızardığını, alnımın terlediğini bile fark ediyordum. İstiyordum ki bundan sonra hiç ama hiç acı çekmesin...

Ama yine olacaklar göründü işte?..

Bunca duygu yoğunluğunu daha fazla suçluluk hissi duymak için yaşamış gibi haller görünmeye başlamıştı bile. Ben Yıldırım'la bir kayanın üstünde oturmuş ona çaktırmadan acıyarak konuşurken, onun yeni bir acının içinde cebelleştiğini görüyordum. Üstelik alışılmamış tuhaf bir kaza geçiriyordu. Yıldırım kayanın üzerinden aniden dengesini kaybedip düşmüş, sağ dirseğinin o yuvarlak, sivri kemiği içeri geçmişti. Bir an aklım başımdan gidecek gibi oldu. Kolu kırılsa, bileği çıksa anlardım ancak dirseği içeri geçmişti. Kolu tuhaf bir şekil almıştı. Kolunuzun sırtınıza doğru ters yöne baktığını düşünün! Bütün vücudumun yandığını hissettim, kısa bir süre bulanıklık hali yaşadım. Kendime geldiğimde Yıldırım karşımdaydı ve hala evdeki ağabeyleriyle olan maceralarını anlatıyordu. Onu hala karşımda sapasağlam görünce tam rahatlamak üzereydim ki korktuğum başıma geldi!

Evet, kader, kaydını yine birkaç dakika önden göstermiş, vuku bulacak sahneyi bir kez daha adeta "ön izleme" kaydında görmüştüm. Evet, maalesef Yıldırım üzerinde oturduğu kayadan bir buçuk metre aşağıya yuvarlanmış yerde dirseğini tutarak acılar içinde çırpınıyordu. Benim o günkü halimi hatırlamak bile istemiyorum! Bugünkü moda tabiriyle tam anlamıyla şoka girmiştim. İnanılmaz derecede suçluluk

hissediyordum. Bu suçluluğu hissetmemin birinci nedeni, bazı hadiselerin beynimden geçtiği gibi tezahür etmesini isteyebileceğim düşüncesi idi. Acaba anlamlandıramadığım bu durumları ben mi -bir nevi içsel bir beddua gibi- istiyor yüce Yaratan da bu isteği yaratıyordu. Yani dua edecek yerde beddua eden ve bu bedduası anında tutan kötü gözlü/nazan çabuk değen birisi gibi miydim? Benliğimi yokladığımda böyle kötü hiçbir temennim olmadığına emindim. Üstelik Yıldırmam kolu hayatta düşünülemeyecek bir şekilde dirsekten ters dönmüştü ki böyle bir akıbeti bugün bile tahayyül edemem. Bilek de dirsekte ya kınlır ya da çatlar ancak içe geçmiş bir dirsek olayını kim düşünebilirdi ki?

Diğer suçluluk duygum ise kalbimin sesi "Niye engellemedin?" diye sesleniyordu benliğime. Diğer dürtünün mahkemesini görmüş suçsuz çıkmıştım ama bu suçlama ağır basıyordu. Evet, sahneyi gördüğümde pekâlâ kendisini kayanın üstünden çekip alabilir veya bir oyun bahanesiyle başka bir mekâna sürükleyebilirdim. Ancak bu defa da durumu tahlil ettiğimde vücudumun her uzvunun ilahi takdire boyun eğmek zorunda kaldığını anlamakta gecikmedim. Biliyorsunuz ama hiçbir şey yapamıyorsunuz. İdrakiniz, mafsallarınız kilitlenip kalıyor. Öyleyse bu da yersiz bir suçluluk olsa gerek

Zavallı Yıldırunın feryatlarına mahalleli cevap vermekte gecikmedi. Çocukcağız apar topar yanımdan alınırken ben "Sen mi yaptın?.." bakışları üzerime bir tokat gibi yağacak diye çok korktum. Şükür ki öyle olmadı. Bir ara bu olay yaşanmadan önce yaşadıklarımı anlatayım istedim ama kimsenin hiç de oralı olmayacağını anladığım için bu olay tanımlanamayan kader sayfalarından biri olarak içimdeki hafıza defterine kaydoldu.

Nitekim anladığım kadarıyla herkese olduğu gibi kader

bana da bir ders yapıyor; ben de birçok insan gibi şekilleri daha kara tahtada görmeden evvel tebeşirin ucunda görme ikramından faydalanıyordum. En azından çocukluğun masumiyetiyle buna müsait bir zemin hazırlanıyordu diyebiliriz...

Rüzgârlımeşe Mahallesi...

Ah Rüzgârlımeşe...

Mahalleye verdiği isim yetmezmiş gibi okuduğum ilkokula da adını vermişti. Adını vermesine vermişti ama kendisiyle hiçbir zaman müşerref olamadık. Değil mahallede okuduğumuz ilkokulun bahçesinde bile bol bol kavak ağacı olmasına rağmen o yoktu. Acaba bir şaşkın "Rüzgarlı kavak diyeceğine Rüzgârlımeşe diyerek" bunca insanı şaşırtmış mıydı?.. Nitekim» mahallede bol bol kavak vardı da meşeyi bulana aşk olsun. Öyleyse kavakların Zonguldak şehrine tepeden bakan yüksek bir konumda olması sebebiyle bol bol rüzgârla karşılaştığından üzerine giydirilen bu mahalledeki namı ve sıfatı çalınmıştır ki bu çok ayıp. Haa kör bir baltaya kurban gitmiş, adı kalmış kendisi çoktan kül olup toprağa karışmış, bilmem kaç bin kalorilik ısı vermiş bir ağaçtan bahsediliyorsa onu bilemem gari.[1]

Mahallenin meşesi yoktu ortalık da ama püfür püfür esen rüzgârı her daim vardı. Üstelik tepeden bakardı Zonguldak şehrinin dört tarafına. Liman, haliyle uçsuz bucaksız deniz insanın ayaklarının ucunda gibiydi. Hayatımda "hortum" denilen basınçlı hava olayının denizde neler yaptığını ilk defa bu mahalde bulunan öğrencisi olduğum ilkokulun en

1 Gari: Zonguldak ve çevresindeki halkın "gayri" manasında kullandığı kelime.

üst katının camlarından seyretmiştim. Ve hayatın ne kadar değişken, neticede yok olacağını hatta günü geldiğinde hayatı tıpkı sokağı camdan seyrettiğim gibi seyredeceğimi o olay ürküterek öğretmişti bana.

O gün de Rüzgarlımeşe llkokulu'nun bahçesindeydim. Selma ablamla ismini annemin tanımlamasından çıkardığımız mahalle, yani "Karşı"ya sığmıyordum artık, çünkü büyümüştüm. Evin yakınlarından az da olsa açılabilme iznim vardı artık. Birkaç arkadaş bir araya gelmiş, vakit geçirmek için oyun üretmeye çalışıyorduk. Daha sonra okulum olacak Rüzgarlımeşe okulunun bahçesinin dış kapısmdaydık. Bu kapıya bir araç park etmiş bizler o aracın etrafında arkadaşlarla yakalamaca oynuyorduk. Bu yakalamaca sırasında dikkatimi çeken aracın kaymaması için arka lastiğine konulan daha sonraki yıllarda türüne ''Çay Taşı" denildiğini öğrendiğim bir adam başı büyüklüğünde, siyaha yakın rengi olan taş olmuştu. Nedense koştukça gözüm ona takılıyor, ona baktıkça içimi manasız bir ürperti kaplıyordu. Dakikalar ilerledikçe bu ürperti daha da artıyordu. Haliyle bu aracın bir an önce buradan gitmesini istiyordum. Zira o "kara taşa" gözüm takıldıkça bir türlü içimde huzur bulamıyordum.

Oyunu ağırdan aldığımız bir sırada, aracın etrafında iki üç kişiyi gördüm. Belli ki sahipleriydiler. Nihayet, araç okulun bahçesinden çekip gidecekti. Ben de bana göre o kara taşın hissi bir hal olarak araçla kendisi arasında kurduğum "kara bakışlarından" kurtulacaktım. Bu araçla bağlantısından dolayı bu taşta "menfi bir güç" vardı.

Bu niyetle olsa gerek araç hareket ederken sırtımı döndüm. Arkamı döndüm çünkü yüzümü döndüğümde içimin huzur bulması için bir an önce gitmiş olmasını çok istiyordum. Tabii bu da ilk önceleri manasız bir dürtüydü. Belli ki aldım, ''Gitti işte!" deyip kalbimdeki sıkıntının

manasızlığını yine hislerime ispatlamak istiyordu.

Sırtım arabaya dönmesine dönüktü ancak içimden bir ses adeta otomatiğe geçmiş sürekli olarak ‘’Çök... Çök... Çök...” diye sesleniyordu. Çok kısa aralıklarla kulaklarımda da aynı sesi yine duydum, ancak bu defa seri olarak ”Çök, Çök, Çök...” demeye başladı. Biraz ötede karşımda gezinen arkadaşlarıma baktım hepsi de başka tarafa bakıyor benimle ilgilenmiyorlardı bile. Lakin ses hiç durmuyordu, bense kendimce manasız bu hal üzerine inat ediyor, vaziyeti “hayda niye çökeyim?” demeye getiriyordum. Belki saniyeler, belki saliseler böyle geçti ama bana yine dakikalar gibi geldi. Ve istem dışı da olsa daha fazla dayanamayıp çöktüm. Ancak daha dizlerim tam kırılmamıştı ki başımın üstünden mermi gibi bir şey geçti ve gözlerimin önünde gürültüyle okulun bahçesinin beton zeminine düşerek tok bir ses çıkarak yuvarlanıp gitti. Çok kısa bir afallamadan sonra tahmin ettiğim gibi başımın üstünden geçen, saçlarıma mermi gibi hızla sürtünerek geçen bu şeyin “o kara bakışlı kara taş” olduğunu gördüm. Arkamı döndüğümde arabadan inmiş, korkudan gözleri dışarı çıkmış araba sahiplerinin fal taşı gibi olmuş korkulu gözleriyle karşılaştım. Sadece korku yoktu o gözlerde en az benim kadar şaşkınlık da vardı. Bir süre sonra içlerinden şoför koltuğunda oturduğu için aynadan durumun olabilecek vehametini daha iyi fark ettiğini sandığım birisi, “Nasıl çöktün evlat!” dedi. Olayı anlatınca diğerleri de gelip başımı okşayıp, Allah’a şükretti. Bir yandan da taşın bir ucu başıma deyip kanatmış olabilir mi diye de sözde bana çaktırmadan kontrol ettiler. Daha fazla endişelenmeye gerek olmadığı anlaşılınca da araba hareket etti. Araba hareket etti etmesine ama arabayı süren amcanın yüzünde hala “ya çökmeseydi?” diyen sualin verilememiş cevabı var gibiydi. Haklıydı, Allah korusun o taş o hızla beyin kanamasından pekâlâ bizi götürebilirdi.

Bir Levitasyon Anıymış Meğer...

Levite olmak; Düşünce gücüne bağlı olarak, insanların yerçekimine karşı gelerek havalanması. Su üzerinde yürümek olarak da gecen parapsikolojik fenomenlerden biri olarak tanımlanıyor. Bana sorarsanız paranormal hadiselerle ilgili terimler bir yana hadiseleri inceden inceye tahlil ettiğimizde bilim bugün tamimiyle "ehli keşfin" peşine takılmış durumda. Tasavvuf ehlinin "tayyi mekân", "bast'ı zaman" dediği bir takım fiziksel tanımlamalarla adlandırılamamış meseleleri bir yandan "anlamlandırmaya" çalışırken bir yandan da "adlandırmaya" çalışıyor. Hatta birçok kitapevinin raflarında bu konuya eğilmiş onlarca Tibet kökenli yayınları görünce kendi kendime üzülüyorum. Bu ilmin has adamlarına bir iç ses gönderip: "Vallahi üstadım sizlerin döşediği kaldırımlarda bu adamlar yalan yanlış yürüyorlar. Hakikat kaldırımlara düşmüş bir ziynet gibi muamele görüyor ki en tehlikelisi bu..." deyiveriyorum.

Bir diğer hakikatte şu ki bu mevzulara olan açlık, bu konunun ehli eller tarafından bir an önce muhakkak surette doyurulmak. Yoksa leblebi niyetine taş gibi nohutları yedirirler adama ki bizler milletçe böyle ne "demir leblebiler" yemedik ki?

Şimdi de günümüzde IQ> EQ derken bir de SQ (Sipirituel zekâ) konuşulmaya başlandı. Oysa sufiler, ehli ilmin batınıyla yani derinliğiyle uğraştığı için yüzyıllardır bu zekâları bilir ve insanlarda gelişmesinin yollarını anlatırlar. Bununla ilgili reçeteler verirler. İnsan ruhunun donanıp yeryüzünde cismi bedenine emanet edildiğini ve bu emaneti farkına varılıp layıkıyla taşınması halinde "4 Ruh" halinin zuhur edeceğinden bahsedilir. Daha birçok kişi ruhu inkâr ederken veya reenkarnasyon bataklığında orkide kokularına aldan m işken; onlar "Cismani", "Revani", "Sultani" ve "Ruh'ul

Kudüs" (Azim) den bahsettiler, insan vücudundaki yerlerini gösterdiler. Tıpkı bilgisayarımıza yüklenmiş programları fark edip kullanmayı öğrenip olağanüstü tasarımlar yapacak hale geldiğimiz gibi haller sahaya çıkardılar. Haliyle hakikati olan bütün ilimlerin tıpkı çeyizlik bir sandıkta saklıymış gibi ruhlarda saklı olduğuna birçok delil getirdiler. Önemli olan bedeni inceltip/kalaslık halinden mobilya haline getirip, ruhun çeyizlerini, hâzinelerini ortaya çıkarmaktır. Sürekli sandığın üstüne oturan bir insanın sandığın içini açıp içindeki cevherleri bulabilmesi mümkün müdür?

Mümkün değil tabii... Tabii biz önce şu zekâ olayını halledelim de asıl mevzuumuz olan levitasyon meselesiyle ilgili küçük tecrübeden bahis edelim...

Bakınız bu meselelere derinlemesine ilgi gösteren insanlar aldı nasıl düşünüp/değerlendirip tasniflemişler, kitabımıza boyut katması amacıyla özetle değinelim:

1- Dünyalık akıl

2- Kalbi akıl: Öteleri düşünen, hayal edebilen hatta görebilen akıl.

3- Ruhi - Spritüal akıl.

4- Külli Akıl-Kulun iradesini Allah'ın iradesine bağlamasıyla ortaya çıkan akıl.

Tabii bu akıl makamlarının her birinin de ayrı bir ruh haliyle ortaya çıktığını hatırlatmak isterim. Özellikle dünyalık akıldan büyüklerin tabiriyle "akl'ı meaş"tan sonra ki akli safhalar, öyle ha diye ortaya çıkmıyor.

Şimdi bu ara sohbetten sonra konuyu yeri geldiğinde daha derinleştireceğimizden ben yine Rüzgarlımeşe'ye dönmek istiyorum.

Sahi biz "levitasyori'dan bahsediyorduk değil mi?

Uç Uç Kelebek...

O gün okulun bahçesinde kurtlarımı kıracak iyi bir futbol maçı yapamamanın sancısını çekiyordum. Nitekim, annemin sokağa çıkma yaşına eriştim diye izin verdiğinden bu yana sanki bağını koparmış deli danalar gibiydim. Bir türlü kabıma sığmıyordum. Üstelik ilk defa mahallede ilk defa oynadığım futbol oyunundan da müthiş bir haz almıştım. Sanki benim yerime çok daha tecrübeli biri oynuyordu ve vurduğum top, minyatür kalede sürekli gol oluyordu. Ayaklarım bir bilardo sopası gibi nereye bakıyorsam topu oraya yuvarlıyordum. Tabii bu isabetlilik yüzdesinde babamın dışarıda oynamak için aldığı ayakkabıların da garip bir sihri var gibiydi. Hatta bir ara ayakkabıların aklı olabileceğini bile düşünmüştüm. Belli ki bu ayakkabılara tutkum biraz da bu yüzdendi. Onlar da sanki özel bir güç seziyordum. Hatta bunlan düşündüğüm yaşımdan daha ileri yaşlarda şimdi başlığını hatırlayamayacağım ancak ana teması ayağına geçirdiği ayakkabıları sayesinde kötü yollara gitmekten kurtulan onu hep iyi yollara sürükleyen bir "ayakkabı-ayakkabıcı hikâyesi" okumuştum. Kendi adıma o çocukluk kurgularımı yıllar sonra başka bir şekilde de olsa bir hikâye olarak karşımda bulmak, beni hayli sevindirmişti.

Gel de şimdi burada yine bir ara fasıl verme: Efendim, yıllar sonra tanıştığım İbrahim Güler isimli bir dostumun anlattıkları da zihinsel montaj çalışmalarımda bazı şeyleri daha sağlıklı kurgulamamı sağladı. Dostum, sık sık yanına gittiği Bandırmadaki Pastaneci Ali Efendi'nin sabah namazından sonra uyumayıp besmeleyle ve duayla hamur yoğurduğunu neticede yaptığı pasta ve kurabiyeler piştikten sonra karşılarına geçip el açıp bu pasta ve kurabiyeleri yiyenlerin vatan ve millet yolunda gayretli insanlar olmaları için dua ettiğini söylemişti.

ilginç değil mi?..

Oysa dünyaca meşhur marka sahiplerinin malının çok satılması, insanlar üzerinde tahakküm kurmasına yardımcı olması niyetiyle birçok ürünün mayasında "Ölüler ilmi", "Şeytanın İlmi" denen birçok negatif gizli ilimleri "Kara Büyü" olarak kullandığını okültizm ilmiyle uğraşan istihbaratçılardan dinlemiştim. Hatta bu konu da ürün isimlerin adlarını da vermişlerdi. Ayrıca, hepsi de piyasa da kullandığımız birçok markanın adının da, logosunun da kirli/kara güçler çağırmada kullanıldığını söylesem belki de bizlere gülerler demişti. Ayrıca, bunları söyleyen insanlar uluslararası tanınmış kimya profesörlerimizden birisi bir diğeri de ezoterik dini mevzular hususunda uluslararası üne sahip bir araştırmacı-yazardı ki bunlar Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu ve Aytunç Altındal gibi Türkiye'nin bu sahaları en iyi bilen sayılı beyin adamlarıdır. Bana göre de birçok ürünün, kötü gizemli güçler ilmi kullanılarak sahaya arz ettirildiği bir gerçek. Bu konuda yazılmış eserleri tahkik ettiğinizde faraziyeler üzerine konuşmadığımız daha iyi anlaşılacaktır. Sigara-îçki firmalarının logolarına, otomobil isimlerine, kıyafetlerin renk ve şekillerini bir araştırın lütfen belki de bana dua edeceksiniz. 21. Yüzyılda kuşatılma bölgesel olmuyor zihinsel oluyor! Savaş insanın beyni kuşatıldığında kazanılıyor!

Bilmem dikkatinizi çekti mi bir türlü Rüzgarlımeşe ilkokulunun bahçesinde geçen istem dışı şu levitasyon olayını anlatamadım sizlere...

Neyse anlatıyorum işte, ayağımda o çok iyi goller atmama vesile olan ayakkabılarım olduğu halde adam gibi bir araya gelip bir türlü ortaya bir futbol oyunu çıkaramadık. Hareketsizliğin verdiği bir dinginlikle okulun bahçesinin demirlerine bir mahkûm gibi tutunmuş üç-beş

metre aşağıdaki yeşilliği seyrediyordum. Bir ara içimden uçup görebildiğim yerlerden daha öteleri seyredebilmeyi düşündüm. Bu amaçla gözlerimi gökyüzüne diktim masmavi gökyüzü tanımlanamaz sonsuz bir derya gibi geldi bana. Kim bilir öteler ne kadar güzel olmalıydı. Bedenimizle böyle daracık yerlere sıkışıp kalmamalıydım. Üstelik bir maç bile çıkaramamıştık (!)

Bu düşüncelere kendimi iyiden iyiye kaptırmaya başladığımı anlamam fazla sürmedi çünkü etrafımdaki arkadaşlarıma benden uzaklaştığını görebiliyordum ancak umursamıyordum. İçinde bulunduğum hal çok huzurluydu. Vücudumdan bir ağırlığı kalktığını hissediyordum az evvel hayal ettiğim gökyüzünde gezmek düşüncesi yavaş yavaş gerçekleşiyordu. Vücudumdan ayrılan denizanası renginde soğan zan gibi şeffaf sanki beyaz kâğıda kalıbı çizilmiş bir insan şekli gibi bir siluetin havada gezdiğini gördüm. Aman Allah'ım artık istediğim yerine geliyordu, okulun bahçesinde havadan on metre kadar yükseklikte kuş gibi geziyordum. Tuhaf olan bedenim yerde ama benliğim ise o silüetle birlikte havadaydı. Âdete katı ve gaz halde ikiye bölünmüştük... Bir yandan havadaydım bir yandan havada olan benliğimi seyrediyordum. Hem havadaydım hem yerde; tuhaf tabii...

Biraz daha yükseleceğim anda içimden bağırmak geldi. Çünkü düşeceğimden korktum. Sanıyorum bedenime ait bir zaaftı bu. Ruhum, adeta uçmaktan korkuyorsan otur oturduğun yerde der gibi bedenime geri dönmüştü. Üzerimdeki korku hali kısa sürede geçince hemen sağımda solumdaki arkadaşlara baktım. Benden fazla uzakta değildiler, üstelik havada gezdiğim yerlere doğru bakıyorlardı ama hiçbir şey fark etmemişlerdi. Bunu da herhalde her çocuğa mahsus öyle bir hal deyip hafızamdaki yine anlamlandıramadığım o ilginç olaylar albümüne taşıdım...

DOĞU TÜRKİSTANLI CİNAYETİ...

Orhan Ağabey'e Yaptırdığımız İstihbarat...

"... Cin ve insanlardan geri kalanlar birbirine karışır. Sonunda insanlar dayanamayıp ölür. Cinniler biraz daha dayanacak hararetten denizlere dalacak hale gelecekler fakat denizlerin de ateş haline geldiğini görünce kıyamet saatinin
* geldiğini anlayacaklar netice de onlarda yok olacak!" (Ebu Ali/Envar'1 Aşıkın, s:38)

Cin Dedikleri...

Cinlerle ilgili bilgiler ilahi kitapların hepsinde özellikle Kuranı Kerim'de yüzlerce ayette geçiyor. Hatta insandan sonra akıllı varlıklar olarak medeniyetleri ve cürümleri mükâfat veya cezaya tabi olan bu varlıklar hakkında başlı başına Cin Suresi bile var. O dönem medeniyetinin anlayışıyla bu bilgiler gelişeceği için yine o dönemin algılayışına hitap etsin diye dumansız ateşten yaratıldıkları şeklinde mecazi bir anlatım kullanılan bu varlıkların, birçok türü olduğu biliniyor. Envar'ül Âşık'ın gibi sırlarla ve hikmetlerle yüklü kitaplarda da -Tabii Kurandan ve diğer ilahi kitapların muharref/

değiştirilmeyen kısımlarından deliller, yorumlar getirerek- in san d an evvel yeryüzünde yüksek bir teknolojiye sahip" Cin Uygarlığının" yaşadığı ifade ediliyor.

Bu konuda binlerce eser var ortalıkta. Ama en ciddisi tabi ki Allah'ın bildirdiği Kur'an-ı Kerim'den derlenen, tefsir ve tevil edilen bilgiler ve peygamber açıklamaları. Ondan sonra pratik ve teorik kaynaklara dayanarak meseleyi ciddi tahlil eden ehil insanların saptamaları ve yorumlarına dikkat etmek gerekiyor. Her mesele de olduğu gibi 21. Asır gibi paranormal hadiseler de bütüncül bir bakış açısıyla çözülmeye çalışılmalı. Bu konuda ihtisas sahibi "sapla-samanı, şapla şekeri, Hızır'la Hınzır'ı ayrıştıran" gerçeği ilahi ve pozitif bilim kaynaklarından damıtarak süzecek ve ayrıştıracak bilim adamlarına ve onların bu çalışmalarını kitlelere doğru kelimelerle ve akıcı anlaşılır bir üslupla anlatacak yazarlara, fikir adamlarına ihtiyaç var.

Bugün baştaîsrail olmak üzere, Rusya, ABD, Çekoslovakya, İngiltere, Almanya gibi ülkelerde bu konuları araştıran devlet destekli yüzlerce parapsikoloji' merkezleri, enstitüleri var. Allah vergisi yeteneklerinin farkında veya farkında olmayan birçok insan gerek psikiyatrist gerekse psikologlardan oluşan heyetler tarafından ciddi tahlillerden geçiriliyor. Haliyle "meczup" veya "şovmen" olmayanlar ayıklanarak devletlerin veya şirketlerin ''metafizik istihbarat-donanım" birimlerinde istihdam ediliyorlar. Her meselede olduğu gibi bu meseleye de ciddiyetle bakanlar haliyle başarılı oluyorlar, önemli olan her türlü ilmi tahkik edip hakkını vermek gerekiyor. Burada asıl önemlisi de kötü niyetli kişilerin madde ötesi bu ilme sahip olmaması gerekir ki maalesef bugün bu ilmin propagandası onların kontrolünde...

Metafizik İstihbarat ve Cinler

Bu başlık altında işleyeceğimiz Cinlerin parapsikolojik güçler olarak metafizik istihbaratta ne derece önemli bir güç olduğunu anlatmak için bu defa gazetecilik hayatımda edindiğim bir tecrübeyi sizlerle paylaşarak konuya gireceğim. Sanıyorum bundan sonra anlatacaklarım değerli okurlarım tarafından daha iyi anlaşılacaktır. Kitaba bu deneyimleri az ve paylaşabileceğimiz miktarda aktararak girmek konuyu genel boyutlarıyla değerlendirdiğimizde fayda sağlayacaktır. Çünkü yaşadığımız birçok hatırayla kitap boyu aktaracaklarımızı sizler daha iyi yorumlayıp, bundan sonra gelişecek parapsikolojik hadiseleri de daha sağlıklı değerlendirebilirsiniz. En azından bendeniz buna bir nevi kaderi deneklik tecrübesini katabilme çabası içerisindeyim.

Yer: Îstanbul/Seyrantepe... Eski Bakanlardan Namık Kemal Zeybek'in yönetiminde yeni kurulan Ayyıldız gazetesinin haber merkezindeyim. Bir süredir üzerinde çalıştığım özel haberimi teslim etmiş, vaktimi zayi etmemek hem de yeni özel haber konusu bulmak amacıyla Anadolu Ajansının geçtiği anlık haberleri takip ediyorum...

Uzun bir takipten sonra ilgi alanıma giren ve oldukça ciddi haberler çıkardığım Doğu Türkistan konusuyla ilgili bir cinayet haberine rastladım. Haberde olayın Bakırköy'de bir Çin Lokantasında Doğu Türkistanlı bir genç tarafından gerçekleştirildiği ve birkaç Çinlinin öldüğü ve yaralıların da olduğu bildiriliyordu. Haberi tüm ayrıntılarıyla bir kez daha okuduğumda bu işin içinde bir bit yeniği olduğunu hissettim. Konuyu benim gibi özel haberci olan gazeteci arkadaşım Özkan'a açtım. Özkan daha sözüm bitmeden önceden de sıkı temaslarımız olan Doğu Türkistan Yardımlaşma ve Kültür Vakfı yetkililerine gidip konuyu oradan araştırmamızı teklif etti.

Vakfa gittiğimizde vakfın genel sekreteri Hamit Göktürk Bey hayli sıkıntılıydı. Zira cinayeti işlediği iddia edilen genç akrabası olup bir süre kendi evinde de kalmış. Gencin son günlerde psikolojik sorunları olduğunu söyleyip ailesinin bu durumuna çok üzüldüğünü söyledi. Akabinde de lokantanın basılmasıyla işlenen cinayetin, Doğu Türkistanda Çinliler tarafından öldürülen insanların intikamını almak için olamayacağını söyledi.

Haberde, eylemi gerçekleştiren gencin azmettiricisi olarak Doğu Türkistan uyruklu bir deri Tüccarının ismi geçiyordu. Hamit Bey'den bu tüccarın kardeşi ve aynı zamanda iş ortağının adresini alıp ziyaretine gittik. Zira giderken bu iş adamının isminin Çinliler tarafından azmettirici olarak medyaya verilip; karalanmaya çalışıldığını hatta vakfın yardım kaynaklarından en önemlisinin de önünü kesmek istediklerini düşünmüştük.

Ziyarette bulunduğumuz kişinin işyeri Zeytinburnu'nda idi. Hoşbeş olayından sonra ziyaret sebebimizi anlatıp konunun aslını öğrenmeye hatta yardımcı olmaya geldiğimizi söyledik. Kardeşi bizlere olayı yeterince bilmediğini anlatmaya çalışsa da bizler bir nevi dünya Türkleri mazlumlarının sesi olmaya çalıştığımızı her türlü yardımı yapmaya ve bu mağduriyeti gidermeye and içtiğimizi anlatmaya çalışıyorduk Zira Doğu Türkistan'la ilgili o kadar çok zulüm haberi yapmıştık ki Çin'in işine yarayacak en ufak bir karşı propaganda haberine asla müsaade edemezdik. Hatta gün gelip dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz'ı eleştirip, Doğu Türkistan'la ilgili özel bir bilginin altına, "Doğu Türkmenistan" yazılmasına rağmen imza atacak kadar konuya duyarsız olduğunu dahi çekinmeden afişe etmiştik.

Kendisi de bir iş adamı olan C.T, bizi sükûnetle dinliyordu. Bir ara arkadaşım Özkan söze girerek,

"Bakın C... Bey, ben bu konulardaki merakı ve yeteneğini bilmeme rağmen arkadaşım Hakan'dan da sakladığım biri var. O birtakım güçleri kullanarak bu olayın nasıl gerçekleştiğini öğrenir biz de ağabeyinizin mağduriyetini giderecek bilgiyi size ulaştırırız" dedi.

Benim gözlerim fal taşı gibi açılmıştı. Özkan bunca dostluğumuza rağmen nasıl olmuştu da bu adamı benden saklamıştı. Neyse iş adamının yanından ayrılıp yola çıkmamızı bekledim...

Yolda adamın haber almada cinleri kullandığını tahmin ettiğim için Özkan'a, "konu çok önemli gecikmeden bu adamın evine hemen gidelim" dedim. Özkan konuya son derece meraklı olduğumu bildiği için güldü. "Tamam" dedi.

Bunun üzerine yolumuzu Orhan Ağabey'in evine gitmek için Aksaray'a çevirdik. Özkan yolda birkaç kez Orhan Ağabeyin evinin telefonunu aradı. Her defasında gelmediği söylendi ancak konuşmalarının samimiyetinden sık sık görüştüklerini anladım. Hatta Özkan'ın yaptığı birçok ilginç haberin arkasında Orhan ağabeyin cinler vasıtasıyla verdiği bilgi olduğunu da tahmin ettim. Böyle konularda pek de sabırlı olamadığım için tahminimi Özkan'a sordum:

"Doğru... Hatta bu konuda beni yetiştirmesini istedim. Böylelikle istihbaratında önünde bir gazetecilik yapacaktım ancak çok başarılı olamadım çünkü sorgulayan bir zekâm varmış bu yüzden cinlerle temaslarımda hep bir aşamadan sonra geri gittiler" dedi.

Pastanecinin İlginç Polis Teşhisi

Orhan Ağabeyin evinin etraflarında gezmemize rağmen her telefon edişimizde eve henüz gelmediğini öğreniyorduk. O gelmeden de Özkan'ın samimiyetine rağmen eve girmek,

ailesini rahatsız etmemek için bir pastaneye girip beklemeye karar verdik.

Pastane de bir yandan çayımızı içiyor bir yandan da Özkan'ın Orhan ağabeyle nasıl tanıştığını dinliyordum:

Bizim evin karşısında bir inşaat yapılıyordu. Bir gün mutfakta yemek yiyor bir yandan da işçileri seyrediyorduk. Babamın kendileriyle epey zamandır bir dostluğu vardı. İşçilerin o gün öğle yemeğini yemediği dikkatini çekmişti. Pencereden kendilerine seslenip yemeğe davet etti. Neşeli bir yemekten sonra Orhan Ağabey henüz çayını bitirmediği için kaldı, diğer işçiler ise işinin başına döndü. Alışılmış; memleket, çoluk çocuk muhabbetlerinden sonra Orhan Ağabey bir ara bana dönerek ne iş yaptığımı sordu. Ben de Malezya'da bir üniversiteye başvurduğumu ve cevabını beklediğimi söyledim. "Ne zaman öğreneceksin" deyince, "Vallahi her an bekliyoruz, hayırlısı." dedim. Bunun üzerine sanki Dışişleri Bakanı Müsteşarı gibi rahat hareketlerle öğrenmemi ister misin demez mi! İçimden kimseyi • hor görmem ama "Bir inşaat kalfası bunu nereden, nasıl kime sorup öğrenecek ki..." dedim. Daha ben bunları düşünürken Orhan ağabey çayından bir yudum daha alıp bir de, "Özkan, bana doğum yerini, yılını ve annenin adını söyler misin" demez mi!

Bu sözü duyunca dayanamayıp Özkan'a:

Evet, cinlerin istediği soruşturma için künyeyi aldı. Çünkü her insanla birlikte bir cin vardır ve onunla birlikte yaşar ki bunu Kurandaki ayetler ve hadisler de söylüyor. Haliyle kendi kullandığı cinler o insanın yakınındaki cine bu künye üzerinden ulaşıp, temas sağlayıp soruşturma yapacak.

Evet, öyleymiş meğer. Tabi biz babamla şaşırıp kaldık, bir süre birbirimize baktık, babamın şaşkınlığı benden

evvel geçip "söyle hadi" deyince, istediklerini söyledim. Söyler söylemez Orhan Ağabey gözlerini kapayıp bir şeyler okumaya başladı. Birkaç dakika geçmeden, "Özkan, şimdi Malezya'da başvurduğun üniversiteden içeri giriyorum" dedi. Biz babamla birbirimize bakıp güldük. Ben, "Eee Orhan Ağabey, üniversitenin açık ismi neymiş" diye hafif alaycı bir soru sordum. Bana sonradan broşürüne baktığımda uzun ve resmi ismini söylemesine şaşırmama rağmen herhalde ağzımdan kaçırmışım diye düşünerek bu defa, "Peki, beni bu üniversiteye davet eden hocanın ismi ne dedim?" bu defa yine bir şeyler okuduktan sonra "Eveeet, şimdi odasındayım, masanın üstündeki isminin yazdığı tabelaya bakayım" dedi ve Doç. Dr. Ahmet Davudoğlu[2]" demez mi!

Bu defa babam da ben de terlemeye başladık. Daha fazla beklemeden "Peki sonuç ne olmuş üniversiteye kabul edilmiş miyim?" diye sordum. "Masanın üstünde bir şey yok, dur bir de dosya dolabına bakayım." dedi ve bu defa sanki dosya karıştırıyor gibi hareketler yapmaya başladı. Akabinde "Ha işte, buldum!" deyip sevindi. Bir süre sonra yüzünün asıldığını görünce dayanamadım, "Ne oldu Orhan Ağabey, yoksa kabul edilmemiş miyim?" dedim. O da, "Hayır, hayır Özkan, sadece bir belgen eksik, o yüzden işleme konulamamış." deyince daha fazla dayanamadım içimden "İşte şimdi çuvalladın Orhan Ağabey," dedikten sonra: "Bak Orhan Ağabey şimdiye kadar nasıl yaptın bilemiyorum ama birçok şeyi bilebildin ancak eksik belge işi mümkün değil, daha bir hafta önce Ahmet Hoca geldi. Ben ve diğer öğrencilerin eksik belgelerini istedi, biz de tamamlayıp verdik." dedim. Bunun üzerine biraz mahcup bir şekilde, "Vallahi Özkan ben öyle gördüm." deyip müsaade istedi ve inşaattaki işinin başına döndü.

Tabii biz bunları pastanenin bir köşesinde hararetli

2 Bir dönem Başbakanlıkta yapan Prof. Dr. Ahmet Davudoğlu

hararetli konuşurken pastanecinin de bizi dikkatlice süzdüğünü fark ediyordum ancak Özkan'ın anlattıkları kafamda yıllarca biriktirdiğim birçok olayı çözmeme yarıyordu ki şimdi pastaneciyle kafa bulmanın zamanı değildi.

Hayli ilginç, peki sonra ne yaptın?

Anlatmaya devam etti: Tabii ilk başta gülüp geçeyim dedim ama içim içimi yedi. Pek mümkün değil ancak yine emin olmak gerekiyor deyip hemen Malezya'yı Ahmet Davutoğlu'nu aradım. Hemen telefona çıktı, heyecanla sonuçlan ne olduğunu sorunca kendisinin de meraklandığını şimdiye kadar belli olması gerektiğini falan anlattı. Bu defa ben "eksik belge durumundan olabilir mi?" deyince, "Geçen hafta eksik belgelerinizi halletmek için Türkiye'ye geldik ya" dedi. Ben, kendisinden rica edip bir kez daha eksik belgemiz olup olmadığını araştırmasını istedim ve iyi dileklerimle telefonu kapattım. Aradan yarım saat geçmeden Ahmet Hoca aramasın mı! Meğerse nasıl olmuşsa lise mezuniyet belgemi unutmuşuz. Ahmet Hoca da şaşırdı, sen bunu bütün belgeleri tamamlamamıza rağmen nasıl tahmin ettin diye.

Evet, böylelikle Orhan Ağabeyi beklerken kendisi hakkındaki arka planda bilmemiz gereken bilgiyi de Özkan'dan öğrenmiş oluyordum. Tüm bu yaşananları diledikten sonra Orhan Ağabeyle tanışmak için sabrım iyice azalmıştı. Bu yüzden Özkan'a "Hadi evini bir kere daha ara." dedim. Aradı, eve yeni gelmiş bizi bekliyormuş haberini alınca sevinçle: "Şimdi pastaneciyle kafa bulmanın zamanı geldi" dedim.

İstihbaratçıların bir tabiri vardır, "Salağa yatmak" diye... Bunun çok yerde işe yaradığına bizzat şahit olmuşumdur. Bu defa biz de öyle yapıp, "Hayrola usta bir saattir bizi kesiyorsun neden işkillendin, tekin mi bulmadın?" diye saf saf direkt

sordum. Tabi niyetim bunu sorarken pastaneci kem küm edecek biz de makaraya saracağız diye düşünmüştüm ancak daha ilk cümlesinde bilgiç bilgiç, "Yoo yoo, polisten niye işkillenecekmişim ki, nasıl olsa ikiniz de polissiniz." demez mi! Özkan'la birbirimize bakıp şaşkın şaşkın güldük. Bu defa tebessüm edip, "Peki nereden anladın polis olduğumuzu?" diye sorunca, 30 yıllık tecrübesini ortaya koydu: "Bakın ben burada 30 yıllık esnafım, kimin ne iş yaptığını anlarım. Polislerin çoğu sizin gibi iki kişi gelir çoğunlukla düzgün kıyafetlidirler, biri ciddi görünüşlü olup az konuşurken diğeri şen şakrak olup çok konuşur, tıpkı sizin gibi." deyince artık bize de hesabı ödeyip, "Vallahi usta, senin gözünden de hiçbir şey kaçmıyor, eh ne de olsa 30 yılın tecrübesi" demek kaldı.

Arkadaşımı Arayıp Cinlere Gerekli Kodları İstedim

Özkan'la bir yandan Doğu Türkistanlı bir gence mal edilen Çin lokantası cinayetini çözmek için Orhan Ağabeyin evine doğru yol alıyor, bir yandan da bir taşla kaç kuş vurabileceğimi düşünüyordum. Bu kuşlardan en öncesi kız arkadaşımla ilgili Orhan Ağabeyden istihbarat yapmasını istemek olduğu aklıma geldi. Eve varmadan Özkan'ın anlattıklarından da anlaşıldığı gibi araştırılmasını istediğiniz kişinin gerçek ismi, doğum yeri, tarihi ve annesinin isminin bilinmesi gerekiyor. Tabi bu durumu sonradan Orhan Ağabeye sorduğumda özelikle anne isminin çok önemli olduğunu söylemişti. Nedeni de çocuğu anne doğurduğu için hangi anneye ait olduğu bilinebiliyor, babalık mevzusu bazen gayr i meşrulukla karışık olduğu için yanılma ihtimali vardır demişti.

Hemen daha sonra ayrılmak zorunda kalacağımız kız arkadaşımı aradım. Gerçi onun bazı cümlelerinden evlerine

girip çıkan birtakım insanların bu işlerle uğraştığını daha iyi anlıyordum ancak içimden daha iyi ya ön atak yaparsın deyip kendisini cep telefonumdan aradım. Ayrıca, doğum yeri, tarihini ve annesinin adını bilmiyordum, bu soruları sorduğumda tepki verdiğinde kendisinin de bu konuda bilgisi olduğunu belki de evlerine gelen birtakım insanların da Orhan Ağabey gibi cinleri kullandığını öğrenmiş olacaktım. Ne haber, nasılsın muhabbetinden sonra hiç gevelemeden "Doğum yerin, tarihi ve annenin adını ver bana." dedim. Beklediğim tepki anında geldi, ben de çekindiği bir şey varsa bu ilişkinin biteceğiyle tehdit ettim "Ve sakın sallama bu kural söyleyeceğin yalan için de geçerli" dedim. O da tüm istediğim bilgileri verdi.

Özkan eve iyice yaklaştığımıza söylemesine rağmen, ben yeni kuşların hesabını yapıyordum. Zira bu tarz insanlar uyanık insanlardan hoşlanmazlar, belki bir daha görüşemeyiz diye hemen Özkan'a, "Bak kardeşim sen kaynaklarınla ilişkilerini bozmamak için pek şahıslarıyla ilgili soru sormuyorsun ama ben sorarsam kusura bakma edeple sorarım." dedim. Niyetim Orhan Ağabeyi iyice çözmekti. Bu ilmi kimden almış, nasıl almış, hayra mı yoksa şerre mi kullanıyor, istihbaratçılardan veya gazetecilerden kendisine gelip giden var mı, gelecekle ilgili tahmin yapabiliyor mu vs?.. Bu konuda birçok bilgiye sahipse, önemli olan, sorularımı sorabilecek ortamı bulabilmekti. Zaten kendi iyi niyetime ve bu niyeti karşı tarafa her zaman olduğu gibi taşıyacağıma inanıyordum. Zira her şeyin başı doğruluktu; insanlar bir şekilde bunu anlıyorlardı ki bunun da sırrını sanıyorum kalbi zekâyla izah etmek gerekiyor.

Aksaray'ın arka sokaklarını birinde zemin katta bir eve girdiğimizde hemen havayı kokladım; eşyalara, evdeki insanların simalarına baktım. Negatif bir hava yoktu. Klasik

üfürükçü, büyücü evi de değildi. Bizi karşılayan evin kızlan sportif kıyafetli, özgüvenli Anadolu kızlarıydı. Eşi fırınlı sobada gözleme pişiriyordu ve tam bir Anadolu kadınıydı; sevecen, misafirperver...

Orhan Ağabey, Özkan'ın sesini duyunca daha geldiğimiz haber verilmeden yan odadan hemen içeri girdi. Uzun boylu, ince yapılı 50-55 yaşlarında güleç yüzlü biriydi. Özkan'ın da daha önce anlattığı gibi, hayatını inşaatlarda kalfalık yaparak kazanıyordu. En önemlisi bu yeteneğini yan gelip bir sedire yaslanıp, kendine "karanlıkların kenar mahallerde kalmış efendisi!" pozları vererek insanları sömürmek için kullanmıyordu. Buna rağmen Kastamonulu hemşehrileri arasında define yerini bulmak için sık sık rahatsız edildiğini söylese de temiz kaldığı belliydi.

Bir süre sonra Özkan'ın ayağına bastığımda, mesajı alıp Orhan Ağabeye asıl geliş gayemizi anlatmaya başladı. Ardından da kendisine cinayet mahallinin yerini, cinayeti işlediği iddia edilen ve azmettirici olarak suçlanan kişinin kendinin ve annesinin adını yanında doğum yerini ve tarihini verdik. Başını sallayıp birtakım dualar okumaya başladı. AJcabinde sanki olay anı kamerasından olayı üstelik montajsız bir Plazma TV'de seyreder gibi görüyormuşçasına anlatmaya başladı.

İşte Efendim, olayın Çin mafyasıyla birlikte, birtakım karanlık işlere bulaşmış Doğu Türkistanlılar arasında alacak verecek işi için çıktığını, lokantayı üç kişinin bastığını ve bu baskın sırasında orada bulunan kızın tüm bu sırlara vakıf olduğu için şu anda İstanbul Atatürk Havaalanında olduğunu, Çine kaçmak için uçağa bindiğini falan söyledi. Ve yüzünü adeta buruşturarak:

Bu işin Doğu Türkistan davasıyla falan bir ilgisi yok, tamamen çıkara dayalı mafya hesaplaşması. Her iki tarafta işi

kapatmak için böyle bir süs vermiş, o çocuğu da kullanıyorlar. Para verip suçu kabul ettirip, sözde Türkistanlı kardeşlerini Çin esaretinde gördüğü işkencelerin intikamını almak için yaptığını söylemesini istemişler.

Bunları görüp söylerken rahatlığı hatta sıradanlığı dikkatimi çekti. Oysa Emniyet bu işi çözmek için kim bilir kaç kişiyi sorguya alacak, onlarca kişiyle ilgili dosya çıkarıp, deliller bulmaya çalışacak falan filan... Oysa karşımızdaki adam bir inşaat kalfasıydı ve günler geceler sürecek bir olayı TV'de polisiye bir dizi izler gibi izliyordu!

Mesele çözülmüştü artık, şimdi de içimdeki diğer kuşlan ortaya çıkarmanın zamanı gelmişti. Orhan Ağabeyin tansiyonu, değil bu sorulara, en şartlı insanın sorularına bile Anadolu ağzıyla basit ama yeterli cevap vermeye müsaitti. Bir yandan eşinin ikram ettiği gözlemeleri yerken kendim hakkında bilgi vererek kendisine ve aileye kendimi ısındırmak istedim. Açık, mert yapılı olmaya her zaman dikkat ettiğim için hiç sıkıntı çekmedim, önemli olan onları kırmamak ve hafiyecilik oynayarak ürkütmemekti. Ortada, kabul edilsin veya edilmesin, kişi farkında olsun veya olmasın bir yetenek vardı ve bunu da gazeteciden ziyade, diğer ilim dalları nasıl ve ne şekilde istifade ederler bilmiyorum ama ben bir halkbilimci olarak ortaya çıkarmam gerekiyordu. Öncelikle şahsi sorunumu hallettim. Evlilik yolunda olduğumu ancak kız arkadaşımın geçmişini henüz yeterince bilmediğimi bana yardımcı olmasını istedim. "Bunu isteyeceğini biliyordum." dedi. Kendi ismiyle birlikte annesinin ismini ve doğum yeriyle tarihini verdim, önce kendisinin fiziksel özelliklerini tarif etti. O sırada karşımızda da televizyon açıktı ve Ebru Gündeşin programı vardı. Kız arkadaşım bu şarkıcıya çok benzerdi, bir anda gözünü açtı daha ben bu bayana benziyor demeden "Evet, evet buna benziyor." dedikten sonra ardından

da çok ilginç bir şey söyledi "Kalçasında bıçak izi var." dedi. Bu bana bir anda şu hikâyeyi hatırlattı: "Adamın bir gün Hızır'ı tanımış ondan rica edip görünmez olmayı istemiş. O da onu kırmayıp eline bir dua vermiş bu duayı şapkanın içine koyup gezersen görünmez olursun demiş. Adam bir iki tecrübeden sonra görünmez olduğunu anlayınca bu defa içindeki şeytana uyup ilk işi kadınlar hamamına gitmek olmuş. Tabii Hızır bu malumatı alınca adama tekrar görünmüş, "Hele şu duayı bir ver bakalım onda bir iki eksik bıraktık tamamlayalım da daha başka özelliklere kavuşursun." demiş. Adam da sarığından çıkarıp verince Hızır bu duayı bozacak bir iki kelime yazmış. Adam hevesle tekrar duayı şapkasının altına koyup denemeler yapmaya başlamış. Lakin değil yeni özellikler görünmezliği de kaybettiğine bir süre sonra anlamış. Haliyle kendisine verilen ikramı kötü niyetle kullandığı için şükür ki daha ağır bir cezaya çarptırılmadan bu ehliyet elinden alınmış.

İçimden "Orhan Ağabey anlaşılan bu ilmi layıkıyla taşıyanlardan." diye geçti. Bu kısa karşılaştırmalı düşünceden sonra tekrar söylediklerine odaklandım. Neticede şahsi meselemle ilgili bilgileri de almıştım.

Orhan Ağabeyle ve ailesiyle kurduğumuz diyaloglar sonucu hayli ısınmıştık. Ben bundan da cesaret alarak Orhan Ağabeye,

Ağabey, cinleri kullanıyorsunuz değil mi?

Hiç tereddüt etmeden ve dostluğumdan endişe etmeden "Evet" dedi. Daha sonra aramızda şöyle bir konuşma geçti:

Peki, temasa geçtikleriniz Müslüman mı kâfir mi? Malumunuz kâfir olanlar genelde yalan söylerler. Ben genelde Müslüman olanlarıyla temastayım. Geçmiş kayıtlıdır ve parapsikolojik güçler tarafından orada bulunanlarca görülebilir. Tıpkı orada olan ancak görünmeyen bir insana

ulaştığınızda gördüklerini anlattığı, hatta fotoğrafladığı kameraya aldığı gibi... Aynen öyle. Ben onların gelecekle ilgili, insanlar gibi, tahmin etmeye çalıştıklarını; gaybla, gelecekle ilgili daha çok hava atmak için yalan söylediklerini biliyorum. Geçmişle ilgili kâfir olsun, Müslüman olsun yüzde doksan doğru söylüyorlar. Gelecekle ilgili Müslüman olanlar pek konuşmaz ancak kâfir olanlar bir şeyler söyler. Ancak bunları hızlı ve görünmez hareketlerinden dolayı birtakım bilebilecekleri şey gelecekle ilgili sanılıyor. Şimdi bu sokağın başmda biri bu eve doğru gelse cin bunu hızla o bölgeye görünmeden gittiği için görüp temasta olduğu kişiye haber verebilir. Bu da bunların bu özelliklerini bilmeyen insanları sanki geleceği de biliyormuşlar gibi bir zanna sürüklüyor. Çünkü bunları dinlemek biraz da sömürülmek hoşlarına gidiyor. Peki, bu ilmi kimden nasıl aldınız? Rüya ile mi yoksa bu ilmi kullanan birinden mi el aldınız? Ya da bu konu da yazılmış aile geleneği olan bir kitaptan mı yararlandınız? (Bu soruyu sorarken ki özel amacım vereceği cevaptan sonra tespit yapıp, bu ilmi negatif veya pozitif insanlardan mı alıp almadığını öğrenmekti. Yani zarf bir soruydu. Çünkü akabinde gelecek sorular ona göre dikkatlice sorulacaktı)

Sen bu işi biliyorsun...

Ağabey naçizane bizler halkbilimciyiz. Anadolu Aşık Edebiyatında bile hayatında hiç sazı eline almamış bir insan, dere kıyısında veya ağaç altında uykuya daldığı bir anda sıçrayarak uyanır ve bir anda dünyanın en güzel sazını çalıp, türküler söyler. İyi veya kötü bir başkasına daha başka şeyler olur.

O zaman anlatayım... Rüyada oldu, önceleri ben kardeşimle ortak iş yapıyordum.. Bir ara çok büyük bir müteahhitlik işi aldık, ancak araya büyük paralar girince ağabeyimin de eşinin de bana karşı tavrı değişti. Bu arada

hastalanıp yatağa düştüm, doktorlar sebebini bulamadı. Gün geçtikçe eriyordum. 40 kiloya kadar düştüm, yani ölmek üzereydim. Sonra ben yüksek ateşler içinde yatarken mübarek şimali birisi rüyama girdi, bana büyü yapıldığını ve büyünün nerede olduğunu söyledi. Sabah kalkar kalkmaz rüyayı hanıma anlattım.

Bu sırada eşi bize sobanın üstünde gözleme pişirmeye devam ediyordu ve büyü mahalline gidip büyüyü bozmak için Orhan Ağabey'in koluna girerek yardımcı olduğunu anlattı. Orhan Bey devam etti:

Hanımla birlikte rüyadaki zatın söylediği yerde büyü malzemesini buldum. Bana yapılan "sabun büyüsüymüş." Haliyle, sabun eridikçe ben de eriyorum. Gel de Kabil'in kardeşi Habile yaptığına şaşır! İşin içine dünya hırsı ve kıskançlık girdiğinde kardeş kardeşe neler yapıyor.

Sonra...

Sonra, tabi ben o kadar kilo kaybetmişim ki düzelmem zaman alıyor. Ateşler içinde yanıyorum, yine böyle sıkıntılı bir akşam yine o mübarek zatı gördüm. Bu defa bana, "İnsanların hayrına kullanmak şartıyla büyü bozma ve geçmişi görme ilmi verileceğini söyledi. Ardından da suya bakarak şu duaları okursan bu ilmi kullanabilirsin dedi.

Ancak bizim istediklerimizle ilgili "metafizik istihbarat" yaparken suya bakmadınız...

Artık o kadar çok pratik yaptım ki suya bakmama gerek yok. Hatta benim bir arkadaşım var hiç bu kadar dua bile okumuyor hemen görmeye başlıyor. Üstelik şarapçı, lâkin bu yetenek okuyan insana verilecek diye bir kural yok, dağdaki bir çobana da verilir bir profesöre de... Önemli olan hayırlı güçlerin mi şerli güçlerin mi buna vesile oldukları. Önemli olan Allah, din iman, vatan millet hayrına mı kullanıyorsun yoksa kötülüğe mi?..

Bize bu ilmi öğretebilir misin?..

Tabii ben Özkan'la çalıştım ancak kardeşi daha saf olduğu için başardı. Bu (Özkan) sorgulayan bir zekâya sahip, gelen cinni zihniyle tahlil ediyor, Müslüman mısın, kâfir misin, doğru mu söylüyorsun yalan mı falan...

Bu arada Özkan'ın benden sakladığı bir sırrını da öğrenmiş oluyorum. Bunun üzerine o da bana: "Ben sana daha önce anlatmıştım ya Hakan, ben bu ilmi en önemli meseleleri, istihbaratçılardan bile önce çözen gazeteci olarak kullanacaktım" şeklinde bir açıklamada bulunuyor.

- Bir de benimle dener misiniz?..
- Tabii.

Kollarımı kendine doğru uzatmamı istiyor ve ellerimi avuçlarının içine alıyor. Kendisiyle birlikte bazı duaları okumamı istiyor. Yavaş yavaş gözlerime büyük bir baskı geleceğini adeta içime çekileceğini söylüyor bu arada o okumaya devam ediyor. Sonra "yeşil bir ışık" geleceğini o ışığın yavaş yavaş bir insan şekline de bürüneceğini gitmek istediğim görmek istediğim şeyi söyledikten sonra istediğim yere ve görüntüye kavuşacağımı söylüyor. Eğer başka bir şeyi görmek istediğimde ise adeta bir odadan başka bir odaya geçer gibi hareket edeceğimi ancak burada yani bu geçişlerde mutlaka "Allahuekber" dememi istiyor. Bu kontrolü cine bırakmamam için önemliymiş. Dediklerini yapıyorum. Bu arada televizyonda magazin programı var, ev halkı kendi âleminde biz ise oturduğumuz yerden dilediğimiz şeyleri ve yerlere seyahat etmeye çalışıyoruz. Ancak gözlerimin içine çekilmesi ve o yeşil ışığın ötesinde istediğim şeyleri göremiyorum. Belki yoğunlaşma eksikliği deyip birkaç kez daha deniyorum ancak sonuç yine aynı.

Vakit gece yarısına gelmek üzere izin isteyip ayrılıyoruz.

Şurası muhakkak ki hayatımda yaşadığım en ilginç gecelerden birisi. Yolda Özkan'ın bu ilimle ilgisi düşüncesi hoşuma gidiyor ancak zamanla onları kontrolüne girmiş birçok insanı bildiğimi söylüyorum ve Hızır'la görünmez olmak isteyen adamın hikâyesini anlatıyorum. Neticede adam ucuz kurtuldu diyorum ya bir de bu ilmi şer yollarda kullanmasına müsaade edilseydi kendini de temasa girdiği insanları da yakardı. Arkasından da "Sen kendine güveniyor musun" diyorum.

***

Değerli okurlarıma burada bir şeyi daha hatırlatmak istiyorum. Ben bazı sebeplerden Ayyıldız gazetesinden ayrıldıktan sonra biraz da kendimi dinlemek, ruhi bir arınmaya girmek için memleketim Trabzon'un Sürmene ilçesindeki yeşillikler içindeki evimize gidip uzun bir süre orada kaldım. Bu arada yola çıkmadan evvel Özkan'dan Orhan Ağabeyin cinlerle temas etmeden evvel okuduğu duaların reçetesini almıştım. Geldiğim ilk birkaç gün evdekilerden habersiz geceleri bu reçeteye çalıştım. Sonuçta hep yeşil ışıkta kalıyordum. Ancak, bir süre sonra kendime has beslenme kaynaklarına ihanet ettiğimi düşünmeye başladım. Bu amaçla büyüklerin "Tefeül" dediğimiz bir teknikle arzı halimi öğrenmek niyetiyle Kur'an-ı Kerimden bir sayfa açıp ilgili ayeti okuduğumda hayli duygulandım, çünkü ayette: "Biz ona katımızdan (Rahmani varlıklarla) yardım ettiğimiz halde o cinlerden ve şeytanlardan niye yardım istiyor!" şeklinde ifadelere yer veriliyordu.

Ayrıca Doğu Türkistanlı gencin yaptığı iddia edilen Bakırköydeki Çin Lokantası olayında elde ettiğimiz bilgiler de vakıf üzerinden oynanmaya çalışılan oyunları bertaraf ettiği gibi bu kutsal yuvayı istismar eden bazı işbirlikçilerin

de ortaya çıkmasını sağladı. Bu konuda vakfın yetkililerinden defalarca minnetlerini ifade eden teşekkürler aldık. Bu arada lokantadaki cinayetin kilit ismi olarak Orhan Ağabeyden öğrendiğimiz kızın da; şarkıcı Serdar Ortaç'ın, Karabiberim şarkısının klibinde oynayan kadın olduğu, soruşturmayı yürüten Emniyet güçlerince çok daha sonra ortaya çıkarıldı.

"Demişlerdir: "Seni noksan sıfatlardan tenzih ederiz, sensin onlara karşı bizim sığınacak velimiz! Hayır, onlar cinlere tapıyorlardı, çoğu onlara inanmışlardı."

Sebe Suresi/41

PARAPSİKOLOJİK GÜÇLER: CİNLER VE ŞEYTANLAR

Yaşanmış bu tecrübeden sonra sanıyorum parapsikolojik güçlerin duayeni olarak cinleri daha yakından tanıyabiliriz. Teoloji bilginleri arasında bu konunun üstadı olarak bilinen İmam Şibli ve konuyu asrımıza ait ilginç tespitleriyle de izah etmeye çalışan Araştırmacı Ahmet Hulusi'nin çalışmalarından da faydalanarak bu güçlerin iç istihbarattaki yerini teşhis etmeye çalışalım.

Şüphesiz, insanın arayışında bütüncül bir birikim ve kavrayışla bir türlü açıklığa kavuşturamadığı konulardan en önemlilerinden birisi; "şeytan" diğeri "cin" mevzusudur.

Dünyada en ürkütücü kelimenin ne olduğunu sorduğunuz her yüz kişiden doksan dokuzu, size cevap olarak bu iki korku dolu kelimeyi fısıldayacaktır.

ölüm bile çoğu zaman bu kadar ürkütücü ve dehşet verici değildir. Çünkü birinde dünyayı terk, büyük düşünürlerin tabiriyle "asli vatana" intikal durumu varken, diğerinde ise ne olduğunu birtakım insanların dışında kimsenin bilmediği,

ancak sürekli temasta olduğu varlıklar bulunur.

Cinler, bu âlemde bizim bilemediğimiz milyonlarca varlıktan sadece birisidir. Kuran'da belirtilen 18 bin alem mevzusu hala tartışılıyor. Oysa sanırım şu ayetle nelerin âlem olarak kastedildiği yeterince izah ediliyor: "Hem yeryüzünde debelenen hiçbir hayvan ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki sizin gibi bir ümmet olmasınlar. Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmamışızdır. Sonra hepsi toplanır Rablerine getirilip haşrolunurlar." (Enam süresi:38).

Cinlerle ilgili açıklamalar, birçok kaynakta birçok şekilde belirtilmiştir. Mesela Fransızların meşhur ansiklopedisi Larousse'de cinlere ilahi bir sıfat yakıştırılmış, "insanüstü, tabiatüstü bir varlık" denilmiştir. Fransızcada "genie" denilen cin; diğer batı eserlerinde de hemen hemen böyle anlatılıyor. Larousse'de "Gnume" yani Yahudi tılsımlarınca yerin altında bulunan defineleri beklediği iddia olunan cinler...

Buradan bir dönen Batı medeniyetinin göbeğinin kesildiği yer halkının/Fransızların cin hakkındaki fikirlerini az da olsa anladık. Birçok Avrupa ülkesinde de aynı fikir kabul olunuyordu. Bu gösterir ki Batılı, cini haddinden fazla abartmış, hatta ona kutsallık sıfatını yakıştırmış, onların hayatının her anma hâkim olduğunu söylemiştir.

Zamanımızdan çok da kısa olmayan bir müddet önce Yunanlılar, Romalılar, Batı memleketlerinin halkı, cin, peri, şeytan ve benzeri yaratıkların varlığını kabul ediyor, ancak kimisi onlara tapıyor, kimisi de faydalanmak kastıyla büyü yoluyla sözde onlardan yararlanıyordu.

Daha evvelki tarihlerde, İslam cahiliye devri Araplarının hayatlarını aydınlatmadan evvel, İslâm dininin medeni bir insanlık oluşturmak için getirdiği kuralları henüz almamış Araplar da aynı şekilde bu tür esrarengiz varlıklara inanıyor,

tılsımlar yapıyorlardı.

Cin kelimesi haddizatında gizlilikle, örtülülükle ilgilidir. Merhum Hamdi Yazır, Cin Suresinin açıklamasında cin hakkında kelime manasıyla ilgili olarak şunları söylüyor:

"Lügat ehlinin ve Kuranı açıklayan insanların beyan ettiği gibi cin kelimesi, bir şeyi histen setretmek/örtmek manasını ifade eder. "Cennehu ve ecennehu" onu örttü, gizledi gece üzerini örttü bürüdü, cünne; kalkan yani siper, cenin; henüz doğmamış, rahimde gizlenen çocuk, ya da kabir, cenan; bâtındaki kalb; cennet, zemini örtmüş bağ ve bahçe, yâhut da histen gizli bağ, cünun; nefs ile akıl arasına yerleşmiş delilik... Görüldüğü gibi bütün bu kelimelerde ve manalarında histen bir gizlilik manâsı vardır."

Yine Elmalık Hamdi Yazır'a ait Kuran Dili tefsirinde Cinlerin dahil oldukları varlık grubu hakkında iki görüş vardır. Birisine göre cinler insanların haricindeki bütün ruhani varlıklardır. Melek ve şeytan dahi bunlardandır. Buna göre her melek cindir, her cin melek değildir. Bir başka görüş der ki ruhani varlıklar üç kısımdır. Bunlardan birincisi hepsi hayırlı olanlardır. Meleklerdir. Yanlış iş yapmazlar. İnsanları aldatmazlar. Allah'ın emrinden çıkmazlar. İkinci grubun hepsi şerlidir yani kötüdür. Bunlar şeytanlardır. İnsanları aldatır, şerre ve fenalığa çalışırlar. Üçüncüsü ise bunların ortasıdır. Hayırlısı da vardır, şerlisi de. Bunlar cin taifesidir. Bunların cemaatlerine "Cinne" denir. Hıristiyanların, okudukları kitaplarında cin çıkarmaktan bahseden birçok kelimeler vardır. Cin suresinde bunlarla ilgili nükteler vardır (Sayfa 53-83...).

Hamdi Yazır cinler hakkında verdiği bilgiyi şöyle sürdürüyor:

"Allah'a inanmayanlar eskiden cinleri ilâhlık derecesine

çıkararak onları ilâh kabul ediyorlardı. ‘Dev, peri, melek, Şeytan, cin..? namlarıyla anılan hayırlı ya da şerli esrarengiz ruhanî yaratıkları türlü türlü ilâhlar olarak tanıyarak, onlara tapan ve suretlerini tasvir eden ve onların seçkinlerine göre tılsımlar, sihirler yapan Sabiîler, Süryanîler, Gildanîler, Yunaniler, Romalılar ve cahiliyye dönemi Arapları gibi müşrikler bütün bunları “Cin” adı altında ilâh ediyor hatta ayetlerde de açıklandığı gibi Allaha ortak edip ona oğullar, kızlar uyduruyorlardı. Sonrakiler de maharet, işgüzarlık ve insanlığın erişebileceği en yüksek derece diyerekten “cin gibi”, “cin fikirlilik”, “deha” gibi kavramlar üretmişler oysa Arapça’da deha, hakkından gelinmez belâ manasındadır?’

Yahudilerin “Kabbal” denilen tılsımcıları, sihir üstatları ve kâhinleri bunları ilâh kabul etmemekle beraber; Sabiîler gibi tılsım ve sihir için esrarlı vasıtalar olarak kullanmışlardı. Bunlar Hazreti Nuh’a, İbrahim’e, Musa’ya karşı gelenler olup, Hazreti Süleyman’a karşı da iftiralarda bulunmuşlardı. Fakat Kuran’da izah edildiği gibi netice Allah’ın izni ve takdiriyle Süleyman’a o şeytani cinler esir edilmiş; madencilik gibi ağır ancak denizlerden inci çıkarımı gibi işlerde çalıştırılmışlardır. Onun ölümü üzerine esaretten kurtulmuş olan insan ve cin şeytanlar, “Süleyman mülkünü bu ilimlerle idare ederdi, cinleri, şeytanları bununla esir eylerdi.” diye birtakım tılsım ve sihir kitapları yazmışlardır.

Bakara suresinde de anlatıldığı gibi Süleyman’dan sonraki Yahudiler, Allah’ın kitabı olan mukaddes Tevrat’ı dinlemeyip, Babil’de Hârut ve Mârut’un “Bir imtihan vesilesidir asla kötüye kullanmayın!” dediği bu giz ilminin peşinde koşarak; sihir ve tılsım gibi işlerin peşine düştüler. Hıristiyanlar da kötü ruhlu cinnîleri çıkarmak için cinlere önem vermişlerdi. Cahiliye dönemi Arapları da kendilerini sihirbazlar, kâhinler üzerinden cinlere kaptırmışlardı. Bir yere, özellikle tenha

yerlere vardıkları vakit, oranın cinlerine sığınırlar ve bu suretle kendilerini onlara iyiden iyiye teslim ederlerdi.

Âlemlerin Peygamberi Hz. Muhammed'in gelişi ile cinlerin insanların zihinlerindeki saltanatları sona ermiş; tepelerine indirilen ateşli alevler ve üzerlerine okunan ayetlerle yakılıp def edilmiş ve kontrolde tutulmuşlardır.

"Ya İlah Olurlar Ya İnkâr Edilirler"

Yukarıda yazılanlardan da anlaşılacağı gibi tüm semavi dinleri bütünleştiren ve bir çatı altında toplayan İslam dininin gelişinden önce bütün insanlık; cahillik yarışı içinde cinlere bel bağlamış, onlardan medet ummuştu. Hıristiyan milletler bile İslâm dininin sağlam akli inancının tesiri altında kalmış, cin ve şeytan fikirlerinde birçok değişiklikler yapmışlardı. Fakat zamanla bu defa başka acınası bir durum ortaya çıktı. İşin asıl üzüntü duyulacak tarafı cinler hakkında kâfi malumat bulunmasına rağmen bu defa birçoklarının cinleri inkâr yoluna gitmesiydi. Baştan da belirtildiği gibi insan algılayışından yoksun olduğu şeylere inkâr damgasını vuruyordu. Nasıl bir dönem cinleri büyütüp onlara bağlanıp kulu kölesi olmak insana yakışmayan bir saçmalıksa -çünkü insan yaratılanların en şereflisi olarak yaratılmıştır- cinleri inkar etmek de o derece bir saçmalıktır. İşte insanlık tarihinde kâhinler, sihirbazlar üzerinden bu kadar kontrolü ele geçirmiş cinler daha sonra tam zıddı olarak unutuluşun hatta inkârın memnuniyeti içinde idiler. Çünkü sessiz ve derinden çalışıyorlardı artık.

öyle ki bu gün memleketimizin halk dilinde "Sosyete" dediği kesimlerde artık cin inancı yavaş yavaş silinmeye yüz tutmuş, onun yerine bir ruhçuluk "Spiritizm" yer almıştır. Bugün bahsettiğimiz çevrenin haramzade hanımefendileri

fal, büyü ve ruh çağırma seansları düzenleyip hayatlarını bu seanslardan aldıkları doğmalarla yönlendirmektedirler. Avrupa'nın her yanlış âdetinde olduğu gibi bu da hızla kendine bir çevre bulmaktadır.

Aslında burada ruh seansı adı verilen davetlerde gelen görüntüler ruh değildir. Zira mantıki olarak düşünürsek bunun böyle olmadığına hep birlikte karar veririz. Bu seanslara gelenler cinlerden başkası değildir. Cinlerin insanları aldatma usullerinden biri olan bu ruh çağırma kandırmacasma maalesef dünyanın her yerinde milyonlarca insan kapılmakta, ruhlarla konuştuklarını sanmaktadırlar. Aslında konuşulan katiyetle ruh değildir. Çağrılan kişinin kimlik bilgilerini taşıyan cinden başkası değildir.

Bu yollarla cinler insanları emirlerine itaat ettirebilmektedir. Cinler tarafından verilen haberlere gelince, bu onlann gaybı bilmesinden değildir. Cin suresinin açıklamasından da anlaşılacağı gibi onlar geleceği açıklama kabiliyetine sahip değillerdir. Onlar sadece geçmişte olanlardan haber verirler. Gelecekten haber veremezler. Ancak insanların bir kısmı gibi ilgili oldukları birtakım olayların, konuların yakın şahidi olanlar gibi tahmin edebilirler. Bir de kitabımızın başında Orhan Ağabeyle yaptığımız sohbette anlatıldığı gibi farklı boyutta yaşadıklarından birçok şeyi bizden önce görürler bu mevzu gayb mevzusuyla karıştırılmamalıdır. Üstelik "Gayb" bütüncül bir konudur. Bir kişiye denizden bir damla verilmesi o kişiye denizin verilmesi demek değildir.

Şimdi burada konuyu dağıtmadan devam edecek olursak insanın aklına, "cinler nasıl çağrılır, nasıl davet edilir?" gibi bir soru gelecektir, önce birçoğumuzun şahit olduğu vakalardan örnek verelim. Çevremizde görürüz, bazı insanlar vardır, Rind hayatı yaşarlar veya yaşamak isterler. Kendilerine has

güçleri olsun isterler. Nasıl ki, Allah yolunda ilerlemek, O'nun sevgisine, hediyelerine sahip olmak isteyen birisinin O'nun isimlerini belirli bir sayıda anması gibi onlar da bazen parapsikolojik varlıkların da isimlerini, kodlarını tekrar ederler. Bunun neticesinde de akıl sağlıklarını yitirirler. Burada gerçek o zatın cinlerin esareti altına girmesidir. Zira bazı kelimelerin belirli şekillerde ve belirli aralıklarla, belirli makamlarda tekrarlanması cinleri celbeder. Artık o kişi cinlerin esareti altına girmiştir. Hemen hastaneye kaldırılır. Lâkin artık tıbbın yapacağı hiçbir şey yoktur. O artık "delidir". Ne elektroşoklar fayda getiricidir ne de psikolojik müdahaleler... Falcıların, sözde ruhçuların cin çağırması da bu yolla olmaktadır. Bu şekilde cin çağrılabildiğindendir ki tespih çekenler ikaz edilir. Eğer mürşidi kâmili yani olgun, Allah yolunda samimi ve Kurana muhalif hiçbir yaşantısı olamayan "karakter terbiyecisi" yoksa o halde rastgele tespih çekmemesi söylenir. Zira ne kadar kelimenin ne kadar ve ne şekilde tesir yapacağını onlarda bir başka üstattan öğrendikleri için o ahlak terbiyecileri bilebilir. Allah'ın belirli isimlerini belirli zamanlarda ve belirli miktarlarda söylemek cinleri çağırdığı gibi; onların insanlara musallat olmasını da önleyebilir. Buna "okuma" denir. Bilhassa Anadolu'da bu işten anlayanlar böyle bir derde düşene okurlar ve ondan cinin çıkmasını sağlarlar. Bu kısmen netice verir. Cinler hakkında ve çağrılmalarıyla ilgili bu kısa malumatı verdikten sonra mahiyetleri hakkında bazı özelliklerini sayalım:

Cinler esrarengiz yaratıklardır. Varlıkları birçok hadiselerle, Kuranı Kerim'le ve Allah elçilerinin sözleriyle sabittir. Kelime Arapçadır ve "can" kelimesi ile de ilgilidir. Cinle alakalı olana "cinni" denir. İlahi kitapların hepsinde de adından bahsedilmiş, sebep olduğu olaylar anlatılmıştır. Eski ve yeni milletlerin, genelinde de çeşitli konularla anlatılmıştır. Latinler buna "genius", Frenkler ise "genie" derler. Türkçeye

de Arapçadan geçmiştir. Kuranı Kerim'de bununla ilgili başlı başına 28 ayetli bir sure ve ayrıca diğer surelerde de birçok ayetler mevcuttur.

Cinler insanları etkileri altına alırlar; iyileri ve kötüleri vardır. Kötüleri yani insanların bir kısmı gibi Allah'a ve kurallarına düşman olanları, insanlara günah ve kötü işler öğretirlerken; iyi olanları da inananları iyiliğe sevk ederler, îyileri bazen "Veli" derecesinde ve suretinde görünüp dini nasihatler verebilir ki sanıyorum bu kitabın yazarı da ben böyle birine Beyazıd Atik Ali Paşa Camisinde rastlamıştım. Şurası muhakkak ki birçok insan iyisine de kötüsüne de birçok defa rastladığını, hatta arkadaşlık ettiğini bilmez.

Camideki Garip Bir Adamın Anlattığı "Hafızlık Sim"

Öğle namazını beklerken canım Kuran okumak istedi, kalktım sayfaları ve cildi hayli kullanılmaktan yorulmuş (edeben eskimiş diyemiyorum) bir mushafı aldım ve tefeül yani ahvalime şifa olsun diye "rastgele" bir sayfayı açıp okumaya başladım...

Atik Ali Paşa Camii o zamanlar birkaç odacıktan oluşuyordu. Ben de o odacıkların birindeydim. Tam dalmış ağır ağır Kuran okuyordum ki yanıma birisi gelip hangi sureyi okuduğumu sordu. Başımı kaldırdım, soruyu soran 35-40 yaşlarında gözleri ışıl ışıl parlayan birisiydi. Ben de "belirli bir sure değil; rast gele açıp ayet ayet okuyorum" dedim.

Gülerek, Haşr suresinin son iki ayetini bilir misin?" dedi.

"Bilirim" dedim, "öyleyse sana bir şey anlatayım" dedi.
"Buyurun, anlatın" deyince anlatmaya başladı:

Peygamber Efendimiz bir gün Kuran hafızlarının nasıl

bir makama kavuşacağından bahsediyormuş. O kadar güzel şeyler anlatmış ki onu dinleyen yaşlı bir kadıncağızın gözleri dolmuş. Niye üzüldüğünü sorunca bunca nimete ben de erişmek isterdim ancak yaşlılığın düşürdüğü bu hafızayla hiçbir zaman hafız olamayacağımı bildiğim için buna üzüldüm demiş. Allah'ın Resulü (bu defa, bu arzu da olanlar fakat belleği ve zamanı ancak o kadarına müsait olanlar için olsa gerek ki bu benim yorumum) bir sır vermiş: Haşr Suresi son iki ayeti, Bakara Suresinin "Amaner Resulü ile başlayan son kısmı, Ayetel Kürsü, Araf suresinin ilk üç ayeti, Saffat Suresinin ilk 10 ayeti ve Rahman Suresinin tamamı. İşte Hafız olmak için kısa yol..."

Atik Ali Paşa Camiinde bu bilgiyi veren şahıs, bu paylaşımı yaptıktan sonra, akabinde yeşile çalan pırıl pırıl gözleriyle gözlerimin içine manalı manalı bakarak; "Ben her zaman öğle namazından önce buraya gelirim." dedi. Sonra yanımdan uzaklaştı. Karşımda bir yere oturdu. Öğle ezanı okunmaya başlamıştı, bittikten sonra namaza dururken biraz ağırdan aldım, niyetim onu namaz kılarken seyredip feyz almaktı, içimden (eski tecrübelerimden de bildiğim için) kim bilir ne kadar içten, huzurlu ve akışkan namaz kılacaktır diyordum ki, kendisini hiçbir safta göremedim.

Birkaç gün sonra yine öğle ezanından önce gittim. Yine caminin o odacığına yerleştim. Beklemeye başladım, üç beş metre önümde birisi daha önce benim oturduğum yerde Kuran okumaya çalışıyordu, etrafta da başka kimse de yoktu. Bu yüzden kendi elimdeki kitaba yoğunlaştım. Bir ara kafamı kaldırıp daha önce kendisiyle buluştuğumuz noktaya bakma ihtiyacı hissettim ki bu defa orada oturan arkadaşa bir şeyler anlattığını gördüm. Tam karşısında olup ve dikkatlice ona bakmama rağmen bana hiç bakmıyordu. Oysa bu defa kendisini analiz edip, "ins misin cin misin,

yoksa Hızır mısın be adam?" muhabbetine girecektim. Fakat sanki aramızda manyetik bir perde var gibiydi. Üzerimde anlamlandıramadığım bir ağırlık vardı. Adamla daha önce sohbet ettikten sonra da böyle olmuştu. Az sonra öğle ezanı okundu ve ben yine işi ağırdan alıp, kendisini namaz saflarında görmek için nasılsa farz namazdan sonra da kılarım diye sünnet namazına geç kalktım. Lakin yine yoktu.

"İns-Cin" Beraber Yaşayanlar

Cinlerin kötüleri de insan şeklinde görünüp kötü niyetle de hareket edebilirler. Kötü cinler bir insanı aldatmaktan aciz kalınca; bu defa tesirlerinin geçtiği bir insana giderek aldatamadıklan insanı onun vasıtasıyla aldatırlar veya aldatmaya çalışırlar.

Cü nümüz. düşünürleri, gelişen ilimin de ışığında, artık ister katı ister sıvı olsun, bütün maddelerin sürekliliğinin sadece görünümde, böyle olduğunu kabul etmekte ve katilarla sıvıların gerçekten daima hareket halinde bulunan atomlardan meydana geldiğini bilmekte ve çalışmalarını buna göre düzenlemektedirler.

Ve gene modem bilim ışığında düşünen kişiler, bizim yapı olarak kabalığımız dolayısıyla, maddenin zerresel yapısından habersiz olduğumuzu belirtmektedirler. Kezâ kâinatın da her zerreye eşlik eden elektromanyetik dalgaların meydana getirdiği, insan idrakinin ötesinde bir bütün olduğunu ifade etmektedirler...

Yani, yakın zamana kadar "her şey maddeden ibarettir, madde ötesinde hiçbir şey yoktur." diyen zihniyet tamamıyla iflâs etmiş; bunun yerine, madde ötesinin meydana getirdiği "engin bir kâinat" düşüncesi kabul edilir olmuştur.

Bu elektromanyetik dalgalar bütününün tabiri uygunsa

yoğunlaştığı yerde "madde" adı altında kütleler halinde görünen dünyada yaşayan beş duyulu insan, içinde bulunduğu şartlara rağmen sadece ve sadece gücüyle madde ötesine geçebilecek özelliklere sahip olmuş ve bu muazzam sırrı ortaya çıkartabilmiştir. Peki beş duyuyla kısıtlı madde görüntüsü içindeki insanlar, bu buluşu nasıl gerçekleştirdiler? özetleyecek olursak:

İngiliz Hekimi Prout, basit bir cismin her bir atomunun hidrojen atomlarının bir birleşimi olduğunu anladı ve böylece de kâinatın tek bir cevherden yani hidrojenden kurulmuş bulunduğu açıkladı.

Nitekim 191 İde de Langevin, 16 atom hidrojenin 1 atom oksijeni meydana getirdiğini ve bu arada da binde sekizlik bir kayıp verdiğini bilim dünyasına ispat etti. Böylece insanın görünümde "çok" diye nitelendirdiği şeylerin gerçekte "tek" bir asıldan geldiği ki dini tabirle her şeyin "tek" olandan çıktığı ortaya çıkmış oldu. Bundan sonra ünlü bilim adamı Albert Einstein şu açıklamayı yaptı:" Madde, enerjidir; enerji de madde! Aradaki fark gelip geçici bir haldir. Eğer madde dediğimiz şey kütlesini bırakıp ışık hızıyla seyretmeğe başlarsa biz ona "radyasyon-ışınlar" yahut enerji deriz. Yok, eğer, enerji bilâkis yoğunlaşır, katılaşırsa, âtıl bir hâl alırsa, biz onun kütlesini tayin ve tespit edebiliyorsak, bu defa da ona madde deriz..."

Ve nitekim ilk defa 1945 Temmuz'unda, New Mexico/ Alamogordo'da, maddenin ele gelir bir miktarı ışığa, harekete, sese ve enerjiye çevrilebildi.

Daha sonra da yuvarlak tasavvur edilen elektron, elektrik enerjisinin dalgalanır bir miktarına döndü, atom da birbiri üstüne konmuş bir dalga kümesi olarak nitelendirilmeye başlandı.

Hâsılı bizim için artık, “Bütün maddeyi, dalgalardan ibarettir” şeklinde kabul etmekten ve “dalgalar âleminde yaşıyoruz” demekten başka bir çare kalmadı.

Şimdi de bazılarını beş duyuyla da tespit edebildiğimiz dalgalar/ışınlar bütününün bir kısmına şöyle bir göz atalım:

1 - Köpek kulağının değerlendirdiği dalgalar

2- İnsan kulağının değerlendirebildiği dalgalar...

3- Kedi kulağının değerlendirebildikleri.

Bundan sonra sırasıyla:

4- Ultrasonik dalgalar

5- Radyo dalgaları (L-uzun, M-orta, S-kısa dalgalar ki bunları ancak radyo dediğimiz bir çeşit adaptörün vasıtasıyla değerlendirebiliyoruz).

6- Televizyon dalgaları (VHF-UHF-SHF-EHF ki bu dalgalan da televizyon denen adaptörün gözümüze adaptasyonuyla almaktayız).

7- Radar dalgaları...

8- Şerare dalgaları...

9- Hareket dalgalan...

10- Ve nihayet gözümüzün değerlendirebildiği, Kırmızı-Mor arası renk olarak tespit edebildiğimiz ışınlar...

11- Morötesi ışınlar.

12- Röntgen (X-Ray) ışınları.

13- Kozmik ışınlar (dalga boyu santimetrenin 10.000.000.000.000’da birinden kısa).

14- Her şeye rağmen bir türlü tespit edemediğimiz meçhul ışınlar.

Yukarıda belirtilen, bilimin tespit ettiği dalgalar...

Işınlar dışında daha pek çok dalgalar, ışınlar bulunmaktadır ki, insanlık bunların yapımıza göre neye karşıt olduğunu bilememektedir.

Ve insan, duygularının maddeyle kayıtlılığı dolayısıyla, kâinatta mevcut bulunan hadsiz hesapsız orandaki ışınları pek çok yerde ve pek çok zaman, idrak edemediği için inkâr etmekte, yok saymaktadır.

Hâlbuki bu doğru mudur?

Görebilmek ile görememek arasındaki fark, ancak santimetrenin yüz binde üçü kadar bir yer tutar... Şöyle ki, insan gözünün görmeye başladığı saha morötesi ışınların dalga boyunun başladığı 0.00004 cm ve görme işleminin nihayet bulduğu saha da kırmızı ışınların dalga boyunun başladığı 0.00007 cm'lik sahadır.

Hâlbuki güneşten daha nice ışınlar yayılmaktadır...

Ayrıca, morötesinde dalga boyu 0.00003 cm'den başlayıp 0.00001 emde son bulan ışınlar bulunmaktadır ki sadece fotoğraf plâkasına tespit edilmektedir. Bundan daha kısa olan ışınlar dahi aynı usulle film üzerine tespit edilebilmektedir...

Hepimizin de bildiği gibi, Röntgen ışınları bizim bedenimizden geçmekte bir film üzerine vücudumuzun çeşitli organlarına ait tespitler yapabilmektedir. Hatta bu geçiş sırasında, tıp âlemince bilindiği gibi, çeşitli organlarda bir kısım tahribat dahi meydana getirmektedir. Ve bu yüzden de hamile kadınların alt bölümü ile yeni doğan çocuklara röntgen çektirilmemesi tavsiye edilmektedir.

Oysa biz, bedenimizden geçen ve hatta bize zarar veren bu röntgen ışınlarının vücudumuzdan geçişinden tamamen habersiz bulunuyoruz ki bu ışınların dalga boyu yaklaşık olarak santimetrenin 100 milyonda biri kadardır.

İnsan, Röntgen ışınlarının dahi varlığını ve vücudundan

geçtiğini beş duyusuyla tespit edemezken, acaba nasıl olur da daha yüksek frekanslı dalgaların varlığını inkâr eder, hatta "böyle bir şey olmaz" der!

Ve dahi bilemediği frekanstaki o dalgaların mahiyetini inkâr manasına gelen, yapısının bu çeşit dalgalardan meydana geldiği açıklanan birtakım yaratılmışları inkâr eder?

İslâm terminolojisinde "cin" adıyla belirlenen halk arasında ise "ruh", "peri", "dev" diye anılan varlığın yapısı, İslâm dininin mukaddes kitabı Kur'an-ı Kerîmde maddeye nûfiız edici özellikteki ışınlardan, "min naris semûs..." dumansız ateşten mecazi ifadesiyle anlatılmıştır.

Bu tariften anlaşıldığına göre, "cin" adı verilen yaratıkların yapısı, "en ince maddeye nüfuz edici özelliğe sahip olan dumansız ateşten yani bugünkü dilde "ışınlardan" meydana gelmiştir. Ancak bu gerçek, 1400 yıl öncesinde, Kur'an-ı Kerîmde, o günün anlayış seviyesi dikkate alınarak, "Biz cinleri filanca ışınlardan yarattık" şeklinde açıklanmamış; insan idrakinin tekamülüyle daha iyi anlaşılabileceği dönem yerine nüzul olduğu dönem insanlarının algılarını muhatap alarak mecazî ifadeyle, "dumansız ateş", "en ince mesamata/ maddeye nüfuz edici ateş" diye tarif edilerek; insanların anlayışına, ilimlerinin, bu konuyu anlayacak bir seviyeye gelmesine bırakılmıştır.

Nitekim o günlerden bu yana geçen yaklaşık olarak 1400 sene sonunda, bilim bir anda muazzam bir hamle yaparak gelişme göstermiş, ışınların varlığını, kâinatın yapısını kısmen de olsa tespit edebilmiş ve bundan sonra da bu ayetlerin işaret etmek istediği gerçek, din ile bilimi bağdaştırabilen kişiler tarafından ortaya çıkarılabilmiştir. Dolayısıyla da "cin" ve ona bağlı bazı varlıkların varlığı bilimsel olarak anlaşılabilir hale gelmiştir.

Max Plane, “Cisimlerin yaydığı enerji akarsu gibi devamlı olmayıp kesik kesik, dalgalar halindedir... Biz böyle dalgalar halinde yayılan enerji süzmelerine de “Quantum” demekteyiz...” demiştir. Fakat bir zaman “ışık dalgalar halinde midir, ayrı ayrı zerreler midir?” sorusuna cevap verilemedi.

Nihayet 1925 yılında Louis De Groglie, elektronların zerreler halinde olmayıp, dalga şeklinde kabul edilmesini, bunun daha gerçekçi olacağını ileri sürdü...

Keza bu arada elektronların katı elastiki kürecikler olmasından ziyade, gözetlemeye, ölçmeye gelmeyen şeyler olduğu tespit edilmeye başlandı...

Ve bu arada Sir J. Jeans fikrini açıkladı: “Katı bir yuvarlak için uzayda her zaman muayyen bir mekân olur; hâlbuki görünüşte elektronun böyle bir mekânı yoktur... Katı bir küreciğin hacmi olur, hâlbuki kalbe düşen bir korku veya merak ne kadar yer tutar diye düşünmek nasıl ki manasız ise bu durum elektron için de böyledir.”

Ve 1927 yılında Viyanalı fizikçi Scrödinger. Proton ve elektronlara hususî dalga hareketleri isnat ederek, Quantum hâdiselerini izah edecek bir nazariye kurdu.

Keza aynı yılda Amerikalı iki âlim Davisson ve Germer de elektronların gerçek dalga halleri gösterdiğini tecrübe ile ispat ettiler. İşte böylelikle maddenin bütün temel taşları yavaş yavaş maddelikten soyulmaya başlandı.

Eskiden, katı bir yuvarlak tasavvur edilen elektron, elektrik enerjisinin dalgalanır bir miktarına döndü; atom da birbiri üstüne konmuş dalga kümesi oldu.

Hâsılı bizim için, “Bütün maddeyi, dalgaların meydana getirip *var gösterdiği bir bütün diye kabul etmekten ve “Dalgaların meydana getirdiği bir âlemde yaşıyoruz!” demekten başka bir çare kalmadı.

Einstein ise bunlarla da yetinmedi. Maddenin enerjiye yani başka bir tabirle "maddenin", "madde ötesine" dönüşmesinin esaslarını da inceledi... Ve bunu da şöyle izah etti: "Hareket eden bir cismin kütlesi, hareket hızlandıkça artacağından ve hareket bir çeşit enerji olduğundan, hareketli bir cismin kütlesinin artması enerjisinin artması demek olur. Yani kısaca, enerji, kütledir. Herhangi bir madde parçasında bulunan enerji, kütlesi (gram olarak) ile ışığın sürati saniyede santimetre karesinin çarpımına eşittir."

Bu demektir ki, eğer imkân olsa da 1 kilo maden kömürü tamamen enerjiye çevrilebilse, 25 bilyon yani milyon kere milyon kilovatsaat elektrik elde edilir ki, ABD'nin bütün enerji kaynaklan devamlı çalışarak ancak iki ayda bu enerjiyi sağlamaktadır.

Evet, bütün bu gelişmelere rağmen öyle bir sual ile karşı karşıya ki insanlık ve dolayısıyla bilim dünyası onun cevabı objektif olarak hiçbir şekilde verilemiyor. İşte o soru: Bu kitle yahut da enerji dediğimiz, cevherin mahiyeti nedir? Sahip olduğu kudret nereden gelmektedir? Bu da başka bir soru: "Madde enerjiye döndüğü gibi, tekrar maddeye dönüşemez mi? Bu İmkânsız mıdır?"

Objektif bilim maddeyi madde ötesine, enerjiye dönüştürebildi. Gerçekleştirdi bu fikri. Ancak henüz madde ötesine yani enerjiye dönüştürdüğü maddeyi tekrar ilk haline yani tekrar madde haline dönüştürmeyi başaramadı.

Ancak, biz burada anti parantez belirtelim ki, bilim er ya da geç maddeyi enerjiye yani madde ötesine dönüştürebildiği gibi, onu tekrar esas haline, yani madde haline sokmayı da gerçekleştirecektir...

Zira bu husus İslam tasavvufunda görülen «tayyı mekân» yahut bir diğer deyişle "Îsra-Mi'rac" hadisesinin

açıklanmasından başka bir şey değildir.

"İzafiyet" mekân ve zamana ve çekim kuvvetine ve idrak edemeyeceğimiz uzak ve büyüklükteki hakikatlere dair düşünce dünyamızı objektif bir biçimde imar ederken: "Quantum Nazariyesi" de, madde, atom, enerji birimleri ve özellikleri hakkında ortaya çıkan hakikatler kabul etmemiz gerekliliğini gösteren yolu açmış bulunmaktadır..."[3]

Cinlerin Ömürleri

Denilir ki, dört büyük hak kitabın her kelimesinin sekiz hizmetlisi vardır. Bunlardan dördü ulvi, dördü süflidir. Ulviler melekler, süfliler cinlerdir. Bu kelimelerin cifir hesabıyla hesaplanıp bulunan rakamlar kadar tekrarı cinleri harekete geçirir ve sevk edilen kimse üzerinde tesirini gösterir. Burada zaman çok mühimdir. Zamanın oynadığı rol insanların her an neşrettiği elektromanyetik dalgalarla ilgilidir. Eğer bu ameliyeyi işleyen iradesine hâkim olur da cine kendini kaptırmazsa cinleri esareti altına alarak ona istediğini yaptırır. Aksi takdirde cin ölür. Ölmesine sebep ise insanın belirli boyda neşrettiği dalganın tesiri altında olması ve karşı gelmesinde dalganın bırakacağı tesir yüzündendir.

Cinlerin ömürlerine gelince; cinlerin ömürleri, insanların ortalama ömürleri olan 70 senenin aşağı yukarı 10 ilâ 13 katı yani 700 ile 1000 sene arasında değişmektedir...

Ancak bazı cinlerin ömürlerinin 1400 seneye yakın bir zamanı da aştığı bu sahada ihtisas sahibi deneyimli kişilerce

3 Cinlerin mahiyetleri ile ilgili bu notlan günümüzün ilmi ve teknolojik verileri kullanıldığı için kendi düşüncelerimizi de ilave ederek Araştırmacı Yazar Ahmed Hulusi'nin 1976 yılında yayınlanan İnsan Ruh ve Cin isimli eserinden yararlanarak analiz ettik.

ifade edilmiştir.

Bugün fizikte "öz zamanın kısalması" denilen şaşırtıcı bir durum bütün ilim çevrelerince kabul edilmek zorunda kalınmıştır.

Bu hâdiseyi basit bir şekilde anlatmak gerekirse, "hız yükseldikçe zaman yavaşlar. Hız belirli bir noktaya ulaştığı nda ise zaman durur." şeklinde izah getirilmiştir.

Bu duruma örnek olarak do Paul Langev'in şu açıklaması olmuştur:

"Bir taşıtın, içindeki insanla birlikte, yeryüzünden ışık hızının 20.000'de biri kadar bir hızla ayrıldığını düşünün. Bu taşıt ve içindeki insan taşıt içindeki kendi zamanı ile tam bir yıl süreyle dünyadan uzaklaşıyor. Bir senenin sonunda ise çark ediyor ve dünyaya geri gelmeye başlıyor. Ve neticede dünyaya geri geldiği zaman, kendi öz zamanına göre iki sene geçmiş iken, dünyanın tam iki asır ihtiyarladığını, dünya üzerinde üç neslin değişmiş bulunduğunu görüyor."

İşte bu durum onun çok yüksek hızda yaşamış olmasından ileri gelmektedir. Haliyle cinler de yapılan, "madde olarak kayıtlanmamaları" dolayısıyla daimi olarak hız içinde yaşamaktadırlar.

İşte bu hızları dolayısıyla da onlar bizim normal 70 senelik bir ömrümüzü gerçekte onlar da kendi yaşlarıyla 70 sene civarında yaşamalarına rağmen bize göre hesaplandığı takdirde 1000 sene civarında yaşamış görünmektedirler.

Buna göre, mevcut zaman ölçüsü ve hızda insanın ortalama 70 sene yaşadığı ve cinin ömrünün de bize göre 1000 sene civarında olduğu kabul edilirse, kurulacak basit bir denklemle, cinlerin ne derece bir hızla yaşadıkları ortaya çıkar.

Kuran'da Cinlerle İlgili Bazı Sure ve Ayetler

Cin Suresi

Cinlerin Kuran dinleyip hidayete kavuştuğu anlatıldığından bu sureye Cin Suresi denmiştir. Mekke'de nazil olmuştur. Böylece sure, yalnız insanların değil, cinlerin dahi Kur'an-a tâbi olduklarını anlatarak Peygamberin görev ve saha sorumluluğunu da hatırlatmaktadır. A'raf Suresi'nden sonra inmiş olup 28 ayettir.

Rahman Rahim Allah'ın adıyla,

1. De ki: Bana vahyolundu ki, Cinlerden bir topluluk Kuran dinlediler de şöyle dediler: "Biz harikulade güzel bir Kuran dinledik."

2. (O), doğru yola iletiyor, ona inandık. Artık Rabbimize hiç kimseyi ortak koşmayacağız.

3. Doğrusu Rabbimizin şanı yücedir. O, ne eş ne de çocuk edinmemiştir.

4. Meğer bizim beyinsiz (İblis veya cinlerin kâfirleri), Allah hakkında saçma şeyler söylüyormuş.

5. Biz cinlerin ve insanların, Allah'a karşı yalan söyleyeceklerini sanmıştık (onun için o beyinsizin sözüne uymuştuk).

6. Doğrusu insanlardan bazı erkekler, cinlerden bazı erkeklere sığınırlardı ve onların "Kibir" ve "Azgınlıklarını" artırırlardı.

7. Onlar da sizin sandığınız gibi Allah'ın hiç kimseyi diriltmeyeceğini sanmışlardı.

8. Biz göğe dokunduk onu kuvvetli bekçilerle ve alevlerle doldurulmuş bulduk.

9. Ve onun oturmağa mahsus dinlenme yerlerinde gayb

haberlerini dinlemeye çalışırdık. Artık kim dinlemek istese, kendisini gözetleyen bir alev parçası bulur.

10. Bilmiyoruz» yeryüzündekilere (kötülük) yapılmak mı istendi» yoksa Rableri onlara bir hayır mı diledi.

11. Bizden iyiler de var ve bizden bunun dışında olan (kötüler) de var. Biz çeşitli yollara ayrıldık.

12. Biz yeryüzünde Allah'ı aciz bırakamayacağımızı, (göğe) kaçmakla da O'nu aciz bırak (ıp O'ndan kurtulamayacağımızı) nerede olursak olalım, O'nun bize istediği her şeyi yapacağını anladık.

13. Biz yol göstererek Kuran-ı işitince ona inandık. Kim, Rabbine inanırsa (ne hakkının) eksik verilmesinden ne de ne de kendisine zillet erişmesinden korkmaz.

14. Ve biz... Bizden Müslümanlar da var, hak yolundan sapanlar da var. Kimler Müslüman olursa işte onlar doğru yolu aramışlardır.

15. Yoldan sapanlar da "cehenneme odun" olmuşlardır.

16. (Cinlerin bu sözlerini anlattıktan sora Yüce Allah buyurur): Şayet yolda doğru gitselerdi onlara bol su verirdik (rızkl ar mı bollaş tır irdik).

17. Ki onları imtihan edelim (nimetlerimize şükredip etmeyeceklerine bakalım). Kim Rabbini anlamaktan yüz çevirirse (Rabbi) onu gittikçe artan bir azaba koyar.

18. Mescitler Allaha mahsustur. Allah ile beraber bir başkasına dua etmeyin.

19. Allah'ın kulu kalkıp O'na yalvarınca (hayretten hepsi) onun üzerine üşüşüp neredeyse keçe gibi birbirlerine geçeceklerdi.

20. De ki, ben ancak Rabbime yalvarırım ve hiç kimseyi Oha ortak koşmam.

21. De ki: Ben size ne zarar ne de ne de fayda verme gücüne sahip değilim.

22. De ki: (Allah bana kötülük dilerse) beni Allah'tan başka kimse kurtaramaz ve O'ndan başka sığınacak kimse de bulamam.

23. (Ben) ancak Allah'tan (aldığımı sizlere) tebliğ (ediyorum) ve O'nun, (benimle) gönderdiği emirleri (açıklıyorum. Benim yapacağım bu kadardır). Artık kim Allaha ve Resulüne baş kaldırırsa, ona içinde ebedî kalacakları cehennem ateşi vardır.

24. Kendilerine vaat edilen şeyi: Ya azabı veya (kıyamet) saat(in)i gördükleri zaman, kimin yardımcı bakımından daha zayıf ve sayıca daha az olduğunu bilecekler.

25. De ki: "Size vaat edilen şey yakın mıdır, yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi koyacaktır bilmiyorum."

26. O, gaybı bilendir. Kendi görünmez bilgisini kimseye göstermez.

27. Ancak razı olduğu elçilere gösterir. Çünkü o, (razı olduğu kimselerin) önüne ve arkasına gözetleyiciler (koruyucular) koyar (onları şeytanların kapmasına, ya da bildiklerine, gördüklerine yanıltıcı şeyler karıştırmalarına engel olur).

28. (Böyle yapar) ki onların, Rablerinin kendilerine verdiği emirleri duyurduklarını bilsin. Ve (Allah), onların yanında bulunan her şeyi (bilgisiyle) kuşatmıştır (tebliğ etmeleri için kendilerine ne emirler gönderdiğini bilir), her şeyi bir bir saymıştır.

Cinlerle İlgili Bazı Ayetler

“Cannı da (insten/insandan evvel) Mesamata (yani maddeye) nüfuz edici ateşten (şualardan) yarattık.” (Hicr-27)

“O gün ki (Allah) onların hepsini toplayacaktır (ve şöyle hitab edecektir): Ey cin cemaati, insanlardan birçoğunu (baştan çıkartıp) almak, (kendinize tabi kılmak) kaydına düştünüz ha!” (Enam-128)

“Ben cinleri ve insanları sadece kulluk etmeleri için y arattım..."(Zâriyat-56)

(Kıyamet gününde hitap edilir):

“Andolsun ki ben, cehennemi bütün insan ve cinlerden (müstehak olanlarla) dolduracağım.” (Hud-119)

Cin suresindeki ayetlerin işaret ettiği hadiseyle ilgili olarak çeşitli açıklamalar yapılmıştır. Bunlar arasında en gerçekçi olanlarını vermeyi yararlı görüyorum.

Cinler İstihbarat Toplamak İçin Yola Çıkıyor

Allah'ın Resulü yoldaşlarından birtakım insanlarla Ukaz panayırına doğru gidiyordu. Cinnîlerin gökyüzünden haber almasına bir engel girmişti. Üzerlerine kıvılcımlar atılmıştı. Bunun üzerine Cinnîler kendi topluluklarına geri dönmüşlerdi. Toplulukları onlara, “ne oluyor?..” dediklerinde, demişlerdi ki bizimle gökten gelen haberler arasına bir engel gerildi. Üzerimize kıvılcımlar yollandı. Bunun üzerine kavimleri onlara demişti ki; “Sizinle gökyüzünden gelen haberler arasına bir engelin girmiş olması yeni meydana gelen hadise yüzündendir. Hadi varın dünyanın doğusunu, batısını gezin. Sizinle gökyüzünden gelen haberin arasına giren engeli görün...”

Bunun üzerine onlar kendileriyle gökyüzünden gelen haberlerin arasına giren engeli bulmak üzere doğuda batıda dolaşmaya başladılar. îşte Tuhame yönüne yönelmiş bulunan o gruplardan birisi Ukaz panayırına doğru Nahlede duran Peygamberin yanına geldi. Hz. Peygamber dostları ile birlikte sabah namazını kılıyordu. Kuran sesini duyunca ona kulak verdiler. Dediler ki; "Vallahi bizimle gökyüzünün haberi arasına giren engel budur." İşte oradan kavimlerine geri döndükleri zaman şöyle dediler: "Ey kavmimiz bizi doğru yola ileten acayip bir Kuran dinledik ve ona inandık. Ve biz Rabbimize kimseyi ortak koşmayacağız." Bunun üzerine yüce Allah Sevgili Peygamberine şu ayeti kerimeyi inzal buyurdu: "De ki: Bana vahyolundu ki cinlerden bir taife Kuranı dinledi."

Cinlerin Cisimleri Hususunda Tartışmalar

Kadı Ebu Ya lâ der ki: "Cin, teşekkül etmiş cisimlerden ve şekillenmiş şahıslardan ibarettir. Büyümüş ve gelişmiş olması mümkündür.

Ebul - Kasım El - Ensarî, El-İrşad'ın şerhinde Kadı Ebu Bekir'den naklen şöyle yazmaktadır: Biz diyoruz ki, onları gören görür. Çünkü Allah ona görme hissini vermiştir. Böyle bir algılayışa sahip olamayan da tabiî ki göremez. Onlar iç içe geçmiş, birleştirilmiş cisimlerden ibaret oldukları için görülebilirler. Bazıları da cinlerin ince ve basık cisimlerden teşekkül ettiklerini iddia ederler.

Bu, makul ve tutarlı bir düşünce olmakla birlikte, onların şekli hakkında kesin bir delil bilmiyoruz.

Soru: Cinler nasıl olur da ateşten yaratılmış olabilirler? Ateş parçaları ve alevleri tabiatı itibariyle birbirinden ayrılıp bir bünye halinde sabit olmaz?

Cevap: Hayat cismin hepsine alakadar etmez. Cismin diri olan yeri hayatın açığa çıktığı yerdir. Kaldı ki, hayatın bir bünyeye muhtaç olduğuna bilsek bile bu, Allah'ın yaratıcı kudretinde zor değildir. Çünkü O, bunu da yaratmaya kadirdir. Nasıl ki su içinde yanıcı ve yakıcı gazlar bir araya geliyorsa cinlerin mahiyetinde de böyle bir araya getirilmiş enerji kullanılmış olabilir.

Soru: Cinlerin ve meleklerin ince cisimler olması nasıl mümkün olur? Çünkü onların kuvvetleri arşı yüklenip taşıyacak kanatlarıyla bazı yerleri nasıl altüst ettiği hepimizce kadar, şehirleri altüst edecek kadar büyüktür. Cebrâil'in malûmdur?

Cevap: Bu da Allaha göre mümkündür. Çünkü melekler ve cinler böyle olmakla beraber Allah onlara fazla kuvvet ihsan edebilir. Kaldı ki kanattan kasıt kuşların kanadı değil bir nevi pervaneler gibi dönen enerji kalkanları.

Onların ince ve küçük cisimlerden teşekkül ettiklerine delil olarak şu ayette de işaretler vardır: "Çünkü o da kabilesinden olanlar da sizi, sizin kendilerini göremeyeceğiniz yerlerden muhakkak görürler." (Araf: 27).

Soru: Lâtif olan bir cismi görmekte göz nurunun kuvvetli olmasına ihtiyaç görülmüyor mu?

Cevap: Evet Ama bu ince cisimlerde bahis konusu olabilir. Kalın cisimlerde değil. Rüzgâr ince ve lâtif olduğu müddetçe biz onu göremeyiz. Fakat tozları havaya kaldırıp kalınlaşınca görürüz. Bu gayet açık bir meseledir. İşte bu sebeple biz diyoruz ki, eğer Allah cinlerin cisimlerini kalın yaratıp görme gücümüzü şimdiki halinden daha tabiî kılsaydı elbette ki onları görebilirdik.

Cinler ve Şeytanlar İnsanların Şekline Girer Mi?

Şurası bir gerçektir ki, cinler, insan, hayvan, kılığına bürünüp muhtelif şekiller alırlar. Hatta katır ve merkep şekline girdikleri, kuş kılığına bürünüp havada uçtukları da görülmüştür.

Rahatlıkla suyun bir bardağın şeklini alması gibi insan kalıbına da bürünürler. Nitekim Şeytan, dini kaynaklarda anlatıldığı gibi Kureyş halkına, orada yaşayan Suraka bin Malik b. Caşem kılığında gelmiştir. Bu durum Hz. Muhammed ve yoldaşları Bedir savaşına hazırlanırlarken olmuştur.

Allah şöyle buyurmuştur:

"O zaman Şeytan onların yaptıklarını methedip şöyle demişti: "Bugün size; insanlardan galebe edecek hiçbir kimse yoktur. Ben de sizin muhakkak ki yardımcınızım)." Vakta ki iki ordu (karşı karşıya) göründü, "Ben sizden katiyen uzağım, gerçek ben sizin göremeyeceğinizi görüyorum. Ben Allah'tan korkarım elbet! Allah azabında çok şiddetlidir.» diyerek iki topuğu üstüne (tabana kuvvet) kaçtı..." (Enfâl: 48).

Nitekim O, Darun Nedve'de birtakım insanların Allah'ın Resulü hakkında; "Onu öldürelim mi, hapis edelim mi? Yoksa yurttan çıkaralım mı?" diyerek toplandıklarında, yaratılışı cinlerden olan Şeytan, Necidli bir ihtiyar kılığına girmiştir. Allah şöyle buyurmuştur: "Hani bir zaman o küfür edenler seni tutup bağlamaları, ya da öldürmeleri yahut (yurdundan zorla) çıkarmaları için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı kurarlarken Allah da onun karşılığını yapıyordu. Allah tuzak kuranlara karşılık verenlerin en hayırlısıdır." (Enfâl, 30).

Bu hususta Kadı Ebu Yalâ'nın fikri: Şeytanlar kendi kendilerine şekillerini değiştiremezler. Buna güç ve kabiliyetleri yoktur. Ne var ki Allah onlara "bazı tılsımlı

kelimeleri" ve "işlemleri" öğretmiştir. O kelimeleri söylediklerinde ve yahut o işleri yaptıklarında Allah onları bir hâlden diğer bir hâle veyahut bir şekilden başka bir şekle sokar. Bunları görenler de cinlerin kendi kendilerine tebdili kıyafet yaptıklarını sanırlar. Oysa onları bir hâlden diğer hâle çeviren kendileri değil, Allah'tır. Çünkü kendi kendilerine bunu yapamazlar. Böyle bir şey yapmaya kalkıştıklarında bünyeleri parça parça olur ve hayat denilen bir şey kalmaz. Öyleyse izinsiz böyle bir şey yapmalarına da imkân yoktur. Zira tüm varlıklara iyilik ve kötülük yapma kudreti verilmiştir ta ki imtihan yeri olan dünya da kazananlar ve kaybedenler sonucu kendi fiilleriyle ortaya döksünler!..

îblis'in, "Suraka bin Malik"in şekline girdiği» Cebrail in Sahabeden "Dihye-i Kelbf'nin kılığına büründüğü meselesine gelince, yukarıdaki yorumumuzla anlaşılabilir.

Allah onu bir sözü söylemeye izinli kılmıştır ve o bu sözü söyleyince o kılığa kolayca girebilmiştir. Tabiî bu da Allahın izni ve sırri kudretleriyle olmuştur.

Cinlerin Sihirbazı

Abdullah b. Ubeyd b. Ümeyr'den nakledilmiştir: "Allahın Resulüne, "Elğeyelân" dan sordular. Şöyle cevap verdi: O, cinlerin sihirbazlarıdır!" (Bu hadîsi İbrahim bin Harise Cerir bin Hazim'den, o da Abdullah b. Ubeyd'den o da Cabir'den bildirmiştir.)

Ebu Bekr Muhammed b. Muhammed b. Süleyman, Mücahidden yapılan bir rivayeti naklediyor: "Namaza kalktığım zaman, Şeytan bana İbni Abbas ın kılığında görünürdü. Bir defasında yanıma bıçak aldım, aynı kılıkta yine bana görününce hücum ettim ve bıçağı vurduğum gibi büyük bir gürültü ile yere düştü. Ondan sonra onu bir daha görmedim."

Attabî anlatıyor: îbn'i Zübeyr iki karış uzunluğunda olan bir adam gördü ve: "Nesin sen? diye sorunca, "Ben Cinden bir adamım!" diye cevap verdi. Bunun üzerine kamçısıyla ona vurdu ve o da kaçıp gitti.

İnsanlardan birçokları derler ki, şeytanlar ve melekler istedikleri kılığa bürünebilirler. Onları o kılıklarda gördüklerinde melek veya şeytan sanırlar. Aslında yukarda da arz ettiğimiz gibi Allah onları, öğrettiği bir kelime veya fiil ile öyle değiştirmektedir ve insanların gözüne öyle göstermektedir. Yoksa onlar kendi kendilerine bir şey yapamazlar. Bir şeyin, aslî şeklinde kendi kendine değişmesi imkânsızdır.

Cinler Nerelerdedir?

Ebu Muhammed Abdullah b. Muhammed b. Câfer, "El-Azame" adlı kitabının 12. Cüzünde der ki: "Hadîs âlimlerinden Bilâl b. el-Hâris'in şöyle anlattığını naklediyorlar: Seferlerin birinde Allah'ın Resulü ile birlikte bulunuyorduk. İhtiyacını gidermek için yanımızdan uzaklaştı. Ona su getirdim. Yanında birtakım adamların gürültüler çıkararak konuştuklarını duydum. O güne kadar böyle bir şey duymamıştım. Bunun hakikatini Hz. Peygamberden sorunca şu cevabı aldım: İmanlı cinlerle inkarcı cinler arasında anlaşmazlık çıktı. Kendilerini ayrı ayrı yerlere yerleştirmem için benden ricada bulundular. Bunun üzerine Müslüman cinleri köylere ve dağlara, inkarcı cinleri de dağlardaki vadilerle denizlerdeki mağaralara yerleştirdim."

Zemahşerî, "Rebi'ul Ebrar" adlı kitabında şöyle der: "A'raf anlatır: Birçok çadırların bulunduğu yere geldik. Birçok insanları gördük. Aradan çok zaman geçmeden onları kaybettik. Onlar o gördükleri insanların cin, çadırların da onların evleri olduğuna inandılar."

Sihrin ve Hastalıkların Merkezleri

El-Muvatta" adlı eserinde İmam Malik anlatıyor: Hattabın oğlu Ömer Iraka gitmek istedi. Kab'ul Ahbar ona Şöyle dedi: "Ey Müminlerin Emiri, gitme! Çünkü sihrin ve kötülüğün onda dokuzu oradadır. Belalı cinler ve korkunç hastalıklar vardır orada."

Ebu Bekir b. Ubeyd, "Mekâyidü'ş Şeytan" adlı kitabında der ki: "Hadîs bilginleri bize Câbir oğlu Yezid'den şöyle naklettiler: Müslüman evlerinin tavanlarında Müslüman cinler bulunur, öğle vakti sofraları konulduğunda tavandan aşağıya inip onlarla beraber yemek yerler. Akşam sofraları kurulduğundan yine onlarla birlikte akşam yemeğini yerler. Allah onları Müslümanlara yardımcı kılar"

tbni Ebî Dâvud der ki: Hişâm, el-Muğîreden o da İbrahim'den şöyle nakletmiştir: "Tuvalet deliğinin ortasına çiş etmeyin. Çünkü oradan size bir cinni/mikrop sıçrar da hastalık olur"

Zeyd b. Erkam, Allah'ın Peygamberinden naklediyor: "Bu otluk sahiplidir. Sizden biriniz helâya geldiğinde şöyle desin: "Allahümme innî eûzü bike minelhubsi ve'1 habâis". Bu hadîsi Tirmizî, Nesaî ve ibn-i Mâce rivayet etmiştir. Helâda iken cinler, insanın avret mahalline bakarlar. O yüzden bu yerleri sakınmadan banyo ve tuvaletlerde uzun süre kalmak birçok hastalığın ve marazın bünyeye taşınmasına vesile olmaktadır.

Enes'den şöyle nakledilmiştir: "Allah'ın Resulü helâya girdiklerinde: "Allahümme inni eûzü bike minel-hubsi vel-habâisi" derlerdi."

Bazı Mezarlıklardaki Şer Konseyi

Cinlerin, en çok bulundukları yer hamamlar, otluklar, mezbelelikler gibi yerlerdir. Kötü niyetli cinler bu gibi pis yerlerde daha çok bulunurlar. Bu tip yerlerde namaz kılınmasını dahi yasaklayan hadislerden bahsedilmiştir. Çünkü bu gibi yerler şeytanların uğrağıdır. İslam adabı bilginleri bu yerlerin kirlerin akıtıldığı yerler olması nedeniyle oralarda namaz kılınmasını doğru bulmamışlardır. Hamam ve ahırlarda namaz, şeytanların uğrağı olduğu için kılınmamaktadır. Kabirde namaz kılmak şirke vesile olacağı için yasaklanmıştır. Kaldı ki, kabirler de yatanın durumuna göre şeytanların uğrağı olabilir.

Şeyhlik veya keramet sahibi olduğunu iddia eden birtakım kimseler de bu gibi yerlere gelip şeytanlarla karşılıklı konuşurlar. Onları görenler de keramet gösterdiklerini sanırlar. Oysa yaptıkları iş kâhinlerinkinden farksızdır. Putların içine girip putperestlere âdet üstü işler gösteren cinni sihirbazlar güneş, ay ve yıldızlara tapanlar da böyle şeyler yaparlar. Birtakım tespihler, elbiseler asarlar ve bundan medet beklerler. "Ruhaniyetüt Mevakib/Ruhani Varlıklar" diye adlandırdıkları şeytanlar gelirler, onların bazı ihtiyaçlarını karşılarlar. İstediklerini öldürtürler, dilediklerini hasta yaptırırlar veya sevdiklerini getirirler. Lâkin farkına varmadan elde ettikleri zarar, kavuştukları yarardan daha büyük ve tehlikelidir. Çünkü onlara yarardan kat kat üstün zarar getirmektedirler.

İnsanların Evlerine Şeytanların Girmesi

Müslim ve Ebû Dâvud, Câbir'den rivayet ediyor: Cabir, Allah'ın Elçisi'nin şöyle dediğini duymuştur: "Kişi evine girmek istediğinde girerken ve yemek yerken Allah'ın

ismini zikrederse, şeytan çetesine hitaben şöyle der: "Siz burada barınamazsınız ve yemek de yiyemezsiniz." Eve girerken Allah'ın ismini söyleyip yemek yerken söylemezse, şeytan: "Yemeğe yetiştiniz, fakat burada kalamazsınız." der. Eve girerken Allah'ın ismini zikretmezse, şeytan: "Yemeğe yetiştiniz. Burada da kalabilirsiniz" der.

Herkesin Cinni Şeytanı Var Mı?

Müslim, Ahmed ve diğer hadis bilginleri, Peygamber Efendimizin eşi Hazreti Aişe'ye dayanarak bildiriyorlar: "Bir gece Allah'ın Elçisi yanımdan çıkıp gitti. Onu kıskandım. Dönüp gelince benim o halimi gördü ve bana dedi ki: Neyin var Ey Aişe? Neden böyle duruyorsun? Cevap verdim:

Benim gibi bir insan senin gibi bir insana son derece düşkün olmaz mı hiç?

Hz. Peygamber:

Seni şeytanın mı aldı yoksa?

Ey Allah'm Resulü! Bende şeytan mı vardır?

Evet, herkeste vardır.

Sende de var mıdır ey Allah'ın Resulü?

Evet. Lâkin Rabbim bana, ona karşı yardım etti ve beni ondan kurtardı.

Diğer bir aktarımda ise "Fe esleme/Müslüman oldu" kaydı vardır.

Muhammed b. Yusuf el-Firyabî der ki: "Bize Süfyan, Mansur'dan, o da Sâlim b. Ebî Ca'd'dan o da babasından, o da Abdullah b. Mes'ud'dan şöyle aktarmıştır: "Sizden hiçbiri yoktur ki, onun cinlerden bir arkadaşı ve melâikeden de bir arkadaşı olmasın."

İşte bu hadisten gayet açık olarak anlıyoruz ki, Peygamberin cinlerden olan takipçisi de Müslüman olmuştur. Allah'ın Resulü "Âdeme iki hasletten ötürü üstün kılındım" dediğinde kastettiği özelliklerden biri bu idi.

Cinler De Yer ve İçerler Mi?

Kâdı Ebû Yalâ şöyle der: Cinler de yerler, içerler ve evlenirler.

Bu konuda, ilim adamları üç ayrı fikir ortaya atmışlardır:

1. Cinler yemezler ve içmezler. Bu söz itibar edilmeyen bir sözdür.

2. Onlardan bir kısmı yer, içer; bir kısmı yemez, içmez. Bu fikri, ileride gelecek olan Vehb'den nakledilen bir hadîs teyid etmektedir.

3. Bütün cinler, yerler, içerler. Bu kanaatte olan âlimler, nasıl yiyip içtikleri hususunda fikir ayrılığına düşmüşlerdir.

Bir kısmı şöyle diyorlar: Onların yeme- içmeleri sadece koklamak ve gönlü rahatlatmaktan ibarettir. Yoksa bizim gibi çiğneyip yutma suretiyle değildir.

Diğer bir kısım ilim adamının görüşü ise şöyledir: Onların yeme içmeleri aynen bizim gibidir. Çiğnerler ve yutarlar. Bu konuda bildirilen haber ve hadisler bu fikri teyit etmektedir.

Meselâ; çiğneyip yuttuklarına Ebu Dâvud'un rivayet ettiği Ümeyye b. Mahşî'nin hadîsi delil olmaktadır. O rivayette şöyle bir bilgi vardır: "Onunla beraber şeytan da yiyordu. Allah'ın ismini anınca, şeytan birden kusup karnındakileri çıkardı."

Ebû Ömer b. Abdil Berr hadîs bilginlerinin, Abdüssamed b. Ma'kal'den söyle naklettiklerini anlatıyor: Cinler hakkında kendisinden bilgi isteyenlere Vehb b. Münebbih şöyle dedi:

Onlardan bir kısmı yer, içer, evlenir ve nesil üretir. Onlardan bazıları da sihirbaz ve azgın cinlerdir.

Sahîhayn'da şöyle varid olmuştur: "Cinler Allah elçisinden yemek istediler. Üzerine yemeden evvel Allah'ın ismi anılmış her yiyecekten geriye kalan 'kemik ve tezek' sizin yemeginizdir, buyurdu."

îbn-i Selâm bu hadisin tefsirinde şu hususu ilâve etti: "Tezek onlar için yemyeşil bir ot oluverir."

Peygamber Efendimiz, bu sebepten kemik ve tezekle tuvalette temizlik yapılmasını yasak etmiştir. Bu hususta birçok güvenilir hadis bildirilmiştir.

Müslim ve diğerlerinin derlediği güvenilir hadislerde, Selmân el Fârisî'den şöyle nakledilmiştir: "Def-i hacette/ihtiyaç giderilirken Kıbleye karşı durmamızı sağ elle o uzvumuzu temizlememizi, su yoksa üç taştan az kullanmamızı, tezek veya kemikle bu işi yapmamızı bize Allah'ın Resulü yasak etmiştir."

Müslim'in "Sahîh'i Buhari" isimli eserinde ve diğer hadîs mecmualarında Câbir'den şöyle nakledilmiştir: "Allah'ın Resulü kemik veya tezekle temizlenmemizi yasaklamıştır."

Hüzeyme b. Sâbit ve diğerlerinin yaptıkları rivayette de bu yasak vardır.

Bu yasağın sebebi, İbn-i Mes'ud'dan nakledilen bir hadîsde izah edilen şu hususdur: "Bana bir cin davette bulundu, beni alıp götürdü. Onlara Kurân okudum. Sonra beni alıp götürdüler, eserlerini ve ateşlerinin eserlerini gösterdiler. Aynı zamanda benden azık istediler. Ben de onlara dedim ki: Üzerine Allah'ın ismi zikredilmiş herhangi bir kemik elinize geçerse işte o ve bir de alâf artığı (tezek) sizin azığınızdır."

Sonra; Allah Elçisi buyurdular ki: "Bu ikisi ile

taharetlenmeyiniz; çünkü bunlar cin kardeşlerinizin yiyecekleridir.”

Buharî’nin Sahîh’inde Ebû Hüreyre’den şöyle nakledilmektedir: «Peygamber büyük abdestini bozmaya giderken arkasından takip ettim. “Kim o?” diye seslendi. “Benim, Ebû Hüreyre” dedim.

öyleyse bana taharetleneceğim birkaç taş getir; kemik ve tezek getirme dedi. Elbisemin bir tarafına taşlar koydum ve getirip yanına koyduktan sonra döndüm. O işin bitirince merak edip:

Tezek ve kemikten neden bahsettiniz? diye sordum.

Bu ikisi cinlerin azığıdır. Çünkü cinler gelip benden azık istediklerinde, Allaha kemik ve tezeğin onlar için bir azık olması hususunda duada bulundum” dedi.

Hadisin tam manası Müslim’in kitabında, “Üzerine Allah’m ismi anılan her kemik” şeklinde izah edilmiştir. Ebû Davud’un kitabında ise şöyledir: “Üzerine Allah’ın ismi zikredilmeyen her kemik.” Hadislerin çoğu Ebû Dâvud’un rivayetine delâlet etmektedir.

Bazı âlimlere göre, “Müslim”in rivayeti “Müslüman Cinler” hakkında, “Davud’un rivayeti ise “şeytanî cinler” hakkındadır ki besmele mevzusunu analiz ettiğimizde bizce de doğrusu bu olmalı. Yani besmeleyle yenilen yiyeceklerin artıkları Müslüman cinlere, besmelesiz yenilen cinlerin artıkları inkarcı/şeytani cinlere azık oluyor. Saprofitler gibi bunları minimize parçalar halinde yiyorlar.

Yılan Kılığında Bir Cin

“Efendimiz ile birlikte yürüyorduk. Bir yılan gelip yanında durarak ağzını Hz. Peygamber’in kulağına

yaklaştırdı. Sanki ona bir şey fısıldıyordu. Allah Elçisi "Evet" dedi. Ve yılan ayrıldı. Bunun durum üzerine Hz. Peygambere soru sorulunca, dediler ki: O cinlerden bir adamdır; bana şöyle dedi: "Ümmetine emret de tezek ve kemikle taharetlenmesinler. Çünkü Allah bunları bize azık yaptı."

Cinler yemez-içmezler" sözü sahih hadislerle çatıştığı için doğru değildir.

Eğer bu sözlerinden, bir kısım cinlerin yemediklerini, içmediklerini kastetmişlerse bir derece hak verilir. Fakat sahih hadislerden bütün cinlerin yiyip içtikleri anlaşılmaktadır.

Şeytan Sol Eliyle Mi Yer-İçer?

Müslim, Mâlik, Ebû Dâvud ve Tirmizî, Abdullah b. Ömer'den naklettiklerine göre Allah Elçisi şu açıklamada bulunmuştur: "Hiçbiriniz kesinlikle sol eliyle yemek yemesin ve içmesin. Çünkü şeytan sol eliyle yer içer."

Nâfi bu hadîsi şu ifadeyi de ekleyerek aktarmıştır: "Sol eliyle de alıp vermesin!.."

İbn-i Abdil Berr, Ebû Hüreyre'den naklettiğine göre Allah'ın Resulü şöyle buyurmuştur: "Sizden biriniz yemek yediği zaman sağ eliyle yesin; sağ eliyle içsin, sağ eliyle alsın, sağ eliyle versin! Çünkü şeytan, sol eliyle yer, sol eliyle içer, sol eliyle verir, sol eliyle alır."

Ebû Ömer, bu hadisin şeytanların yiyip içtiklerine dair bir delil teşkil ettiğini ileri sürdü. Ulemadan bir kısmı, bu ve benzeri hadisleri mecazî bir anlama hamlederek şöyle dediler: "Sol eliyle yemek şeytanın hoşlanmasına yol açar."

Yukarıdaki hadislerden ve yorumlardan anlaşıldığı gibi cinler yer içer hatta ürerler ancak bunu kendi boyutlarında ayrı içerisine sızdıkları insan veya hayvanın buudlarında

ayrı gerçekleştirirler. Yani yukarıdaki ifadeler daha çok insan kılığına girmiş yani birtakım kendine yakın insanların kalıbını kullanmış şeytan ve şeytani cinlerin hem deşifresi ve hem onlara benzememek için açıklanmıştır.

Cinlerin Davetsiz Yeme ve İçmelerinin Engellenmesi

Müslim ve Ebû Dâvud, Huzeyfeden bildiriyorlar: Biz Allah'ın Resulünün yanında yemek yemek üzere hazır bulunduğumuz zaman o sofraya elini uzatmadan önce başlamazdık. Bir defasında onunla yemek yemeğe hazırlanmıştık. Bir cariye gelip hemen yemek yemeğe elini uzatmak istedi. Hz. Peygamber, onun elini tuttu. Bir köylü geldi, o da hemen elini uzatmak istedi, Allah'ın Peygamberi onun da elini tuttu ve şöyle buyurdu: "Allah'ın ismi anılmadıkça (Besmele çekilmedikçe) şeytan yemeği helâl bulur. Şeytan bu cariye ile birlikte geldi sofraya katılmak istedi, cariyenin elini ben tutunca bu defa da köylü ile gelip yemek istedi. Nefsim yed'i kudretinde (kudret elinde) olan Allah'a kasem (yemin) ederim ki, şu anda o şeytanin eli onların elleri ile birlikte benim avucumun içindedir."

Ebû Dâvud, Ümeyye b. Mahşı'den rivayet etmiştir: Peygamber dostlarından biri dedi ki: "Bir adam besmele çekmeden yemek yiyordu, Allah'ın Elçisi de orada oturuyordu. Adamın sofrasında bir lokma bir şey kalmıştı. Onu tam ağzma getireceği zaman: "Bismillâhi evveli ve ahiri" dedi. Ve Allah'ın Elçisi gülerek şöyle buyurdu: "Şeytan onunla yemeğe devam ediyordu. O Allah'ın ismini söyleyince, karnındakini kusarak çıkarmak zorunda kaldı."

Ebû Bekr İbn id Dünya "Mekâyîdüş Şeytan" adlı kitabında şöyle demiştir: Muaviye b. Nufeyl el Aclî dedi ki: Anbese İbnî

Said in yanında idim, yanıma Süheyl oğlu Salebe geldi, o Salebe ye, 'Çok acayip bir şeyi görmüşsün, anlatır mısınız? dedi. O da şöyle cevap verdi:

"Seherde içmek için bir kaba su koyuyordum. Bir defasında seher vakti gelip o koyduğum suyu içmek için gidince orada bir şey bulamadım. Ertesi akşam, üzerine Yasin okuyarak koydum. Seherde yanına gidince olduğu gibi duruyor bir hâlde buldum. Bir de baktım ki âmâ (kör) bir şeytan evin yanında dolaşıp durmuyor mu?.."

Cinlerin Hepsi ölür Mü?

Eb'uş-Şeyh, "Ennevadir" kitabında der ki: Hadîs âlimlerinden bazıları îsa b. Ebî İsa'dan naklettiklerine göre, Haccac b. Yusuf a demişler ki: Çin'de bir yer var, o yerde yolu sapıttıklarında "yola gelin" diye bir ses duyarlar ve fakat hiç kimseyi görmezler.

Bunun üzerine o birtakım insanları gönderir ve onlar, "Oraya gittiğinizde bilhassa başka yola sapın, size buradan yol yok" diye ikazda bulunurlarsa hemen onlara saldırın ve kimler olduğunu anlayın" diye tembih eder.

Bunun üzerine onlar giderler, onun emrini yerine getirirler. Fakat cinler derler ki, "Siz bizi asla göremezsiniz."

Pekâlâ, ne zamandan beri buradasınız? diye sorduklarında, şu cevabı verirler: "Biz yılları saymayız. Ancak Çin sekiz kere harabe oldu ve sekiz kere yeniden imar oldu. İşte biz hâlâ gördüğünüz gibi buradayız."

İbn-i Eb'id-Dünya der ki: Bazı hadîs âlimleri Hasan'dan şöyle rivayet ettiler: "Cinler ölmezler." Ben de ona cevaben şu ayeti okudum: "İşte o (ve benzerleri), cinden ve insandan kendilerinden evvel gelip geçen ümmetler arasında, üzerlerine

(azab) söz(ü) hak olmuş (kimseler)dir.” (46 - El - Ahkaf: 18)

Haşanın sözünün mânası şudur: Yâni onlar şeytanla birlikte bekletilirler. Şeytan ölünce, onunla beraber onlar da ölürler.

Kuranda bütün cinlerin bekletildiklerine dair delil yoktur. Demek ki hepsi değil de bazısı bekletilmektedir. Çünkü yukarıda geçmişti. Hz. Peygambere gelen heyetten birçoklarının öldüğünü anlatmıştık, ileride de bu görüşte bilgiler verilecektir. îbn-i Abbas der ki: Bekletilecek olan yalnız şeytanların piri yani cennetten kovulan lanetli “İblis’dir.

Eb’uş-Şeyh El-Azame adlı kitabında der ki: Hadîs âlimlerinden kimileri Zara b. Damûreden şöyle nakletmişlerdir: Bir adam îbn-i Abbas’a sordu.

Cinler ölür mü?

îblis’den başka hepsi ölürler.

Peki (Cânn) denilen şey nedir?

O, cinlerin küçükleridir.”

İbn-i Şâhin, “Garaibu’s Sünende” der ki: Hadîs âlimlerinden bazıları îbn-i Abbas’ın şöyle dediğini naklederler: “Günler iblis’i kocaltır, sonra yine otuz yaşına döner.”

Cinlerin Üremesi?

Kadı Abdu’l-Cebbar der ki: “Zürriyet, çoluk-çocuk demektir. Onların ince cisimlere sahip bulunmaları, doğurmalarına mâni teşkil etmez. Çünkü nice küçük cisimli hayvanlar vardır ki, doğurmaktadırlar. Küçük olmaları doğurmalarına mâni olmamaktadır.”

Zemahşerî, “El-Keşşaf”da der ki: Eski kitaplar üzerinde

gayet küçük kurtlar görürsün. Göz, ne kadar keskin olursa olsun onları, kımıldamadıkça göremez. Bu kadar küçük yaratığı yaratan ve ona kullanacağı dış ve iç organlar verip neticede onu bütün inceliklerine kadar tasarlayan Allah'ın daha ne yaratıklar tasarladığını düşünememek büyük bir akli noksanlıktır."

Evet, hayvanların küçük olmaları, (tek hücreli olsalar bile) onların üreyip çoğalmalarına mani değildir. Çünkü Allah her şeyi günümüz tabiriyle "nanoteknolojiye" göre yaratmıştır. Bir şey yapmayı dilediğinde o iş için gerekli olan kâinattaki her şey ve enerji o istikamette "Ol" emriyle hareket etmektedir. Bugün ki bilgi teknolojileriyle bu durumu çok daha rahat anlayabiliyor ve anlatabiliyoruz.

"Ol Der Oluverir "

1- İbda (Yoktan yaratma): Bize Allah'ı tanıttıran üç kitap vardır. Kuran, Sünnet ve Kainattaki eserler. Bunları manasıyla okuyan Allah'ın bir şeye "Ol" demesiyle olacağını algılar ve ikna olur.

2- İnşa: (buna tedrici/basmak basamak yapılandırma da diyebiliriz. Bu tarz yaratmada zaman denilen müddet rol oynar. Bunu daha iyi anlamak için gözümüzü bahçeye çevirelim. Gördüğümüz mesela 20 yaşlarındaki bir ağacı ele alalım. Her bahar tazelenmesi ve 20 senede büyüme şeklini hatırımızda tutalım. Bunu hayalimizde hızlı çekimli bir filimde oynatalım. Yani 20 senelik ağacın ömrünü 20 saniye içinde seyredelim, işte aniden yaratmaya örnek. Hem de katı bildiğimiz maddeyi su gibi akar görürüz. Hatta aynı modeli hareketli bir canlı için düşünürsek onu ışık hızında seyrederiz

Yukarıdaki misal ile yaratmayı "Zaman Şeridi"nde anlamaya çalıştık. Eğer bu modeli genişletirsek, bazı

değişiklikleri yani tekamül örneklerini gözleyebiliriz. Ama önemli olan bunların asıl değil de vasıta olabildiğinin anlaşılmasıdır, öte yandan ilkel denilen yaratıklara bakıyoruz. Gördüğü işlere baktığımızda son derece mükemmel bir donanıma sahip. Zira yaratma hadisesinin oluşması için lüzumlu safhalar daima tekamül noktasını istiyor. Bunu görebilmek için yaratmayı anlaşılır daha hale getirmeye çalışalım.

1- Bir şeyin ortaya çıkması için ilk iş bir "Mümeyyiz" in olması gerekir: Yani ilminde ihtisas sahibi külli/bütüncül bir stratejik akıl. Ve O'nun muhteşem hassas tasavvur ve tasarrufu.

2- İkinci kademede işlem; Mümeyyizin "İrade" sıfatının işidir. Muhassısa/azami hassasiyet sahibi olup formülleri bilen bu sıfat» çeşitli ihtimaller içinden en uygununu seçer.

3- Yaratılacak varlık karar verilip seçilince sıra vücuda gelir. Bu safhada işi "Kudret" sıfatı ele alır. Müreciha formülüyle faaliyetini sürdürerek, "tercih edilen/tasarlanan hali" meydana getirir.

işte böylece yokluktan varlığa bir yaratık çıkmış olur. Bu işte ayrıca Semi, Basar ve Kelam (işitici, görücü, konuşucu) sıfatların da emeği vardır.

Yukarıda açıklamaya çalıştığımız mesele, tabiat veya tesadüfün işi olamaz. Adı geçen sıfatlar ise tek olması zaruri yaratıcının "AJlah"ın sıfatlarıdır.

Cinlerin Çarpım Tablosu

Bazen insanoğlu bilmeyerek cinlere kötülük yapabilir. Üzerlerine anlamayarak yukarıda uyardığımız mahallerde (izbe yerlerde) çiş etmek, üzerlerine bilmeden sıcak su

dökmek gibi... İnsanlar bunları, cinlerin rahatsız olacaklarını bilmeden kasıtsız yaparlar. Fakat gel de cinlere anlat bunu! Onun bu hareketini kendilerine af edilmez bir zulüm sayarlar, daha çetin bir işkence ile karşılık verirler.

Bazen de cinler sırf korkutmak ve işkence yapmak maksadıyla insanoğluna reva gördükleri zulümler bulunur. Oysa onlar da tıpkı insanlar gibi yaptıklarından sorumludurlar. Çünkü onların da yaratılanları kırmaya, üzmeye hakları yoktur. Neticede insanoğlu onlara görmeden, bilmeden zarar vermiştir. Bilerek yapsa bile tıpkı insanın insana yaptığını cezalandırması gibi belli bir hukuku vardır.

İnsanoğlu, cinleri incitecek hareketi şayet evinde yapmışsa, cinler bilmelidirler ki ev onun evidir; istediği gibi tasarruf edebilir. Yani ortada davetsiz bir misafire yapılan bir muamele var ki orta da böyle bir durumda: Ey cinler! Sizin, onların evinde, barınmaya hakkınız yoktur. Onlar izin vermeden evlerinde bir saniye bile duramazsınız. Siz ancak kimsesiz evlerde, harabelerde ve bozkırlarda barınabilirsiniz, diye bildirilir kendilerine."

Bu sebepledir ki, cinler, umumiyetle harabelerde, boş arazilerde, necaset yerlerinde, mezbeleliklerde, kabristanlarda bulunurlar.

Şu halde onlardan herhangi biri, insanoğluna saldırdığında, kendisine ilahi hükümler hatırlatılır, iyilik emredilir, kötülüğü terk etmesi istenir.

İnsanlara yapılan öğütler onlara da yapılır. Çünkü Allah şöyle buyurmuştur:

"Bir Peygamber göndermedikçe azap edici olmadık!" (El-İsra, 15),

"Ey cin ve ins topluluğu! İçinizden size, ayetlerimi okuyacak Peygamberler gelmedi mi?" (El - En'-âm: 130).

Hava Gibi Girer Yel Gibi Çıkarlar

Kadı Abdu'l-Cebbâr der ki, onların ince cisimli olduklarına dair ileri sürdüğümüz deliller anlaşılınca hava gibi insan bedenine girmelerinde hiçbir mâni düşünülmemelidir. Rüzgâr ve alıp verdiğimiz nefes, nasıl bedenlerimize giriyorsa, cinler de öylece girerler. Yel gibi çıkarlar. Bu, cevherlerin aynı yerde birleşmesini icap ettirmez. Cisimlerimize, gayet ince bir cismin, kaplara girdiği gibi girip konarlar.

Soru: Pekâlâ onların dar cisimlerimize girmesi, parçalanmalarını gerektirmez mi?

Cevap: Cisimlere giren şey demir veya odun gibi sert madde olduğu zaman, dediğiniz doğru olabilir; rüzgâr gibi olduğunda asla... Şeytanlar hakkında da aynı şeyi söyleyebiliriz. Çünkü onlar cisimlere girdiklerinde ya bütün vücutları ile girerler —ki vücudun kısımları birbirine bitişiktir— ya bir kısmı girer diğer kısmı dışarıda kalır. Her iki halde de parçalanması icap etmez. Tıpkı deliğine girmek isteyen yılan gibi. Bütün vücudu ile de girebilir, bir kısmı de. Şayet bir kısmı ile girerse diğer kısmı dışarıda kalır. Buna rağmen yılan bölünmez.

İçimize giren cinleri sindirmiş de olmayız. Böyle bir şey düşünülemez. Çünkü bir şey yemek için çiğnemek ve yutmak lâzımdır. Bedenlerimize giren cinler ise ne çiğneniyor, ne de yutuluyor. Hatta midemize giren su bile çiğnenmemektedir. Pekâlâ bunlar, taşlara da girebilirler mi? diye sorulursa, "Evet" diye cevap veririz.

Damarlarda dolaşabiliyorlar mı?

Kadı Abd'ul-Cebbâr'dan nakledilen "Şeytan İnsanlarda kanların dolaştığı yerde dolaşır" hadisi ve benzeri hadislerden

dc anlaşılacağı üzere, onların ince ve cisimlere girebilecek bir halde olmaları gerekmektedir. Kaldı ki onların insan bedenlerine girdiklerini ispat edecek hadisler de bildirilmiştir. Bütün bunlar gösteriyor ki, cisme girecek cisimlerin sert ve kalın olmaması gerekmektedir.

Bu hususta aktarılan haberlerin şöhreti ve bu sahanın uzmanlarınca kabulü sebebiyledir ki, Ebû Osman b. Ubeyd şöyle demiştir: "Cinlerin insan bedenine girmesini inkâr eden kişi, dehrinin/materyalistin ta kendisidir. O böyle demiştir çünkü cinler hakkında o kadar hadis aktarılıştır ki, nerede ise namaz, oruç, zekât ve hac hakkında bildirilen hadislere yetişecek miktarda, öyleyse bu hadisleri inkâr eden "ret edici" sayılır. Bilinmesi ancak Allah'ın elçisi ile mümkün olan şeyleri ret eden ise kâfirdir çünkü peygamberleri vasıtasıyla bildiren bizzat varlıkları yaratıcısı Allah'tır. Eser sahibinden daha iyi eseri bilebilecek olan olabilir mi?"

Mucizelerin ancak Allah tarafından meydana getirildiğini bilmeyen kimsenin, cisimlerin Allah tarafından yaratılmış olduğunu bilmesi de imkânsızdır. Bu durumda olan kimse, kendisini vücuda getiren bir kudreti, kendi nefsi (özbenliği) hakkında ki "Her an Yaratıcı" ilmini de inkâr etmiş sayılır. Ve kâinatın sonradan yaratılmış bir eser olduğunu kolay kolay kabul etmez.

Eb'ul-Kâsım El-Ansarî der ki: "Onlar kalın cisim olsalar dahi, yine de yemek ve su gibi cisimlerimize girmeleri mümkün olur. Onların girmesi demek, insanların dokunmaları veyahut insanlar tarafından kendilerine dokunulması demektir."

Bazıları da şöyle demişlerdir: İnsanlara girmesi demek, gölgelerini/enerjilerini onların üzerine salmaları demektir. Bu da dokunmak veya çarpmakla olur. Bu keyfiyeti de akıl kabul etmektedir. Ne var ki, onların insan cisimlerine girdiklerine, hatta şeytanın başını kalbe koyduğuna dair nakli deliller de

sunulmuştur.

Şurası bir gerçektir sonradan yaratılmış olan herhangi bir yaratığın, başkasının hareketlerini tamamen kontrol etmesi mümkün değildir. O başkası ister melek ister şeytan, ister insan olsun fark etmez. Şu halde çarpılmış olan kişinin hareketleri kendi fiilidir. Eğer çarpılmış kimse, kendisinde meydana gelen hareketleri yapmağa güç getirebiliyor ise öyleyse yaptıklarından sorumludur değilse sorumlu olmaz. İstem dışı hareketlere mecbur tutulmuş olur.

Cin Dünyası

Ebû Ya'lâ "Biri, Allah'a iblis secde etmedi o, cinlerdendi" diye itiraz ederse ona şu cevap verilir: Bu, onda gizli olan isyan duygusunu açığa vurmaktır. Çünkü (cin) kelimesinin ash "gizlenme"dir. Bunun için karında gizli olan çocuğa "cenin" denilmiştir. Mecnûna da "mecnun" denilmesi bazı anzalarla aklını yitirmesinden dolayı ileri gelmiştir."demiştir.

Diğer bir cevap: Ebû Bekr Tefsir kitabında zikretmiştir ki; îbn-i Abbâs ile tbn-i Mesud'a göre, iblis dünya göğünün hazinedarı idi. O, kendilerine cin denilen, melekler kabilesindendir.

Onlara cin denilmiştir çünkü onlar cennet hezânesidir/ bekçileridir. İblis de bir Hazin/hazine bekçisi idi.

îbn-i îshak'ın, "Ama tblis'de şehvet vardır, meleklerde bu yoktur" deliline gelince, deriz ki, bu şehvet ona, Divandan/ Cennetten kovulduktan sonra verilmiştir.

Yeryüzüne insan şeklinde inen ve sihir, büyü gibi okült ve ezoterik ilmi getiren Harût ile Marût gibi. Onlara da şehvet ancak yeryüzüne indikten sonra verilmiştir. Denildiğine göre, Harût ile Marût iki melekti. Yeryüzüne inmişler ve bir

kadına âşık olmuşlardı. Durum meydana çıkınca, şeytan da divandan kovulduktan sonra tıpkı Harûtla Marût gibi şehvet sahibi oldular.

Taberî tarihinde, tbn-i Abbas'ın sözünü şöyle açıklamıştır: "İblis meleklerin en şerefli kabilelerindendi. O cennetlerin Hâzini/Vekil harcı idi. Dünya semasının hâkimiyeti ona verilmişti. Yer hakimiyeti de verilmişti ona."

Yine îbn-i Abbas, "Meleklerin, Cin diye bir kabilesi vardı. İblis o kabiledendir. Yer ile gök arasında vesvese yayma işi ile meşgul olurdu." ve "İbn-i Mesud ve diğer sahabîler'den nakledilmiştir. İblis dünya göğünün meleği kılındı. Meleklerden kendilerine "Cin" adı verilen bir kabiledendi. Onlara Cin denilmesinin sebebi, Cennet Hazânesi oluşlarındandır. İblis de kendi arkadaşları ile birlikte Cennet Hâzini idi." demiştir.

Ebû Bekr el-Kureşî der ki, "Bazı hadisçiler Katâde'den şöyle naklederler: İblis, rüzgâr işine memur edilen on meleğin onuncusu idi."

Eddahhak vasıtası ile îbn-i Abbas'dan şöyle nakledilmiştir: "İblis, melâike kabilelerinden, kendilerine (Cin) denilen bir kabiledendi. Onlar, melekler arasından zehirli ateş/çok yüksek enerjiden yaratılmışlardır. Onun ismi "el-Hâris" olup Cennet Hâzinedarıydı. Melekler ise, yalnız bu kabile (cinler) müstesna olmak üzere hepsi Nûr'dan yaratılmışlardır."

Kurân'da onların "dumansız ateşten" yaratılmış oldukları anlatılmaktadır.

Yeryüzü Denen Sahnenin İlk Oyuncuları

İnsanoğlu ise "topraktan" yaratılmıştır. Yeryüzünün ilk sakinleri cinlerdir. Yeryüzünü kendilerine has teknolojilerini

kötüye kullanarak adeta cehenneme çevirdiler, cinayetler işlediler. Bunun üzerine Allah onlara "el-Haris/sonradan İblis" ve arkadaşlarını göndererek onları deniz adalarına ve dağların eteklerine sürdürdü. İblis bu işi başarınca mağrurlandı, "Kimsenin yapamadığı işi ben yaptım!" dedi. Allah onun kalbindeki kibri biliyordu. Yanındaki meleklerin ve iblisin kalbinden geçirdiklerinden haberleri yoktu.

tbn-i Şaklanın bu sözünü, İbn-i Şihab'dan yapılan şu rivâyet teyid etmektedir: "İblis Cinlerdendir. O, cinlerin babasıdır, tıpkı Âdem'in insanoğlunun babası olduğu gibi." .

İç İstihbaratçı

Nas suresinde geçen "De ki: İnsanların rabbine, insanların melikine sığınırım." ayetiyle, günahlara sebep olan kötülerden ve kötülüklerden kurtulabilmenin yegâne çaresinin Allah'a sığınma olduğu telkin edilmektedir.

Bu süreden önce gelen Felâk süresi ise, "sihir" ve "ateşli kıskançlık" ile başkası tarafından yapılan zulme sebep olan fenalıktan Allah'a sığınmayı beyan etmektedir ki bu dış sebepleri teşkil eder.

Nâs süresi ise, kulun kendi nefsine zulmetmesine bahis olan iç şer kuvvetleri hakkındadır.

..min şerri vesvasil hannas..." Birinci şer odağı ayetten de anlaşılacağı gibi "El-Vesvâs". Nedir bu vesvas?

Halk içinde bilinen adıyla Vesvese... Vesvesenin aslı, hareket ve his edilmeyen gizli bir "iç ses'dir. Ondan kaçınılması ciddi bir "nefs bilgisi" yani insanın içinde yaşattığı duygularını kontrol edebilmesi, kontrolün iradesinde olmasıyla ilgilidir. Yoksa büyük psikolojik hastalıkların, kuruntuların odağı olarak her an gücünü ve çapını artırır.

Konunun araştırmacıları "El-Vesvas"ın hakkında fikir ayrılığına düşmüşlerdir. Bazıları bunun vasıf olduğunu söylerken bir kısmı da mastar/bunun bir kaynağı çıktığı yer olduğunu iddia etmişledir.

Süredeki "Hannas" kelimesine gelince: Anlamı "gizli" olmaktır. Ebû Hureyre'nin "Ondan gizlendim." sözü bunu teyit eder. Kelimenin hakikati, meydana çıktıktan sonra kayıp olmak, saklanmaktır. Gündüzün yıldızların saklanması gibi.

Süredeki "Yuvesvisû fî sudurinnasi" sözü şeytanın üçüncü sıfatıdır, önce onun vesvesesi, sonra da bu vesvesenin (Hannas) yeri anlatılmıştır.

Kuranın şu hikmetini ve verdiği stratejisini düşünün ki, "Vesvâs" ve "Hannas"la vasıfları anlatılan şeytanın kötülüğünden nasıl sığınılacağını mükemmel bir tarzda açıklamış, sadece onun şerrinden dememiştir. Maksat onun bütün kuvvet unsurlarından olmasıdır. "Min Şerril Vesvas" deyince onun bütün kötülüklerini kapsamıştır.

Sonra bir de "Yuvesvisû Fi sudurinnasi" sözü var ki: İlahi mesajda, insanların göğüslerinde vesvese yapar denmiştir de, kalplerinde vesvese yapar denmemiştir. Elbette bunun da bir sırrı olmalıdır. Çünkü göğüs, kalp sahasıdır ve yuvasıdır. Ona geleceklerin tümü gelip göğüste toplanır. Sonra da oradan doğru kalbe girer. Şu halde *o,* dehliz gibidir. Göğse, emirler ve iradeler kalpten doğru çıkar. Sonra her tarafa yayılır. Bunu anlayan, şüphe yok ki Allah'ın şu ifadesini de anlamış olur: "Göğüslerinizin içindekini yoklamak, yüreklerinizdekini temizlemek için Allah, sinelerdeki özü hakkıyla bilir."

Şeytan kalp sahasına girer, oradan kalbe vermek istediği vesveseyi verir. Böylece vesvesesi/kurgusu doğru kalbe gider. Bu sebepledir ki Allah, "Şeytan ona vesvese verdi" buyurdu da (Onda) buyurmadı.

Kadı Ebû Yala der ki: Vesvas'm, sadece kalbin

anlayabileceği gayet gizli bir söz/sinyal göndermesi muhtemel olduğu gibi, fikir bazında bizzat kendisinin etkili olması da mümkündür. Sonra insana dokunma, çarpma ve saptırma gibi işler bizzat ondan kaynaklanır.

Peygamber Efendimizin "Şeytan âdemoğlunda kanın aktığı yerde su gibi akar" hadisiyle, vesvesenin kastedildiği de düşünülebilir. Tıpkı "kalplerine dana içirildiler" ayetindeki anlamın, "dana'nın kendisi değil de altın buzağı sevgisi olduğu kastedildiği gibi denilirse şu cevap verilir: Eğer o, insanın vücuduna girmemiş olursa vesvesesi hissedilmez. Çünkü hariçte olan söz veya ses, kulağına duyurmadıkça insan işitemez. Şeytanda insana duyuracak ses yok ki. O nefsin insanın iç benliğiyle konuşması gibi konuşur.

Bazılarına göre o, cismi lâtif/hava gibi şeffaf olduğu için âdemoğlunun cesedine girer ve vesvese/kuruntular verir. İnsana adî ve basit düşünceler verir. Allah buyurmuştur: «İnsanların göğüslerinde vesvese yapar.»

Konuşması mümkündür. Büyülenmiş kişinin esir olduğu sihir gibi. Sihir bir ses değil, ama büyülenen kişi onun etkisinden kurtulamamaktadır. Allah'ın Elçisinin bir hadisi bu konuyu adeta özetliyor, "Söz, sihirdir..." Tabi burada özel bir amaçla ve oktanla yapılan sözden bahsediliyor. Ayrıca günümüzde teknolojik olarak ses tıpkı ışığın el fenerinin ışığının bir araya toplanıp bir noktaya yönlendirildiği gibi yönlendirilebilmektedir. Yani kalabalıklar içinde sadece bir kişiye lazer ışınları gibi sesinizi bir noktada odaklayıp gönderebiliyorsunuz.

Ayrıca "minel cinneti vennas" sözü, "Ellezi yuvesvisû/ vesvese veren" sözünü açıklamaktadır. Buna göre vesvese veren varlıklar iki çeşit oluyor: "insanlar" ve "cinler."

Cin, insanların kalbine vesvese veriyor. İnsanlar da insanlara vesvese veriyor "yoldan çıkarmağa uğraşıyor",

demektir. Demek ki vesvese veren, ins ve cin olarak iki türdür; vesveseye uğrayan ise yalnız insan olarak bir türdür. Yukarda vesvesenin, kalbe gizlice kötü duygu koymak anlamında olduğunu anlatmıştık. Bu ise insanlarla cinler arasında müşterek bir şeydir.

Kur an-ı Kerîm, insanların da tıpkı cinler gibi şeytanları olduğunu anlatmıştır: "Biz her peygambere de insan ve cin şeytanlarını böylece düşman yaptık." (El-En'am: 112).

Ebû Bekr Abdullah b. Ebû Davûd Süleyman der ki: Hadîsçiler Muaviye b. Ebî Talha'dan şöyle rivâyet etmişlerdir: «Hz. Peygamberin dualarındandı: "Allahım, kalbimi zikrine mani olacak vesveselerden berî kıl, benden şeytan vesveselerini uzak et."

tbn-i Abbas'dan nakledilmiştir: "Ağzını kalbin üstüne kor, durmadan üfler/emer yani vesvese/kuruntu verir insana. Allah zikredildiği zaman susar, Allah'ın zikri terk edildiğinde yine gelir. İşte Vesvas ve Hannas budur."

Şeytanlar İnsanların Vücuduna Nereden Giriyor?

Urve b. Rüveym'den alıntılanmıştır: "Meryem oğlu İsa Rabbine, şeytanın Ademoğlundaki yerini göstermesi için dua etmiş. Bakmış ki lanetlik şeytan başını tıpkı bir yılan gibi kalbin özüne salıvermiş zehirlemek için bekliyor."

Kul Allah'ı andığı ve her ne olursa olsun Allah rızası için iş tuttuğu zaman susuyor; bağlantıyı kopardığında ise yine kalbini emmeye ve vesvese/kuruntu verip huysuz ve huzursuz etmeye devam ediyor.

Ömer b. Abdulazîz'e dayanılarak anlatılmıştır: Bir adam, Rabbine, kendine şeytanın yerini göstermesi için dua etmiş, bunun üzerine Allah ona içi boş bir ceset göstermiş, öyle

ceset ki, içi dışından görünüyor. Şeytan bir sivrisinek şeklinde hortumunu kalbinin içine saplamış iğfal ediyor. Kul Allah'ı hatırladıkça susuyor, dünyevi düşüncelere dalınca sokmağa devam ediyor.

Esuheylî der ki: "Peygamber Mührü "iki omuzu arasına" ben şeklinde konmuştur. Çünkü şeytan insanoğluna oradan nüfuz eder. Peygamber bu mühürle bundan korunmuştur."

Şeytan'nın En Sevdiği Soru?

Urve babasından, o da Hz. Aişe'den (R.A.), Aişe de Allah'ın Resulünden anlatmıştır: "Şeytan birinize gelip der ki: "Seni kim yarattı?" Allah yarattı diye cevap verince, bu sefer, Allah'ı kim yarattı? diye sorar. Sizden biriniz böyle bir şeyle karşılaşırsa Allah'a ve Resulüne iman ettim desin. Çünkü böyle bir şeyi ancak bu giderir."

Ebû Dâvud, Tirmizî ve Nesâî, Abdullah b. Muğaffel'den naklettiklerine göre Allah'ın Resulü şu nasihatte bulunmuştur:

"Sizden biriniz, yıkandığı yere kesinlikle idrarını yapmasın. Çünkü "vesvas'ın gücü ondandır."

Müslim Osman b. Abil-As'dan rivâyet etmiştir: "Dedim ki, Ey Allah'ın Resulü! Şeytan namazda ve kıraatta beni rahat bırakmıyor! Şöyle buyurdular: O, Hanzeb denilen şeytandır. Onu hissettiğin zaman, ondan Allah'a sığın ve soluna üç kere üfür!" Resûlullah'ın bu emrini dinledim ve Allah benden onu giderdi.

"Vesvas"ıyla Konuşan Adam

Haccac b. Yusuf sihirbazlıkla suçlanan bir adamın yanına gelerek, "Sen sihirbaz mısın?" diye sorar. Adam: "Hayır" diye cevap verir. Bunun üzerine avucuna taşlar koyar ve sihirbaz sandığı adama: "Bu avucumda kaç taş vardır", diye

sorar. Adam, “Şu kadar taş vardır” diye cevap verir. Sonra öbür avucuna taş alır fakat saymaz. “Pekâlâ, bu avucumda ne kadar taş var?” diye sorunca: “Bilmem” der. “Peki, ilkini nasıl bildin?” diyince adam cevap verir: Onu sen bildin sonra Vesvasın öğrendi o da benim Vesvasıma haber verdi. Neticede o da bana haber verdi. İkincisinde ise taşları saymadığın için sayılarını bilemedin, haliyle sen bilmediğin için kalbine de bilgi gitmedi bu yüzden Vesvasın bilemedi, bilemediği için benim Vesvasıma haber veremedi. Eh artık ben onu nereden bilecektim dedi.

Şeytan Sinek Şeklinde istihbarat Topluyor

Süfyan’ın oğlu Muaviye, katibine haber göndererek gizli bir mektup yazmasını emretti. Ancak katip mektubu yazarken sürekli bir sinekle didişti. Bir ara sinek mektubun üzerine kondu. Katip aniden elindeki kalemle sineğe vurunca “ayaklarından biri” koptu.

Sonra mektup bitip sokağa çıkınca ilginç bir şey oldu:

Halk toplanarak Kâtibe; “Emir Muaviye, sana şu bilgileri yazdırdı” deyip mektuptakileri olduğu gibi anlattılar.”

Önce şok geçiren kâtip, “Peki size bunu kim haber verdi, bunu nerden biliyorsunuz” dedi. “Bacağı kesik bir Habeşli” gelip anlattı dediler. Bunun üzerine kâtip, bu sıra dışı gelişmeyi Muaviye’ye bir mektup yazıp haber verdi. Muaviye cevabında şöyle yazıyordu:

“Allaha yemin ederim ki halka mektuptaki bilgileri haber veren insan şekline girmiş şeytandan başkası değildir. O senin kalemle vurup kalemle bacağını kopardığı sinekten başkası değildir, önce sinek olup mektubu okudu, sonra insan kılığına girip halkın arasına karışıp “muhbirlik” yaptı!”

FELAK SURESİ

1- De ki. “Sığınırım Rabbine o ağaran sabahın,

2- Şerrinden bütün yaratıklarının

3- Karanlığı bastığı vakit bir gecenin şerrinden

4- Ve düğümlere üfleyen neffasların/üfürükçülerin şerrinden

5- Ve şerrinden bir hasetçinin haset ettiği zaman!

NAS SURESİ

1- De ki “Sığınırım Rabbine insanların,

2- Melikine insanların

3- îlahına insanların!

4- Şerrinden o sinsi (hannas) Vesvasın ki

5- Vesvese verir göğsünde insanların

6- Gerek cinlerden gerekse insanlardan.

Değerli okuyucumuza özel not:

Bir düşünceye göre Hannas, kıyamete yakın insanların nefisleriyle şeytanların bileşkesi sonucu ortaya çıkan hal. Bu yüzden bu surenin aynı zamanda Kuranın son süresi olması, kıyamet ve kıyamet alametleri zaviyesinden de görülebilir.

PARAPSİKOLOJÎK ARAŞTIRMALARDA YAKIN DÖNEM "RUHÇULUK "

Ruhçuluğu başlangıç tarihi 1847 yılıdır. Bu tarih, ruhçuluğun/spiritüalizm esaslarının tespit edildiği dönemdir. "Çağdaş Ruhçuluğun Maske ve Yüzleri" kitabından özetlersek; Ruhçuluk hareketi, materyalizme karşı tepkisel bir hareket olarak ortaya çıkmıştır.

Rena Guenen'e göre Ruhçuluğun ilk çıktığı yer Amerika Birleşik Devletleridir ve bu işin ilk başladığı yer, 1847 yılında Alman asıllı Fox kardeşlerin evinde yaşananlar ve etkileridir.

Konuyu açmadan evvel değerli okurlarımıza özelikle şunu hatırlatmak isterim; Ruhçuların Ruh çağırma seanslarında çok defa devreye girip kendini aranılan kişi olarak tanıtan, o kişinin hep yakınında yaşamış cin veya cinlerdir. Cinler kendi yaşadıkları hayatın boyutları icabı bize göre çok uzun ömürlü oldukları için bilgi ve tecrübeleri çoktur. Bu yönüyle ağına düşürdükleri insanları çok rahat makasa alırlar. Bütün insanlar gibi seanslara iştirak eden cinlere mutlaka gelecek sorulur, gelen "üç harfli (!)" de uzun hayatın ve boyutunun verdiği tecrübelerine de dayanarak birtakım analizler yapar. Her gelecek bilimle çalışan analistin gelecek kurguları gibi çıkan da vardır çıkmayan da. Burada analizi yapanın Allah'ın

rızasına ait ehliyeti tesirlidir. Bu tarz seanslara atalarımızın tabiriyle daha çok Habis-i Ervaha/Kirli Ruhlar geldiği için söylediklerinin pek çoğu uyarlamadır ve kimlik vermek gerekirse insana masal bir dünya kuran sonra da o masalda yaşatan hayal illüzyonistleridir. Ne yazık ki insanlar, verdikleri onlarca yanlış, yalan bilgiyi görmeyip o üç-beş tane doğru çıkan habere kapılarak, hayatlarını berbat etmede yarışırlar.

Şeytanlar ve cinlerin mahiyetini tanıyıp ne amaçla çalıştıklarını ve çalıştırılacaklarını kestirdikten sonra şimdi de diğer Parapsikolojik güçleri tanıyıp, ne gibi çalışmalar yapıldığını anlayabiliriz. W. Keller'in, "İnsanlar ve Mucizeler", Jargues Bergier'in "Gizli Parapsikolojik Savaş" eserleri başta olmak üzere derlediğimiz birçok kaynaktan istifade ederek konunun derinliklerine girip metafizik istihbaratın boyutlarını genişletmeye çalışalım...

İlk Safha Hilekârları Ayıklamak

Birçok giz bilimcinin üzerinde ittifak ettiği gibi, 1882 yılı gizli bilimler tarihinde özel bir dönüm noktasıdır.

Ne var ki her alanın olduğu gibi bu alanın da hilebazları yüzünden bu tarihsel aşamaya az kalsın varılamayacaktı. Hareket öteki dünyadan geldi sanılmasın, aksine bu dünyadan hem de namlı kimselerden geldi. Bunlar öteki dünya varlıklarına sözcü ve aracı olmak görevini yüklenmiş kimselerdi. Kısacası, birkaç medyum hile yaparken suçüstü yakalanmıştı. Bu da bu sahayı sık sık endişeyle ve göz bağcılığıyla bakılır hale getirdi.

12 Eylül 1876'da İngiltere Glasgow'da, Bilimi İlerletme Derneği üyeleri solukları heyecandan kesilmiş halde Sir William Fletcher Barret'in konferansını dinlediler. Bu tanınmış Dublinli Fizik profesörü hiç alışılmamış ve

üstelik o günlerde ciddiye de alınmayan bir konu üzerinde-hipnoz sırasında düşüncelerin, duyumların ve heyecanların aktarılması üzerinde-bir konferans verdi.

Barrett, konferansta bir dizi hipnotizma deneyi yaptı. Bu deneylerde hipnozitör elini yanan bir mumun üstünde tutunca, gözleri bağlı medyum sıcaklık duyuyordu. Aynı şekilde hipnozitör dilini şekere ve tuza dokundurunca, medyum bunların tuz mu şeker mi olduğunu kestirebiliyordu. Aynı medyum hipnozitörün kısa bir süre önce bakarak bir kitabın içine sakladığı iskambil kağıdının ne olduğunu söyleyebiliyordu.

Aslında böyle bir konferansın verilmesi uygun görülmemişti fakat bilim çevrelerinde pek itibar edilen Alfred Russel Wallace'in isteği üzerine izin verilmişti. Ancak Wallace'dan başka Profesör Crookes ve Lord Ralegh'in de katıldığı çok sert tartışmaların doğmasına sebep oldu. Ne var ki, bu şekilde de buzlar çözülmüş oluyordu. Konferansta bulunanların çoğunluğu öylesine etkilenmişti ki, hiç kimse Barrett'in tartışmalara sebep olan bu görünümlerin araştırılması için bilimsel bir komite kurulması teklifine itiraz edemedi.

Ancak bu tasarı gerçekleştirilemedi. Buna da sebep altı gün sonra duyulan bir haberdi. Profesör Lankester bütün dünyayı kendine hayran bırakmış ünlü medyum Slade'in hilesini yakaladığını bildirmişti. Anlatıldığına göre olay şöyle cereyan ediyor:

Bir oturumda Slade, kendisine nam kazandırmış becerisi olan "kendiliğinden yazı" gösterisini yaparken, tam yazının oluşması gerektiği anda Lankester şimşek gibi atılıyor ve medyumdan levhayı çekip alıyor. Levhanın yazılı olduğu görülüyor.

Buna karşın Slade direniyor, profesör atılmazdan az önce "yazıldı" demiş olduğunu iddia ediyor. Lankester medyumu mahkemeye verdi ve Slade sahtekârlıktan ceza yedi. Ancak bir formalite eksikliğinden dolayı sonradan beraat etti.

Slade'in foyasının meydana çıkması tek olay değildir. 1880'de aynı şekilde çok değer verilen başka iki medyum daha yakalandı. Bunların ikisi de akıllara durgunluk veren "maddeleştirme" gösterileriyle ün kazanmışlardı. İlkin Münchende turnede bulunan İngiliz medyumu Englinton'un levha yazısı gösterisi sırasında hileli düzenlemeler yaptığı saptandı.

Meraklı ve şüpheci gözlemcilerin ikinci kurbanı Mrs. d'Esperance oldu. New Castle'da basit bir aileden olan Mrs. d'Esperance ilk kez jeolog Barkas tarafından yazı medyumu olarak keşfedilmişti. Bu kadın hiçbir hazırlığı olmadan akustik, anatomi, müzik teorisi gibi ağır konularda sorulan şeylere şaşılacak derecede doğru cevaplar veriyordu. Ayrıca kapalı mektupları okumayı da başarmaktaydı. En çok heyecan uyandıran becerisi de maddeleştirmeleriydi. Medyum olarak kapalı bir kabinede otururken çeşitli büyüklükte şekiller ortaya çıkmaktaydı. Arada sırada iskemlesinden kalktığı ve maddeleşen görüntülere yakından baktığı da olurdu. 1880 yılında bir seans sırasında oturuma katılanlardan biri yerinden fırladı ve odada dolaşıp duran görüntüyü yakaladı: Medyumun kendisiydi bu.

İki yıl sonra Barrett'in teklifini tazelemesi üzerine bilimsel çevrelerde henüz yeterince benimsenmemekle birlikte bir karara varıldı: Ocak ayında tanınmış bilginlerin ve konu üzerinde çalışan uzmanların davet edildiği bir hazırlık toplantısından sonra, 20 Şubat 1882'de "Society for Psychical Research- Ruhsal Araştırmalar Kurumu kısa adıyla S.P.R. kuruldu.

Bir çağdışının "asla etkilenemeyen, en acımasız biçimde eleştirmekten çekinmeyen ve her şeyden şüphe eden kafa" diye tanımladığı Profesör Henry Sidgwick, S.P.R.'nin ilk başkanı oldu. Yaptığı açış konuşmasında şu noktalara değiniyordu: "Hepimizin görüş birliğine vardığımız bir nokta varsa, o da bu sorunun şimdiki durumunun, yaşadığımız aydınlanma çağı açısından bir rezalet görünümünde oluşudur. Gerçi bu olayların gerçekliğiyle ilgili tartışmalar zorunluydu, fakat ifade ettiği önem hiç de yeterince değerlendirilmemişti. Oysa inanılır kaynaklar, güvenilir tanıklar vardı, bunların ileri sürdüğü şeylerin sadece onda biri dahi olayların gerçek olarak ele alınmalarına yeterdi. Burada şunu belirtmek isterim ki, bu olayların gerçek olup olmadığı yolunda kavgaların hâlâ sürüp gitmesi bir rezalettir. Ve yine bunca yetkili tanık kesinlikle inancını beyan ettiği ve yığınla daha başka insan da sorular yönelterek konuyla candan ilgilendiği halde, aydın kesiminin ille de kabul etmemek gibi bir önyargıda direnmesi rezalettir.

Yapılacak neler varsa hepsini yapma görevini üstümüze almış bulunuyoruz. Öyle ki, eleştiriciye araştırmanın yapıldığını söylemekten başka bir şey kalmamıştır. Eleştiriciye bundan başka bir şey kalmadığına göre de ileri süreceği sadece bu olacaktır. Bizim karşımızda yer alanları öyle bir duruma itmemiz gerekir ki, ya bu olayları hiç değilse kendi açılarından açıklanamaz diye niteleyerek bir bakıma varlıklarını kabul zorunda kalsınlar, ya da araştırıcıyı yalan ve dolanla suçlamaya kalkışsınlar..."

Saf ve içtenlikle dolu bir akıncı ruhuyla ileriye doğru atılmış cesur bir adımdı bu, tarihte de bir örneği yoktu. İlk kez bilginlerden oluşan bir örgüt, o güne kadar batıl inançlar, yanlış tasarımlar, aldatıcı umutlar ve bekleyişler, sık sık da kandırmacalarla beslenmiş karanlık bir alana -aydınların ve profesörlerin çoğunun yan çizmesine karşın-adım atmışlar

ancak bu adımlar tek tek girişimlerden öteye gidilememişti. Sonunda planlanacak araştırmaları ve deneyleri yapacak, gereken saygıyı ve itibarı yaratacak yetkili bir merkez kurulmuş oluyordu.

Kurumun genel amacı, genellikle psişik, mesmerist ya da spritist adı verilen karanlık olayları incelemek amacını güden herkesi bir araya toplamak olarak saptanmıştı. Kuruluş tüzüğünün bir maddesinde açıkça ifade edildiğine göre "Problemlerin karşısına herhangi bir önyargıya saplanmaksızm çıkmak, böylece saplantısız, sağlam bir araştırı ve inceleme ruhunu kazanmaktı. Bu sayede bilim bir zamanlar ne olduğu çok daha belirsiz ve çok daha hırslı biçimde tartışılmış birçok başka sorunu çözümlemeyi nasıl başardıysa, karanlık olayları aydınlatmayı da öyle başaracaktı.

Bu, önceden taraf tutmamak ilkesine S.P.R. her zaman sadık kaldı. Günümüze kadar hiçbir zaman parapsişik olaylar karşısında şu ya da bu teori veya varsayıma göre tavır takınmadı ve bir defa bile spiritist bir yorum hakkında lehte veya aleyhte konuşmadı.

S.P.R.'nin kurucuları ve ilk üyeleri arasında bir hayli renkli sima vardı: Sir William Barrett'in çağrısına uyanlar arasında Liverpool üniversitesi Fizik Profesörü Sir Oliver Lodge, onun yetiştirmesi Richard Hodgson, eski diller filologu F.W.H. Myers, Edmund Gurney, Frank Rodmore ve ünlü kimyacı-fizikçi Sir Wiliam Crookes bulunmaktaydı.

Büyük bir coşku ve hevesle işe koyuldular, özel sorunlarla uğraşacak komiteler kuruldu. Bütün deneylerde önem verdikleri nokta, gerçek olmayanı gerçek sanma gibi bir yanılgıya düşmemek ve hileli düzenlemelerden mümkün olduğu kadar kaçınmak için akla gelebilecek bütün güvenlik tedbirlerini almaktı. Bu konuda özellikle hile yaparken yakalanan medyumların sayısının çoğalması uyarıcı bir işaret

olmuştu. Aslında bu çeşit tehlikelerden arınmış hiçbir bilim yoktu.

Hileler Katalogu

Olağandışı görünümlerde ise uyanık durmak zorunluluğu iki kat önem kazanıyordu. Zira burada bilinçli ya da bilinçsiz olabilen iki yanlı bir aldanma hesap etmek gereği vardı. Diğer bilimsel deneylerde olduğu gibi sadece deneyi yönetenin ve onun yardımcılarının yanılması ya da hile yapması söz konusu değildi, kendisine deney uygulanan medyum da bunları yapabilirdi. Bu olayları ele alan kimsenin, bir İngiliz araştırıcının haklı olarak işaret ettiği, gibi, "doğa araştırıcısının, psikologun, psikiyatristin sorgu yargıcının ve hokkabazın yeteneklerine aynı ölçüde sahip olması" gerekiyordu.

Adım adım bir çalışmayla S.P.R.'de, zengin bir "Hileler Kataloğu" meydana getirildi. Böylece kendi açılarından bir hilenin kurbanı olmak korkusu kalmamış oluyordu, özellikle yalancı seanslarda.

Richard Hodgson günün birinde verdiği raporda, yapılan deneylerde insandaki gözlem gücünün ne kadar kısır olduğunun saptandığına ve ayrıca —üstelik hiçbir kasıt bulunmadığı halde— ne kadar çok hafıza yanılmasına uğrandığına dikkati çekiyordu. Yine S.P.R. üyesi olup Hodgson'la birlikte çalışan S.j. Davey amatör hokkabazlık öğrenmiş ve becerisini seanslarda öylesine ustalıkla uygulamıştı ki, oturuma katılanlar sahici okültik olaylarla karşılaştıkları kanısına varmışlardı. Davey aynı başarıyı bir yardımcısıyla birlikte ruhlar ı göstererekyaptığı maddeleştirme gösterilerinde de başardı, öyle ki oturuma katılanlar tanık oldukları şeylerin sahiciliğinde asla kuşkulanmadılar. Hiç

kimsenin gücü Davey'in hilelerini keşfetmeğe yetmezdi. İşin içinde hile olduğu ancak oturuma katılanlara söylenince anlaşılabiliyordu.

1881'de Mr. ve Mrs. Fletcher, 1882'de Mr. Wood, 1884 de ünü bütün Avrupa'ya yayılmış Mr. Bastian olaylarında olduğu gibi medyumlarının hilelerinin meydana çıkarılması öyle büyük etki yaptı ki; S.P.R. bu çeşit ruhsal olayları inceleme işini bir süre için durdurdu.

S.P.R.'nin yeniden çalışmaya başladığı andan itibaren çok değerli kanıt malzemesi toplamayı amaçladığı konulardan biri de ölülerin ve canlıların insanlara görünmesidir.

İnsanların büyük tehlike anlarında veya ölüm anında, başka yerlerdeki yakınlarının karşılarında belirdikleri ya da herhangi bir şekilde başlarına gelen kötü durumu haber verdikleri öteden beri söylenegelen bir olguydu. Bu, bir saatin açıklanmaz biçimde ansızın durması, bir vazonun durup dururken kırılması, bir resmin aşağıya düşmesi ya da buna benzer şekilde oluyordu. Böyle olaylar "ilgilinin uzaktan etkilemesi" olarak açıklanmış ve nasıl cereyan edebileceği yolunda çeşitli görüşler ortaya atılmıştı. Bazıları hayal görüntünün böyle anlarda kendini gösteren bir astral vücutla ilgili olduğu kanısındaydılar, bazıları ise bunun bir düşünce aktarması olduğu görüşünü savunuyorlardı. Bütün bu görüşlerde henüz eksik olan nokta, böyle olayların tarz ve karakteri üzerinde gerçek anlamda bilimsel incelemelerin yapılmamış bulunmasıydı.

îşte S.P.R.'nin en önemli çalışmalarından birini başlattığı alanlardan biri bu oldu. Takdire değer bir gayretle kurum üyeleri iyi tanıklanan ve kendiliğinden cereyan etmiş olayları derlemeğe koyuldu. Dört yıllık bir çabadan sonra Gumey, Myers ve Rodmore adlı araştırıcılar geniş kapsamlı iki ciltlik bir derlemeyi yayınlamayı başardılar. 1886 da

Londra'da yayınlanıp kısa zamanda ün kazanan bu temel eser "Yaşayanların Hayal Görüntüleri" adını taşıyordu. 700 olay derlenmişti. Belgelerin toplanması ve tanıkların sorguya çekilmesiyle eksiksiz hale getirilmiş 700 olay... Buraya her biri en azmdan ikinci bir kişinin tanıklığıyla sağlamlaştırılmış birinci elden bilgiler alınmıştı. Özellikle söz konusu haberin alıcıya gerçekten ulaşmasından önceki yaşantıyı tarihiye! kâğıt üstünde saptayan, ya da başkalarına anlatılmasıyla önceden bilinir duruma getirilmiş bulunan olaylara ayrı bir önem verilmişti.

Bir yanılgıya kaynak olabilecek bütün ihtimaller üzerinde ayrıntılı biçimde tek tek durulmuş, hatırlama aldanışları ya da hatırlama yakıştırmaları, umutla bekleyiş gibi duygusal durumlar ya da yanlış ve kesin olmayan gözlemler bulunup bulunmadığı denetlenmiştir. O güne kadar böylesine çok sayıda kendiliğinden olay, bu şekilde sistemli ve eleştirisel yöntemle incelenmiş değildi. Bu arada asıl sorun, hayal görüntünün nedeni de kitapta ele alınmıştı.

Bu olaylarla ilgili teoriler üzerinde duran Gurney'in kanısına göre, burada asıl eylem düşünce aktarımıdır. Hem sadece "göndericinin" bir tasarımının aktarılması söz konusu değildir. "Alıcı" da buna katkıda bulunacak şekilde eylemdedir, zira haber ancak onun yeteneğine ve bilgisine elverişli şekilde verilebilecektir. Bilinçsiz olarak telepati yoluyla algılanmış kriz durumları, bilinç halinde Halüsinasyon (duyum aldanması) olarak ortaya çıkmaktadır.

"Yaşayanların hayal görüntüleri" iki önemli soruyu cevapsız bırakmıştı. Bu çeşit duyum aldanması durumların oluş oranlan nasıldı ve bunlardan kaçı sahiden gerçeği yansıtıyordu, yani içerik ve zaman bakımından somut verilerle ilişkisinin derecesi neydi? Bu gedikler kapatıldı. "Duyum Aldanması Sayımı" adlı geniş kapsamlı bir rapor bu

işi başardı.

S.P.R.nin düzenlediği ankete gelen cevapların miktarı on yedi bin kadardı. Bunlara göre 1684 kişi hayatları boyunca bir defa sanrı görmüşlerdi. 1300 kişi gördükleri hayali tanımışlardı; bunlardan 62 olayda ise "görüntü hayal" gerçekten bir insanın ölümüyle aynı zamana rastlamaktaydı.

Mümkün olabilecek bütün yanılgı ihtimalleri hesaba katılarak, sağlam bir sonuca varmak için bunlar bir defa daha gözden geçirilip yüzde yüz inandırıcı görünmeyenler ayaklandı. Böylece kesin bir rakama varıldı. Bu türden her 42 yaşantıya bir ölüm olayı düşmekteydi.

Rakam orantı bakımından yüksek görünüyorsa da her insanın ancak bir defa ölebileceği olgusu karşısında ihtimaller hesabma göre şöyle bir durum ortaya çıkar: Resmi kayıtlara bakılırsa o günlerde ölüm oranı 1000 kişide 19 dur. Bir kimsenin belirli bir günde öleceği ihtimalini hesaba katarsak, bu orantı 365.000'de 19, ya da 19.000'de 1 diye de yazılabilir. Bundan da 19.000 halüsinasyondan/duyum aldanmasından sadece bir tanesinde ölümle ilgili bir kişiye rastlanacağı sonucu çıkar. Saptandığı şekilde her 43 olayda böyle bir durum söz konusu olduğuna göre, bunun oluş oranını 440 defa diye gösterebiliriz. Bu kadar yüksek bir rakam sadece rastlantıdan ileri gelemez.

Günlük hayatm "kendiliğinden (!)" olaylarının incelenmesiyle birlikte ilk sistematik deneyler de başladı. Pratik araştırmaların en başarılı olanları "ruhsal-zihinsel" görüntüler alanındaki denemelerdi. O güne kadar girilmez sanılan karanlık bir ormanda ilk kez bir geçiş yolu açmayı başardılar.

Beyinden Beyine Aktif Bağlantı

Daha kuruluş yılında, yani 1882'de "beyinden beyine haberleşmeler, bağlantılar" hakkında bir rapor verilmiş bulunuyordu. Daha sonraki yıllarda bunu başkaları izledi. Bilgin Rudolf Tischler bu durumu "bilimsel bir araştırma kurumu tarafından yürütülen bir dizi ilk araştırılar" diye tanımlar ve akabinde de şunları ekler: "Bunların düşünce aktarımı olarak saptanmasının tarihsel anlamı büyüktür. Bu şekilde önemli bir ruhsal alanın incelenmesi yolunda ilk temel taşı konmuş oluyordu. Aynı zamanda dünyaya bakış açısını etkileyen birçok sorun için de büyük önem taşımaktaydı."

Bu konuda Malcolm Guthrie'nin deneylerinin ayrı bir yeri vardır. Bilimsel konulara merak sarmış bir tüccar olan bu adam Liverpoollu Biyoloji Profesörü Herdmann'la birlikte deneyler yaptı. Açık kanıtlar elde etti. İki genç kadının parapsişik yeteneklerini sınadı. Bu sınama birbirinden çok farklı bir dizi ödevin yapılmasından oluşuyordu. Eşyalardan başka resimler, renkler, sayılar ve isimler aktarıldığı gibi, acı duyumları ve optik tasarımlar da aktarıldı. "Alıcı" ile "verici" bazı sınamalarda ayrı ayrı yerlere konuldu, bazı sınamalarda ise el ele tutuşturuldu veya başka tarzda vücut teması sağlandı. Vericinin düşünce yoluyla gönderdiği modele göre alıcının çizdiği resimler, çoğu kez modelin aslına büyük benzerlik gösteriyordu. Arka arkaya basit geometrik şekiller çizilirken birden araya bir kuş sokulunca ilginç bir durum meydana geldi. Alıcı medyum kuşun başını, gövdesini, kuyruğunu vericinin yapış sırasına göre aynen çizdi, fakat başı daire, vücudu elips ve kuyruğu üçgen olarak gösterdi. Buna rağmen ortaya çıkan resim, vericinin kuşunun modeliymiş gibi bir izlenim uyandırmaktaydı. Cuthries'in raporuna göre yapılan 437 sınamanın 237'sinde aktarım doğru olarak gerçekleştirilmişti.

Aynı medyumlarla Fizikçi Lodge'un yaptığı sınamalar da şaşılacak derecede başarılı oldu. Bunlarda da Guthries'in deneylerindekine benzer özellikler görüldü. Sözgelimi alıcı bayan harflerin aktarılmasında, harfin adını söylemeyi başardığı halde, bunun büyük mü küçük mü yazıldığını ya da basılı mı olduğunu kestiremedi.

Psikoloji profesörü Henry Sidgwick'in karısı Mrs. Sidwick de dikkate değer sonuçlu deneylerinden bahseder. Deney kişisi Mrs. Johnson bu sırada hipnoz altındadır. Alıcı ile verici birbirlerinden 3-5 metre uzakta oturmakta ve aralarında bir duvar bulunmaktadır.

İki rakamlı sayılarla yapılan 252 deneyde; 27 doğru, 109 yanlış aktarım oluyor, geri kalanlarda ise yer yer doğru taraflar görülüyor. Sonuç hiçbir şekilde rastlantı den ilemeyecek derecede olumludur..

O zaman düşünce aktarımı için şimdi de kullandığımız terim ortaya çıkıyor: Telepati. Bu terimi ilk Myres 1883de kullanıyor. Başlangıçta bu kavram çok geniş bir alanı kapsamaktaydı. Buna da şaşmamalı, çünkü bu işler henüz yeni yeni başlamış bulunuyordu. Daha sonraki araştırılar zamanla bu terimin belirli birtakım olayları ifade etmede kullanılmasını sağlıyor. Bugün telepatiden sadece bir kişiden başka bir kişiye ruhsal içerikli şeylerin, bizce bilinen beş duyu organımızın dışında bir yolla aktarılmasını anlıyoruz. O halde burada bir "uzaktan hissetme" düşüncelerin, duyguların ya da ruhsal durumların-şimdiye kadar açıklanamamış tarzda- bir başka insandan "emilmesi" söz konusudur. Üstelik iki insan arasındaki uzaklığın da bir önemi yoktur.

Çoğu kez bununla karıştırılan, ama aslında bambaşka niteliği bulunan bazı olaylar var. Beş duyu organımızın yardımı olmaksızın, yakında veya uzakta cereyan etmiş ya da etmekte olan şeyleri bilmek bunlardan biri... Burada

hiçbir insan "verici" yoktur, görünüşe göre sadece "alıcının" beyni veya ruhu, ya da zihni bir rol oynamaktadır. Böyle uzaktaki şeyleri gözünün önündeymiş gibi görme "durugörü-clairvoyance" terimiyle ifade ediliyor.

Bu durugörü geleceğe yönelikse buna "Prekognition-Premonition önceden bilme" deniliyor, bunun aksi olup da durugörü geçmişte kalmış olaylara yöneliyorsa bu da "Retrokognition" terimiyle ifade ediliyor.

Sadece yirmi yıl gibi dar bir zaman kesiti içinde S.P.R, hayran olunacak değerde çok yanlı bir öncü hizmeti yapmıştır (1885'de, Amerika'da da bir şubesi kurulmuştu, kısa adıyla A.S.P.R.). Eşine ender rastlanır bir gayret ve kararlılıkla, ilkin hiçbir çıkış yolu umudu yokmuş gibi görünen bir ödevi yüklendiler, amaçları insanlığın o zamana kadar karanlıkta kalmış eski ve esrar dolu olaylarının kaynaştığı bir alana ışık tutmaktı. Ve onlar bunu başardılar. Araştırmaları, soruşturmaları ve deneyleriyle gelecekteki bilim adamı nesillerinin üzerine binalar yükseltmesini sağlayacak ilk sağlam temelleri attılar. Bu dönemde parapsişik alanda olağanüstü yeteneklere sahip kimselerin ortaya çıkması ve bunların üzerinde yıllarca inceleme yapabilme fırsatının elde edilmesi acaba mutlu bir rastlantı mıydı? Ne gariptir, şimdiye kadar gelmiş geçmiş transmedyumlarının en göz kamaştırıcıları tam da bu sıralarda yaşamışlardır.

İki Kız Kardeşle Başlayan Ruhlar Trafiği

"Avrupa'da bir hayalet dolaşıyor..."

1848'de Karl Marx ile Friedrich Engelsin yayınladıkları ünlü manifestolarının ilk cümlesi böyle başlıyordu. Aynı yıl Atlantik'in öte yakasında da başka bir hayalet dolaşmağa çıkmıştı. Maddeci görüşe aykırı yeni bir öğretiydi, bu insan ruhunun ölümden sonra da varlığını sürdürdüğünü, dünya

etrafında dolanıp durduğunu ileri sürmekteydi, bu durum spiritizm diye adlandırıldı.

1847 yılının soğuk bir Aralık günü saygın bir çiftçi ve Methodist cemaati üyesi olan Mr. John Fox, karısı ve biri on yaşında Margaretta, diğeri yedi yaşında Kate adlı kızlarıyla birlikte, New York yakınlarında Hydewilie köyünde küçük bir eve taşındı. Bu evde daha önce başka aileler de oturmuştu, [af]na evin içinde arada sırada acayip şeylerin cereyan ettiği yolunda söylentiler vardı.

Dindar bir adam olan Mr. Fox bu laflara hiç aldırmadı; yeni seçtikleri bu yuvalarında kendisinin ve ailesinin başına ne korkunç şeyler geleceğini önceden sezmiş olsaydı her halde davranışı bambaşka olurdu.

Olaylar eve taşınmalarından üç ay sonra başladı.

1848 yılının mart ayında bütün aile sert bir cismin darbe sesine benzer sesler duydular, ilkin akşam üzerleri duyuluyordu, daha sonra geceleri de duymağa başladılar. Her seferinde ailenin dört ferdi birden kulak kesiliyor ve çoğu zaman da geceleri uykusuz geçiriyorlardı. Aile korku içindeydi ve bir muammayla karşı karşıya kalmışlardı. Bütün bunların anlamı neydi?

Bu sorunun cevabı 31 Mart 1848'de verildi. Bir açıklama imkânı bulamadıkları olaylar yeniden tekrarlandığı sırada, rastlantı sonucu çok şaştıkları bir keşifte bulundular. Mrs. Fox o cuma akşamını şöyle anlatıyor: "Yataklarımıza girdiğimizde henüz erkendi, ortalık doğru dürüst kararmamıştı. Biraz rahatsız olduğum için kendimi çok halsiz hissediyordum. Fakat yatağa girer uyuyan çocuklar da sesleri duymuşlardı, parmaklarıyla vurarak aynı sesleri çıkarmağa başladılar. Küçük kızım Kate: "Bay Çataltırnak, ben ne yaparsam sen de onu yap" dedi ve ellerini birkaç defa çırptı. Ses hemen

cevap verdi, kızım ellerini kaç defa çırptıysa, ses de o kadar takırdadı.

Bu sefer öbür kızım Margaretta atıldı. “Şimdi de benim yaptığımı yap, bir, iki, üç, dört!” diye seslenerek ellerini çırptı. Sesler az önceki gibi bunu da aynen cevaplandırdı. Kızım öyle korkmuştu ki, bir daha el çırpmaya kalkışmadı.

O anda aklıma bir yoklama yapmak düşüncesi geldi. “Gürültü yapan” kızlarımın yaşları kadar vuruş yapmasmı istedim. Gerçekten kızlarımın yaşları kadar darbe sesi duyduk, önce bir on vuruş oldu, kısa bir ara verildi, arkasından yedi vuruş oldu. Sonra uzunca bir süre sessizlik oldu ve birden üç darbe sesi daha duyduk. Bu da bir süre önce ölmüş bulunan küçük kızımın yaş sayışıydı. Bunun üzerine sordum: “Sorularıma böyle doğru cevap veren bir insan mıdır?”

Hiç ses gelmedi.

Bu sefer “Bir ruh mu?” diye sordum. “Eğer bir ruhsa, iki defa vursun!”

Sözümü daha yeni bitirmiştim ki, iki darbe sesi duydum.

Durum artık aile içinde saklanacak gibi değildi. Olup bitenler etrafta duyuldu. Konu komşu bu esrarlı sesleri duymak için Fox’larm evine koşmağa başladı. Yaşlarını ya da çocuklarının sayısını soruyorlar ve her defasında doğru cevaplar alarak hayretten hayrete düşüyorlardı.

Bunlarla yetinmeyip daha başka, daha ilginç konularda bir şeyler öğrenmek isteyen Isaak Post adlı biri, zekice bir yöntem buldu. Her harf bir sayıyla ifade edilebilirdi:

a = bir vuruş, b = iki vuruş, c = üç vuruş vb. gibi. Bu yolla insan sadece kelimeleri değil, cümleleri, hatta bütün bir metni dahi harfleyebilirdi.

Bir sınama yapıldı, ne gariptir başarı kazanıldı. Heyecan

verici bir keşifti bu. Zira böylece bu dünya ile öteki dünya arasında bir köprü kurulmuş oluyor, ilk kez ruhlarla bu esrarlı sesleri çıkardıkları inanılan ruhlarla anlaşma imkânı sağlanıyordu. Bunun böyle olduğundan da kesinlikle emindiler.

Ayrıca Mrs. Fox, "Ruh'ün özel ve kişisel taraflarını da öğrenmeyi başarmıştı. Ruh hayattayken tüccarmış, aynı evde yaşamış ve günün birinde öldürülmüş. Katiller cesedini bodruma gömmüşler.

Durum araştırılınca şaşılacak bir sonuca varıldı. Bodrumda yapılan kazıda gerçekten insan kemikleri bulundu.

Bütün bu olaylar öylesine bir heyecan yaratmıştı ki, Fox ailesi bundan hayli zarar gördü ve çevrenin düşmanlığını kazandı. Komşuların ilk merakları ve olay yaratma hevesleri azalınca, olup bitenler onlara korkunç görünmeğe başlamıştı. Fox ailesini Methodist cemaatından kovdular çünkü onların içine şeytan girdiği açıkça belli olmuştu. Çevrenin boykotu öylesine güçlüydü ki, Mr. Foxa evi terk edip gitmekten başka çare kalmadı. Çocuklarını alıp köyden şehre taşındı, Rochester'de akrabalarının yanma gitti.

Ne var ki bu yeni evlerinde de aynı garip olaylar baş göstermekte gecikmedi. Bütün şehir kısa zamanda bunu öğrendi. Artık herkes hep bu konuyu konuşuyordu. Gerçi burada Hydwille'deki gibi bunun şeytan işi olduğuna pek inanılmamıştı, ama esrarlı görüntüleri gözlemek ve açıklamak yolunda çok büyük bir ilgi uyanmıştı. Ev hemen her gün meraklılarla dolup taşıyordu. Sesler ancak çocuklar yakında olursa duyulduğu için bu gelenler çıplak ayakla yatakların üstüne çıkıp bekliyor, öte yandan saklanmış herhangi bir gizli alet var mı diye köşe bucağı araştırıyorlardı. Ne var ki, vuruş sesleri yine de duyuluyordu, bir ruh yine de cevaplar veriyordu.

Gösterilen ilgi o kadar büyüdü ki, kısa bir süre sonra Fox Kardeşler diğer şehirlere davet edildiler, iki kardeş İlk gösterilerini 1850 yazında New York'ta yaptılar. Bu gösteriler birkaç defa tekrarlandı. Artık her yerde onlar konuşuluyordu. Bütün gazeteler onlarla ilgili haberler veriyordu. Her tarafta kulüpler ve dernekler kuruldu. Bunların üyeleri kendi aralarında esrarlı olaylarla uğraşmağa koyuldular.

Böyle şeyleri şüpheyle karşılayan ve ruhlara asla inanmayan üç bilim adamı, Flint, Lee ve Coventry adında üç profesör, kızların bu sesleri diz mafsallarından ve ayak parmaklarından çıkardıran sonucuna vardılar. Ve çok doğru bir sonuca varmış oldukları ancak nice yıllardan sonra anlaşıldı. Nitekim bu arada evlenip Mrs. Kate Fox-Jenken ve Mrs. Margaretta Fox-Kano adını alan kardeşler yaptıkları işin bir aldatmaca olduğunu 1883 yılında itiraf ettiler. Ancak hemen arkasından bu itiraflarını tekzip ettiler.

Fakat profesörlerin açıklamaları kamuoyunu hiç etkilememişti. Güçleri darbelerle hayaletleri efsaneler ve kandırmacalar ülkesine yollamağa yetmemişti. Üstelik öteki dünyayla ilgili daha başka, daha değişik biçimde haberler ve esrarengiz görüntüler ortaya çıkmıştı. Bunlardan biri Connecticut eyaletinde Stratford'da 1850 yılında cereyan etti ve meseleyi iyice kızıştırdı.

Doktor Phelps bir rahipti. Bir kızı ve bir oğlu vardı. Evinde ansızın hayalet olayları başladı. Mobilyalar anlaşılmaz biçimde hareket ediyor, tabaklar ve daha başka küçük eşyalar odaların içinde uçuşuyordu. Burada da darbe sesleri vardı, burada da sorulara cevap veriliyordu. Söylenenler zaman zaman Tanrıya küfür niteliğinde şeyler oluyor, bu da rahibi dehşet içinde bırakıyordu.

Kate Fox ile Tamlin adında bir kadının da katıldığı oturumlar yapıldı. 1849 Sonbaharında bu oturumlar başka

çeşit olayların gözlemlenmesine yol açtı. Hiç beklenmedik şekilde küçük eşyalar hareket ediyor ve kimsenin elini sürmediği bir gitarın telleri kendi kendine bir melodi çalıyordu.

İş bu kadarla da kalmadı. Kısa bir süre ürkütücü olduğu kadar anlaşılmaz da olan üçüncü bir durumun gözlemi yapıldı.

Fox ailesinin evi bu arada ruhlarla ilgilenenlerin buluşma yeri olmuştu. Giderek nam kazanmış bulunan darbe seslerini işitmek isteyen buraya koşuyordu. Gelenler büyükçe bir masanın etrafında oturmayı alışkanlık haline getirmişlerdi. Bir akşam durup dururken bu masadan sesler gelmeye başlayınca herkes şaşkına döndü. Hemen arkasından elleri ya da kolları masanın üstünde bulunanlar tahtanın hafif hafif titreştiğini hissettiler. Titreşme biraz sonra hızlandı ve masa olduğu gibi hareket etmeğe başladı. İlkin eğikleşti, arkasından yerinden oynadı.

Orada hazır bulunanlar ilk şaşkınlığı atlatınca, içlerinden birinin akima masaya oturup sorular sormak geldi. Ellerini birbirine değecek şekilde masanın üstüne koyup etrafında halka oldular. Birisi bir şey sordu ve masa yukarı kalkıp inerek sesler çıkarmağa başladı.

Bu bir keşifti. Bir süre sonra dillerden düşmeyecek olan masa seansları keşfedilmişti. Böylece modern spiritizm-ispiritizma doğmuş oluyordu. Ispiritizmayı benimseyenler bu yöntemle ölmüş kimselerin ruhlarıyla bağlantı kurabilecekleri kanısındaydılar. Bu yaşantıda hazır bulunmuş olanlardan hiçbiri, yaptıkları işin kısa bir süre sonra dünyanın yarısında uygulanacağını ve milyonlarca insanın kendilerini izleyeceğini her halde akıllarından geçirmemişlerdir.

Olup bitenlere kurnazca düzenlenmiş aldatmaca

numaraları gözüyle bakan şüpheciler, eleştiriciler elbette yok değildi. Fakat gerçekliğine kesinlikle inananların sayısı her geçen gün biraz daha kabarıyordu. Hele Amerika'nın ünlü kâhini Rochester de ve Stradford'da geçen olaylarla ilgilenmeğe başlayınca, onlardaki bu inanç daha da güçlendi. Bu adam Andrew Jackson Davis'ti. O dönemde "Yeni Dünyayı" okultizm[4] konusunda, özellikle ispiritizmada onun kadar etkilemiş başka birisi yoktur.

Yenidünya'da Okültizm Yayılıyor

1826'da New York eyaletinde Poughkeepsie kasabasında doğan Davis, fakir bir ayakkabıcının oğluydu. Daha çocukken gözünün önünde canlanan hayaller görmüştü. Bir seferinde bütün bir hafta boyunca her gece uykusunda dolaşmıştı. Cenneti gördüğünü bildirerek ayrıntılı bilgi vermiş ve izlenimlerini büyük bir tabloda göstermek istemişti. Okula ancak bir yıl gidebilmişti. Daha sonraları hissettiği büyük bilgi eksikliğini gidermek amacıyla akşam kurslarına devam etmiş, fakat bu da çok kısa sürmüştü. Bu arada yardımcı işçi olarak çeşitli mesleklere girip çıkmış, bir seferinde çobanlık dahi yapmıştı.

1843 yılı Davise büyük değişiklikler getirdi. Ülkeyi dolaşarak konferanslar veren Levington adlı bir manyetizmacı ondaki normal dışı yetenekleri keşfetti. Medyumluğa çok elverişliydi. Eğer manyetik uyku durumuna geçerse gelecekten haber vermeyi başarıyordu. Özellikle manyetik

4 Occultus: Latince gizli, saklı demektir. Bundan türetilmiş Occultismus-OkkuItizm terimi,. Ortaçağdan bu yana doğanın ve ruhun esrarlı güçlerini belirler. Zamanla yerini Parapsikolojiye bırakmıştır. Okkültik kelimesi bundan türetilmiş sıfattır.

uyku sırasında yaptığı hastalık teşhisleri şaşırtıcı sonuçlar vermekteydi. Bunu duyan Dr. Lyon adlı bir hekim Davis'i yanına aldı ve her hasta için gerekli ilaçları söyletmeğe başladı. Söylediğine göre Davis bu iş için gerekli bilgileri Antikçağın ünlü bir hekiminden alıyordu.

Bu arada 1772de ölmüş Swedenborg'la görüştüğü gibi, özellikle büyük hekim Galenos'un ruhuyla bağlantı kurabiliyordu. "Poghkeepsie Kâhini" adı kısa zamanda nam saldı.

İstediği zaman kendi kendine trans haline giriyordu. Bir süre sonra bu haldeyken yazı yazdırmağa da başladı. 1845 yılında bir Mayıs günü bir görüntüyü yaşadı ve yanındakilere büyük bir eseri yazdırmakla görevlendirildiğini bildirdi. Ayni görüntüyü birkaç defa daha görünce New York a gidip bu görevi yerine getirme çalışmalarına koyuldu. Uykuya benzer bir durum içindeyken kendisine gelen ilhamları yanındakilere aktarıyordu. Bu çalışma gerçekten bir yazdırma maratonuydu, öteki dünyadan aktarılan sözlerin kağıda geçirilmesi 1845 Kasımından 1847 Ocak ayına kadar tam 15 ay sürdü. Böylece ortaya bir kitap çıktı, insanlığın iyiliğine hizmet etmek isteyen ayrıntılı bir ispritizma öğretisi ve yine bu doğrultuda bir doğa felsefesiydi bu. Adı şöyleydi: "Doğanın İlkeleri, Tanrısal Vahiyleri ve İnsanlığa Bir Sesleniş."

Davis'in eseri dünyaya toplu bir bakıştı. Ona göre evren bir bütün, sürekli hareket halinde bir makineydi. Bu bütünün içinde aşağıdan yukarı basamaklara doğru kesiksiz bir evrim vardı. Burada benzeşme ve her yerde aynı nitelikte geçerli . olma ilkelerine dayanan bir düzen işlemekteydi. Davis, sayısız güneş sisteminin varlığından söze başlayarak bizim sistemimize geliyor ve dünyanın oluşumunu, organik hayatın insana kadar geçirdiği evrimi anlatıyordu. Eser dünyamızın üstündeki cennetin, onun deyimiyle "Bin yıllık devletin"

tanımlanmasıyla sona eriyordu.

Aydın çevrelerce reddedilmesine karşın kitap, Amerika Birleşik Devletleri'nde geniş kitlelerce hayranlıkla benimsendi. Davis'in taraftarları onun bu eseri kendisinin haberi olmaksızın dikte ettirdiğini ve tek tek her şeyi gözünün önünde görerek naklettiğini ileri sürmekten kıvanç duyuyorlardı. Ondaki hayal görme gücünü kanıtlamak için gösterdikleri ve gerçekten doğru olan şu durum ilginçtir: Davis, Neptum gezegeninin 1845 Eylülünde Leverrier, Adams ve Gaile tarafından keşfedilmesinden önce, aynı yılın mart ayında sekizinci bir gezegenin ayrıntılı tasvirini yapmış ve yoğunluğunu yaklaşık olarak doğru vermişti.

Bu kitapla Davis'in ünü pekişmiş oluyordu.

Bu bakımdan Büyük Kâhinin, heyecan uyandıran ruh görünümü olaylarının geçtiği Stradford'a koştuğu ve Rochester'deki hayaletler meselesiyle de ilgilendiği duyulunca, kamuoyunda tansiyon iyice yükseldi. Merakla bekleşenler hayal kırıklığına uğramayacaklardı.

1851'de Davis'in "Ruhlarla İlişki Kurmanın Felsefesi" adlı eseri yayınlandı.

Büyük Kâhin ruhlarla bağlantı kurma üzerine sadece ayrıntılı bilgi vermekle kalmıyor, ispritizma hakkında kendi görüşünü de ortaya koyuyordu. Bütün dünyaya artık tarihî anın geldiğini duyurmaktaydı, artık insanlar ruhlarla ilişki kurabilecek güce erişmişlerdi.

Davis ruhlar ülkesi hakkında edindiği bunca bilgiyi kime borçlu olduğunu da saklamıyordu; her şeyi Benjamin Franklinden[5] öğrenmişti, öteki dünyanın incelenmesi için gerekli anahtarları kendisine veren oydu, onun yardımıyla

5 B. Franklin: 1706-1790. Amerikalı devlet adamı, bilgin ve yazar.

yeryüzünde eşyaları hareket ettirmek ve bu yolla insanları uyarmak imkânını elde etmişti.

Franklin in ruhu kendisine "yeryüzünde çeşitli yerlerde yoklama yaptık" demişti, ancak birkaç zayıf ses çıkarmayı başarabildik; fakat Rochester'de bizler için elverişli koşulları bulunca ilk mesajlarımızı yolladık ve bunu belirli bir ölçüde dünyanın dikkatini çekinceye kadar, şüpheci, kafalarda merak uyandırmcaya kadar sürdürdük. Şu anda deneylerimiz için uygun bir ortam bulduğumuzdan dolayı sevinçliyiz."

Bu satırlar karşısında hayretten şaşıran okuyucu daha sonra şunları öğrenir: Ruhların darbe vuruşları elektrik dalgalarından ileri gelir ve ancak Fox kardeşler gibi iyi medyumlar bundan yararlanabilir.

Oturumlarda ruhlar bizzat bulunmazlar, sadece öteki dünyadan mesaj gönderirler. Dünyasal olmayanlarla bağlantı henüz yeterince geliştirilememiştir, ruhlar kendi dünyalarına bağlı oldukları için yanlış anlamalar ve terslikler olabilir. Aynca ruh maddesel olmayan bir varlık da değildir, çok incelmiş bir maddeden oluşmuştur.

Bugün belki yadırganacaktır ama ruhlar üzerine yazılmış, bu yeni kitap, korkunç bir başarı kazandı. Yalnız Amerika'da birkaç milyon sattı; Avrupa'da bir sürü çevirisi yapıldı.

Medyumlar Amerika'da Değer Kazanıyor

Ruhçuluk hareketi bütün Amerika'ya fırtına hızıyla yayılıyordu... Bu konuda deneyler yapmak amacıyla ilk örgût-The New York Cirole-1851'de kuruldu New York'ta bir konferans düzenlediler. Bu konferans çok sayıda seçkin kimsenin,buaradaPennsylvaniaÜniversitesi Profesörlerinden ve Yüksek Mahkeme üyelerinden birçoğunun bu "yeni bilim ve yeni inanç" etrafında toplanmasını sağladı. "Spirit World"

dergisinin tahminine göre o günlerde yalnız New York'ta yüz medyum vardı ve Philadelphia'da üyeleri sürekli ruh çağırma seanslarına gelen 60 kadar özel kulüp kurulmuştu. 1855 Nisanında "North American Review" dergisi, ülkedeki ispritizmacıların sayısının iki milyona yaklaştığını kesin şekilde bildirmekteydi.

Heyecan uyandıran bu keşifler ve uygulamalar yalnızca Yeni Dünya'nın sınırları içinde kalmadı. Seanslarda ortaya çıkardığı bütün esrarlı olaylarıyla birlikte ispritizma şaşılacak bir hızla uygar dünyanın bütün ülkelerine ayak bastı. Ev eşyalarını tıkırdatıp, masalarını oynatmaktan anlayan ruhlar bir istila ordusu gibi bütün Avrupa'yı kapladı. Onlarla birlikte ilk medyumlar da Amerikan ithal malı olarak Atlantik'i aşıp geldiler. Bunlar güya öteki dünyadan verilen haberleri insanlara aktarma gücüne sahip kimselerdi. Bu "aracılar" değişik bir şuur haline geçiyorlar ve buna trans adını veriyorlardı. Trans halindeki medyum sanki bir ölünün ruhu içinde konuşuyormuş gibi konuşmağa başlıyordu.

1852'de Rochester'deki vuruş seslerinden 4 yıl sonra İngiltere'de Mrs. Hayden adında bir Amerikalı kadın ortaya çıktı. Onu az sonra bir başka Amerikalı Mrs. Rooberts izledi. Her iki medyum yaptıkları işlerle kısa zamanda çevrelerinde bir hayranlar kitlesi toplamayı başardılar. Bu dönemin belgelerinin belirttiğine göre, hayranları "çok seçkin" ve "kibar" kimselermiş. Masa başında halka olunan saat beş çayları düzenlemek de moda olmuş.

Büyük gazetelerin birçoğu bu seanslarda olup bitenler hakkında alaylı yazılar yayınlıyorlardı ama bu olayları ciddiye alan ve bilimsel açıklamalar yapmağa uğraşan tanınmış şahsiyetlerin sayısı da gittikçe artıyordu. Lehte ve aleyhte tartışmalara hemen her gün rastlanmaktaydı. Fizyolog Carpenter, Londra Krallık Kurumu Haberlerinde, çağını

aşan bir sezişle irade eden bağımsız olarak "ideomotor" adını verdiği hareketler hakkında yazılar yayınladı. Hipnoz kavramını kabul ettirmesiyle tanınan. Dr. James Braid ise (1853) de masabaşı seanslarında eşyaların hareketini, oturuma katılanların bekleyişlerinden oluşan bir gerilimin etkisiyle olduğunu açıkladı.

Büyük İngiliz fizikçi ve kimyacısı Michael Faraday da aynı şekilde bilimsel bir açıklama için uğraşmış, hatta bir de deney yapmıştı. Özenle hazırlanmış çok duyarlı bir dizi aygıt yardımıyla bu işin asla elektrik ya da mıknatıslanma ile ilişkili olmadığmı gösterdi. Masada meydana gelen hareketlerin kökeni gizemli güçlerdi.

Bununla doğa araştırıcıları için, ölülerin güya öteki dünyadan gönderdikleri haberlerle ilgili esrarlı olaylar sorunu kapanmış oldu. Ancak bu bilginlerin kanışıydı, kamuoyu ise bilginleri pek ciddiye almadı, hiç değilse mistik düşünceli çevrelerin tutumu böyle oldu. Aynı çevreler bu konuda çok daha inandırıcı ve kamtlayıcı başka bir gösteri yolu buldular. Rahip Godfrey'in bir icadıydı bu. Masa harekete başladığı sırada üzerine bir İncil konuyor, aynı anda masa yerinden kıpırdamaz oluyordu. Üzerine İncil değil de başka bir şey konursa masanın hareketinde değişiklik olmuyordu. Bundan Rahip Godfrey şu kesin yargıya varmaktaydı: "Masa oynaması alçak şeytanın işlerinden başka bir şey değildi ve olamazdı.

İspritizmacılar Faraday'ın kanıtları karşısında da afallamadılar. Aksine vuruş işaretleri ve oraya buraya oynayan masalar gibi önemsiz olaylarla başlamış olan hareketi gittikçe geliştirdiler. Amerika'dan heyecan verici haberler geliyordu, öteki dünyadan mesajlar için başka teknikler denenmekteydi. Nitekim 1850'den sonraki yıllarda, yepyeni, olağandışı olaylar baş gösterdi, öbür dünyaya göçmüşlerle aramızda aracılık yaptıkları söylenen medyumlar kazandıkları başarılardan ve

çevrelerindeki ilginin giderek büyümesinden cüret alarak, normal üstü yeteneklerini daha şaşırtıcı yollarda göstermeğe kalkıştılar.

1860'da İngiliz medyumu Mrs. Marshall ilk kez çok acayip bir beceri gösterdi: Bir seans sırasında hazır bulunanlara mendillerini masanın altına bırakmalarını söyledi. Kendisi de eline bir cam parçası aldı camın üstüne beyaz toz boyayla yağdan oluşan bir karışımı sürdü ve bunu kısa bir süre masanın altında tuttu. Camı tekrar yukarı çekince üzerinde şu yazının bulunduğu görüldü: "Birbirine düğümlü!" Medyum kadın bu sözün mendillerin durumunu belirttiğini söyleyince, herkes masanın altına baktı. Mendiller gerçekten birbirlerine düğümlenmiş bulunuyordu. Olay levha yazısı diye nam saldı. Aydınlar "psikografı" adını verdiler.

Doğrudan yazdı diye adlandırılan başka bir beceri ise, özellikle iki İngiliz medyumu-Henry Slade ve William Eglinton-tarafmdan sık sık gösterilmiştir. Oturumun başlamasından önce bir taş tahta kalemi iki levha arasına konuyor, levhalar birbirlerine dıştan güzelce bağlanıp ayrıca mühürleniyordu. Medyum, levhaları masanın altında tuttuğu sırada levhaların üstüne yazı yazdıyor ve yazı yazdırken kalemin çıkardığı kendine özgü gıcırtılı sesler açıkça işitiliyordu. Mühür çözülüyor, o zaman levha üstünde yazılar bulunduğu görülüyordu. Bazı seanslarda levhalar medyum tarafından denmediği ya da masa altında tutulmayıp herkesin göreceği şekilde masanın üstüne konulduğu halde, kendiliğinden yazı yine ortaya çıkıyordu.

Bu olaylar daha başlangıçtan itibaren bazı tartışmaların çıkmasına sebep oldu. Bu işi yazılı bir levhanın önceden hazırlanıp bir ara gizlice sokuşturulması gibi bir aldatmaca ihtimalini akla getirdiğinden, gerçekliği konusunda kuşkular uyandırmıştı.

Levha yazısına daha başka gösteriler eklendi. Bunlar ruhlar dünyasından vahiyler ve öbür dünyadan ilhamlardı, halk üzerinde etkileri çok daha derin oldu. Trans halindeki medyumlar görünüşe göre yabancı esrarlı etkiler altında konuşmağa ya da yazmaya başladılar. Konuşmaların içeriği din veya ahlakla ilgili oluyor ya da öteki dünyanın durumu ve ölmüşlerin nasıl bir yaşantı sürdürdükleri anlatılıyordu. Kimi zaman da şirketler, romanlar, hatta bilimsel konular "kendiliğinden" kâğıda aktarılıyordu.

Aslında yeni bir şey değildi bu. İsveçli ünlü kâhin Swedenberg şu sözleri söylemişti: "Ben sadece ilhamla yazabiliyorum, aslında ruhumun sekreterinden başka şey değilim."

Antikçağ düşünür ve şairleri eserlerini Tanrıçaların ilhamı olarak görmüyorlar mıydı? Üstelik yalnız edebiyatta ilahi ilhama dayanmıyorlar, gelecekten haber vermede de aynı kaynağa güveniyorlardı. Delphi tapınağında Pythia'ya kehanetlerini yaptırtan Tanrı Apollo, aynı zamanda şiirin Tanrısıydı.

Vahiyle yazdırma Tevrat'ta da geçer. 2-21'de Kral Yoram için söylenir: "Ve ona Elya Peygamberden yazı geldi ve şöyle diyordu..."

Hz. Musa'nın yaptığı neydi? Başkalarının duymadığı, yalnız kendisine söylenmiş sözleri kaydetmesi yeni adiyle "kendiliğinden yazma" değil miydi? İslam'da da buna benzer bir durum var. Kuran Hz. Muhammede Cebrail isimli bir melaike tarafından vahiy yoluyla aktarılmadı mı?

Kendiliğinden yazma 19. yüzyılın ortalarından sonra masa başı oturumlarında gittikçe daha çok önem kazanmağa başladı. Bir masadan gelecek vuruş seslerini harflere çevirmekten çok daha az zahmetli ve çok daha az zaman kaybettiriciydi. Uygulanan yöntem çok basitti: Bir kâğıtla bir

kurşun kalem kullanılıyordu. Kâğıt masanın üstüne konuyor, kalem elde tutuluyordu. Bu sırada sohbet edilebildiği gibi, bir şeyler de okunabiliyordu. Bütün dikkatin kâğıt üstünde yoğunlaştırılması sadece rahatsız edici bir etki yapıyordu. Zira zihnin berrak durumundan mümkün olduğu kadar uzaklaşması gerekliydi. Bir süre sonra da çok hayret verici şeyler meydana geliyordu: Kendi halinde masanın üstünde duran el ansızın kendi kendine hareket etmeğe başlıyor, kâğıdın üstüne çoğu kez ilkin birkaç çiziktirme ya da iri iri harfler yazıyordu. Birkaç alıştırmadan sonra el gittikçe daha belirgin, daha okunaklı ve daha hızlı yazmaya başlamaktaydı.

Bu alanda gerçekten şaşırtıcı yetenek gösterenlerden biri David Duguid adlı bir İngiliz marangozu olmuştur. Trans halinde kendi ilhamına göre Hz. İsa'nın çağdaşlarından birinin hayatıyla ilgili bir kitap yazdı. Adını "Pers Prensi Hafed" koyduğu kitapta, bu adamın hayatını, Araplarla savaşlarını, evlenmesini ve karısının ölümünü uzun uzadıya anlatmaktadır. Çoğu kez ayrıntılarına kadar indiği tasvirlerinde Eskiçağ hayatını tam bir doğrulukla yansıtması herkesi hayrete düşürmüştü. Bu durumu saptayan birkaç tarihçi duydukları büyük hayreti ifade etmekten kendilerini alıkoyamadılar, zira basit bir emekçinin bu bilgilere sahip olması akıl alacak iş değildi.

Hafed'in yanı sıra bir başka adam, çok eskiden ölmüş Hermes adlı Mısırlı bir rahip de kendi hayatı hakkında bilgi vermektedir. Kitabın sonunda Ressam Ruysdael[6] ile Jan Steen[7] ortaya çıkmakta ve öbür dünya hakkında sorulanları

6 Jocob van Ruydael: 1628-1682. HollandalI ressam. Romantik havalı resimler yaptı.

7 Jan Steen: 1626-1679. HollandalI ressam, 500 kadar tablosu günü müze kadar kalmıştır. Kasaba hayatını neşeli bir edayla tasvir ettiği gibi, kibarların portrelerini ve allegorik resimler de yaptı.

cevaplandırmaktadır.

Kitap resimli olarak yayınlandı. Duguid'in söylediğine göre, bu resimler doğrudan doğruya ruhlar tarafından çizdirilmiş, kendisi hiçbir şey katmamıştı. Bunlar İsa'nın ve Pers prensinin hayatından sahnelerle bazı olayları tasvir etmekteydi.

Bu eserde aydınların gözüne çarpan ve onları şaşırtan bir şey daha vardı. Bütün kitap takdire değer güzel bir dille yazılmıştı. Bu da böylesine basit bir adamın yeteneklerini aşan bir özellikti. Böylece "Prens Hafed" ispritizmacılar için inandıkları şeylerin doğruluğunu gösteren ve çürütülmez diye nitelendirilen yeni bir kanıt değeri kazanıyordu.

1860 yıllarına doğru İngiltere'ye yeni bir Amerikan istila dalgası oldu. Bu sefer çok daha kalabalıktılar. Medyumların becerileri de daha geniş bir alana yayılmış bulunuyordu. Bir Mr. Charles H. Foster her çeşit yazı ve sözü derisinin üstünde yansıtmayı başarıyor, Mrs. Lottie Fowle trans halinde geleceği söylüyor ve Davenport Kardeşler uzaktan etkileyerek —bir süre sonra telekinezi diye adlandırılacak— inanılmaz olaylar yaratıyorlardı. Bir zamanlar doğaüstü yetenekleri olduğu söylenen medyumların gösterdiği becerilerin çoğu, eleştirmeyi aklına getirmeyen ve ucuz heyecan arayan seyirciye panayır hokkabazlarının yaptığı gösterileri hatırlatan bir nitelik almaya başladı. O güne kadar küçük bir çevre içinde, özel oturumlara egemen olan vecd havası yavaş yavaş kaybolarak, yerini para kazanmak amacıyla büyük reklamlarla düzenlenen herkese açık temsillere bıraktı. Böylece işin içine pervasız aldatmaca numaraları karıştı ve bu kurnazca düzenlenmiş hilelerin birkaçı da meydana çıkarıldı.

Sahtekâr Medyumlar ve "Deli Düğümü"

Davenport Kardeşlerin hilesi de günün birinde keşfedildi. Bu iki kardeş kısa zamanda İngiliz şehirlerinde büyük ün kazanmışlardı. Yaptıkları şeyler ise bugün bize ucuz varyete gösterileri gibi geliyor. O zamanlar —sesler çıkaran ve oynayıp duran masalarıyla spiritist ruh inancının gelgit dalgası gibi kabardığı günlerde— bu gösteriler esrarlı olayla diye binlerce insanı allak bullak etmişti. Davenport kardeşlerin gösterisi şöyleydi: İkisi birden küçük bir kabinin içine giriyorlardı Daha önce de bir yerlerine saklanmış herhangi bir alet var mı diye üstleri aranıyordu. Sonra da herkesin gözü önünde kolları ve ayaklan bir iple iskemleye bağlamyordu. Seyirciler düğümlerin iyi atılıp atılmadığı ve çözülmez oldukları kontrol ettirildikten sonra salon yarı karanlık oluyordu. Herkes heyecanlı bir bekleyiş içindedir. Bu gergin sessizliği birden garip bir gürültü bozuyor, havada dolaşan çalgılar görünüyor, ruhlar tarafından taşınıyormuş gibi kendi kendilerine hareket etmekte ve yine kendi kendilerine çalmaktadırlar. Kulakları sağır eden bir konserdir bu. Sonra da tıpkı başladığı gibi yine birdenbire her şey sona ermekte, çalgılar kaybolmaktadır. Işıklar yanar yanmaz yapılan kontrolde iki kardeşin kabinenin içinde her yanları sımsıkı bağlı olarak oturdukları görülmektedir. Bu durumda bir yere kıpırdamaları olacak iş değildir.

Temsiller böylece sürüp gitti, yapılan bütün araştırmalar sonuçsuz kaldı, duyulan hayret her geçen gün biraz daha artıyordu. Seyircilerden birinin sihirbazları bağlamayı teklif edeceği güne kadar her şey yolunda gitti. Kardeşler teklifi kabul ettiler, seyirci de onları bağladı ve "Ruhların Konseri" o akşam verilemedi. Seyircinin attığı "Deli Düğümü" denilen düğüm, Davenporfların iplerden kurtulma becerisini çıkmaza sokmuştu. Meslekleri bir anda sona erdi ve

İngiltere'den kayboldular.

Burada önemli bir noktaya işaret etmek isteriz. Hileli aldatmaca numaralarının ortaya çıkarılmasında doğa bilimcilerinin gösterdiği şüphecilikten daha çok, "ispritizmaya içtenlikle inanmış dürüst kimselerin çabaları etkin rol oynamıştır." Bu insanlar doğrudan doğruya hile avcısı birer dedektif gibi çalıştılar. Böyle bir işe girişmeleri için de ciddi nedenleri vardı. Çünkü gerçek olayların şarlatanlık diye reddedilerek her şeyin toptan kaybedilmesi ancak bu şekilde önlenebilecekti. Bu alanda hilebazlıkla™ meydana çıkarmada hizmetleri görülen ispritizmacıların başında, mesleklerine dürüstçe bağh Foster ve Colchester gibi medyumlar gelir.

Yeniçağın en önemli ve en çok yanlı medyumu olarak tarihe geçmiş bir adam vardır ki, onun kazandığı ünün ve dünya çapında itibarın bir benzeri yoktur. Bu adam Daniel Dunglas Home'dur. Home yirmi yıla yakın bir süre Avrupa'nın hemen bütün ülkelerinde ve Amerika'da büyük heyecanlar yaratmış, akıl sır ermez şeyleri göstermiş olmasına ve sürekli denetlenmiş olmasına rağmen, tek bir defa olsun kendisinde aldatmacaya benzer bir durum saptanamamıştır.

Home, Edinburgh olayında Currie'de 20 Mart 1833'de doğdu. Dokuz yaşındayken ailesiyle birlikte Amerika'ya göç etti. 17 yaşındayken Fox kardeşler hakkında yazılanlarla ilgilendi. Birçok insan gibi günün birinde de okuduklarına benzer normal dışı yeteneklerin kendisinde de bulunduğunu farketti. Onun bulunduğu yerde sadece gürültülü darbe sesleri duyulmakla kalmıyor, ayrıca ortaya çok esrarlı görüntüler de çıkıyordu. Böylece hayatının rotası çizilmiş oldu. Yirmi iki yaşındayken 1855 Mart'ında ilk kez İngiltere'ye geldiği zaman, daha ilk adımda görülmemiş bir başarı kazandı. Londra'da Jermin sokağında bulunan bir otele yerleşmişti. Şans burada yüzüne güldü. Otelin sahibi William Cox,

spiritism ve okültizm'le ilgileniyordu. Home bunu duyunca, otel sahibini şaşkına çevirmek için eline geçen ilk fırsattan yararlandı: Adama masasındaki şarap sürahisinin yanında ikinci bir sürahi gösterip, sonra bunu hiçbir iz bırakmadan yok etti.

Bu olayın çok etkisinde kalan Cox hemen bir seans düzenledi. Lord Broughom'la birlikte tanınmış başka bir bilgin, fizikçi Sir David Brewster davet edildi. Brewster, büyük İngiliz bilgini Faraday gibi okültizm olaylarını araştırmak için ciddi çaba harcayan ender bilim adamlarından biriydi. Bu konuda düzenlenmiş bir rapordan, o gün ve daha sonraki oturumda neler olduğunu öğreniyoruz. Rapor:

"Masada sanki deprem oluyordu. Şiddetli bir sarsıntı yukardan aşağıya yayılıyor ve kollarımızdan geçiyordu" d[J]yor. Sonra masanın tahtası içinden birçok darbe sesleri duyuluyor. Arkasından mobilyalar hiç kimse el sürmediği halde görünüşe göre kendi güçleriyle yerden yukarı kalkıyorlar, Hiç kimse erişmesin diye odada bulunanların uzağında halının üstüne konmuş bir çıngırak kendi kendine çalmağa başlıyor.

Bütün bunlar sadece başlangıçtı. Kısa bir süre sonra Home'dan özel bir kulüpte gösteri yapması istendi. Mr. William White adında birisinin bu konuda verdiği bilgiye göre, kendisini çok şatafatlı bir arabayla alıp İslington'da bulunan bir malikâneye götürüyorlar. Yemek salonunda on iki kişi beklemektedir. Home, bunların hiçbirini daha önceden görmemiştir ve yabancı kimselerle karşılaştığı için de bir parça sıkılmaktadır. Böyle kalabalıkça bir toplantı "onların" ortaya çıkışını güçleştirir diye düşünürse de daha sonra "Şu anda bir defa denemekten başka yapılacak daha iyi bir iş yok!" diyerek seansa hazırlanır.

O zamanlar her seansta yapıldığı gibi burada da perdeler kapatılıyor, mumlar yakılıyor, salon iyice aydınlatılıyor.

Home, herkesin ellerini masanın üstüne koymasını vc rahatça sohbete devam etmelerini söyler.

Aradan 5-6 dakika geçince gayet net olarak vuruş sesleri duyulur. Sesler her yandan gelmektedir, masadan, döşemeden, duvarlardan. Yere konmuş küçük bir çıngırak da birkaç defa hızlı hızlı çalar. Home bir akordiyon ister. Ev sahibinde bu çalgı yoktur. Komşulardan birine gönderilen uşak bir armonikayla döner. Home, bu da olur diyerek çalgıyı masanın üstüne koyar, az sonra bu da çalmağa başlar. Bu sırada Home'un elleri kıpırdamadan masanın üstünde durmaktadır. Olayı nakleden Mr. White, tam o sırada karşısında oturan konuklardan birinin alnında korku terlerinin tomurcuklandığını fark ediyor. Adam dehşet içinde, görmediği birisinin elini tıpkı rahmetli babası gibi sıktığını fısıldıyor. Aynı anda White, karşısındakinin göğsü hizasında bir elin belirdiğini görüyor. Bir saniye sonra bir çığlık duyuluyor ve oturuma katılanlardan biri korkudan titreyerek yerinden fırlıyor. Esrarlı el ona da görünmüş hatta hafif hafif saçlarını okşamıştır.

O geceden sonra Londra'nın konuşma teması artık Home olmuştu. Yüksek sosyete onu paylaşamıyordu. Zengin ailelerin, soylu kişilerin arabaları her gün onu Jermin sokağından alıp seanslara götürüyordu. Politikacı ve yazar Sir Edward Buiwer-Lytton da onu köşküne davet etti. Bu zat Ortaçağda falcılık ve büyücülük hakkında yazılmış ne kadar kitap varsa hepsini incelemiş, esrarlı hikâyeler ve piyeslerden başka tarihsel konulu romanlar da yazmıştı. Günümüze kadar ününü korumuş eserleri "Pompei'nin Son Günleri" ile "Zanoni" dir. Zanoni, yazarın evinde Home'un ruh çağırıp onunla konuşması ve bu konuşmanın böyle bir eserin yazılmasını telkin etmesi üzerine kaleme alınmıştır.

Bulwer Lytton'un arkadaşı şair Robert Browning

bir seanstan sonra Home'un yaptıklarını şarlatanlık diye nitelemiş ve onun hakkında "Medyum Bay Çirkef" adlı bir taşlama manzumesi yazmıştır. Charles Dickens onu serseri diye adlandırmıştı. Ne var ki, bütün bunlar Home'un büyük şöhretini biraz daha artırmaktan başka bir işe yaramadı.

1857'de Fransa'ya gitti ve Paris'te Tuilerie sarayında III. Napolyon a olağanüstü gücünü gösterdi. îlk kez imparatorluk sarayına geldiğinde bütün saray sosyetesini karşısında toplanmış buldu. O zaman imparatorla karısına yapılacak şeyin tiyatroya benzer bir gösteri değil bir seans olduğunu söylemek zorunda kaldı. İmparatorla imparatoriçe anlayışlı davrandılar sadece birkaç yaJkın kimse yanlarında kalıp Home'un ağır bir masayı havaya kaldırışına tanık olabildi. Medyum tekrar saraya davet olundu.

Bu ikinci oturumda Home'un yaptığı iş herkesi şaşkına döndürdü: Boşlukta ansızın bir el belirdi. Bir kalemi tuttu ve kağıdın üstüne tek bir kelime yazdı: "Napolyon".

İmparator bizzat yazıyı inceledi, hemen getirtilen orijinal yazılarla, karşılaştırdı ve kararını açıkladı: "Bu imza Napolyon Bonaparte'ın kendi imzasıdır!"

Home'un medyumluk gücünü görüp III. Napolyon gibi hayran olan hükümdarlar arasında Alman İmparatoru ile Rus Çarı da bulunmaktadır.

1867-1869 arasında İngiltere'de ve Avrupa'da 78 kadar seansa katılan Lord Adare gördüklerini "Mr. D.D. Home ile ispiritizma Uygulamaları" adıyla bir eserde toplamıştır. Bu eser 1924'de "Society for Psychical Research" tarafından yayınlandı. Lord Adare yazdığı önsözde olayların gerçekliği konusundaki kesin kanısının değişmediğini özellikle belirtir. Bütün bu olaylar için belirleyici bir nokta da şudur: "Bunlar görünüşe göre bir gücün ya da güçlerin varlığını ortaya

koyuyor; ancak sandığımız gibi bu güç cansız objelerin etkilenmesini sağlayabilen fiziksel türden bir güç değildir.”

Home’un katıldığı ve kamuoyunda en çok tartışılmış bir oturum hakkında Lord Adare tanık sıfatıyle bir rapor yazmıştır ki çok ilginçtir. Oturum 18 Aralık 1868de bir akşam yemeğinden sonra Londra’da Lordun dairesinde yapılıyor. Oturuma ev sahibinden başka Lord Lindsay, Kaptan Charles Wyhhe ve Adare’nin bir yeğeni katılıyor.

Home trans haline geçiyor ve o yıl ölmüş bulunan, Home’un da Adare’nin de çok iyi tanıdığı, Adah Menken adlı sahne sanatçısı bir kadının ruhunu konuşturmağa başlıyor. Ansızın bir sandalye harekete geçiyor, duvar dibinde durduğu yerden ağır ağır kayarak Kaptanın önüne gelip duruyor. Kaptan olsun Lord Lindsay olsun sandalyede birisinin oturduğunu fark ediyorlar ancak oda yarı karanlık olduğu için kimin oturduğunu tam seçemiyorlar. Bu sırada Home masadan kalkıyor, aşağı yukarı bir iki defa gidip gelirken Lindsay kulağında bir fısıltı duyuyor. Adah Menken’in sesini hemen tanıyor. Ses: “Bir pencereden dışarı uçup öteki pencereden içeri girecek” diyor. Dehşete kapılan Lindsay duyduğunu ötekilere nakletmeye davranırken Home’un etkileyici sakin sesi işitiliyor: “Korkmayın ve sakın yerinizden kalkmayın!” Aynı anda ayaklan yerden kesiliyor, duvara doğru kayıyor ve gözden kayboluyor, Odadakilerin soluğu kesilmiştir, çünkü bulundukları daire binanın üçüncü katındaydı. Hepsi, “yandaki odada sürgülü pencerenin açıldığın!” duyuyor ve biraz sonra Home’u dışarda odanın penceresi önünde boşlukta dururken görüyorlar. Birkaç saniye bu durumda kaldıktan sonra, pencereyi yukarı kaldırıyor, ayağını içeri atıp odaya giriyor ve iskemlesine çöküyor. Adare bir soru soruyor, o zaman —hâlâ trans halindeki— Home korkunç deneyi tekrarlıyor. İlkin başını

eğerek vücudunu yatay duruma getiriyor ve pencereden dışarı zifiri karanlıktı diyor, "öyle ki, nasıl olup da kendini bu durumda dengeleyebil d iğim i seçemedim." Home kendine geldiğinde olağanüstü bir durum gösteriyor, yorgundur ve söylediğine göre içinde korkunç bir tehlike ile karşı karşıya kalmış olduğu hissi vardır.

Bu insanın gerçek gücü acaba neydi? Doğaüstü kudretlere mi sahipti? Yoksa bütün bunlar sadece çok ustalıkla hazırlanmış sihirbazlık numaraları mıydı? Böyle şeyleri yapabilmek acaba telkin yoluyla mümkün müydü?..

Bilim adamları bu konuda çeşitli görüşlere sahip. Sadece biri ötekilerden daha çok eleştirisel bir açıklama yapma çabasma girmiştir. Sır William Crookes, 1861de kimyasal element "Thallium"u keşfeden ve kendi adıyla da anılan gaz boşaltma aygıtını icat eden bu büyük İngiliz fizikçi ve kimyacısı, yıllarca yalnız seanslara katılmakla kalmamış, ayrıca bizzat deneylere girişmiş; bu arada Home ile de deneyler yapmıştır. Kendisi tarafından kurulmuş "Quarterly journal of Science" dergisinde 1871 yılında bu konuda ayrıntılı bilgiler vermesi üzerine, özellikle vardığı sonuçlar şiddetli protestolara uğradı. Şöyle bir sonuç saptamıştı: Home'un medyumluk yetenekleri üzerinde yapılan laboratuvar araştırmaları "henüz bilinmeyen tarzda insan organizmasıyla ilişkisi bulunan ve ruhsal güç diye adlandırılabilecek yeni bir kudretin varlığını" göstermektedir.

Yeni bir çığır açan bu yargıya çağdaş İngiliz seçkinlerinin tepkisi nasıl olmuştu? Darvin, bu konuda ihtiyatlı davranmaktadır: "Crookes'in ileri sürdüğü şeyleri ne şüpheyle karşılayabilirim ne de vardığı sonuçları kabul edebilirim" diyor. Buna karşılık tanınmış antropolog Sir Francis Galton kararsızlık içinde bulunan bir meslektaşına şunları yazmaktadır: "Crookes tam anlamıyla bilimsel

bir tutum göstermiştir. Bu konuda adi bir şarlatanlığın düşünülemeyeceğinden ben şahsen eminim."

Aynı doğrultuda görüş sahibi olanlardan biri de matematikçi ve mantıkçı Augustus De Morgan'dır. 1863'de yayınlanan "From Matter to Spirit" adlı kitabının önsözünde şu açıklamayı yapıyor: "Söz konusu bu ruhsal şeyi gördüğümden de, işittiğimden de kesinlikle eminim. Bunun böyle olduğuna inanmamak mümkün değil. Akıl sahibi hiçbir varlık bunları hile, rastlantı ya da aldanma diye açıklanacak şeyler olarak tanımlayamaz. Bu olayların nedenini söylemek gerekirse, ben bunun şimdiye kadar yapılmış açıklamaların hiçbiriyle başanlamayacağı kanısındayım."

Crookes daha sonra, medyum Florance Cook'la yaptığı deneyler ve onun "Katie King" adlı ruhu maddeleştirmesi olayı hakkında yazdıklarından ötürü çok daha şiddetli hücumlara uğradı.

Bunları hak etmiş miydi?

Home olayında böyle bir bilginin kendi kendisini kandırmasının kurbanı olması gibi bir hal düşünülebilir mi? Böyle şeylere inanmağa olan eğilimi acaba onu gaflet içinde bir yardakçı durumuna mı düşürtmüştü?

Ne yazık ki, bugün bunları denetlemek imkânından yoksunuz. Crookes'in ölümünden sonra, deneyleriyle ilgili bütün şahsi notları onun bunun elinde kalmış ve kaybolmuştur. Sadece daha önceden yayınlamış olduğu yazılar elimizdedir.

Yine ne yazık ki, durmadan tekrarlanan bir soru, Home'un bambaşka nitelikteki bu olayları nasıl gerçekleştirmiş olduğu sorusu da cevapsız kalmaktadır. Gerçi onun el yazılarından birkaç parça olduğu gibi ele geçmiştir ve İncelenebilir durumdadır. Ama bize bu bir ipucu verebilir.

İngiliz yazarı John Symonds bu konuda kuramsal olarak şuna işaret ediyor: Meydana çıkarılan hangi güçlerdir? Ne biçim güçlerdir? Eğer maddeyi sihirle kontrol altına almak, yani bir ruhsal gücü madde üzerine aktarıp onda bir eylem başlatmak mümkünse, o zaman -el yazısından anladığımıza göre-Home'un böyle şeyleri gerçekleştirebilecek çapta bir kimse olduğunu da söyleyebiliriz.

Trans Halinde Yazılan Ya Da Yazdırılan Romanlar

Westfalya'nm Dülmen kenti yakınlarında Agnetenberg manastırında yaşayan Anna Katharina Emmerich adlı rahibe, geçen yüzyılın başlarında bir gün durup dururken İsa'nın hayatıyla ilgili bilgiler vermeğe başladı. Etrafındakileri şaşırtan bu derin bilgiyi rahibe cezbe halindeyken elde ediyordu. Bu sırada gördüğü ve birlikte yaşadığı olayları kendisi kağıda aktarmıyordu. Bu işi Dülmen'de oturan, Romantik okuldan bir şair yapıyordu, Clemens Brentane. Alman edebiyatında seçkin bir yeri olan Brentano, 1818'den itibaren ölümüne kadar altı yıl süreyle rahibenin yanından ayrılmadı. Birlikle ciltler doldurdular. îlk kitap 1833'de yayınlandı ve kitap, "Rahmetli Anna Katharina Emmerch'in gördüklerine göre Efendimiz İsa'nın Çektiği Acılar" admı taşıyordu. Daha sonra bunu ikinci bir kitap izledi, "Rahmetli Anna Katharina Emmerich'in Gördüklerine Göre Kutsal Bakire Meryem'in Hayatı."

19. yüzyıl boyunca Amerika'da ve Avrupa'da bu çeşit kendiliğinden yazılmış eserler sık sık görüldü. Bunlar çoğunlukla Dülmen Rahibesinin yazdırdıkları gibi, içeriği dinsel kitaplardı. Ancak dünyasal temaları işleyenlere de rastlanıyordu. Fransa'da Hermance De Fenaux adlı 14 yaşında

bir kızın yazdığı "Jean d'Arc'ın Hayatı" ve "XI. Louis'in İtirafları" adlı ilk eserin bu konuda özel bir yeri vardır. Aına asıl şaşırtıcı olay 1874de Amerikada görülmüştür.

Büyük İngiliz yazarı Charles Dickens 1870 yazında "Edwin Drood'un Esrarı" adlı bir roman üzerinde çalışırken 8 Temmuz', da beyin kanamasından ölmüş, yazdıkları yarım kalmıştı. Aradan iki yıl geçti. Amerikada Vermont eyaletinin Brattleboro kentinde yaşayan T.P. James adlı bir işçi günün birinde büyük bir coşku içinde bir şeyler yazmağa başladı, bunları kendisine İngiliz yazarının yazdırdığını söylüyordu. Yazılara 1872 Noel'inde başladı, yaptığı işe kendi de şaşıyordu. Yazma işi 1873 Temmuzuna kadar sürdü. Anlaşıldığına göre yazılanlar yarım kalmış romanın devamıydı.

Kendiliğinden yazı yoluyla eklenmiş bu bölüm, Dickens'in bıraktığı bölümden daha uzundu. James'in yazdıklarını inceleyen uzmanlar büyük bir hayrete düştüler. Bu yazılanlarla Dickens'in yazdıkları her bakımdan birbirini tamamlıyordu. Dil, üslup, düşünce ve olayın geliştirilme tarzı yazarın kendine özgü özelliklerini taşıyordu. Böylece iki bölüm tam anlamıyla bir bütün oluşturmaktaydı. Yarım kalmış orijinal parçayla, böyle esrarlı biçimde yazılmış "tamamlayan parça" birlikte yayınlandı. Bu garip eserin edebiyat dünyasındaki künyesi şöyledir: "Edwin Drooud'un Esrarı. Yazan - Charles Dickens, tamamlayan T.P. James. Brattleboro 1874"

Yine bu yıllarda Çarlık Rusya'sında yaşayan bir kadın yazar kendisinden hayli bahsettirmiştir. Estonya'nın Reval kentinde oturan Kirşanovskaya Rochester adlı bu kadın kırka yakın roman yazdı. Bu romanların kendisine maddeleşen bir Hintli tarafından telepati yoluyla dikte ettirildiğini söylüyordu. Yazmağa başladığı sırada kalem tutan eli kağıdın üstünde öyle hızlı hareket ediyordu ki, ne yazdığını kendisi

dahi takip edemiyordu. İşin daha da garibi arada bir de Fransızca yazmasıydı, oysa pek az Fransızca biliyordu. Buna rağmen kendiliğinden yazılan bu metinlerde tek bir imla yanlışı, tek bir cümle düşüklüğü yoktu. Hele "Geçmişin Sihri" adlı romanındaki Eski Mısır'la ilgili tasvirler uzmanları şaşkına döndürmüştür. Özellikle tapınaklar ve burada yapılan törenler hakkında verdiği bilgi, ancak Mısır bilimcilerinin bilebileceği şeylerdi. Nitekim tarihsel gerçekleri yansıtmada gösterdiği büyük başarıdan ötürü Paris Akademisi kendisine bir takdirname göndermiştir.

Yazarlarının hiçbir katkıda bulunmadığı, sadece "alıcı bir aygıt" rolü oynadığı eserler bir kitaplık dolduracak kadar çoktur. Bunların içinde bir tanesini özellikle belirtmek gerekir. Dr, John Newbrough tarafından 1881'de kendiliğinden yazılmış bu eserin adı Oahspe Yeni bir İncil'di ve elle değil de daktilo makinesinin yardımıyla yazılmıştı.

1927de Amerikada yeni bir heyecan fırtınası esti ve ateşli tartışmalara yol açtı. Bir kitap yayınlanmıştı. Aslında bu kitap uzmanlara bilgi vermek amacıyla kaleme alınmış bilimsel inceleme niteliğinde bir çalışmaydı. Bostonda Dr. Walter Franklin Prince tarafından yazılan kitap Patience Worth Olayı adım taşıyordu ve Mrs. John H. Curran adlı basit bir kadının esrarlı yetenekleri hakkında bir rapor niteliğindeydi. Bu kadın, trans halinde konuşarak ya da yazarak roman şeklinde dev bir edebiyat eserini ortaya koymayı başarmıştı. Ancak ne yetiştiği çevre ne de içinde bulunduğu koşullar böyle bir eseri yazmağa elverişli değildi. 14 yaşında okulu bırakmıştı ne genel kültürü vardı ne de derin tarih bilgisi... En yakın çevresini bile tanımıyordu, hiç geziye çıkmamıştı ve ömründe pek az şey okumuştu. Bir ara şarkıcı olmak istemiş, ama bu isteği kursağında kalmıştı. 30 yaşına kadar hayatında hiçbir olay yoktu. Evlenmişti ve Mrs. John Curran olarak

Missouri eyaletinin Saint Louis şehrinde oturmaktaydı.

1913'de bir arkadaşı ona bir "ouija board" getirmişti; "kendiliğinden yazı" sağlamak amacıyla kullanılan, üzerinde alfabenin harfleriyle O'dan 9'a kadar rakamlar bulunan bir levhaydı bu. Birlikte deneme yapmışlar, ancak hiçbir şey ifade etmeyen birkaç kelime türetebilmişlerdi. Ne var ki, bu levhayı kullanmasını da öğrenmişlerdi.

Aynı yıl, 8 Temmuz günü Mrs. Curran can sıkıntısından oyalanmak amacıyla bu levhanın üstünde ellerini dolaştırırken, birden elinin bazı harflere doğru itildiğini hissetti. Sanki içinde başka birisi vardı ve kendisini bu harflerle tanıtmak istiyordu. Nitekim kadının elini harf harf dolaştırarak adının Patience Worth olduğunu bildirdi. Bu Patience kendini tanıtır tanıtmaz arkasından hemen bazı açıklamalar yapmağa, bazı bilgiler vermeye başladı.

Mrs. Curran ilkin şaşırdı ve yanıldığını sandı, zira ortaya çıkan sözlerin çoğunu anlayamıyordu. Bu bakımdan haklı olduğu sonra anlaşılacaktır, çünkü uzmanların belirttiğine göre "bildirilerde" kullanılan dil "eski bir İngilizceydi ve o zamanlar Amerika'nın Orta Batı eyaletlerinde yaygın günlük konuşma dilinden hayli farklıydı."

Böylesine eski bir anlatım tarzının kullanılış nedenini, kim ve nereli olduğunu anlatarak yine Patience açıklandı. 1649 yıllarında İngiltere'de bir köyde yaşamış, sonra da Yeni Dünyaya göç etmiş ve günün birinde Kızılderililer tarafından öldürülmüştü.

O Temmuz gününden itibaren Mrs. Curran yerinde duramaz oldu. Artık hiç kimsenin tanımadığı kendi halinde basit bir kadının hayatı sona ermişti. En şaşırtıcı, en görülmemiş nitelikte bir medyumun meslek hayatı başlamıştı. Patience durmadan bir şeyler anlatmaktaydı. Başlangıçta

bildirdikleri, çok zahmetli ve zaman kaybettirici biçimde yazılı levha yoluyla anlaşılıyordu, fakat bir süre sonra bunlar Mrs. Curran'ın ağzından söylenen sözlere dönüştü. Bu şekilde inşam hayretten hayrete düşüren bir edebî çalışma başladı, bu şekilde üç milyon kelime kağıda aktarıldı.

îlkin îsa dönemini yansıtan bir roman, "Hüzünlü Hikâye" tamamlandı.

Eğitim görmemiş ve okumayan basit bir ev kadınının böyle bir tarihsel roman yazması akıl alacak iş değildi. Edebiyatçılar ve tarihçiler ne diyeceklerini şaşırmışlardı. Bu kadar eski bir çağla ve bu çağın çeşitli olaylarıyla ilgili bunca ayrıntılı bilgi nerden geliyordu? Kudüs'ün hayatı nasıl olmuştu da gerçeklere bu kadar uygun biçimde yansıtılabilmiş, yerel renk nasıl bu kadar çarpıcı bir anlatımla verilebilmişti?

"Hüzünle Hikâye"yi tarih açısından inceleyen Caspar C. Yost şöyle yazar: "Augustus ile Tiberius'un karakterleri gerçeğe uygun biçimdedir, çağdaş tarihçilerin görüşlerinden daha çok Tacitus ve Sueton'un verdiği bilgilere uymaktadır. Roma İmparatorluğunun büyüklüğü, geniş ticaret ilişkileri, toplumsal yapısı, töreleri, imparatorluk sarayının lüksü, savaşçıların kılıkları ve silahları, arenalardaki döğüşler, Roma hayatıyla ve devlet yönetimiyle ilgili daha bir yığın ayrıntı hakkında sağlam bilgiler, romanın her bölümünde karşımıza çıkıyor. Ayrıca Roma egemenliği altında yaşayan Yahudilerın durumu, Mesih'in gelmesini umutla beklemeleri, inanç hiziplerine bölünmeleri, kılıkları, töreleri, Filistin'in coğrafyası ve topografyası özellikle Kudüs şehri buranın yapılan, surları, sarayları, pazar meydanları, çeşmeleri, bütün bunlar en küçük noktasına kadar tarihsel gerçeklere dayanılarak tasvir edilmiştir."

Mrs. Curran'ın gizlice kütüphanelere girmiş olması, ya da uzmanlar tarafından gizlice eğitilmiş olmasından şüphe

edildi. Ne var ki, böyle bir şey asla olmamıştı. Peki, bu büyük anlatım gücünün, bu birden ortaya çıkan yazma yeteneğinin kökeni neydi? Bir gecede 5000 kelime yazdırdığı oluyordu.

Saint Louis'de Washington Üniversitesi tarih profesörü Dr. Usher, eser hakkında şu yargıya varıyor: "Havariler Tarihinden bu yana İsa'nın çağını ve hayatını anlatan en büyük tarih eseri budur."

"Hüzünlü Hikâyeden sonra "Telka" tamamlandı. İngiltere Ortaçağıyla ilgili manzum bir hikâyeydi. Bu uzmanların görüşüne göre "Anglosakson dilinin eşsiz saflıkta bir örneğiydi." Bunu "Hope Trueblood", 19. yüzyılda geçen bir hikâye izledi. Arkasından şiirler, dualar, küçük hikâyeler ve özdeyişlerden meydana gelen "Tekerleğin Üstündeki Çanak" yayınlandı. Bütün bu eserler için belirleyici özellik, çeşitli lehçelerde yazılmış olması ve eski dile eğilim göstermesiydi. "Telka'da 17. yüzyıldan sonra kullanılmağa başlanmış kelimelerin hiçbiri yoktur. Nasıl oluyordu da sadece Amerikanın günlük dilinden başka dil bilmeyen Mrs. Curran, eski İngilizce'de görülen tarihsel anlatım şekillerini kullanabiliyordu?

Sorular soruları kovalamaktaydı. Bunların üzerinde düşünüldükçe, konu daha da içinden çıkılmaz hale geliyordu. Mrs. Curran'ın ağzından konuşan ya da yazan bu esrarlı varlık kimdi? Patience Worth gerçekten 17. yüzyılda yaşamış bir İngiliz kızı mıydı? Yoksa Mrs. Curran'ın ikinci kişiliği miydi?

Dr. Prince bu konuda diyor ki: "Ya bilinçdışı dediğimiz ve bugüne kadar haberdar olamadığımız yetenekleri de içeren şey hakkındaki tasarımlarımızı kökünden değiştirmek, ya da Mrs. Curran'ı bilinçaltı yoluyla etkileyen, fakat aslında ondan çıkmayan herhangi bir dış etkeni kabul etmek zorundayız." F.C.S. Schiller de "Yalnız bugünkü psikolojinin değil, felsefenin de çok uzağında yer alan bu olayın, insan

ruhunun derinliklerinde ortaya çıkarılacak daha pek çok şeyin bulunduğuna olan inancını güçlendirdiğini" belirtir.

Trans halinde eserler yazdırarak büyük şaşkınlıklar yaratmış başka bir medyum da İrlandalI bir profesörün kızı olan Miss Geraldine Cummins'tir. Ama bu alanda en yaygın üne erişmiş olanı İsviçreli Helen Smith'tir. 1892 de ispiritizma seanslarında medyumluk yapmağa başlamış, Cenevre'li psikoloji profesörü Dr. Theodor Flournoy'un onun ilgilenmesi adını geniş çapta duyurmasını sağlamıştır. Dr. Flournoy 1894'ten itibaren bütün oturumlarında hazır bulundu. İlkin Victor Hugo'nun ruhu konuşuyordu, altı ay sonra Leopold adını verdiği başka bir kontrol ruhu ortaya çıktı. Bu Leopold onu hem konuşturuyor hem de yazdırıyordu. Sonra bir ara Kraliçe Marie Antoinette içinde belirdi. Onun yaşantısından bölümleri bizzat yaşadı, onun gibi davranıyor, onun gibi konuşuyordu. Bir ara zengin bir Arap şeyhinin kızı Simandini oldu. 1401 yılında bir Hint prensiyle evlenmesini, bir yıl sonra prensin ölmesi üzerine Hint töresi gereğince birlikte canlı canlı yakılmasını gösterdi. Bu sırada Doğu görenek ve geleneklerini doğru biçimde yansıtmasıyla herkesi hayrette bıraktı. Daha büyük hayreti ise, Dünyadan ayrılıp Merih gezegeninden bir ruhla ilişki kurması ve bu gezegendeki hayatı anlatmasıyla uyandırdı. Merihçe konuştu. İşte bu noktada Dr. Flouroy'la da bağlantısı kesildi. Yapılan incelemede Merih dilinin, medyumun ana dili Fransızcayı değişik şekilde konuşmasından başka bir şey olmadığı anlaşıldı. Bu konuşmaların kökeni Merih değil, medyumun bilinçaltıydı. Dr. Flouroy'un saptadığı bu gerçek ispiritizmacılanöfkelendirmişveonuartıkoturumlarınakabul etmez olmuşlardı. Bu sırada Helen Smith Uranus gezegeniyle ilişki kurmuş bulunuyor ve Uranusça konuşuyordu. Ancak doktor bu dilin niteliği inceleme imkânından yoksun kaldı. İspritizmacılara cevabı 1900 yılında yayınlanan kitabı oldu:

"Hindistan'dan Merih'e."

Kitap ispritizmacıların inandığı birçok şeyi yıkıyordu. Bir defa kontrol ruhu dedikleri ölmüşlerin ruhu değildi. Böyle bir varlık yoktu, sadece hayalî bir kişilikti, medyumun bilinçaltında oluşuyordu. Helen Smith'İe yapılan oturumlar onun çocukluğuna ait hülyalarını ve özlemlerini ortaya çıkarmasını sağlamıştı, o kadar...

Cenevreli bilgin böylece çoktandır gecikmiş, akılcı bilimsel bir açıklama yapmış ve öteden beri her yanı sarmış bir batıl inanç çalılığına ışık tutmuş oluyordu. Buna karşılık etkisi ne oldu? Kitap bir protesto fırtınası doğurdu. Yayınlanmasından sonra- içinde yazılı olanlara rağmen- Helen Smith ispiritizma çevrelerinde dünya çapında bir üne ulaştı. Zengin bir Amerikalı kadm, geçim derdi düşünmeden kendini sadece öbür dünyanın ruhlarıyla konuşmağa versin diye, ona yüklüce bir aylık bağladı. O da bu işi yapmağa devam etti. Ama artık hiçbir ciddi araştırıcı seanslarına katılmıyordu.

Kendiliğinden yazmak gibi kendiliğinden çizmek ve resim yapmak da ilginç örneklerle doludur. Kendiliğinden çizme ve resmetmede de sanatçı, yazıda olduğu gibi tamamen pasif kalmaktadır. Yaptığı iş sadece fırça ya da kalemle tuvalin veya kağıdın üstünde elini oynatmasıdır. Bu konuda İngiliz kamuoyunu uzun süre meraklandırmış bir adam var, Thomson Gifford. Esrarlı yaşantısı 1905'de başladı.

Mesleği kuyumculuktu. Resim yapma yeteneği olmadığı gibi, böyle bir şeye hayatı boyunca hiç heves etmemişti. Bir gece açıklayamadığı bir his benliğini dolduruyor ve kendisini resim yapmağa zorluyordu. Gözünün önünde garip hayaller beliriyor, bilmediği yerler, görmediği manzaralar, ağaçlar görüyordu. Resim yapma arzusunu bir türlü yenemediği için, bu gördüklerini ilk resim denemelerinde model yerine koyup

fırçayı eline alıyordu. Kendini hiç zorlamadan resimler yapmaktadır; tablolar adeta kendi kendine meydana gelir gibidirler. Bu şekilde bir yıl kendi kendine resim yapıyor. Bu sırada Robert Swain Gifford adlı, hiç tanımadığı Amerikalı bir ressamın tablolarının sergilendiği bir galeriye gidiyor. Bu ressam bir süre önce ölmüş ve birçok çalışması yarım kalmıştır. Onun resimlerini gözden geçirince, birden içinde bu sanatçının ele almış olduğu şeyleri tamamlaması gerektiği hissi uyanıyor. O günden sonra büyülenmiş gibi resim yapmağa koyuluyor. Yaptığı resimlerin konusunu nerden aldığı sorusuna cevap verememektedir, çünkü kendisi de bilmemektedir. Manzaralar yapıyor, neresi olduğunu bilmeden. Uzmanlar kendiliğinden resim yapan bu ressamın tablolarını inceledikleri zaman, bunların gerek konu gerekse üslup bakımından Gifford'un tıpkısı olduğunu görüyorlar. İşin daha da garibi, tablolardaki manzaralar Thomson'un hiç bilmediği, ama Gifford'un çok iyi tanıdığı ve özellikle ilgi duyduğu yerlere aittir. Amerikalı ressam model olarak kullanmak üzere bu yerlerin fotoğraflarını toplamış ve bir albüm yapmıştır. Bu albümü ölmüş ressamın evinde buluyorlar. Ne var ki, Thomson bu eve ayak basmış değildir.

Başka bir ilginç medyum-ressam da Polonyalı Marjan Gruzewskfdir. 1920-30 yılları arasmda kendisinden çok bahsettirmiştir. Deney yapmak üzere Paris'e davet edildiğinde Metapsişik Araştırmalar Enstitüsünde, çok sıkı denetim altında zifiri karanlıkta bir yağlıboya tablo yapmayı başarmıştır.

Hızlı resim yapma konusunda ise rekor bir Almana aittir. Thomson'un çağdaşı olan Heinrich Nüsslein adlı bu kendiliğinden resim yapan adam, iki yıl içinde iki bin tablo yapmıştır. Bunların küçük boyda olanlarını genellikle 3-4 dakikada bitiriyor, büyükçe olanları için ise en çok 40 dakika

kadar bir zaman harcıyordu. Hiç tanımadığı» hiç görmediği insanların portrelerini yapmıştı. Portre yapabilmesi için, o insana ait herhangi bir eşyayı eline alması yetiyordu.

Kendiliğinden resim yapma yeteneği gösterenlerin hepsi de daha önce böyle bir eğilimi bulunmayan kimselerdi. Hepsi de günün birinde içlerinde duydukları, karşı konulmaz bir buyruğa uyarak resme başlamışlardı.

Bu buyruk nerden geliyordu? Kimden geliyordu? Birdenbire peyda olan bu yaratıcı yeteneğin kaynağı neydi?

"Zihinsel Radyo Nasıl Çalışır?"

"Bazı insanlarda birtakım şeyleri, bizim bildiğimiz normal yolların dışında, başka tarzda algılama gücü gösterme yeteneği vardır." 1888'de Dr. Richet böyle söylemişti. Bu yargıya da Alice, Claire, Eugenie ve Leontine adlı dört duyarlı insanla yaptığı iki yıl süren bir deney dizisinin sonunda varmış bulunuyordu. Duyarlılara bazen hipnoz durumunda, bazen normal durumda olmak üzere kapalı bir zarfın içinde bulunan şekilleri aynen kopya etme görevi verilmiş, yapılan bu deneyler beklenmedik ölçüde başarıyla sonuçlanmıştı.

Yüzyılımızın başlarında ise "F.W.H. Myers"in daha 1882'de telepati kelimesiyle ifade ettiği, bu duyum dışı olayları kanıtlayacak çok etkin ve çok yanlı bir malzeme birikimi artık sağlanmış durumdaydı. Bunlar yalnızca dünyanın dört bucağından toplanmış, sağlam tanıklı kendiliğinden olaylar arşivi değildi; bu garip olayların gerçekliğini doğrulayan bir dizi başarılı deney ve yüksek yetenekli medyumlar üzerinde yapılmış incelemeler hakkında bir yığın rapor da vardı. Çeşitli ülkelerde özellikle Amerika, İngiltere ve Fransa'da— sayılan hayli kabarık bilim adamları, üniversite profesörleri bu konuda olumlu yargılara varmış bulunuyorlardı. Bu

öncüler kendilerine karşı çıkanların hasmane tutumlarına rağmen, araştırılara devam etmekteydiler. Meslekten bilim adamı olmayanlar arasında da değerli çalışmalara girişenler vardı. Bunlardan biri Amerikalı ünlü yazar Upton Sinclair'dir.

1930'da yayınladığı "Zihinsel Radyo, nasıl işler?" adlı eseri büyük ilgiyle karşılandı. Bu kitapta karısı Mary Craig Sinclair'Ie yaptığı telepati testleri hakkında çok ilginç bilgiler vermekteydi. Mrs. Sinclair'in yüksek derecede duyarlılığı vardı. İçinde uyuklayan bu medyumluk gücünü, evlerinde konuk kalan Jan adlı bir PolonyalI meydana çıkarmıştır. Hindistan'da yoga eğitimi görmüş ve bazı konularda iyice derinleşmiş bulunan bu adam, Mrs. Sinclair'deki şaşırtıcı yeteneği geliştiriyor yönetiyor. Böylece onu uykuda veya uyanıkken kocasının nerede, ne yaptığını görebilecek hale getiriyordu.

Sinclair, başlangıçta bu işe sadece hayret etmekle yetiniyor, ama sonra birdenbire ortaya çıkmış böylesine bir yeteneği deneysel yolla sınama hevesine kapılıyor. Kendisi "verici" oluyor, yarım düzine kadar kağıt parçası hazırlıyor, her birine o anda aklına gelen bir şekil çizip kağıtları özenle katlıyor. Bu sırada Mrs. Sinclair evin başka bir yerinde, karanlık bir odada bulunuyor. Onda da kâğıt parçaları vardır, birbiri ardından kâğıtları eline almakta ve o sırada kocası tarafından yapılmış resimleri algılayıp aynını yapmağa çalışmaktadır. Arada sırada da kısa bir açıklama notu yazmaktadır.

Dikkate değer bir sonuç elde edildi. 290 resimden 65'i aynen yapılmıştı, 155'inde kısmen benzerlik sağlanmış, 70'i ise başarısız olmuştu. Asıl ilginç olanı bazen daha sonraki kâğıda çizilmiş bir objenin hemen bir öncekiyle birlikte aktarılmasıydı. Bu şekilde Mrs. Sinclair bir seferinde asıl resim olan bir kravatı doğru olarak aktarmış, ancak buna bir de küçük duman bulutu eklemişti. Kravattan sonraki obje

yanan bir kibritti.

Bu testleri Dr. Walter E Prince çok dikkatli şekilde incelemiş ve geçerliliğini Boston A.S.P.R. bülteninde yayınladığı bir yazıda açıkça kabul etmiştir. Burada ayrıca Mrs. Sinclair ile kayınbiraderi arasında yapılmış denemelerde anlatılmaktadır. 45 Km. uzaklıktan aynı testleri tekrarlamışlar bu sefer de tam uyum ve kısmen uyum durumları elde etmişlerdi.

Londra Üniversitesi Profesörlerinden S.G. Soal 1921-1922 yıllarında, Medyum Mrs. Blanche Cooper'le aynı doğrultuda testler yapmış ve önemli sonuçlara varmıştı. Medyum kendisinin sadece ölmüşlerin ona ulaştırdığı haberleri aktardığını bildirmekteydi. Bunlardan bir tanesi gerçekten çok şaşırtıcı niteliktedir. 4 Ocak 1692de yapılan bir seansta medyum, profesörün eski bir okul arkadaşının ruhunun bildiride bulunduğunu söyledi. Adı Gordon Davis'ti. Adresinde iki tane büyük "E" harfi vardı.

Soal gerçi böyle birini hatırlıyordu, ancak belli belirsiz bir hatırlayıştı bu; çünkü daha önce hemen hemen hiç ilişkileri olmamıştı. Üstelik bir söylentiye göre de kendisinin Birinci Dünya Savaşında öldüğü sanılıyordu. 9 Ocak'ta medyum birden onun evini anlatmaya başladı. Bu arada tek tek bazı özelliklerini sıraladı. Sözgelimi girişte birkaç basamaklı bir merdiven vardı. Odalarda dağ ve deniz manzaralı birçok tablo bulunuyordu.

Bir tanesinde iki tepe arasından uzanan bir patika görünüyordu. Bir tane de çok büyük duvar aynası vardı, birkaç tane de büyük vazo. Evin bulunduğu yer ile başka özelliklerini de tasvir etti.

Profesör Soal durup dururken ortaya çıkan bu bilgiyi ne yapacağını bilemiyordu. Mrs. Cooper'in sözleri tutanağa

geçirildi ve dosyalanıp, etiketlendi, arşive kaldırıldı. Aradan üç yıl geçti. Soal bu olayı çoktan unutmuştu. Günün birinde bir rastlantı sonucu Davis'in yaşadığını duydu. Soruşturunca adresini de öğrendi. Southendon Sea'da "Enastern Esplanade" sokağında oturuyordu. Soal adresi not ederken birden, irkildi, medyumun adresinde iki tane büyük "E" var deyişini hatırladı.

Medyumun anlattıklarını gösteren tutanağı cebine koyup, öldü sanılan eski arkadaşını ziyarete gitti. Orada da birçok şaşırtıcı durumla karşı karşıya kaldı: Davis medyumun ilk bildirisini yaptığı zaman burada oturmuyormuş. 6 Ocak günü şimdi oturduğu bu eve bakmak üzere ilk defa buraya gelmiş. O zaman döşenişi başka türlüymüş ve tablolardan birkaçı da henüz yokmuş. Sonradan aldığı tablolardan biri gerçekten iki tepe arasında uzanan bir patika manzarasıymış. Medyumun anlatışına göre aşağıda merdiven başında durması gereken iki ayaklı abajur, o sırada yemek salonunda bulunuyormuş. Yine medyumun anlatışına göre kutu içinde duran siyah kuş heykeli ise piyanonun üstüne konmuştu.

Davis'in anlattığına göre, kendisi iki seans arasında geçen süre içinde evi nasıl döşeyeceğini uzun uzadıya düşünmüş. Medyumun anlattıklarının hepsi zihninde geçmiş. Böylece medyumun bilinmeyeni görme konusunda olduğu kadar, eşyaların gelecekteki gelişimini önceden bilme konusunda da büyük bir gücü olduğu anlaşılmıştı.

Telepatinin yalnız insanlara özgü olmadığı da saptanmıştır. İnsanla hayvan arasında da bu çeşit "başlantılarm" kurulduğunu gösteren olaylar vardır.

1904 Ekim'inde S.P.R. bülteninde bir köpekle ilgili ilginç bir haber yayınlandı. Köpeğin sahibi Rider Haggart adlı bir yazardı. O yılın 7 Temmuz gecesi Mrs. Haggart kocasının uykusunda anlaşılmaz sesler çıkardığını ve inlediğini duyar.

Bu sesler yaralı bir hayvanın ulumak ile ağlamak arasında çıkardığı seslere benzemektedir. Kendisini uyandırır, kocası da ona az önce rüyasında gördüklerini anlatır, tikin büyük bir korkuya kapılmış, boğulmak üzere olduğu sanısını uyandıran korkunç bir duyguymuş bu. Karısı kendisine seslendiği sırada rüyası birden belirginleşmiş. Bundan sonra gördüklerini şöyle anlatıyor: "Birden köpeğim Bob'u gördüm, bir su kenarında çamurların içinde yatıyordu. Başını kaldırıp bana baktı. Sanki bir şeyler anlatmak ister gibiydi. Konuşamıyordu, ama o anda çıkardığı seslerle ölmek üzere olduğunu bana hissettiriyordu."

Karı koca hemen yataktan fırlayıp köpeklerini aramağa koyulmuşlar, köpek ortada yoktur. Komşularını da yardıma bağırıyorlar, hep birlikte sabaha kadar çevreyi araştırıyorlar ama boşuna! Köpek kaybolmuştur. Dört gün sonra bir adam ölüsünü buluyor. Cesedi ırmağın kıyısına vurmuş. Sudan çıkardıklarında kafasını parçalanmış ve ayaklarının kırılmış olduğunu görüyorlar. Yakınlardaki demiryolu köprüsü üzerinde kanlı tasmasını buluyorlar. Demiryolundan geçerken kendisine trenin çarptığı ve ırmağa savurduğu kanısına varılıyor.

Bu olayda hayvan Bob verici, insan alıcı olmuştur. Benzeri bir olay da İngiltere kralı VI. Georg'un sevgili köpeği "Jack" hakkında anlatılmaktadır. Kral 1952'de ölüm döşeğine yattığı ve hekimler artık umudu kestikleri zaman, yakınında olmadığı halde Jack'm bunu hissettiği görülüyor. Korkuyormuş gibi bir kenara büzülüyor, dalgın dalgın bir noktaya bakıyor ve getirilen yemeklere kafasını çevirip bakmıyor. Bu hali birkaç gün sürüyor, sonra birdenbire yerinden fırlıyor ve ağlarcasına uzun uzun ulumağa başlıyor. Aynı anda da kral hayata gözlerini kapamıştır.

Telepati yoluyla medyumların en gizli, en esrarlı şeyleri bilmede gösterdikleri başarıların birbirini izlemesi karşısında

bilimsel araştırı hareketsiz kalamazdı. Kendiliğinden oluşmalarına sık sık rastlanan bu zihinsel olayları, deneysel yoldan da ortaya çıkarmak amacıyla çeşitli yöntemler uygulanmağa başlandı.

1920'lerde HollandalI Brugman bir çeşit satranç tahtası kullanmıştı. "Verici" tahtanın başına geçiyor ve bir kere üzerinde dikkatini yoğunlaştırıyordu. Alıcı ise bir perdenin arkasında başka bir tahtanın önünde, onun düşündüğü kareyi işaret ediyordu. 77 denemede 23 tam uyum görüldü, bu da yüzde 30 bir oran ifade ediyordu. Bir başka deneme dizisinde verici alıcının bulunduğu odanın üstündeki bir odaya oturtuldu. 80 denemede 32 uyum görüldü. Bu da yüzde 32 başarı demekti.

Amerikalılar da dizi denemelere başladılar. 1925'de Harward üniversitesi psikoloji laboratuvarında William Mc Dougall'm yönettiği deneylerde öğrenciler kartlar kullandılar. Odadan odaya düşünce aktarımını amaçlayan bu deneylerde, vericinin düşündüğü kartın hangisi olduğunu başla işareti verilir verilmez deney kişisi/kobayı olan alıcı aynı anda göstermeğe çalışıyordu. Elde edilen sonuçlar, ihtimaller hesabma göre rastlantıyı belirleyen rakamlar sınırının çok üstündeydi.

Daha da önemlisi zihinden zihne aktarım olayının laboratuvarda inceleme konusu olabileceği anlaşıldı. Ortam ileriye doğru daha büyük bir adımın atılması için elverişli hale gelmişti. Bu adımı elli yıl sonra genç bir Amerikalı bilim adamı atacaktı; Joseph Banks Rhine...

Parapsişik Olaylar Laboratuvarda

Amerika Birleşik Devletlerinde Kuzey Karolina'daki Durham şehri küçük bir yer olmasına rağmen adını duyurmuş bir kenttir. 1865'de güneyli General Josef E.

Johnston Kuzeylileri bu kentte teslim olmuştu, tarihsel ünü buradan geliyor. Tütün fabrikaları vardır, bu da ekonomik ünü, fakat adını asıl duyurması kültürel alanda olmuştur, Düke Üniversitesi buradadır. Parapsikoloji araştırıları açısından bu üniversitenin ayrı bir yeri vardır. Parapsikoloii araştırısının okültizm atmosferinden çekip çıkarılması ve onu Avrupalı, Amerikalı bir yığın bilim adamının elli yıllık öncü çalışmasından sonra, üniversite düzeyinde bir olgunluğa eriştirecek belirgin adımların atılması burada gerçekleştirildi.

Bu konuda biraz gerilere 1930'lu yıllara geri gitmemiz gerekiyor. Dıike Üniversitesinde bir gün psikoloji semineri yapılırken genç bir asistan, Joseph Banks Rhine, öğrencilerine her yanı iyice kapatılmış içi görünmeyen birer zarf dağıttı yeni bir deney yapmak istediğini söyledi. Her zarfın içinde bir kart vardı kartlara da O'dan 9'a kadar rakamlar yazılmıştı. Yapılacak iş kartta hangi rakamın yazılı olduğunu kestirip zarfın üstüne yazmaktı, öğrencilere bu testin Harvard üniversitesinde ve daha başka üniversitelerde daha önce yapılmış bulmaca testi olduğu anlatıldı. Amacı bu şifreler üzerinde rastlantı sınırının üstünde daha yüksek düzeyde isabetli tahminlere ulaşacak kimseyi bulmaktı.

Asistanın eşi ve çalışma arkadaşı Louisa E. Rhine o günle ilgili olarak "aslında niyeti bambaşkaydı" der. Basit bulmaca deneyinden çok daha başka şeylere yönelmişti. Kafasının içinde çok daha büyük bir hedefi vardı. İnsan ruhunun en dış sınırında bulunan şeyi meydana çıkarmayı amaçlıyordu"

Rhine beş gün süreyle, zarf dağıttı. Sonuçlar gözden geçirilince göze çarpan hiçbir özellik görülmedi. 495 kart karttan sadece 60'ı bilinebilmişti. Bu da rastlantı sınırını azıcık aşan bir rakamdı. Yalnız Adan Linzmayer adlı öğrencinin durumu ilginçti. 5 zarftan üçünün üstüne doğru rakamı yazmıştı.

Linzmayer'e ötekilerden ayrı yeniden test uygulandı. Aynı yüksek isabet oranına rastlandı. Fakat deneye katılanların hepsini geride bırakan ikinci bir rekortmen keşfedildi. Adı Hubert j. Pearce idi ve rastlantı sınırının çok üstünde sonuçlara ulaşıyordu. Bilinmeyen görme alanında yeni bir yıldızla karşılaştıklarını anladılar.

Rhine, çalışma arkadaşı J.G. Pratt ile ona Düke Üniversitesi sitesinde ünlü deneyini yaptırdı. Deneyin amacı Pearce'ın gösterdiği başarıyı uzaktan da gösterip gösteremeyeceğini anlamaktı. Ondaki bu gücün ifade ettiği kavram, Grek alfabesindeki Psi harfiyle simgelenmişti. O halde başka bir deyişle deneyin hedefi Psi yeteneğinde mekânın bir rol oynayıp oynamadığmı saptamaktı. Pratt ile Pearce, o zamana kadar benzeri uygulamalarda yapıldığı gibi aynı odada, ya da yanyana iki odada değil de iki ayrı binada yer aldılar. Bir deneyde aralarındaki uzaklık 90 metre, diğer deneyde 225 metreydi. Her oturum iki turdan oluşuyordu. 74 turda 1850 tek sınama yapıldı. Hepsinde aynı usul uygulanıyordu, önceden kararlaştırılmış bir saatte Pratt, kanşık desteden bir kart çekip önündeki masanın üstüne koyuyor, sonra da dakikada bir tane olmak üzere diğer kartları açıyordu. 90 veya 225 metre uzakta bulunan Pearce ise, aynı zaman bilimi içinde kendi esinlenişine göre kartın ne olduğunu kaydediyordu.

Sonuç şaşırtıcıydı. Pearce 188 kartı doğru olarak bilmişti. Rastlantıyla asla böyle bir sonuca varılamazdı.

Bu deneyle heyecan verici bir yargıya ulaşılıyordu: Bir deneme insanının duyu organlarının hiçbirini kullanmadan uzaktaki bir nesneyi bilebileceği matematik açıdan akademik kurumlara sokulması yolunda büyük çaba harcamaktaydı. Onun uğraşmasıyla Düke üniversitesinde 1931'de parapsikoloji laboratuvarı kuruldu. Rhine de birkaç yıl içinde

burasını dünya çapında önemi bulunan bir merkez haline getirdi.

Burada sadece bugün artık klasikleşmiş sayılan ESP kartları denemeleri yapılmadı, çığır açan bir yenilik olarak burada Rhine ve arkadaşları telepati, bilinmeyeni görme ve prekognition/ önceden bilmenin varlığını gösteren ilk sağlam nicel kanıtları ortaya koymayı başardılar.

Rhine şöyle bir akıl yürütme yapmıştı: Medyumların ve özellikle yetenekli kimselerin şaşılacak derecede başarılar kazandıkları kesin bir gerçekti. Yığınla tarihsel belge ile Avrupa ve Amerika'da son yıllarda yapılmış araştırmaların sonuçları bunu doğrulmaktaydı. Ancak bunların yanı sıra ikide bir ortaya çıktıkları yüzyıllardan beri görülen "kendiliğinden»" olaylar da vardı, bunların kimi düşünce aktarımı, kimi görüm-vision'du. Olağandışı bu olayları yaşayanlar ise hep kendi halinde normal insanlardı. îşte Rhine araştırısını, bilgi birikiminden gelen bu olguya dayandırmak istiyordu. Onu ilgilendiren şey, böylesine olağandışı yeteneklerin "her insanda" uyuklayıp uyuklamadığı sorusuna bir cevap aramaktı.

Böyle bir sorunu ele almağa o güne kadar hiçbir bilim adamı cüret edememiş, hiçbiri bu alanda deneylere girişmeyi düşünmemişti. Fakat Rhine bunu gerçekleştiren adam oldu. Sonradan anlattığına göre, böyle bir işe atılmakta kendisine yüreklendiren şey, rastgele bir öğrenci grubuyla yaptığı ilk rakam bulmaca testlerinde olumlu sonuç alması olmuştu.

Düke üniversitesi kendisine yeşil ışık yakınca, insan ruhunun derinliklerinde saklı güçleri ölçmek için, bilimsel testlere başladı. Kapsamının genişliği ve sonuçlarının şaşırtıcılığı bakımından böylesine testler o zamana kadar yapılmamıştı, özel olarak bu amaçla hazırlanmış mekanik araçlar kullanıyor, bu araçların yardımıyla parapsişik

olayları tepeden tırnağa incelemeyi amaçlıyordu. Otuz kırk yıl öncesine gidip de İngiltere'de Viktoria çağının perdeleri çekilmiş ve çoğu kez tek bir mumun verdiği titrek ışıkla aydınlatılmış salonlarında yapılan seanslarda, medyumların gerçekleştirdiği olayların sırrını çözmeğe çabalayan bilginlerin çalışmasıyla, çeşit çeşit teknik aygıtların ortasında bu yeni çalışma sistemini karşılaştırırsak, aradaki büyük fark kendiliğinden belirginleşir. Şimdi insanlığın en eski sırlarının üstüne, en modern araçlarla gidilmekteydi. Bir sürü yenilikler uygulanıyordu.

Louise E. Rhine bunu şöyle anlatır:

"Birden ona kadar rakamlar yazılı kartlarla yapılan başlangıç testlerinden sonra, kendi icadı olan kartlar kullandı. Bunların bir yüzünde geometrik şekiller bulunuyordu. Beş tane oldukları için de bir isabette şans 1/5'ti. Basit ve birbirinden kolayca ayırt edilebilir olduklarından" yıldız, haç, kare, daire ve dalgalı çizgi" sembolleri seçilmişti. Bu sembollerle her beş sıra bir oyun meydana getiriyor, araştırmanın standart bir cümlesi oluyordu.

Bu kartlar Durhan'da çalışma arkadaşlarından biri olan Dr. Zener tarafından bulunduğu için, onun adıyla "Zener Kartları" diye adlandırıldı. Çalışmalara sistematik biçimde başlandı. İlkin telepati değil de bilinmeyeni görme hedef alınmıştı. Bunun da nedeni vardı.

Rhine, düşünce okuma testlerinin her biri için baştan bir güçlük vardı, diyor, daha önce yapılmış telepati deneylerini gözden geçirdiğimizde, bunların hiçbirinin tam anlamıyla doğru sayılamayacağı sonucuna varırız. Yani o şekilde bir uygulama yapılmıştır ki, deneme kişisi haber alma eylemini düşünce okuma yoluyla sağlamadığı gibi, bilinmeyeni, görme yoluyla da sağlamamıştır. Zira "verici" olan kimse bu sırada sürekli bir resme veya bir nesneye bakmıştır.

O halde hiçbir zaman tam anlamıyla "saf" bir telepati denemesi yapılmamıştır, böyle bir denemede herhangi bir bilinmeyeni görme imkânsızdı. Bu bakımdan sistematik deneysel parapsikolojide ilkin bilinmeyeni görme testlerine başlanmıştır."

Bu yoldan nereye varacaktı? Deneye katılanların hiçbiri destedeki kartların tek tek nasıl yerleştirildiğini bilmediği gibi, deney yöneticisi de bilmiyordu. Zira böyle bir bilgi telepatik yoldan "em ilebil irdi." Onun için de bu testlerde kullanılmak üzere özel bir aygıt, bir otomatik kart karma makinesi kullanıldı.

Makine kartları hazırladıktan sonra deney şu şekilde yapıldı: Deneme kişileri tek tek kartların duruş düzenlerini belirlemeğe uğraştılar. Sonunda isabet sayısı rastlantı sonucu elde edilecek rakamın üstünde oldu. Yani tıpkı başlangıçta Pratt ve Pearce ile yapılan sınamadaki gibi şaşırtıcı bir durum ortaya çıkmıştı.

1933 Aralığında Rhine bilinmeyeni görmede yeni bir adım atması için ESP kartlarının yeterince elverişli olduğu kanısına varmış bulunuyordu. İkinci aşama olarak Prekognition amacıyla deneylere başlamağa karar verdi.

önceden bilme deneylerinde olumlu sonuç aldığı aynı deneme kişileriyle bir dizi teste başladı. Yapılacak iş, makinenin otomatik şekilde çıkaracağı 25 kartın nasıl bir diziliş sırasında durduğunu kestirmekti, öte yandan başka bir kutunun içinde el sürülmeden duran bir destedeki kartların da yukardan aşağıya tek tek duruş halleri de gösterilecekti.

Deneylerin sonucunu Rhine şöyle özetlemiştir: "Biriyle prekognition, bir diğeriyle de bilinmeyeni görme sınaması yapılmış bu iki seride, kişiler yaklaşık olarak aynı yükseklikte belirleyici isabet sayısına vardılar."

Duke laboratuvarı 1934'de ilk raporunu yayınladı. Duyum dışı Algılama başlıklı incelemesinde Rhine, ilk kitle testinin sonucunu kamuoyuna duyuruyordu. Heyecan uyandırıcı bir sonuçtu bu. Seçilmiş belirli sayıda deneme kişisiyle 85.000 kart sınaması yapılmıştı. Beher 100 sınamada ortalama 20 isabet beklendiği halde, bunun yerine 28 sayısına erişilmişti. Burada rastlantının söz konusu edilemeyeceği çok yüksek bir isabet oranı vardı Böylece duyum dışı algılamanın varlığı bilimsel biçimde kanıtlanmış oluyordu. Uzaklığın sonuçları önemli ölçüde etkilemediği de saptanmıştı. 500 km uzaklıktan yapılan sınamalar da başarılı olmuştu, özellikle şaşırtıcı olan bir durum da ilk telepati testlerinin birkaçında, bir alıcının o anda vericinin hangi kartı düşündüğünü söylemiş olmasıydı.

Ancak bütün bunlar yine de ilk bilgilerdi, bir çeşit uvertürdü. Bunlardan daha az şaşırtıcı olmayan başka sonuçlara da varılması gerekiyordu. Nitekim birkaç yıl sonra bilim dünyası başka heyecanlarla yüz yüze geldi: Rhine bu sefer kart deneyleri serilerinin istatistik sonuçlarıyla gelecekteki bilinmeyeni görme prekognitionun da kanıtlandığını bildiriyordu.

Bu saptayışın şaşırtıcı yani kehanette bulunmak yeteneğinin, özellikle ayrı güçlere sahip medyumlara özgü bir nitelik olmadığının belirtilmesiydi. Tam tersine Düke üniversitesi parapsikoloji laboratuvarında deneme kişisi olarak sadece normal öğrenciler kullanılmıştı. Bunlar testlere belirli ölçüde biraz heyecan, biraz ilgi ve biraz da meraktan başka hiçbir ruhsal değişiklik göstermeden katılmışlardı.

ESP kartlarıyla ilgili olarak J.B. Rhinein bildirdikleri, bilim çevrelerinde kendisine karşı bir protesto, itiraz ve veto fırtınasının esmesine sebep oldu. Duyum dışı algılama incelemesini modern bir bilimsel laboratuvarın akılcı ve

nesnel havası içine yerleştirmek için, kolay eldeedildiği kadar çok da basit olan bir yöntemin yardımı ile gerçekleştirilmiş böyle bir araştırmaya karşı her yandan saldırıya geçildi. İtirazların hemen her çeşidi yapılmıştı. Deneme kişileri ya da deney yöneticisi hile yapmıştır gibi ucuz suçlamalardan başlanarak Durhamdakiler'in bir aldatmacanın kurbanı olduğu kuşkusuna kadar geliniyor, bir yandan da metotlara ve deney tekniğine karşı çıkılıyordu. Bu arada bütün şüphecilerin oldum olası kullandıkları eski kanıtları da unutulmamıştı. Gerçek bilimin deneyleri her zaman tekrarlanabilir ve sonuçlan önceden söylenebilirdi. Yani eskisi gibi yine doğa bilimlerinin ölçülerine göre bir değerlendirmeyle yapılanlar çürütülmek isteniyordu. Birçok şüpheciler de her şeyden önce istatistik değerlendirmenin sağlamlığını hedef almışlardı. Buna karşı Amerika Matematiksel İstatistikler Enstitüsünün yaptığı açıklama, Durhamlı büyük öncüyü cevap vermek külfetinden kurtardı. 1937'de yapılan açıklamada sonuçların matematik açıdan kesin olduğu belirtiliyor ve "JB. Rhine'nin araştırılarına saldırılmak isteniyorsa, bunun matematikle ilgisi olmayan başka bir yoldan yapılması gerektiğine» işaret ediliyordu. Duyum dışı algılamanın varlığını göstermede; Rhine'nin istatiksel sonuçları sağlam kanıt olmuştu.

Bütün itirazlar ve karşı kanıtlar zamanla hırpalanarak çürütüldü. Söz gelimi deney tekniğinde yöneltilen eleştiriler, Durham'da daha ince metotlar geliştirilerek cevaplandırıldı. Bu metotla yapılan yeni testler, başlangıçta çok güçlü görünen karşı tarafın şüphelerini yavaş yavaş dağıttı. Rhine'nin yardımcıları 300 deneme insanı üstünde yeniden 60.000 test yapmışlardı. Bu dev test dizisinde de sonuçlar olumluydu.

Yalnız başka bir deney bunun tam tersi bir değerlendirmeyle sonuçlanmıştı. Bir kanıt halindeydi, dolayısıyla da dünya çapında bir ilgiyle karşılanmıştı.

1934'de, o zamanlar Londra Üniversitesinde matematik doçenti olan, aynı zamanda S.P.R.'nin de üyesi bulunan Dr. S.G. Soal, Rhine'nin deneyleri hakkında yazılanları okumuş ve benzeri deneyler yapmağa karar vermişti. Test çalışmalarını 1939 a kadar aralıksız sürdürmüş, Zener kartları kullanarak 160'tan fazla insanla 128-350 sınamayı gerçekleştirmişti. Sonuç tamamen olumsuzdu. Bunun üzerine vardığı yargıya şaşmamak gerekir: "Ya Amerikalıların bildirdikleri yanlıştı ya da tngilizler duyum dışı algılamayı beceremiyorlardı."

Oysa ilk bakışta baştan sona kadar başarısızlık gibi görünen bu durum, aslında büyük bir başarıyı içinde gizlemekteydi. Nitekim bir meslektaşının, parapsikolog W. Carringtonun tavsiyesi üzerine, Soal sonuçları bir defa daha gözden geçirince bu başarı hemen ortaya çıkıverdi.

Gerçekten deneyler, özellikle yüksek yetenekte bir duyarlı olan Basil Shackleton adlı deneme kişisiyle yapılanlar şaşırtıcı derecede olumlu sonuçlara ulaşmış bulunuyordu. Ancak bunlar beklendiği ve deneyin amacı olan şekilde değil de başka biçimde gerçekleşmişti. İsabet oranı yüksekti, fakat söylenenler hazırlanıp konulan ve sezilmesi istenen kartlar için değil, her seferinde bunlardan bir sonra gelen kart için geçerliydi. Ortada başarısızlığa uğramış bir bilinmeyeni görme yerine, çok başarılı bir önceden söyleme vardı.

Profesör Soal yeni bir deney dizisi için Shackleton'u davet etti ve S.P.R.nin parapsikoloij uzmanlarının da tanık olarak bulunmalarını sağladı. O zaman durun bir defa daha bütün açıklığıyla anlaşıldı Deney yöneticisi bir kartla ondan sonra gelecek kart arasında uzunca bir ara verdikçe, Shackleton bu sırada kartın sembolünü yazıyor, ancak her seferinde bu bir sonraki kartın sembolü oluyordu. Bu sonuca Zener kartlarıyla varıldığı gibi, üzerinde hayvan resimleri, renkler ya da tek tek kelimeler bulunan başka kartlarla da aynı sonuç

alındı, isabet oranı çok yüksekti. Rastlantı ihtimali 1/1035 gibi, 35 sıfırlı, tasarlanamayacak nitelikte, astronomik bir rakama ulaşıyordu.

Bu sırada Rhine sadece yakınlarının bildiği yeni bir çalışmanın hazırlığı içindeydi. İnsanlığın en sıcak en esrarlı olaylarının içine deneysel araştırının vurucu gücüyle dalmak, bu karanlık alanda kendince bir yol açmak istiyordu. Çok tartışılmış bir sorunu, ruhun madde üstündeki etkisini araştıracaktı. Bunca zamandır söylenip duran ruhun maddeye hükmetmesi sözü doğru muydu? Ruh maddesi dünyadan daha mı güçlüydü?

İnsanlarla ilişkili oldukları görülen ve kendi kendine diyebileceğimiz bir tarzda meydana gelmiş, esrarlı fiziksel olaylar vardı; bunlar psikokinezi-kısaltılm ışı PK-varsayımına, ruhsal güç yoluyla harekete dayandırılmıştı. Bu tanıklanmış olaylar bir ölüm anında saatin ansızın işlemez olması, bir cam eşyanın kırılıvermesi, bir resmin duvardan düşmesinden halk ağzında "iyi saatte olsunlar" şeklinde tekinsiz diye adlandırılan fiziksel görüntülere kadar geniş bir al am kapsamaktaydı. Bunlara ancak "fiziksel medyum" denilen sayıları çok az, üstün yetenekli kimselerin gerçekleştirdiği masaları - havaya kaldırma gibi, nedeni açıklanamamış maddeyi etkileme olaylarını da telekinezi adı verilen cisimleri uzaktan hareketlendirmeyi de katmak gerekiyordu.

Bir yığın belgeye, S.P.R.'nin ve Schreck-Notzing'in derlediği zengin olay malzemesine rağmen, bu fenomenleri laboratuvara getirme yolunda henüz hiçbir önemli adım atılmamıştı.

Rhine bunları biliyordu. Yine de 1934'de birdenbire PK ile uğraşmaya başlaması, başkalarına hiç de sağ mantıksal nedenlere dayalı görünmedi. Bu karara varmasını hazırlayan etken, kendisinin ESP kartlarıyla dört yıldır sürdürdüğü

araştırılarda elde ettiği sonuçlar olmuştu. Şöyle bir akıl yürütme yaptı: Varlığı kanıtlanmış bilinmeyeni görme olayında acaba nesnenin bir etkisi, yani maddenin ruh üzerinde bir etkisi söz konusu olamaz mıydı? Her etkilemede bir tepki de düşünüleceğine göre burada bir karşılıklı etkilemek olabilir, dolayısıyla ruhun da madde üzerinde bir etkisi bulunması gerekirdi.

Bu düşünceler Rhine'i 1934'de psikokinezi araştırısını deneysel yoldan yürütme kararına götürdü. Fakat bu iş için nasıl bir metot uygulaması gerektiğini bir türlü kestiremiyordu.

J.B. Rhine, Durham'da geliştirdiği metotlar, analizler ve kontrol sistemleriyle on yıldan fazla bir süre parapsikoloji araştırısının odak noktalarından biri oldu. Laboratuarda milyonlarca defa yapılan kart ve zar deneyleriyle duyumdışı algılama ile ruhsal güçle maddeyi etkileme konularının araştırısını ampirik bir bilime dönüştürdü. Rhine'nin çalışmaları ve etkisi parapsikoloji tarihinde unutulmaz parlak bir dönemi ifade eder.

İNSAN, MAKRO ÂLEMDE "MİKRO ÂLEM" MİDİR?..

Konuya Avrupa ve Amerika'dan verdiğimiz örneklerle boyut kazandırdıktan sonra şimdi de yaşanılan, yaşadığımız bu hadiselerin tanımları ve diğer örnekleri üzerinde duralım. Bu çalışmayı ve araştırmayı yaparken taradığımız, incelediğimiz onlarca çalışma arasında kendisinin de bu konuda oldukça seviyeli deneyimleri olan Yazar Sinan Önbulak'a ait esere özel bir önem verdiğimizi vurgulamak isterim. Saygıdeğer araştırmacı günümüzde çıkan eserlere rahmet okutacak seviyeli ve külliyatlı bir çalışma yaptığı için biz de bu kitabımızda ağırlıklı olarak onun "Ruhi Olaylar ve Ölümden Sonrası" isimli eserdeki derlemelerine başvurarak kitabımızın kurgusunu ve içeriğini bütüncül bir zekayla değerlendirmek açısından kuvvetlendirmeye çalışacağız.

Makro Âlem

Dünyamızı çevreleyen gökyüzünde gördüğümüz ve "Samanyolu" adını verdiğimiz galaksiler milyonlarca adet olup, bunların her birinin içinde takriben 10 milyar yıldız, Güneş ve Dünya bulunmakta ve bu galaksiler, hızı saniyede 300.000 km olan, ziyadan daha büyük bir süratle evren içinde akıp gitmektedirler. Yapılan hesaplara göre galaksi

diskinin çapı ortalama 60.000, galaksilerin merkezleri arasındaki uzaklık ise 3.000.000 ışık senesidir. Teleskoplarla gözlenebildiğine göre, Dünyamız merkez olmak üzere, kâinatın sınırları, her yöne doğru, en az 2.000.000.000 ışık yılı kadar uzamaktadır.

Mikro Âlem

Bu akıl almayan mesafeler dolayısı ile sonsuz diyebileceğimiz Evrenin esasını teşkil eden ve gözle görmemiz mümkün olmayan en küçük varlık "Atom", bizim Güneş sistemimize çok benzemektedir. Atomların meydana getirdikleri bir "Molekül", Samanyolunu ve moleküllerden meydana gelen bir cisim de kâinatı andırmaktadır.

Atomun esasına gelince, bunun da enerji olduğu anlaşılmıştır.

Burada bilhassa dikkat edilecek nokta en küçük atomdan, akıllara durgunluk veren kâinata kadar her şeyin muntazam bir düzen içinde oluşudur.

İnsanlar bir makina değil, bir makinayı kullanan varlıklardır. Ruh ve Beden birbirlerinden tamamıyla ayrı ve yapıları başka başkadır. Bedeni teşkil eden maddenin cevheri tek bir karakter taşır. Bu sebeple maddeler yoktur, madde vardır. Halbuki her ruh bir karaktere sahiptir, ne kadar ruh varsa o kadar karakter vardır. Ancak bu iki varlık birbirlerinden ayrı olmakla beraber, birbirlerine olan tesirleri bakımından çok yakındırlar. Nitekim eskilerin "Kıyafetname", "Şemailname", "İlmi Sima" diye isim verdikleri ve bu bilgileri izah için ciltlerle kitap yazdıkları ilim kolu, bu yakınlığa ve derin münasebete dayanır. Bu konuda en son olarak "Marifetname'sinde bu bahsi incelemiş olan Erzurumlu İbrahim Hakkı merhum bu konuyla ilgilenmesine, kendi

ifadesiyle "İnsanın alacasının içinde" olmasını sebep olarak göstermektedir. Tıb ilminde de insanlar dış görünüşlerine ve ruhi eğilimlerine göre asabi, safravî, demevî, leıfavî gibi kısımlara ayrılmışlardır. Pesavo akıl hastanesinin ünlü Başhekimi Dr. Lombrozo da suç işleyebilecek insanların yüz hatlarından tanınabileceğini iddia etmiş ve bu husus Ceza Hukuku derslerinde de yer almıştır.

Diğer taraftan fizyoloji ilmine göre kimyevî maddelerden oluşan insan bedeninin hücreleri devamlı olarak yıpranmakta ve değişmekte, ancak yaşlanmış ve takatten düşmüş bir insanın ruhu hiçbir zaman bedeni ile beraber yaşlanmamakta ve değişmemektedir.

Erzurumlu İbrahim Hakkı merhum da ruhun "ulvî âlemlerden" geldiğini ve yine oraya yükseleceğini anlatırken, aynı konuya değinmekte ve "İnsan ruhunun değişmeyip bedenin değişmesinin sebebi budur" demektedir.

Bilindiği gibi maddenin tabi olduğu Fizik Kanunların en mühimlerini, "Eylemsizlik prensibi" ve "Zaman ve mekânla ilgili diğer Kanunlar" teşkil etmektedir. Kendi kendine hareket eden, yön değiştirebilen, durup geri dönebilen ve bütün bunlardan başka, zamana ve mekâna bağlı olmayan bir madde tasavvur olunamaz. Nitekim ışık dahi zamana ve mekâna bağlı olup bir yerden diğer bir yere ancak saniyede 300.000 km. süratle hareket edebilmekte ve bu itibarla, o da zaman ve mekân bağına tâbi bulunmaktadır. Boşlukta iki madde aynı veri işgal edemediği gibi, bir madde kendinden daha büyük hacimdeki bir maddeyi de içine alamamaktadır.

Diğer taraftan madde, şekil ve bünye bakımından da değişik haller göstermektedir. Maddenin bizim düne kadar bildiğimiz katı, sıvı ve gaz hallerine, bugün "Radyon" denilen hal de eklenmiş bulunmaktadır. Makro ve Mikro Âlemlerde olduğu gibi maddenin bu değişik hallerine ait çeşitlerin de

sonsuza kadar gitmesi doğaldır.

Maddelerin akıcılıkları arttıkça vasıflan ve kendilerinde saklı olan kudretleri değişmekte ve süratleri ve maddelerden nüfuz/geçiş kabiliyetleri artarak zaman ve mekân bağlarından kurtulmaktadırlar.

îşte "Perispri" dediğimiz ileri derecedeki akıcı maddelerden oluşan "Ruhi beden" in sürati ve her çeşit maddeden geçiş kabiliyeti bundan ileri gelmekte ve ruhlar tekâmül ettikçe bu "Ruhi beden" daha akıcı bir hal alarak kudret ve yetenekleri o nispette artmaktadır. Bu duruma göre, insan zihni ve düşüncesi. Dünyanın en uzak herhangi bir yerine, hatta bu sistemi de aşarak Samanyollarının ötesine, bir anda gidebilmektedir. Zihnimizin kapsama kudretine gelince, bu da maddi varlığımızın dar ölçülerine tâbi olmayıp bütün Kâinatı içine sığdırabilecek bir güce sahip bulunmaktadır.

O halde, zihnî ve hissi faaliyetlerimizi, bedeni varlığımızın dışında, ruhî dediğimiz ikinci bir varlığın mevcudiyetini kabul etmeden, sadece maddeye ve maddenin özel faaliyetlerine bağlamak mümkün bulunmamaktadır.

Ruhlar ve Âlemler

Âlemler ve ruh üzerinde ilk bilgileri ve tutarlı görüşleri ortaya koyan "Mutasawuflar/tasawuf ehlidir denilebilir. Bunu, manevî yolla yani trans (vecd hali) ve degajman (ruh-beden ilişkilerinin gevşemesi) yollarıyla yapmışlardır.

Mutasavvuflar alemleri;

1- Âlemi Lâhut (İlahi Âlem),

2- Alem'i Ceberut (İlahi kudretinin belirlendiği âlem),

3- Alem'i Melekût (Melekler Âlemi)

4-Alem’i Nasut (Maddeler, cisimler âlemi)

olmak üzere dörde ayırmışlardır.

Bunlardan,

Alem-i Lahut: Yani Tanrısal Alemde şekil, biçim yoktur. Bu itibarla zaman ve mekân da mevcut değildir. Âlemimizde görülen çokluk burada tek bir varlık halindedir.

Alem-i Ceberut: Varlıkların birbirlerinden ilk ayrıldıkları, kendi özellikleriyle meydana çıktıkları ve bu suretle İlahi kudretin bunların üzerinde belirlendiği âlem.

Alem’i Melekût: Bu âleme Alem-i Ervah (Ruhlar âlemi) Alem’i Misal de denilir. Bu âlemde maddeler vardır, fakat dünyamızdakiler ve madde âlemindekiler gibi değildir. İnce ve akıcıdır. Burada ruhların (Vucud-u Mevhibe-i Hakkani-Allah armağanı vücut) yani spiritlerin (perispri) dedikleri çok ince maddelerden oluşan bir bedenleri vardır.

Alem’i Nasut/Maddeler âlemi: Bu âlemde maddeler yoğundur ve daima bir yer işgal ederler. Bu itibarla zaman ve mekân bağları ile dünyaya bağlıdırlar.

Spiritistler (Ruhcular) da bu bölümlere paralel olarak, aşağıdan yukarıya doğru, madde yoğunluklarının azaldığı ve zaman ve mekân bağlarından derece derece kurtulunan âlemlerin varlıklarını kabul ve bunu dört boyutlu âleme kadar götürmektedirler.

Bu günkü anlayışa göre âlemler “titreşim farklarından” oluşmakta ve maddelerin titreşimleri arttıkça daha çok süptil bir hal alıp yoğunlukları azalmaktadır. Bu suretle bulunduğumuz yoğun madde âleminden süptil yani daha ince ve akıcı âlemlere doğru geçildikçe zaman ve mekân bağlan yavaş yavaş etkilerini kaybetmektedir.

Beden yapımız ve duyulanınız yoğun madde âlemine

mahsus olduğundan ruh-beden bağlarımız gevşemeden daha şeffaf ve akıcı olan diğer âlemlerle bağlantı kurmamız mümkün bulunmamaktadır. Bu imkâna sahip olanlara "Medyum" diyoruz. Medyum, yoğunlukları daha az âlemlerdeki duyuları, şeffaf ve akıcı maddelerden oluşan ruhi bedenleri aracılığı ile almaktadırlar.

öte Âlemde Yaradılışın Başlangıcı ve Ruh Gerçeği

Bu konuyu açamadan evvel değerli okuyucumuzun konuya olan ilgisini daha da artırmak ve yazarın konuyla ne kadar ilgilendiğini bilmesi açısından da yaşadığım bir tecrübeyi paylaşmak isterim.

Şahsen insanın yaşadığı hayatın farkında olması için öncelikle kendisini tanıması ve ondan sonra da üzerine ama başarılı olur ama olmaz karakterine uygun bir misyon alacağına inanırım. Bu amaçla insan kelimesin tahlilinde olan üns/hatırlama ve nisyan/unutma manasını biraz açmak isterim. İnsan daha ruhlar alemindeyken kainatın sahibiyle bir sözleşme imzaladı. Tüm Ruhlar Allah'ın "Elestü bi Rabbüküm/Ben Rabbiniz değil miyim?" sözüne "Kalu/ Evet ezelden ebede kadar Rabbimizsin" cevabı verildi, öyleyse günü, saati» anı gelince Dünya hayatına indirilince çıkın ispatlayın dendi. Şimdi insana unuttukları o sözleşme Peygamberler ve ilahi kitaplarla hatırlatıldı m? Hatırlatıldı... İşte insanın o sözleşmeyi hatırlayarak hareket etmesiyle Ademoğlu "Üns/Hatırlayan" oluyor. Fakat dünya meşguliyetlerine hırs ve kıskançlıkla dalıp ilahi misyonunu unuttuğunda ise "Nisyan/Unutan". İşte "İnsan" kelimesi böyle bir kelime; "Hatırlayan-Unutan."

Sonra "Dünya" kelimesini açması gerekiyor. Bu kelime de

“Edna’dan geliyor ve “Alçak Yer” anlamında. Divan Edebiyatı şairlerinden Fuzuli bu durumu bir beyitinde hem feleklerin/ göklerin altında olmasıyla hem de “Allah’ın alçakların yeri” hatırlatmasıyla gerçek ve mecazi anlamlarıyla bize hatırlatır.

Şahsen varlığımızla ilgili bu iki temel tanımlamayı çözdükten sonra sıra haliyle ruha geliyor. Bu konuda da haliyle onu yaratanın en iyi bileceğini düşünerek Kurana yöneldiğimizde onlarca ayete bakıyoruz. Bu ayetlerden “Bir de sana ruhtan soruyorlar De ki: Ruh Rabbimin Emrindendir ve size ilimden az bir şey verilmiştir.” (îsra Suresi/85) şeklindeki ifadeler ne kadar araştırırsak araştıralım “Ruh”la ilgili bilgilerin ne kadar sınırlı olacağını da bildiriyor.

“Gözler Ruhun Pencereleridir”

Şahsen başlı başına bu meseleyle ilgili okuduğum ilk kitaplardan biri Erzurumlu bir bilgin Mehmet Kırkıncının “Ruh nedir ve Kader Nedir?” isimli eserleriydi. Daha sonra İstanbul’dan bazı sebeplerle ayrılıp memleketim Sürmene’ye gitmiş, dağların ve yeşilliklerin arasında araştırmalarımı derine götürmüştüm. Yine böyle bir günün sabaha yakın kısmında uyuya kaldığım bir sırada sakin ama gönlümde ani bir ferahlıkla kalktığımı hatırlıyorum. Çünkü kulağımda bir ses fısıltıyla ama çok yakın, “göz ruhun penceresidir” demişti. Detaylarını şiir ve nazım olarak bir başka kitabımızda anlattığım bu konunun bu kitabımızda da yararlı olacağına inandığım kısmını paylaşmak istiyorum:

Sanki çok yakınımda ancak fiziki gözlerle göremediğim birisi bu sözü yüksek sesle kulağıma fısıldayıp gitmişti. Ses çok dost tınılıydı. Ayrıca kalbimde büyük bir ferahlık da hissediyordum. Bir an önce ara sıra bu mevzuları paylaştığım kendisinin de birtakım yetenekleri olan hanımefendi

kardeşim Belma'yı uyandırıp bu hadiseyi anlatmak istedim. Ancak henüz uyanmamıştı ve ben uyanmasını sabırsızlıkla bekledim. Ona da anlattığımda çok sevinmişti, zira o dönemler o da birbirinden güzel müjdeli rüyalar görüyordu.

Merhum Cenk Koray'la Bir Hatıra...

İstanbul'daki ev arkadaşlarımın ısrarı, biraz da dönmeme dair kalbi hislerimle İstanbul'a dönmüştüm... Aksiyon Dergisinden Arkadaşım Muhsin'in de teklifiyle can dostum Şükrü Kıhç'la birlikte bir vakfın cumartesi günleri gerçekleşen toplantılarından birine katılmıştım. Güzel bir tevafuk konuşmacı çocukluğumuzdan beri TRT ekranlarından tanıdığımız babacan sunucu Cenk Koray Ağabeyimizdi. Kendileri hayatındaki ilginç metafizik olaylardan, o dönem çokça konuşulan Kurandaki 'T9 mucizesinden", maalesef oğlunu 19 yaşında kaybedişi gibi kader ve ruh ilişkisine dayanan mevzulardan bahsediyordu. Konuşmasının bir yerinde reenkamasyona da inandığından bahsetti. Kendisini dinlediğimde hasıl olan kanaat; aslında reenkarnasyonla Ruh Seyrini karıştırdığı oldu. Yani sevgili büyüğüm belki bu mevzuda kavramlar üzerindeki tanımlamaları henüz yerli yerine oturtamamıştı. Demek ki; bu iki kavramı birbirinden ayırt edecek kadar mevzuyu iyi incelememiş olmalıydı. Maalesef Reenkarnasyonluların da birçok kişiyi tabiri caizse avladıkları "psikolojik av sahası" da çoğunlukla burasıydı; yani ruhun seyriyle, bedenden bedene geçip hizmetini bir bedende tamamlamaması...

Reenkarnasyon mevzusuna kadar herkesi dinleyip sonra da paşa paşa eve dönmeyi düşünüyordum. Lakin konu naçizane sapıtmaya başlayınca susmanın doğru olamayacağına inandığım için merhum Cenk Bey'in konuşmasını bitirmesini biraz heyecanla da olsa sabırsızlıkla

bekledim. Takdimci soru veya eklemek isteyenlere söz hakkı verdiğinde kendime aceleci olmamam gerektiğini telkin ettim ve diğer arkadaşlarımın da ilavelerini ve sorularını dinledim. Mevzu tam istediğim yöne gelince izin isteyip giriş yaptım, önce kendisinin de zaman zaman televizyon programlarında gündeme getirdiği ismiyle ilgili mevzuyu bir kez de Vakıfta anlatması için ricada bulundum. Eksik olmasınlar kırmadılar, doğmadan evvel sonradan Hazreti Hızır olduğuna kanaat getirdikleri bir adamın gelip validesini uyardığını, doğacak çocuğun hayırlı bir çocuk olup, doğduğunda isminin Cenk konulması gerektiği şeklinde uyardığını söyledi. Bu birçok insanın başına gelmiş çok güzel bir müjdeydi ancak, İmam Rabbani'nin bu konudaki uyarısını kendisine hatırlatmak gereği hissettim. Zira eksik olmasınlar dostlarımız da bizlere birçok şeyi hatırlattılar ve hatırlatıyorlar. Cenk Beye dönerek, "Efendim bu çok güzel bir müjde ama sizi kurtarmaya yetmez diye biliyorum." dedim. Evladı yaşında olmama rağmen hiçbir küçümseme işareti göstermeden dinlemeye devam ettiler: "Efendim İmam Rabbani Hazretleri bu işin sonu başında gösterildi diyor. Eğer hayatınız denen bir ömürlük filmi size müjdelenen şekilde yani arzulanan bir sonla bitirmezseniz cezanızın da iki kat olacağını hatırlatıyor. Yani siz müjdelenmişsiniz haliyle diğer insanlardan Allah'ın hikmetine binaen daha lütuftu tutulmuşsunuz ancak bu lütfün hakkını vermezseniz bu defa keşke müjdelen meşeydim demek durumunda kalabilirsiniz. Çünkü daha yolun başındayken müjdelediğimiz halde niye müjdelediğimiz gibi yaşamadın diyerekten cezanızı ikiyle çarpabilirler, hiç bunu da hesap ettiniz mi dedim..." Merhum bu açıklama üzerine, "Allah razı olsun canım kardeşim demek müjde kafi değilmiş önemli olan müjdeye göre yaşamakmış, bu işin teşviki olsa gerek. Bundan sonra daha dikkatli olayım öyleyse..." şeklinde büyüklüğünü gösteren ifadeler kullandılar. Ardından da biraz

daha söz alıp belki düşüncesi bulananlar vardır diyerekten reenkarnasyon kavramını ifade etmeye çalıştım. Sözlerimi bitirirken de "Efendim Ruh mevzusu İmam Rabbaninin teşhisleriyle alemi sugra/küçük alem makamının üçüncü simdir. Yeri ve zamanı dışında çok tartışılamaz. İlmi ve araştırmaya dayalı açıklamaların dışında herkesin Allaha yakınlığına göre daha geniş bir açıklaması olabilir. Bu sebeple ben kendime göre şu üç kelimeyle konuyu bitiriyorum: "Göz Ruhun Penceresidir". Rahmetli de ve diğer bir kısım arkadaşlarda da "Göz Ruhun Penceresidir." sözü ciddi bir tesir uyandırmıştı ki; bu sözü ifade ettiğim sürenin üzerinden henüz yarım dakikalık bir süre geçmemişti ki (bu olay üzerine daha sonra samimiyet kuracağım) Eğitimci-Yazar Arif Arslan; "Evet, gözler Ruhun Pencereleridir" şeklinde bir cümleyle son söylediğim bu cümleyi tasdik etmesin mi! Bu tasdik beni çok mutlu ettiği gibi inanılmaz derecede de şaşırttı. Zira Arif Arslan Bey'in söyleyiş tarzından bu sır dolu üç kelimelik cümleyi daha önceden bildiği anladım. Akabinde de biraz muzipçe bir tavırla yoksa her ruh olayını inceleyen insana bu "fısıltıcı kardeş" geliyor mu diye düşündüm. Hem ortamın müsait olmaması hem de o gün itibariyle yeterince samimi olmadığımızdan ötürü bu durumu kendisine soramadım. Ancak ilk fırsatta sormak içinde o günden sonra yandım tutuştum diyebilirim.

Uzun süne Arif Hocaya ulaşmak için bir vesile bulmaya çalıştım. Çünkü şahsım "Göz ruhun penceresidir" demiş; kendileri ise o "Gözler ruhun pencereleridir" demişti. Şimdi arada ne fark var diyeceksiniz! Evet, arada (1er, 1ar) gibi çoğul olma durumundan başka bir fark yok ama meselenin üzerine uzun süre düşünüldüğü bu çoğul kelimeden anlaşılıyor. Yani kaynağından çıktıktan sonra işlene işlene çoğullaşmış. Bu da uzun süre birileri tarafından kullanılarak üzerine eklemeler yapıldığını gösteriyor sevgili okuyucu. Tabiatıyla

bu durum beni bayağı düşünmeye sürükledi. Sonra da herhalde haddince sırları bulmak isteyenler aynı çeşmelerden geçiyorlar deyip işi sahibine havale ettim.

Arif Bey'le tekrar buluşmamızın vesilesi olan röportajın başlığı buydu. Samimiyetimiz de bu röportaj vesilesiyle iyice ilerleyince aylardır içimde sakladığım konuyu açtım. Hiç şaşırmadı gayet rahat ve doğal bir şekilde bu söz, Bediüzzaman mahlasıyla meşhur Said Nursi'nin eserlerinde geçer, özellikle ruhla ilgili mevzularda aynen bu izaha yer verilir. Ben de oradan biliyorum dedi. Bu açıklamaya çok sevindim sebebi de çok zaman kendisinin ifade ettiği; "Bu risaleyi ben yazmadım naçiz şahsıma yazdırıldı." sözlerinin sade bir alçak gönüllüğü ifade etmediği aynı zamanda büyük bir hakikati taşıdığını anlamamdı ki, kitabı önceki bölümünde birtakım parapsikolojik güçler tarafından yazdırılan kitap hikayelerinden bahsetmiştik.

Dilerseniz bunca kifayetsiz kelamla açıklamaya çalıştığım bu mevzuyu, külli irade adamı Mevlana Hazretleriyle özetleyeyim:

"Parmağını gözünden kaldır ilkin gör dilediğini öylece...

İnsan gözden ibarettir aslında, geri kalan cesettir...

Göz ise ancak dostu görene denir..."

Mutasavvıfların Üstadı Ruhu Nasıl Anlatıyor?

Ruh mevzusunda en kapsamlı çalışma tasavvuf aleminin kendisine bağlanmaktan şeref duyduğu Abdülkadir Geylani'ye nasip olan keşiflerdir. Şahsen bu konuda yaptığım çalışmalarda az sonra bahsedeceğim eser, şahsen içimde sakladığım gerçeği ortaya çıkarıp iç dünyama ait taşları yerli yerine oturtmamı sağladı.

Geylani, Asıl ismi “Sırrül Esrar Fima Tehtacü tleyhil Ebrar” bugünkü manada “Dostlar Zümresinin İhtiyaç Hissettiği Sırların Sırrı” olan kısaca "Sırrul Esrar” isimli eserde bilinenin dışında insanın başka ruhlar taşıdığından da bahsetmektedir.

Bu eser yukarıda da belirttiği gibi ebrar zümresine yönelik kılavuz bilgiler kitabı olup makamı ve sırları henüz olgunlaşmamış talebeye sunulmaz. Zira bu bilgiyi anlayacak ve de hazmedecek bir deneyimden geçmediği için zaten kendisi de okuduklarından pek bir şey anlamayacaktır.

Biz şimdi kitabımızın konularından olan Ruhi degajman yoluyla istihbarat mevzusuna girmeden önce bu önemli eserden ruhla ilgili başka eserlerde rastlayamayacağımız bilgiler alalım. Ayrıca Değerli okuyucumuza konu iyice anlaşılsın diye parantez içi cümlelerin bana ait olduğunu hatırlatmak isterim.

“Yüce Allah cemal nurundan ilk defa Hazreti Muhammed’in Nurunu yarattı. Bu durum şu kutsi hadiste şöyle anlatılır:

“Muhammed’in ruhunu yüzümün nurundan yarattım”

Bu durumu Allah’ın Elçisi ise şöyle açıklamıştır:

“Allah önce ruhumu yarattı, Allah önce nurumu yarattı. Allah önce kalemi yarattı. Allah önce aklı’ yarattı.”

Haliyle ortada “Ruh-Nur-Kalem/ilim-akıl” şeklinde sıralanan birbirini bütünleyen tek bir yaradılış zinciri var.

Muhammed’in ruhu yaratılanların mayası, kainatın evveli ve aslıdır. Allah’ın Resulü bu durumun akabindeki gelişmeyi:

“Ben Allah’tan; müminler de benden...” cümleleriyle anlatır.

Geylani Hazretleri daha sonra ruhun özünün "Nur" (yani ilahi kudrete has enerji) olduğunu söylüyor. Daha sonra bu ruhun çeşitli işlemlerden geçerek "ceset alemf'ne girme aşamasına kadar geldiğini ise şu ayetle açıklıyor:

"Sonra onu aşağıların en aşağısına/esfeli safiline gönderdik."

Ruh'un Seyri...

Geylani Hazretleri bu defa ruhun öyle ham halde bırakılmadığını çeşitli işlemlerden geçtiğiyle ilgili o günkü benzetmelerle bilgiler veriyor:

"Yani o nur» ilk önce Lahut aleminden ceberut (büyüklük, azamet) alemine gönderdi. O nurdan olan ruhlara iki harem arasında ceberut nurundan kisveler giydirdi. Buna "Sultani Ruh/Ruh-i Sultani" denilir.

Sonra bu kisveler ile "Melekut Alemf'ne saldı. Buna da Orada da melekut nurundan kisveler giydirildi (yeni sistemler yüklenildi). Buna da (Bu işlemden geçen Ruha'da) "Ruhani/Nurani Ruh" denilir.

Sonra (yeni bir işlem için) Mülk Alemine gönderildi. Burada Mülk kisvesine büründü. Buna da cismani ruh (Halk arasındaki ismi "Can" olup; insanoğlunun bildiği sadece bu ruhtur) dendi.

Sonra;

Sonra da Allah (çeşitli sistemler yüklenen) o ruhlara (bu ceset denen) cisme girmeleri için emir verdi. Onlar da Allah'ın emriyle girdiler. Bu durumu şu ayet haber vermektedir:

"Ona Ruhumdan üfledim" (Sad, 72)

Zaman oldu o Ruhlar; bu cesetle olan ilgisini (cesede ait arzulara takılı kalıp) artırdılar. Bu yüzden de ahdi (İnsanların

ve cinlerin Ruhlar halindeyken Allah'la yaptıkları sözleşme) yi unuttular. Halbuki Allah onları yarattı ve "Sizin Rabbiniz değil miyim?" buyurdu. Onlar da (hep birlikte) "Evet..." cevabını verdiler...

İşte bu sözlerini unuttular. Asli vatanı (Ruhlar aleminde sözleşmenin yapıldığı anı ve yemini) unuttular.

Fakat... Rahman onlara acıdı. Bu sebeple elçiler ve ilahi kitaplar gönderdi. Bununla (geldikleri ve dönecekleri) asli/ asıl vatanı hatırlatmak istedi. Bu durum şu ayetlerle haber verilir:

"Onlara Allah'ın günlerini hatırlat" (İbrahim, 5)

Yani, Allah'la sözleştikleri o günleri hatırlat...

Ruhların Cesetteki Yerleri ve Donanımları

Terbiye edicilerin terbiyadarı olarak anılan Abdülkadir Geylani Hazretleri yine kısaca "Sırr'ul Esrar" isimli eserde yukarıda bahsettiği ruhların cesetlerin (bedenlerin) hangi bölgesine yerleştirildiğini de açıklıyor

Cismani Ruh:

Bedendeki yeri sinedir. Bedeni-fiziki duygularla beraberdir. Sorumluluğu Allah'ın sosyal hayattaki kurallarına uymaktır. Eğer ibadetleri gösteriş yapmayacak şekilde has yaparsa keramet tabir edilen ruhbanlara ait işlere kavuşabilir. Şöyle ki: "Suda yürümek, havada uçmak, az zamanda çok yer kat etmek, uzaktan söyleneni duymak ve iç alemdeki gizli şeyleri haber vermek gibi..."

Revani /Nurani Ruh:

Revani Ruh'un yeri kalptir. Kazancı manevi sahaya ait ilimdir. Bu ruhun kendini geliştirme kuvveti ve çabası Allah'ın zatına ait isimlerin ilk dördü iledir. Diğer on iki

isimde olduğu gibi bu dört isimde de harfle dahi olsa sesli yakarışlar, davetler olmaz.

"Güzel isimler O'nundur, onunla çağırınız." (Araf, 180)

On iki İlahi isim ise "La İlahe İllallah" cümlesinin esasına dayanır. Çünkü bu cümlenin harfleri "on ikidir.

Revani/Nurani Ruh melekler alemine şahitlik eder. Gördüğü şeylerin bir kısmı cennetler ve içinde bulunan nimetlerle meleklerdir. Konuşması iç aleme dair olur. İlahi isimlerin derin anlamını düşünür. Ötelerden haber verir. Ahiretteki yeri ise Nairn cennetidir.

Sultani Ruh:

Bu Ruhun kendini geliştirdiği yer kalpte "Fuad/Yücelik" denilen yerdir. Bu Ruhun marifeti varlıkların, "yaratılanların ve olayların içinde saklı olan gerçek nedenleri, hakikatleri bilmesidir." Bu ruhun gücünü aldığı kendini geliştirdiği işe gelince "kalp dili" ile yalvarılan ilahi isimlerin hepsidir. Öbür alemdeki mekanı Firdevs cennetidir.

Kutsi Ruh:

Bu ruhu hali şu kutsi hadisle anlatılır:

"İnsan benim sırrım, ben de insanın sırrıyım. "Bu ruhun gücünü aldığı kaynak "hakikat ilmidir". Bu ilim aynı zamanda Allah'ın tekliği ile ilgili sırlara ulaşmakla ilgili ilimdir. Kendini geliştirdiği işe gelince Allah'ın birliğini ve tekliğini anlatan isimlere devamdır. Burada gizli yakarışlar esastır. Bu ruhun ötelere bakışı "sır gözü" iledir. Allah'ın "cemal" ve "celal" sıfatlarını görür.

Durak yerine gelince; o da "Sırdır.

Değerli okuyucularımızın bu konuya kitabımızın dışında ilgi göstermeleri halinde bu ruhun Kuranı Kerimde pek az kişiye verildiği ilgili ayetlere dikkat etmelerini ve

birçok tefsircinin bu Ruhla kastedilenin dört büyük melekten Cebrail olduğunu söylemelerine rağmen naçizane Hz. İsa ile ilgili ayette de Ona "Ruh'ul Kudüs" verdik ifadesine dikkat etmelerini ona göre düşünmelerini öneririz.

Ayrıca değerli okurlarımıza şu düşüncemi de iletmek isterim: Kitle psikolojisinde Milli ve manevi konularda zaman zaman atalarımızın "Hissi Müşterek" dediği şekilde ortak tavır" alma hali belirir. Bendeniz bu durumun yukarıda adı geçen "Ruh" sayesinde oluştuğu kanaatindeyim. Yani ortada bir mıknatıs ve çevresinde toplanan milyonlarca toplu iğne. İnşaallah teşbihte hata olmamıştır. Şüphesiz en doğrusunu yaratan yüce Rabbimiz bilir!

Şimdi Ruh konusuna diğer kaynaklardan istifade ederek devam edebiliriz: Felsefe ve din bilginlerinden William Hamiltona göre, Ruh terimi, hemen hemen bütün dillerde "nefes, rüzgâr, hava ve koku" anlamına gelen kelimelerden alınmıştır. Nitekim Latincede Spritus: teneffüs etmek, tbranicede Nefes: nefes almak, Arapçada ruh kelimesinin aslı olan "Rayiha", koku ve hava anlamına gelmektedir.

Spiritistlere göre, ruh, maddeden tamamıyla ayrı olarak cesede canlı ve şuurlu görüntü veren ve her insanda ayrı ve müstakil olan bir varlıktır. Bu tarife göre ruha, insanları robottan ayıran ve onları bitkisel hayatın üstünde, anlayışlı ve iradeli kılan özelliklerin toplamıdır da diyebiliriz.

Beden yapıları bakımından hiçbir farkları bulunmayan insanların huy, tabiat, zekâ ve karakter gibi ruhî yetenek ve görüntüleri yönünden birbirlerinden tamamıyla ayrı olmaları ve bilhassa harika çocukların gösterdikleri üstün kabiliyetler, bedenlerinde, maddî yapıları dışında, ayrı birer yönetici varlığa, yani ruha sahip olduklarını bize göstermektedir.

İnsan vücudunu oluşturan hücrelerin organik olarak

incelenmesinde nüvelerinde "Dezoksiriboz-Polinükleotid", stoplazmalarında ise "Riboz-Polinükleotid" bulunduğu, ancak canlı ve cansız bedenlerin hücrelerinde bunlarda hiçbir değişiklik olmadığı halde, canlı bedenlerin "Elektrik! uyaran"a cevap verirken ölü olan bedenlerin buna cevap vermediği görülmektedir. Bu da canlı iken, "Elektriki uyarana cevap veren şeyin, ölümün ardından bedenden eksildiğini bize gösterir ki, bu deneyle bedenden ayrı ruhî bir varlığın fizyolojik delili ortaya konulmuş olur.

Ruhun mevcut olup olmadığı sorusu, insanların kendilerini bildikleri tarihten beri zihinlerinde yer etmiştir. Acaba bu sorunun cevabını olumlu manada vermek mümkün müdür?..

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi bir kez daha hatırlamakta yarar görüyorum bazı kimseler, Kur'an-ı Kerimdeki "Ruh hakkında senden soru sorarlar, sen ruh için Rabbin emrinden olduğunu ve bu ilimden size ancak pek az bilgi verildiğini söyle" ayetine dayanarak ruh bilgisinin Peygamberlere dahi verilmeyen bir bilgi olduğu düşüncesi ile bu konuda çalışmanın yersizliğini ve faydasızlığını iddia etmekte iseler de, tasavvuf ehline göre ayetin sonundaki "bu ilimden size ancak pek az bilgi verilmiştir" sözü Peygamberimize değil sadece bu soruyu Peygamberimizden soranlara ait bulunmaktadır.

Bugün artık o basit ve bilgisiz halk mevcut değildir; ilim ve fen çok ilerlemiştir, öğrenilmesi imkânsız sanılan gizli kalmış birçok şeyler insanların bilgi alanlarına girdiği gibi her gün de yenileri girmektedir.

Herhangi bir bilgi hakkında "Allah bu bilgiyi insanlara kapamıştır" demek ilme hudut çizmek, onu kösteklemek olur.

Mevlâna Celâlettin Rumî Mesnevisinde diyor ki:

“Ey surete tapan nereye dek suret kaygısı?

Senin manasız canın suretten kurtulamadı gitti.

Eğer insan, suretle insan olsaydı Ahmed’le (Hazreti Muhammed’le) Ebu Cehil eşit olurdu.

Duvar üstüne yapılan insan resmi de insana benzer. Bak, suret bakımından neyi eksik?

O parlak resmin yalnız canı yok. Yürü, o az bulunur cevheri ara...”

Ruh veya can dediğimiz bu cevher acaba nasıl bir cevherdir, aslı ve kaynağı nedir?..

Din kitapları bu cevheri, Allah’ın kendi varlığından ayrılmış ve insan vücuduna üflenmiş olarak kabul etmektedirler. Nitekim Kur’an-ı Kerim’de: “Artık onun (yani Hazreti Adem’in) yaratılmasını tamamlayıp içine ruhumdan üflediğim zaman...” (Sad:72) denilmektedir.

“Allah’ın ruhu beni yarattı ve Kadir’in üflemesi (nefhi) bana hayat verdi.” (Eyüp: 33-4)

“İnsanda ruh var ve Kadir’in nefhi onları anlayışlı kılar.” (Eyüp: 32-8)

Din kitaplarındaki bu ifadeler “vahdet-i vücut” hakkında kanıt olarak tutulmakta ve ruhların müstakil ve ayrı birer şahsiyete sahip olmadıkları ve şahsiyetin yalnız dünya hayatına ait bulunduğu bu ayetlere dayanılarak ileri sürülmektedir.

Her şeyi maddeye bağlayan ve evrende yalnız gözle görülen ve elle tutulabilen şeylerin “Var” olabileceğine inanan bazı dar görüşlü insanlar, maddeden ayrı olarak, “Ruh” diye bir varlığın bulunduğunu kabul etmemektedirler. Bunlar arasında maalesef âlim geçinen insanlar, büyük edipler ve filozoflar da bulunmaktadır. Bunlardan biri olan:

Fransız şair ve politikacılarından Clovis Hugues de diğer birçok kimseler gibi tam manasıyla insanın ölümden sonraki hayatını inkâr eden materyalist görüşlü bir adamdı.

Bu zat, siyasi mücadeleleri yüzünden Marsilyada askeri harp divanı kararıyla üç sene müddetle hapis cezasına mahkûm edilmişti. Kendisi gibi hapse mahkûm edilen diğer arkadaşları arasında bir de idam mahkûmu bulunuyordu. Bu zatın da ismi Gaston Cremieux idi. Bu mahkûmlar Marsilya'nın Salnt-Pierre hapishanesine kapatılmışlardı. Ve kendileri gibi orada daha bir sürü siyasi mahkûm da vardı. Bunların hepsi muhtelif cezalara çarptırılmış ihtilâlci kimselerdi. Ve hemen hepsi de ne ruha ne de Allah'a inanan kişilerdi.

Bir taraftan, içinde bulundukları perişan hâlin etkisiyle diğer taraftan esasen ruhlarında kökleşmiş maddecilik sonucu olarak büsbütün inkarcılığa sapan bu arkadaşlar bir gün aralarında konuşurlarken söz, ölümden sonra yaşamanın mümkün olup olmayacağı konusuna dönüştü. Münakaşaya katılan bütün bu topluluğun içinde, ruhun devamlılığına ve Allah'ın varlığına inanan iki kişi vardı ki, bunlardan biri de idama mahkûm olan Gaston Cremieux idi. Bunlar diğerlerine karşı, insanların öldükten sonra da yaşayacakları ve yok olmayacakları tezini savunuyorlardı. Bir aralık münakaşa oldukça hararetlendi. Bu sırada inkârcılar safında yer tutan ve Cremieux'nün arkadaşı bulunan şair Clovis Hugues arkadaşlarına dönerek, içlerinde ölüme mahkûm edilen ve her saat idamını bekleyen bir arkadaşlarına karşı, onun Allah'a ve öldükten sonra yaşayacağına dair olan inancını, inkârcılıkla sarsmağa uğraşmanın doğru olmadığını söyledi. Onun bu sözlerine hak veren diğer arkadaşları daha ileri gitmediler ve münakaşayı kestiler. Bu konuşmadan sonra Cremieux da sustu ve Hugues un yanına gitti, gülerek teşekkür etti ve şunları söyledi:

“Evet ben bunlara inanıyorum. Ve beni kurşuna dizdikleri vakit hapishanede sizin hücrenize gelecek, ölmediğimi size ispatlayacağım.

Tabii Hugues bu sözlere kıymet verecek durumda olmadığından görünüşte onun kanaatine saygı gösterir gibi tavır takınmakla beraber sözü hemen değiştirdi ve başka konular açtı. Bu suretle Cremieux’nün sözleri bir daha açılmamak üzere unutulup gitti.

Böylece aradan birkaç gün geçti. 1871 senesi aralık ayının 30 uncu günü sabahı güneş henüz doğmadan, saat altıya doğru Clovis birdenbire kuru, sert birtakım darbe sesleriyle uyandı. Bu sesler yatağının önünde tespit edilmiş, üzeri teneke kaplı masanın üstünden geliyordu. Şair evvelâ uyku sersemliği ile buna önem vermedi ve sesler durdu. Fakat sessizlik ancak birkaç saniye sürdü, sonra tekrar aynı ritim ve aynı şiddetle işitilmeğe başladı. Hugues şaşkın bir halde ve buna hiçbir mana veremeden yatağından fırladı ve giyindi. Bu sırada sesler devamlı olarak işitiliyordu. Şair hayret içinde ve ayak üzerinde beklemeğe ve darbeleri izlemeğe başladı. Sesler durmuyordu. Bu hâl beş dakika sürdü. Altıncı dakikada hücrenin kapısı açıldı ve gardiyan içeri girdi. Ağlayarak şairin kollarına atıldı. Cremleux, bütün arkadaşları arasında olduğu kadar hapishane personeli tarafından da kısa bir zamanda sevilmişti. Gardiyan şaire, arkadaşı Cremieux’nün bir saat evvel kurşuna dizilmiş olduğunu söyledi. Demek ki, Gaston sözünü tutmuş ve arkadaşına ölmediğini ispat etmek istemişti.

Bu hadise şairin ruhunda oldukça önemli bir sarsıntı yapmakla beraber, onun inkârcılığınm kuvveti kendisinin bu işe inanmasına bir türlü imkân bırakmıyordu. Aradan böylece seneler geçti. 1900 uncu yıl geldi. Yani bu olayın üzerinden 30 seneye yakın bir zaman geçmiş oldu.

1900 senesinde Clovis Hugues, meşhur Jeanne Darc poemini yazmıştı. Fevkalâde beğenilen bu poem, Fransız Akademisi tarafından takdir edildi ve şerefine bir merasim yapıldı. Merasim sırasında (La Presse Associee) gazetesinin müdürü, sanatkârın yanına gelerek şu suali sordu:

"Üstat, sizin bu kadar yüksek şairlik kudretiniz karşısında, diğer zengin mevzular dururken ne diye Jeanne D'arc'ı seçtiniz. Bilhassa sizin gibi tamamıyla serbest düşünceli, geri insanlara asla değer vermeyen bir insandan, bu beklenmezdi.

Senelerin biriktirmiş olduğu acı ya da tatlı olay ve deneylerin zenginliği ile durulmuş ve derinleşmiş olan şair, artık kırlaşmış olan uzun saçlarını elleriyle arkasına atarken gözünü kırpmadan şu cevabı verdi:

"Çünkü bu mevzuu seçmem gerekliydi. Bu poemi yazarken ben, kendime sahip değildim. Ve şuna eminim ki, onu ben, otomatik olarak yazdım. Yani onu, ben yazmadım. Tamamen yabancı olan başka bir irade, bana yazdırdı. Lorraineli bakirenin şerefine yazdığım bu şiir bana dikte ettirildi.

Tecrübî spiritüalizm sahasında, öldükten sonra kendi varlığını. Dünyadaki dostlarına çeşitli araç ve yollarla anlatmağa çalışan varlıkların, elimizdeki örnekleri oldukça büyük bir yekûn tutmaktadır.

Ruhun varlığını inkâr edenlere karşı yukarıda belirttiğimiz olay ve kanıtların ışığı altında, ruhun varlığına inanan âlimler ve doktorlar da pek çoktur. Kriminoloji âlimi ve Turin Üniversitesi Ruh ve Akıl Hastalıkları Profesörü Doktor Gesare Lombrozo, meşhur fizik âlimi Sir Oliver Lodge ve Sir William Krookes bunlar arasındadır. Dr. Lombrozo ile Sir Oliver Lodge'in düşünce ve sözleri daha aşağılarda söz konusu edileceğinden burada, adı geçen âlimlerden yalnız Sir

William Krookes'in sözlerini aşağıya naklediyoruz.

Bu zat diyor ki:

"Doğruluğuna inandığım spirtizma olayları hakkında tanıklıkta bulunmamak benim için ahlâksızlık olur. Ben bunların varlığına tamamıyla inanıyorum. Hatta alelâde insan zekâsından ayrı birtakım zekâlar tarafından kullanılan bir kuvvetin varlığını ispat etmek amacıyla yaptığım deneylere ait tutanakları da bundan 30 sene kadar evvel yayımlamıştım. Bugün onlara doğrulayıcı yeni birtakım olayları da ekleyebilecek durumdayız."

Yukarıda sözünü ettiğimiz Sir Oliver Lodge'in asistanlarından olan J. Arthur Hill ise şöyle demektedir.

"Atomların veya elektronların varlıklarını göremediğim halde reaksiyonlarına bakarak onların varlıklarına nasıl inanmış isem ruhların varlıklarına da gördüğüm olayları değerlendirerek, aynı surette inanıyorum."

Acaba madde ve onun aslını teşkil eden kör ve amaçsız kuvvet, hayatımızın şuurlu kısmını da yani ruh dediğimiz akıllı varlığı da içine alabilir mi?.. Böyle bir şey akıl ve mantıkça mümkün olamaz.

Ruh Kaç Kilogram?

Bir Hadis-i Şerif bize:

"Leyse şey'ün hayren min elfin mislihi ilel-insanü-Bir tanesi kendi türünden bin taneye değen insandan başka hiçbir şey yoktur." diyor.

Bu kıymet artımı acaba kimden ve nereden gelmektedir?

Büyük bir sevgi ile bağlandığımız, hatta yanlarından bir

an bile ayrılamadığımız sevdiklerimizin ölümlerinden sonra içimize soğukluk getiren ve bizi onların bedenlerinden derhal uzaklaştıran değişiklik, daha doğrusu, onlarda eksilen şey nedir ki?.. Bu konu da Amerika'da Dr. Dunkan McDougall'ın yaptığı deneyler sonucu ölmekte olan hastanın ölüm anı geldikten sonraki ağırlığında "50-75 gram" kadar bir azalma olduğunu tespit etti (İnsan ve Mucizeler, W. Keller).

Bazen son derece şiddetli istekler halinde beliren tutku ve arzularımızı dizginleyen ölçüsüz hareket ve isteklerimizle mücadele eden ve onları yatıştıran ve idaresi altında tutan hâkim kuvvet nedir?

İyiyi, kötüyü, güzeli, çirkini ayırma ve hayvanlarda dahi bulunmayan utanma duygusu nereden gelmektedir?...

Eskilerin "Galat-ı His" dedikleri beş duyumuzun, yani maddi varlığımızın bizi aldattığı hallerde doğruyu ve hakikati bize anlatan ve bu yanlış duyulan düzelten, onları idrak ve muhakeme eyleyen, onlardan çeşitli sonuçları çıkaran ve nihayet yeni keşif ve buluşlarda bulunan hangi varlıktır?..

İşte mahiyet, karakter ve kudret itibariyle maddi varlığımızdan tamamıyla ayrı olan ve bu haliyle her zaman ve her yerde kendini hissettiren bu şuurlu, akıllı ve idareci varlığa "Ruh" diyoruz.

İsmail Hakkı merhum: "Ruh, bir katışıksız/saf cevher ki, bir hal üzere durur, ceset ise her an değişir." diyor. Hakikat şu ki, maddî beden, sperm halinden başlayarak orta yaşa kadar safha safha büyür, gelişir ve ağırlaşır. Ondan sonra da ihtiyarlık yaşlarında, devamlı olarak zayıflar, bozulur ve küçülür. Bu devrede ruh aynı şekilde dimdik ve belki de eskisinden daha iyi bir halde, ayakta durur. Bu da ruhun maddi bedenimizden doğma ve ona tâbi bir varlık olmadığını gösterir. Medyumlar vasıtasıyla alınan tebliğlere

ve meşhur spirit Allan, öbür alemden yaptığı açıklamalara nazaran Ruhun bizim gözlerimize göre belli hudutlu ve değişmez bir şekli olmakla beraber Ruhlar Alemince hiçbir şekilleri bulunmamaktadır. Yine bize göre Ruhların saflık ve derecelerine nazaran koyu renkle, yakut parıltısı arasında renk kademeleri mevcut ise de Ruhlar âlemine göre, ruhların renkleri de yoktur. Ruhlar, evreni geçerlerken bir zaman sarf ederler, fakat bu zaman "düşünce" kadar süratle geçen bir zamandır. Geçtikleri mesafeler hakkında isterlerse bir fikir edinirler, istemezlerse edinmezler. Madde, onlar için bir engel teşkil etmez. Her yerden geçebilirler. Bir ruh, kısımlara ayrılarak bir anda değişik yerlerde görünemez diyor.

îbni Sina, "Aklın mahallî olan insanın özü madde değildir ve olamaz. Zira madde olduğunu kabul edersek, aklın çıktığı ve bulunduğu yer bir maddenin ya parçası veya tamamı olmalıdır. Her iki halde de akıl sınırlandırılmış olur. Halbuki aklın sının yoktur." demiştir.

Kuvvetin varlığını anlayabilmek için nasıl maddeye tatbiki gerekiyorsa ruh da madde âlemimizde bir beden üzerinde meydana çıkabilir. Evrende hiçbir madde yok olmadığı gibi (Lâvazye Kanunu) hiçbir ruh da kaybolmaz.

özet olarak, akıl, muhakeme ve irademizin sahibi, kendisini gelişmeye uygun ve bedende hapis iken; Ruh bedenimizi idare eden müstakil ve tesirli bir varlık; kısmen görüntülerini görebildiğimiz, hattâ göremediğimiz her çeşit ruhî ve manevî imkân ve kabiliyetlerin çekirdekleri olan, zaman ve mekân sınırlarından arınmış, sonsuz kudretten bir zerredir.

Akıcı Beden (Perispri)

Ruhlar "perispri" denilen ruhî bir bedenle sarılmış bulunmaktadırlar.

Okuyucularımızın birçoğuna yabancı bulunan perispri kelimesi biri "Peri/Etrafında", diğeri de "Spritüs/Ruh" anlamında olan iki kısımdan ibarettir ve "ruhun etrafında" manasına gelir. Spiritüalizm de "perispri" kelimesi ile madde âlemimizin gerçeklerinde tamamıyla ayrı olan "Ruh" dediğimiz şuurlu varlığı çevreleyen ve mevcut duyu organlarımızla idraki mümkün bulunmayan seyyal/şeffaf ve akıcı bir beden kast olunur. Bu seyyal bedenin vazifesi, ayrı özelliklere sahip iki varlık, yani ruh ile beden arasında, aracılık yapmaktadır.

İlkel dinler, ruhun bedenden ayrı bir zarfı/kılıfı bulunduğunu kabul ve talim eylemişlerdir.

Konfuçyüs ruhların, bizim duyu organlarımızla hissedilmeyen, görünmez bir bedenle sarılmış olduklarını söylemekte; Hindular da ilahilerinde ruhların ilahi mıntıkalarda yaşamalarına yarayacak parlak ve başka bir beden haline geldiklerinden bahsetmektedirler. Bu inanış, bu günkü dinlerde değişmiş ve bu dinlerde saf bir ruh kabul olunmuştur.

Perispri, hakiki hüviyetini ancak modern spiritüalizmde bulmuştur.

Kesif maddelerden gelen dış duyular sırasıyla sinir, beyin ve perispriden geçerek ruha intikal eylediği gibi, ruh'ta hâsıl olan düşünce ve tasanlar da aksi yönü izleyerek sırası ile perispri, beyin ve sinirlerden geçer ve derece derece yoğunlaşan maddeler aracılığı ile dış âlemimizdeki daha yoğun maddelere tesir eder. Bundan dolayıdır ki, bu aracılar

olmadıkça veya herhangi biri bir bozukluğa uğradığı takdirde ruhumuzda doğan fikir ve tasarıları dış âlemimizdeki maddelere tesir ederek uygulamak mümkün olamaz.

Perisprinin şekli, maddi bedenimize uygun olup, dünyaya gelişte ve ölümde ruha eşlik eder. Tekâmülümüz oranında inceliği ve akıcılığı artar. Bedende iken ona bağlı olmakla beraber ruh-beden gevşemelerinde ve dedubleman (perisprinin bedenden kısa bir süre bağlantıyı kesmeden aynlışı) nevinden ruhî bazı görüntülerde bu bağı çözmeden bedenden ayrılabilir, hatta çok uzak mesafelere gidebilir.

OLAĞANÜSTÜ HAL VE KERAMETLER

Hindistan'da "Kadyani" tarikatını kuran Ahmet Kadyanî'nin de birçok olağandışı tertipleri ve bu arada geleceğe ait olarak verdiği doğru çıkmış bilgiler vardır. Ahmet Kadyani'ye ait kehaneti aynı eserden alarak aşağıya naklediyoruz:

"Ahmedi Kadyanî'nin karşısına azizleri bol Hindulardan, Tibetlilerden kimse çıkamıyordu. Yaşayan Hristiyan azizi ise artık kalmamıştı. Onun olacak dediği, oluyor, ölecek dediği, ölüyordu. Bir cüretkâr ile macerası şöyle olmuştu: Lek Ram isminde Brehmen kastından ve Aryamaç mezhebinde bir Hindu, Kadyan kasabasına giderek Ahmedi Kadyani'ye "Kur'an Tanrı kelâmı değildir. Tanrı kelâmı yalnız Vedalardır. Vedalara olan imanım ile bana ilhamlar gelir. Sana ecelinin ne vakit geleceğini haber verebilirim." dedi. Ahmedi Kadyani, dini hakkında kati delilinin neden ibaret olduğunu Hinduya sordu. "Hindu dinimden aldığım kuvvet ile geleceği kestirmem yeter bir delildir." cevabını verdi. Ahmedi Kadyani, "öyle ise dininin yanlışlığını dindaşlarına anlatmak kolay olacaktır" diyerek karşılıklı kehanetlerin gazetelerle yayınlanmasını teklif etti. Hindu kabul etti. Böylece bütün Hindistan, meseleden haberdar oldu: "Hindu'ya göre Ahmedi Kadyani üç sene içinde koleradan ölecektir. Ahmedi Kadyanîye göre Hindu altı sene içinde bir bayram günü

dindaşları tarafından parçalanacak ve o günden birkaç gün sonra Pencab bölgesinde kolera hastalığı çıkacaktır. Hindistan'da böyle bahisler unutulmaz. Merak ile netice beklenir. Üç sene ve daha fazlası geçti; Ahmedi Kadyani diri kaldı. Altıncı sene bir bayram günü Lek Ram'ı öldürdüler ve bir hafta sonra Pencap'ta kolera haberleri geldi."

İstikbal hakkında bilgi veren veya verilen kimselere memleketimizde de rastlanmaktadır:

Mustafa Kemal'in "El Falında" Ne Göründü?

"Eski bir vilâyetimiz olan Trablusgarp'a İtalyanların saldırdığı sırada, Mustafa Kemale büyük bir ödev düşmüştü.

Genç ve teşkilatçı subay Bingazi'ye gidecek ve oradan sağlayacağı kuvvetlerle bu vatan parçasını savunacaktı.

Bir gün; arkadaşları ile çöl yollarında ilerlerken, bir bedeviye rastlayıp konuştular.

Söz sırasında, ihtiyar Arap: "Ben, el falından iyi anlarım... dedi. Kaderinizi öğrenmek ister misiniz?" diye sordu.

Mustafa Kemal'in arkadaşları merakla ellerini uzatıp, birçok şeyler dinlediler.

Nihayet, dostlarının ısrarı ile, o da elini uzattı. Bu genç subayın avucunu uzun uzun tetkik eden ihtiyar, bir müddet düşündü. Karşısında sivil kıyafetle oturan Mustafa Kemal'e hayretle bakıp:

"Ne iş yaptığını bilmem... dedi. Uğraştırıcı, yorucu bir yola atılmışsın. Fakat sen, bir hükümdar olacaksın.

Bu havadisle hiç ilgilenmeyen genç adam, yarı alaylı bir şekilde gülünce, Arap ısrar etti:

"Evet, bir hükümdar olacaksın..."

Koca bir ülkede hükmün geçecek. Ve bu, tam on beş sene sürecek. Fakir ihtiyara bir miktar para verip uzaklaştılar.

Bu kehanetin üzerinden yıllar geçip; Cumhurbaşkanı olan bu altın başlı adam, gönüllerde de hüküm sürmeye başladı.

Cumhuriyetin on dördüncü yılında hastalanmıştı. Buna rağmen durmadan çalışıyor, gereken istirahati ihmal ediyordu.

Bir gün; Doktor Neşet Ömer rica etti: "Bu yıprandırıcı çalışmayı lütfen bırakıp, biraz dinleniniz."

Atatürk güldü: "Arap vaktiyle söylemişti. Nasıl olsa vazife on beş sene sürecek. Çalışalım..."

Ve sonra şu sözleri söyledi: "Hesapça bu son senemizdir."

Fevzi Çakmak ve Hahamlar

Mareşal Fevzi Çakmak Birinci Dünya Savaşında Filistin cephesinde Ordu Kumandanı iken, bir gece yarısı yaveri, kendisini kaldırarak birtakım Musevi Hahamlarının geldiklerini ve onunla görüşmek istediklerini, ellerinde çocuk kundağı şeklinde bir de bohça bulunduğunu söylüyor.

Mareşal, kendilerini kabul ediyor, Hahamlar, ellerinde Tevrat'ın ceylan derisi üzerine yazılmış en eski nüshası bulunduğunu, îngilizler, bulundukları yerleri işgal ederlerse, bunları müzelerine koymak üzere ellerinden alacaklarını söylüyorlar ve bunları bir müddet saklaması için Mareşalden ricada bulunuyorlar. Mareşal, Hahamların getirdikleri bohçada bulunan bu nüshaları alıp, harp müddetince muhafaza ediyor ve sonradan tekrar geldikleri zaman kendilerine aynen teslim ediyor. Mareşalin bu yardımından

pek çok memnun olan ve hislenen Hahamlar kendisine para veya mülk vermek gibi maddî bir karşılıkla ödemede bulunmak istiyorlar, fakat Mareşal bunu kabul etmiyor, manevi bir vazife yaptığını söylüyor. Nihayet, "Mademki maddi bir yardım kabul etmiyorsunuz, o halde bizim için büyük bir günah olmasına rağmen, sizin falınıza bakalım." diyorlar ve Tevrat'la baktıkları falda Mareşale, memleketinin kaderine tesir edecek bir mevkide bulunacağını ve muharebelere katılarak düşmanları yeneceğini söylüyorlar.

Mareşal, bir müddet sonra hakikaten memleketin kaderine tesir, eden büyük taarruzun plânlarını hazırlayarak, bunda muvaffak oluyor.

"Bol Ayran İçsin"

Eski Aydın Milletvekillerinden Sayın Bay E. 1. nin "İç Varlık" Dergisine anlattığına göre, Dramalı Hoca Salih namında bir zat, Medine'ye giderek mücavir kalıyor. On sekiz sene sonra, yazm şiddetli bir gününde, memlekette olsam bol bol ayran içsem diye hatırına geliyor. Sabahleyin Hazreti Peygamberin türbedarı, yanma gelerek: "Bu gece rüyamda, Peygamber Efendimizi gördüm. Sana selâmı var. Memlekette biraderiniz vefat etmiş. Memlekete gidip onun evlâtlarına babalık etmenizi ve bol bol ayran içmenizi söyledi." deyince:
Bu rüya sahihtir. Ben akşam ayranı anmıştım, diyerek memlekete telgraf çeker. Aldığı cevaptan, biraderinin vefatını öğrenince, bu zat yola çıkar. Memleketine giderken, Gümülcine'ye uğrayarak bizde misafir kaldı.

Hizmetinde bulunduğum bu mübarek zat, 55 sene önce benim kulağımı çekti. Ben o zaman 17 yaşında idim.

"Babanın ismi, Mehmet Ali, Senin ismin Mehmet Esat, senin dört çocuğun olacak, isimlerini hep Mehmet

koyacaksın" dedi. "Koyacağım diye cevap verdi. On sene sonra evlendim. Tam üçer sene ara ile, dört erkek evlâdım oldu. İsimleri Mehmet Şükrü, Mehmet Sadık, Mehmet Galip, Mehmet Nuri'dir.

"Kısmetin Şam'dadır"

Yine eski Milletvekillerinden sayın Bay R. A. da başından geçen buna benzer bir vakayı şöyle anlatmaktadır:

Gençliğimde, o zaman Yabanabad namı verilen Kızılcahamam'da Ziraat Bankası memuru idim. Babam yanıma gelmişti. Bize bir misafir yolcu geldi. Rütbesi, o zaman Kolağası idi. Yemekten sonra kahve getirdim. Çıkacağım zaman, benden biraz kâğıt, kalem istedi, bir şeyler karaladıktan sonra babama dönerek:

"Bu çocuğun kısmeti Şam'dadır. Sen göndermek istemeyeceksin, müsaade et gitsin. Onun için iki kişi çalışacak dedi.

Aradan beş altı ay geçti. Bir gün Ankara Müdürlüğünden bir emir geldi, Şam'a Başkâtip tayin edilmiştim. Babam, bu işareti hatırlayarak razı oldu. Mihran Efendinin anlattığına göre, benim terfıen Başkâtipliğe tayinim için Asım ve Talât Beylerin ısrarla çalıştıklarını öğrendim.

GELECEKTEN HABER ALMA TEKNİĞİ: SADIK RÜYALAR

Dr. Robert Nelson; "Hedeflerimizden biri de gerçek parapsişik yetenekler gösteren insanları bulup çıkarmaktır, önceden görmeyi bağlayan rüyalarda, beyin dalgalarının nasıl bir etkinlik gösterdiğini ESP deneyleriyle saptamak istiyoruz. Ayrıca gelecekteki olayları belirleyip, izini yakalayabilmek için rüya hatıra defterleri tutacağız. Böylece önümüzdeki yıllarda sürekli gelecek rüyaları gören insanları yetiştirmek imkânını bulacağız."

Ders Programlarımı Yanıma Almam İçin Rüya Yoluyla Uyarılıyorum

Birçok insan gibi hayatımın en önemli metafizik istihbarat kaynağı olarak rüyalardan yararlandım. Daha çocukluktan beri annemin rüyalarının hakikatleriyle karşılaştığım için Rahmani rüyaları hep ciddiyetle "öte taraftan gelen mektuplar-telgraflar-mesajlar" gibi belleğimde özenle sakladım. Günü geldiğinde tezahür etmeleri ise beni artık şaşırtmıyor. Hatta rüya görmediğim zamanlar "telgrafın tellerine kuşlar mı kondu" bile diyebiliyorum. Çünkü insana verilen değeri bildiğim için bu işin sırrının sadece insana

yakışır bir hayat olduğunu, gerisinin ikrama sahip olmak olduğunu biliyorum.

Bu konuda paylaşacak yüzlerce hatıram olmasına rağmen sadece bir tanesini anlatarak konuya girmek istiyorum.

1993 yılı ve bendeniz üniversiteyi uzatmam sebebiyle hayli gerginim. Bir iki hafta sonra son bir dersin imtihanına gireceğim. Memleketteyim ve henüz Ankara'ya imtihan için gitmedim. Rüyamda sınavları bitirmem rağmen mezun olamadığım söyleniyor... Teferruatını hatırlamadığım birtakım sahneler ve tartışmalar yaşıyorum. Bunun üzerine cebimden, her yıl aldığımız dersleri kodladığımız belgeleri (transkripsiyon-ders programı kayıt listesi) çıkarıyorum ve gösteriyorum.

Kalktığımda rüyaya anlam veremedim çünkü yaşanacak bir hadise gibi geldi bana oysa bugünden daha ne yapabilirdim ki?

Sınav günü yaklaşıp Ankara'ya gitmek için hazırlıklar yaptıkça rüya aklıma takılır oldu. Hayatım boyunca kayıt kuyudata bağlı yaşamadığım için her seferinde yırtıp atmak istediğim aldığım derslerin kodlanmış belgelerini (transkripsiyon) koyduğum yerde arayıp buldum. Aynı rüyadaki gibi pembe renkte bir deste para gibi duruyorlardı. Rüyayı düşününce bunların yanımda olmasına karar verip valizime yerleştirdim...

Ankara'daydım... Okulu bitirmem için son imtihana giriyordum ve imtihan hayli iyi geçiyordu neticede öğrencilik hayatıma nokta koymanın sevincini yaşıyordum ki Asistanlardan Bahar Hanım, daha imtihan bitmeden,

Hakan, mezun oluyor musun

İmtihan iyi geçtiği için biraz da okuldan bir an önce kurtulmak niyetiyle tok bir sesle:

Evet.

Hayır olamıyorsun.

Niye...

Rahat bir tavırla,

Birinci sınıftan ders almamışsın, transkripsiyonunda yok.

Kısa bir gelgit olayından sonra anında rüyayı hatırladım. Sinirlerimi kontrol ederek, zaten bitirmiş olduğum sınav kağıdımı vererek, “yarın görüşürüz” dedim.

Akabinde memleketten gelirken rüyada gördüm diye çantama koyduğum belgeleri incelemek için süratle kaldığım yurdun yolunu tuttum. Her sıkışık durumda olduğu gibi bu defa da yol çilesi başka bir imtihandı ve ben sürekli dua ediyordum; înşaAllah kodlamadığım bir ders yoktur diye. Gerçi birinci sınıf dersi almadığım, girmediğim ders olması mümkün değildi. Haa kodlamasam bile en azından derslerine katılıp sınavlarına girmişimdir bunlar inelenerek bir işlem yapılır diye her ayrıntıyı düşünüyordum ancak öğrenci işlerindeki karışıklıkları bildiğim için eğer işim oraya düşerse “yandı gülüm keten helva” halleri...

Netice de kan ter içinde yurda vardım. Belgeleri yerinde bulamayacağım diye korkarak valizin cebine elimi attım, ohh oradaydılar. Ani bir rahatlama geldi üzerime kendi kendime "imtihan burada bitti” dedim. Birinci sınıf belgelerini incelediğimde küçük bir hata dikkatimi çekti. İki dersin kod numaraları birbirinin aynıydı. Demek ki iki dersin kod numaralarından dolayı ufak bir rakam hatası yapılmıştı.

Ertesi gün hemen Bahar hanımın odasına gittim durumu anlattım.

Peki transkriplerini nasıl buldun, yanında mıydı?

Rüyamda bu durumu gördüm sorun çıkacağını anladım Trabzon'dan gelirken yanımda getirdim.

Hayatında bu çok olur mu?"

Olur...

Beraber bendeki belgeyi öğrenci işlerinin verdiği örnek belgeyle karşılaştırdık. Evet, aynı numaraları birbirine çok yakın olduğu için iki kere kodlanmış. Birinin sonu "04" diğerinin sonu "02" ben ikisini de "02" olarak kodlamışım.

Öğrenci işlerine gidip durumu düzelttim henüz diplomayı hazırlamadıkları için elime alamasam da resmi olarak artık mezundum. Eğer mezun olursam "Üniversite Nizamiye kapısına kadar sevinçten takla atarak gideceğim." sözümü tutamadım ama ağacın yüksek bir dalına sıkı bir "döner tekme" savurdum. Durumu gören biri kız biri erkek iki iki kişi arkamdan "Sınavlardan kafayı yedi herhalde" dediğini duydum...

Yiice Allah Peygamberini Rüya ile Doğruladı

Hassasiyetin, yani ruhî görüş ve duyuşun bedenimizden dışarı çıkması ve uzak mesafelere kadar uzanması halinin yalnız uyanıkken veya suni olarak uyutulma esnasında değil, tabii uykumuz sırasında da olduğu çok kere görülmüştür.

Şimdi Rüya bahsini açmaya başlayabiliriz. Bu konuda önce tıpkı Ruh mevzusunda olduğu gibi araştırmalarımda en zirve bilgiler olarak istifade ettiğim tüm tasavvuf erbabının kendine bağlanmaktan şerefle bahsettiği Abdülkadir Geylani Hazretleri'nin, kısa ismi Sırrul Esrar eserinden faydalanacağım.

Uykunun ilk halinde ve tam uyku halinde görülen rüyalar, gerçek olduğu gibi faydalanılır da. Şu ayet rüyanın

gerçek olduğunu ifade eder:

"Allah gerçekten Peygamberini rüya ile doğruladı. İnşa'allah Mescid-i Harama (Kabe) emin olarak gireceksiniz. (Fetih/27)

Sonra Yusuf Nebi'nin dilinden ifade edilen şu Ayette önemlidir:

"Ben rüyada 11 yıldız gördüm..." (Yusuf/4)

Peygamber Efendimizin buyurdukları şu hadis-i şerif de önemlidir:

"Benden sonra Peygamberlik kalmadı ancak bazı müjdeler olur, bunu ya müminler rüyada görür yahut da o müjdeler onlara görünür."

Bu hadisi şerifi şu ayet de destekler:

"Onlar için dünya ve ahiret hayatında müjdeler vardır." (Yunus/64)

Ayrıca Peygamber Efendimizin buyurduğu şu hadis de rüyanın gerçek olduğunu ifade eder:

"Rüyada beni gören gerçekten görmüş olur çünkü şeytan benim şeklime giremez."

Bu demek olur ki hakikat ve basiret/sağduyu gözüyle marifet nuruna uyanları da şeytan temsil edemez.

Rüya iki çeşittir: Biri "Enfüsi" diğeri "Afaki."

Her ikisi de özünde ikiye ayrılır.

ENFÜSİ: Bu rüya türü ya iyi huydan ya kötü huydan ileri gelir, iyi huydan hasıl olan rüya, cennet, ondakı nimetler; huriler, köşkler, nurani beyaz sahralar, güneş, ay, yıldızlar, bunların benzeri şeklinde görülürler. Bunların hepsi kalbin sıfatlarını ilgilendirir. Bazı şeyler "mutmainne" denilen insanın içindeki nefsin hazzıdır ki, bunlar da eti

yenen hayvanlar, kuşlardır. Çünkü insanın nefsinin cenneti nimetleri bu türden olacaktır.

At; büyük ve küçük cihat için aynı şekilde cennetten geldi. Bunların hepsi öbür aleme ait şeylerdir. Mesle öküz ziraata yaraması için Adem Peygambere gönderildi. Yani öyle her kızdığımız öküz dersek belki de iltifat ederiz. Deve de cennetten geldi...

Peygamber Efendimiz bir hadisinde:

"Koyun, cennet balından; sığır zafıranından, deve nurundan, at reyhanından yaratıldı."

Katır, insanın içindeki nefsin haz sıfatının alt derecesindedir. Yani çok sevilmez. Rüyasında katır gören, ibadette tembel nefsi ağır bastığı ve yaptığı işin neticesiz kaldığı anlaşılır. Ancak tövbe edip iyi bir yol tutarsa yaptığını iyiliğin mükafatını görür.

Rüyada güzel bir gençle konuşur gibi Ruhla konuşmak İlahi sırlara ermeye işarettir. Çünkü ilahi sırları nurlarına erip cennete girenler aynı şekilde güzel suretlidir. Peygamber Efendimiz onları tarif ederken:

"Güzel endamlı ve sürmeli." Şeklinde tarif eder.

AFAKİ: Dünyevi rüyalara gelince bu insanın içindeki kötü duygulara emredici nefsin ve türlerinin o insanın üzerinde ne kadar tesirli olduğunu gösterir. Bu özellikleri taşıyanlar çok kere rüyada yırtıcı hayvanları görür. Misal olarak, aslanı, kaplanı, kurdu ayıyı, köpeği, domuzu, yılanı, akrebi ve bunlar gibi olanları verebiliriz. Bunları hepsi zararlıdır bu hali terbiye etmek gerek...

Bu hayvanların temsil ettiği bazı vasıfları anlatalım:

Kaplan: Kendini beğenmişliği, kibre işaret eder. Allah'a karşı büyüklenmeyi anlatır. Oysa Allah bu özellikleri

taşıyanları şöyle tarif eder:

"Onlar ki, ayetlerimize yalan dediler, ona karşı büyüklük sattılar... İşte bunlara karşı sema kapılar açılmaz, deve iğne deliğinden geçinceye kadar cennete giremezler" (Araf Suresi/40)

İnsanlara karşı kibirli olanlar da aynı cezayı görür.

Arslan: Böbürlenmeye ve halka karşı büyüklük satıldığını gösterir.

Ayı: öfkeyi temsil eder, eli altında olanlara üstünlük gösterişini anlatır.

Kurt: Araştırmadan helal haram şüpheli ne olursa ele geçenin yenldiğini gösterir.

Köpek: Dünya sevgisini anlatır. Dolayısıyla da kahra ve gazaba.

Domuz: Kıskançlığa, kinciliğe, hırsa delildir. Şehvet düşkünlüğünü gösterir.

Tavşan: Yapılan dünya işlerinde hileciliği kandırıcılığı/ aldatmayı gösterir.

Tilki de aynı olup tavşanda gaflet daha fazladır.

Pars görmek, cahilce bir gayrete sahip olmaya delildir. Aynı zamanda baş olma sevgisine işarettir.

Kedi; cimriliği, iki yüzlülüğü gösterir.

Yılan, yalancılığa, dille halka eziyet ettiğine, insanlara karşı düşmanlığa gıybet yapıldığına işarettir.

Akrep; laf taşımaya, alaycılığa onu bunu ayıplamaya delildir.

Eşek Arısı: Dille insanlara gizlice eziyet edildiğine işaret eder.

Anlatılan bu hayvanların gerçek yüzünü sağduyu sahibi insanlar iyi bilir.

Şimdi konuyu Sinan önbulak tarafından 70'li yıllarda yayınlanmış Ruhi Olaylar ve ölümden sonrası isimli eserden faydalanarak daha da genişletmeye çalışalım:

Rüyalar, biri; "ruhî duyu" muzla ilgili olarak geleceğe ışık tutan "hakiki" dediğimiz doğru çıkan rüyalar, diğer de bilinç altına itilmiş isteklerin, insan ruhunda dalgalanmalar yapmış olayların, çevre kuralları ile çatışmış duyguların şekil değiştirmiş hikâyeleri olmak üzere iki çeşittir. Bunlardan doğru çıkan, yani hakiki dediğimiz rüyalar da:

Uyancı, haber verici rüyalar,

İlhami rüyalar

Olmak üzere iki kısma ayrılırlar.

Hakiki rüyalarda beden-ruh münasebeti gevşer, hadiselerde illiyet, yani sebep ve netice münasebeti bulunduğundan ve olayların ikinci ve müteakip halkaları bir sıra içinde daima kendilerinden evvelkileri takip ettiklerinden, bu degajman sırasında zaman ve mekân kayıtları dışında kalan ruh, hadiselerin müteakip halkalarını kolaylıkla idrak eder.

Rüyaların mühim bir kısmı da dezenkarne (bedenlerinden ayrılmış) ruhların yaptıkları tebliğ ve telkinlerle oluşur.

Freud, rüyalara kendi açısında önem vermekte, ancak rüyanın yukarıda belirttiğimiz bilinç altına itilmiş isteklere ait ikinci kısmını kabul ederek birincisini ret etmektedir. Halbuki olaylar, birinci kısımda belirttiğimiz ruhî duyularımızla ilgili doğru çıkan, haberci ve hakiki rüyaların da mevcut olduğunu bize açıkça göstermektedir. Bunlar tebliğler veya telepatik olaylarla ilgilidirler.

Rüyalar, uyurken veya uyanıkken görülür. Uyanıkken görülene hayâl denilir. Bundan başka uyku ile uyanıklık arasında (Beyn-el növm vel yakaza) kısaca "Yakaza" halinde görülen rüyalar da vardır.

Yakaza

Bu kadar paranormal hadiseyi paylaştıktan sonra şimdi de Yakaza ve Yakaza Adamları mevzusuna temas etmek istiyorum. Şahsen bilmeyenler için ilk duyuşta YAKUZALARI çağrıştırdığını pek çok defa şahit oldum. Bu sebeple öncelikle şu Yakuza adamlarını bir çırpıda tanımlayalım da hep beraber merakımız bir kez daha gitmiş olsun. Değerli okuyucu, bu yakuzalarla ilgili olarak maksadı aşmadan kısaca şunları hatırlatmak isterim.

Yakuza: Japon kültürünü en koyu şekilde yaşatan mafya organizasyonu. Samuray torunları olduklarına inanırlar.
Büyük şirketlere sahiptirler. Bizim mafyadan çok farklıdırlar.
En belirgin özellikleri:

1- Birbirinden ilginç figürlerin işlendiği süper dövmeleri vardır.

2- Onuru kaybetmemek için bizdeki dayak yeme atma veya ayağa sıkma adeti yerine onlarda parmak kesme olayı vardır.

3- Kobe depreminde devletin önüne geçip hem kargaşa çıkmasını engellemişler hem de parasal yardım yapmışlardır.

4- Acayip karizmatik siyah veya lacivert tonlu takım elbise giyerler.

5- Ayrıca Bruce Lee 'nin oğlu merhum Brandon Lee' nin yardımcı başrol oyuncu olarak oynadığı filmin adı...

Kelime olarak "uyanıklık" demek olan yakaza; tasavvuf

erbabınca, başlangıç itibarıyla Hakk'ın emir ve yasakları karşısında uyanık, titiz ve duyarlı olmak; bir kısım İlâhi nimetlere sahip olma manasında netice itibarıyla da değişik makam ve mertebelerin bazı sonuçları karşısında her zaman fikrî, ruhî istikametini koruyup birbirine benzese de karışık yollara düşmemek ve hep sağduyu üzere bulunmak demektir.

Yakazayı; "Ben bir hakir kulum, her nefes muhtaç olduğum Mevlâ'dan nasıl gaflet ederim." diyerek, hep uyanık, hep alçak gönüllük içinde, hep gözü Hakk'ın kapısının aralığında, mevsimi gelince de iltifat göreceği düşüncesiyle sürekli ümitli; herhangi bir azarlamaya uğrayacağı endişesiyle de kalbi güvercinlerin kalbi gibi tir tir ve her zaman İbrahim Hakkı gibi:

"Gafletle uyumak ne revâdır abd-i hakire

Şefkatle nida eyleye Rahmân gecelerde"

deyip her an teyakkuzda bulunma olarak yorumlayanlar da olmuştur.

Yakaza ehli, seyr u sülûk-i ruhânînin/ruhun olgunlaşma yolunun hemen her mertebesinde uyanıklık üzere hareket eder ve her davranışıyla:

"De ki: İşte benim yolum budur! Ben basiret ve idraklerine seslenerek insanları Allaha çağırıyorum." (Yûsuf, 12/108) hakikatini temsil eder. Duyup işittiği her şeyden kendine göre bir nasihat çıkarır. Gördüğü her nesne ve her hâdiseyi farklı bir ibret levhası gibi değerlendirir ve eserlerindeki inceliği düşünüp, hayranlıkla takdir eder. Sözlerinde hikmet, sükûtunda ibret, tavırlarında da sevinçle karışık korku vardır. Karşılaştığı her çehrede Hakk'ı hatırlar ve ürperir, onun simasının müşahedesinde de hep Hak hatırlanır...

Bu işin en büyük kahramanı Gözü ve kalbi açıkların Sultanı: "Benim gözlerim uyur kalbim uyumaz" buyurarak

daima böyle bir yaka za/uyanıklık haline işaret buyururlar. Dünyada bu hakikate kapalı yaşayanlara uyarı olarak, "O Nûr" medresenin en seçkin talebelerinden biri sayılan Hazreti Ali de: "İnsanlar uykudadırlar, öldükleri zaman uyanırlar." sözleriyle yakazanın ayrı bir boyutuna dikkatleri çeker.

Uyku Hali ve Ruh

Uyku, tabiî ve sunî olmak üzere ikiye ayrılır. Tabiî uyku, bedenî varlığımızın, daha sonra-ki faaliyetlere hazırlanmak üzere bir istirahat devresine kavuşmasıdır. Bu istirahat sırasında duyu organlarımızın faaliyetleri ve iradî hareketlerimiz durur.

Sunî uyku, bir telkin veya uyuşturucu bir madde etkisi ile hislerin ve iradî faaliyetlerin durdurulmasıdır. Telkinler, başka bir kimseden geleceği gibi, insanın bizzat kendisinden de gelebilir.

ister doğal ve isterse sunî (yapma) olsun, uykunun her iki halinde de ruh daima uyanıktır; uyumaz.

Ancak ruhun kabiliyet ve yetenekleri maddî bedenle sınırlandırılmış bulunduğundan insanlar gerek uyku sırasında gerekse uyanık halde iken ruhların fizik bedenle olan bağlarını gevşetebildikleri nispette dışardan gelecek duyu ve mesajları eksiksiz alabilmek veya zaman ve yer kaydından kurtulmak suretiyle, kader dediğimiz, gelecekteki olayları görebilmek yetenek ve kudretini kazanabilirler. Yıllan, hatta ömürleri dolduracak olayların birkaç saniyelik uyku müddeti içinde görülmesi ruhun, bu sırada dünya hakikatlerinden, zaman ve mekân kayıtlarından kurtulmuş olmasından ileri gelmektedir.

Rüyalar, hakiki olaylar şeklinde aynen görülebilecekleri gibi birtakım semboller halinde de görülebilirler. Bu itibarladır

ki, aldatıcı rüyalara dayanarak hakiki rüyaların varlığını veya hakiki rüyalara dayanarak aldatıcılarının da bulunabileceğini inkâr etmek doğru olmaz. Aşağıda vereceğimiz örneklerde de görüleceği gibi, hakiki rüyaların varlığını gösteren birçok olaylar mevcut bulunmaktadır. Yukarda belirttiğimiz gibi bunların bir kısmı aynen görülmüş hadiseler, bir kısmı da birtakım semboller halindeki rüyalardır. Halen birçok kimseler tarafından "istihare'ye yatılmak" suretiyle öğrenilmek istenilen hususlarda veya alınacak kararlarda görülecek rüyadan faydalanılması da hakiki rüyaların mevcut olduğunu bize göstermektedir.

Sembol halinde görülen rüyaları okumak, Prof. Mustafa Çekip Tunç'un söylediği gibi[8] , hiyeroglif yazılardan mana çıkarmaya benzer. Hiyeroglifteki şekiller nasıl birtakım manalarm sembolleri ise, rüyada görülen şekil ve hareketler de ayrı birer anlama gelirler. İşte marifet, rüyada görülen bu hareket ve şekillerin manalarını sökebilmektedir. Bunun için birtakım "Tabirnameler" yani "Rüya anahtarları" yapılmış ise de muhtelif insanlar tarafından değişik haller ve şartlar içinde görülen ve şahsi hisler ve intihamızın da karışması için tatbik edilebilecek kesin ve değişmez bir anahtarın yapılması mümkün değildir. Bununla beraber kısmen de olsa isabetli tabirlerin yapılmasını mümkün kılan birtakım tâbirnameler yapılmış olup, bunların en meşhuru Muhiddin Arabi'nin tabirnamesidir.

Sembol halinde görülen hakiki rüyalar "rüya tabircileri" tarafından manalandırılırlar. Aristo'ya göre en iyi rüya tabircileri, benzerlikleri, en iyi hissedilebilenlerdir. Milâdın ikinci yüzyılında yaşamış olan meşhur rüya tabircilerinden Arthemidor de Daldis rüya tabirlerinin sihirde olduğu gibi

8 Ruh Aleminde - Mustafa Şekip Tünç

çağrışıma dayandığını söylemektedir. Bizce ruhî degajman yapamayan ve ruhi duyusu kuvvetli olmayan bir kimse, hakiki ve isabetli bir rüya tabiri yapamaz. Aristo ile Arthemidor de Daldis de herhalde bunu ifade etmek istemiş olacaklardır.

Abdülâziz devri ile Abdülhamit'in ilk yıllarında İstanbul'da Hafız Ali Efendi isminde meşhur bir rüya tabircisi bulunmakta idi. Her gün Tophane'de Kılıç Ali Paşa Camii avlusunda yazıcılar arasında oturur ve müşterilerinin rüyalarını dinleyerek ne manaya geldiklerini söylerdi. Yeni Sabah Gazetesinin 1876 da çıkmış olan 55 numaralı nüshasında da Hafız Ali Efendi'nin kendisine beyan olunan rüyaları güzelce tabir ederek neticede nasıl yaşandıklarına dair bir yazı bulunmaktadır.

Rüyaların üzerinde önemle duran bilginler pek çoktur. Bizde de kıymetli profesör ve Ruh Bilimci Mustafa Şekip Tunç eserlerinde bu konuyu oldukça başardı incelemiştir.

Mensubu bulunduğumuz dinin Peygamberi Hazreti Muhammed'de rüyayı, önemle üzerinde durulacak bir ruhî olay olarak kabul etmiş bulunmaktadır. Nitekim Buhari'nîn eshabdan Hazreti Cabir'den nakleylediği bir Hadis-i Şerifte Peygamberimiz:

"Ey esbabım, eğer insanlık ve beşeriyet hali icabı içinizden biri bir sıkıntıya, bir çıkmaza düşüp de ondan ne suretle kurtulacağına aklı kesmez ve âciz kalırsa niyet etsin, iki rekât namaz lalsın, birinci rekâtta "Kul yâ eyyühel kâfırine"yi, ikinci rekâtta ise "Sureî ihlâs"ı okusun ve namaz bittikten sonra aşağıdaki duayı da:

(Allahümme inni estehirüke biilmike. Ve estakdirüke bi kudretike. Ve eselüke min fadlikei azim. Fe inneke takdirü velâ akdirü ve ta'lemü velâ a'lemü ve ente allâmül fuyûb. Allahümme inkünte taalemü enne hazel emre (burada dilek

söylenir) hayrün li. Fi dini ve maaşi ve akibetü emri. Ve acil emri. Ve acilhü fakdirhü ti, Sunime bârikli fihi in künte ta'lemü enne hüzel emre (dilek söylenir) şerrüh ti fi dini ve mâaşî. Ve âkıbetü emri ve acil emri ve aclihü ve asrifhü annî ve as-rifni anhü ve akdirli el hayr haysü kâne nümme razınni bibi.)

Üç defa okusun ve sağ tarafına sağ eli üzerine yatsın. Allah, ona hayırlı yolu ilham eder:" buyurmuşlardır. Bundan bir kimse böyle yaptığı takdirde ruhî bir degajmana ve bunun neticesi "Görüntü ve ilhama" mazhar olacağı anlaşılmaktadır.

Bu suretle istihareye yatan bir kimse, rüyada yeşil ve beyaz görürse tutmak veya yapmak istediği iş hayırlı, siyah ve kırmızı renk görürse hayırlı olmadığı kanaatine varılmaktadır.

Bilgiler daima tecrübelerle elde edilmiş olduğundan bu kanaatin de bazı olumlu ve tekrarlanmış deneylere dayandığı muhakkaktır.

Sembol halinde görülen rüyaların manalandırılmasını kolaylaştırmak maksadıyla Muhiddin-i Arabî tarafından ayrıca bir tabirname (rüyaların manalandırılması) özeti yapılmıştır. Bu özete göre görülen rüyalardaki şahısların, eşya ve manzaraların isimlerine ve yapılan hareketlere dikkat edilecek ve bunların ilk harfleri bulunmak suretiyle rüya mânalandırılacaktır. Meselâ, rüyada o insan bir ata binmiş ise atm başındaki "a" harfi, derecesinin yükseleceğini, binmenin başındaki "b" harfi ise bu tabirname özetine ait cetvele göre rahat bulup geçineceğini gösterdiğinden, o kimsenin yakında derecesinin yükseleceği ve bu derecede rahata kavuşacağı anlaşılır ve rüyası bu şekilde tabir olunur.

Fakat ruhî hadiseler bedenimiz içindeki organlarımızın ve dış âlemin etkilerinden kurtulmamış bulunduğu cihetle rüya tabirlerinin, ruhî degajmanı ve bu itibarla ruhî duyuları

kuvvetli kimseler tarafından yapılması gerekir ve ancak bu takdirde ve degajmanın derecesine ve derinliğine göre tutarlı bir tabir elde etmek mümkün olabilir.

Rüyaların ruhu ve kalbi temiz insanlara tabir ettirilmesinin de önemi büyüktür. Zira, rüyaların fena tabir edilmesi, tabir edenin tesir derecesine ve ikna kudretine göre fena neticeler verebilir.

Muhiddin-i Arabi'nin yaptığı özet tabirname Mustafa Ertuğrul Kaan'ın "Ruh ve ölüm ötesi" eserinde mevcuttur. Ancak bunların, deneye dayanmakla beraber, kesin ve ilmi bir mahiyetleri olmadığını da gözden uzak tutmamak gerekir.

Yukarıda belirttiğimiz gibi rüyanın esası "ruhî infısal"-degajman ve bunun neticesi elde edilen "ruhî duyu" olup bu yol ile geleceğin bilinmesi de mümkündür. Ancak bunların hepsinde yani gelecek hakkında verilen bilgilerde «İnancın da büyük etkisi vardır. Nitekim Çedikçi Süleyman Çelebi de:

"Hakkın sana bir müjdecisidir gördüğün ahlâm (rüyalar) Rüyaları hep kuwe-i iman eder itmam." demektedir.

Osmanlı tarihinde de bazı hakiki rüyalar mevcuttur.

Bunlardan birkaçını aşağıya naklediyoruz:

Dördüncü Sultan Mehmet'in Sadrazamı, Tarhuncu Ahmet Paşa, bir Nevruz günü padişah tarafından idam olunacağmı müneccimbaşı Hasan Bahai Efendiden öğrenmişti.

Devrin Vaka Nüvisi/Tarihçinin anlattığına göre: Mehmet Efendi adında dindar bir kimse varmış; bir gece rüyasında Sadrazamı görmüş, önüne bir mendil yaymış, halk başına üşüşmüş, her gelen mendile bir kızıl fılorin bırakırmış. Mehmet Efendi de bir altın bırakmış ve kendisinden bir memuriyet istemeye niyetlenmiş... Tam o sırada bir derviş

gelip mendile, ortasından kesilmiş bir yarım altın bırakmış, sonra tekrar geri almış... Sadrazam da oturduğu yerden inerek gözden kaybolmuş. Bu rüyasını bir rüya tabi reisine anlatan Mehmet Efendiye, bunu şöyle tabir etmişler: "Sedir makamdır. Akça, dedikodu, sözdür; yayılmış olan mendil Sadrazamın mevkiindeki hâl ve şanıdır; sedirden inip gitmesi makamdan azli, gözden kaybolması, âlem-i şuhuttan (madde âleminden, dünyadan) gitmesi; derviş kaptan paşadır ki, adı derviştir; akçesini geri alması, kendi sonuna dahi işarettir."

Bir rüya da Ahmet Paşa bizzat kendisi görmüştü. Peygamberimiz: "Ahmet, seni istemezler yeter durduğun, şimdiden sonra bize gel" diye mübarek elleriyle işaret ve davet etmiş... Yakınlarının anlattıklarına göre Ahmet Paşa ölümü, kendisi için muhakkak bilip, kayıtsız ve laubali hareket edermiş. 1653 Nevruzunda salı günü Divana geldiği vakit üzerinde aşikâr bir vahşet varmış, vüzeraya/vezirlere selâm verdikten sonra:

"Paşa karındaşlar bugün son Divana gelişimizdir, ahiret hakkını helâl edin diye veda etmiştir. İki gün sonra perşembe günü de idam olunmuştur."

ABD'li Uzmanlar Anadolu'da Rüya Avına Çıktı

Aşağıda okuyacaklarınız öyle kulaktan dolma, dedikodu niteliği taşıyan şeyler değil. Baştan biz de çok şaşırdık. Şaşırdığımız olay, bazı ABD'li parapsikoloji uzmanlarının Anadolu kasabalarında rüya derlemesi yaptıklarıydı.

Bunu yazma kararı aldık çünkü, ABD'li parapsikoloji uzmanlarının yaptıkları Ankara'da "İstihbari" düzeyde tartışılmaya başlanmıştı, öyle ki konu Milli Güvenlik kurulu uzmanlarının dikkatini çekebilecek kadar dallanıp budaklanmıştı. Konu, Ankara'nın derin kulislerinde

tartışılmaya başlandığı için bize de bütün bunları yazmak düştü tabi.

Gelen bilgilere göre parapsikoloji uzmanlarının faaliyetleri şöyledir;

Faaliyet alanları genellikle küçük kasabalar ve kırsal kesim. Vatandaşlara, gördükleri rüyalar anlattırılıyor. Bunlar kaydediliyor. Rüyayı anlatan vatandaşın, hangi sosyal statüde olduğu, nasıl bir ruh hali içinde bulunduğu da bilgi notu olarak kayıtlara geçiyor.

Alınan bilgilere göre bu tuhaf faaliyetler hala devam ediyor. Konu Ankara'nın derin kulislerini hareketlendirdiğine göre, bundan sonrası için nasıl bir strateji izleneceği, söz konusu faaliyetlerde bulunan kişiler hakkında ne yapılacağı artık yeni merak konusu. Bakalım, rüya meraklısı yankiler için devletimiz bir girişimde bulunacak mı?

Telepati Nedir?

Telepati, Yunanca: "Tele — uzakta" ve "Pathos - hissetme" kelimelerinin birleşmesinden oluşmuştur ve uzaktan hissetme anlamına gelir.

Spirtualizma'da ise telepati, fikir intikali anlamında kullanılmaktadır.

Amerikalılar tarafından Nautilius denizaltında girişilen telepati tecrübelerinin duyulması üzerine "Amerikan askerî teşkilâtı ruh kuvvetine mi sahiptir?" diye endişeye düşen Ruslar, Leningrad'da Nisan 1960 da büyük bir bilimsel toplantı tertiplemişler ve bu toplantıda Tıp Akademisi Azası ve Fizyoloji Kürsüsü Direktörü ünlü fizyoloji bilgini Dr. L. Vassiliev: "Stalin rejimi devrinde yayınlayamadığımız "Duygular Dışı İdrak" araştırmalarımızı sürdürmekteyiz.

Bugün Amerikan donanması atom denizaltılarında telepati tecrübeleri yapmaktadır. Bizim bilginlerimiz çeyrek yüzyıldan beri büyük sayıda inandırıcı telepatik testler uygulamıştır. Peşin hükümlerimizden derhal kurtulup çok önemli olan bu alana yönelmeliyiz.” diye konuşmuştur.

Rusya’da Moskova’da, Biyofizikçi Bilginlerin ve Novosibirsk Akademisi Azalarının huzurlarında, süje olarak kullanılan Yuri Kamenski ile gazeteci Karl Nikolayev arasında 3000 kilometre uzaklıktan yapılan fikir nakli deneyi muvaffakiyetle tatbik olunmuş ve Yuri Kamenski, elektrikten tecrit edilmiş ve ses geçmez bir oda içinde olduğu halde, Bilginlerinin getirdikleri eşyanın cins ve şekillerine ait bilgileri Moskova’dan Sibirya’da Novosibirks’deki Nikolayev e eksiksiz olarak aktarmıştır.

Yuri Kamenski diyor ki:’

“Öyle sanıyorum ki herkes telepati yoluyla düşünceleri olmak ve nakletmek yeteneğine sahiptir. Ancak bu yetenek de diğer yetenekler gibi, geliştirilmeğe muhtaçtır. Bazı kimselerde bu yetenek doğal olarak gelişmiş bulunmaktadır.”

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetlerinde Telepati alanında çok meşhur olan ve Almanların Polonya’yı işgalleri sırasında 1939 Kasım’ında Rusya’ya sığınmış bulunan Polonya Yahudilerinden W. G. Messıng’in başından telepati ile ilgili çok önemli olaylar geçmiştir.

W. G. Messing Rusya’ya sığındıktan sonra telepatik kabiliyetinden faydalanarak muhtelif şehirlerde gösteriler yapıyordu.

Bir gün Woif Messing Bieborisi şehrinde gösteri yaparken iki Rus Polisi tarafından alınarak Stalin’in huzuruna götürüldü. Yıl 1940 idi.

Worff Messing, çok genç yaşından beri tanınmış

bir adamdı. 10 Eylül 1899 da Varşova yakınındaki Gora Kalwaria'nm küçük bir köyünde fakir bir aileden doğan Messing daha küçük bir çocuk iken babası onu sigara almaya göndermişti. Dönüşünde alaca karanlık içinde birden beyaz giysili parlak dev gibi bir insan hayali ile karşılaştı. Bu hayal ona: "Oğlum, geleceğini söylemek için sana semalardan gönderilen haberciyim dedi. Wolf Messing bu görüntü üzerinde bayıldı. Annesi ve babası sokakta, bulup, güçlükle ayılttılar.

Messing, henüz çocuk yaşta iken cebinde pek az bir para ile gizlice Berlin'e hareket etti. Bileti olmadığı için kanepenin altına gizlenmişti. Berlin'e yakın bir yerde kontrolör kendisini gördü ve biletini istedi. Ne yapacağını şaşıran Messing, ani bir hareketle bilet yerine kopardığı eski bir gazete parçasını kontrolöre uzattı. Bütün arzusu kontrolörün bunu bilet olarak kabul etmesi ve ona ses çıkarmaması idi.

Kontrolör gazete parçasını aldı, evirdi, çevirdi, bu sırada Messing, kuvvetli bir konsantrasyon içinde gözlerini kontrolörün gözlerine dikmiş, bunu kabul etmesi için bütün gücü ile memura etki yapmaya çalışıyordu. Neticede muvaffak oldu. Kontrolör kâğıt parçasını kontrol ettikten sonra kendisine geri verdi ve "Durumun düzgün, neden oraya saklanıyorsun, haydi dışarı çık, iki saat sonra Berlin'e geliyoruz" dedi.

İşte Stalin in huzuruna çıkarılan Wolf Messing'in ilk telepatik tecrübesi böyle bir deneyle başlamıştı.

Stalin Wolf Messing'den olması imkânsız bir deney yapmasmı istedi. Zihin kudretini kullanarak Moskova'daki Gosbank'm veznesinden 100.000 ruble çekecekti.

Tecrübe, muvaffakiyetle sonuçlandı. Messing, defterinden kopardığı alelade bir kâğıdı Stalin'in tayin ettiği iki görevli

memurun yanında Gosbank veznedarına uzattı ve zihnî telkin yaparak 100.000 rublenin uzattığı çantaya yerleştirilmesini emretti. Veznedar hiç tereddüt etmeden kasayı açıp, paralan saydıktan sonra çantaya yerleştirdi. Deney, görevlilerin Stalin nezdındeki tanıklığını sağlayarak şekilde tamamlanmıştı. Messing, tekrar veznedara gitti. Ve çekin kasadan çıkarılarak kontrol edilmesini istedi. Messing'in telepati tesirinden kurtulan veznedar, kasadan çıkardığı beyaz kâğıdı görünce olduğu yere yığıhverdi. Şok şiddetli olmuş, veznedar güçlükle ölümden kurtulmuştu.

Wolf Messing başka bir defa resmi bir daireye götürüldü. Muhafızlar Messing'in odadan ve binadan çıkmaması emrini almışlardı, Elinde binadan çıkma belgesi yoktu.

Messing bu deneyi de kolayca başardı ve muhafızların gözleri önünde odadan ve binadan çıktı. Çıkarken hem muhafızlar hem de oradaki yüksek dereceli memurlar tarafından saygı ile selâmlandı.

Telepat W. Messing'in hayatında geçmiş bu çeşit olaylar pek çoktur. Kendisinin hayatı, Rusya'da "Din ve Bilim" dergisinde de yayınlanmıştır.

Canlılarla ölüler Arasındaki Fikir Alışverişleri

Ruhlarla konuşmanın esası "Telepati-fıkir intikali"dir. Fikir intikali (fikir alışverişi) fikir ve düşüncelerin verici bir kimse tarafından alıcı kimseye ruhî yoldan aktarılması keyfiyetidir. Hayatta bulunan iki kimse arasında ilim yolu ile de tecrübe ve kabul edilmiş bulunan fikir intikallerinin, biri bedene dahil (enkarne), diğeri bedenden ayrılmış (dezenkarne) iki varlık arasında da vuku bulduğu, memleketimizde dahil olduğu halde dünyanın her tarafında yapılmakta olan spirtizma deneyleriyle tespit edilmiş

bulunmaktadır.

Telepati ile ilgili hadiseler günlük hayatımıza da karışmışlardır. Hemen her insan, farkında olmadan, bunun, küçük ölçüde görüntüleri ile karşılaşmıştır. Nitekim Ziyaretimize gelen kimseleri birkaç dakika evvel hatırlama ve içeri girer girmez, "Biz de şimdi seni konuşuyorduk, diyerek karşılamak veya muhatabımızın açtığı bir konu üzerine, "Şimdi ben de aynı şeyden bahsedecektim..." diyerek onu teyit etmek, fikir intikalinin günlük hayatımıza giren doğal görüntüleridir.

Londra Ruhî Araştırma Cemiyeti tarafından yapılan deneylerde hem verici hem de alıcı medyumlar aracılığı ile bunların bilmedikleri birçok Latince kelimeler Londra'dan Amerika'ya gönderilmiş ve bu deneylerde Kolombiya Üniversitesi Profesörlerinden Doktor Hyslop da hazır bulunmuştur.

Havre şehrinde, beş üniversite profesörünün önünde Doktor Jibert tarafından (B.) ismindeki bayan, haberi olmadan, uzak mesafeden uyutulmuş ve yapılan telkinlerle Doktor Jibert'in evine kadar getirilmiştir. Bu sırada bayan (B.)'nin gözleri kapalı bulunuyordu.

İngiltere'de yapılan bir telepati deneyinde Marlo adında bir adam, kendisine manevi evlât edindiği Georgette adlı genç kızla birbirlerinin zihinlerinden geçenleri okuyabildiklerini iddia eylemiş ve bu iddiasını ispat etmek için Marlo, kalabalık bir meraklı topluluğu önünde, genç kızı maden ve plastikten yapılmış bir sandık içinde iki metre derinlikte bir çukura gömmüştür. Seyircilerden biri, yanındaki bir kitaptan bir parça seçerek Marlo'ya vermiş, Marlo bu parçayı, içinden okuduktan sonra, büyük bir güç sarf ettiği belli olacak şekilde Georgette e aktarmıştır.

Georgette, sandığın içinde bulunan mikrofon vasıtasıyla, bütün parçayı kelimesi kelimesine seyircilere tekrar eylemiştir. Bu tecrübe, fotoğraflarla tespit ve neşredilmiştir.

Ordinaryüs Profesör S. A. İstiklâl Harbi sıralarında bir gece rüyasında İstanbul'daki annesini görmüş ve annesi öbür âleme intikal etmek üzere olduğunu, üzülmemesini söylemiş ve kendisini öperek vedalaşmıştı. Üç gün sonra gelen mektupta, profesör, annesinin rüyayı gördüğü gece vefat eylediğini öğrenmiştir.

Telepati ile ilgili olayları inceleyen âlimler, 1889 senesindeki Fizyoloji ve Psikoloji Kongresinde insanlar arasında fikir intikalinin mevcut olduğunu resmen kabul ve ilân etmişlerdir.

Ruhlardan Alman Mesajlar

Yukarıda belirtildiği veçhile, hayatta bulunan iki varlık arasında görülen ve kabul olunan fikir intikalinin biri hayatta, diğeri bedeninden ayrılmış (ölmüş) olan iki varlık arasında da ayniyle vaki olduğu, belki diğerlerinden daha çok görülmüş ve tecrübe olunmuştur.

"Üzkürü mevta küm bilhayır/ölülerinizi hayırla yâd ediniz." İlahi emri de onların bizden çıkacak iyi ve fena bütün düşünce emisyonlarını alabilmek olayına ve imkânına dayanmaktadır.

Bununla beraber ölmüş dediğimiz kimselerin ruhlarıyla konuşmanın mümkün bulunmadığı, yalnız ruha inanmayan maddeciler tarafından değil, ruhun varlığına inanan bir kısım din adamları tarafından da iddia edilmektedir. Halbuki Şûra Suresinin 51 inci Âyeti:

"Hiçbir insan için, Allanın vahiy ile yahut perde arkasında

veya elçi gönderip ona kendi izni ile dilediği şeyi vahyetmesi şekillerinden başka suretle kelâm eylemesi mümkün değildir.”

“Zübdet-ül Hakayık” da: Melekler ve yüksek ruhlar istedikleri şekle girerek onlara görünürler. Peygamberlerin ruhları, bu âlemde müşahede olunur.” denmektedir.

Bu açık ayet ve ifadeler karşısında bu din adamlarımızın ruhlarla konuşulamayacağı iddiaları yerinde olmaz. Zaten yalnız Peygamberler değil, halkın Veli olarak kabul eylediği kimseler de ruhlar âlemi ile temas eylemişlerdir.

Mezarlıktaki Pentagon Toplantıları

Allah'ın gizli veli kullarından Mesnevihan Riza Efendiye ait bir olayı Milliyet Gazetesinin 11.4.1975 tarihli nüshasından alarak aşağıya naklediyoruz. Bu vakada adı geçen Binbaşı Ordumuzun tanınmış emekli Generallerindendir.

Rıza Efendi bazı meczuplar gibi üstü başı dökük bir adam imiş. Aklı nereye eserse oraya otururmuş.

O sırada bilardo oyunu İstanbul’a yeni getirilmiş, bazı gazinolar, kahveler bunlardan edinerek müşterilerinin eğlenmelerine tahsis ederlermiş.

Beyazıd’da kahveci Ali Efendi de bundan bir tane edindiği için o zaman “Serasker Kapısı” olan şimdiki Üniversite binasındaki subaylar fırsat buldukça gelir, bilardo oynarlarmış.

Rıza Efendi, her gün öğleden sonra bu kahveye gelir, bir kenara oturur, kendi âlemini yaşarmış. Bilardo meraklısı subaylardan Kurmay Binbaşı onun kılık kıyafetini, harâbâtiliğini tenkit ederek kahveciye, “Böyle pis herifleri buraya ne sokuyorsun, defet şunu!” demiş.

Kahveci, “Efendim, bu adamı buraya ben çağırmıyorum,

kendi geliyor, ona buradan git diyemem. Bir kenarda oturur bir kahve içer. Çubuğuna tütün basar, çubuğuna bir ateş koyarım bu benim borcumdur. Kâh erken bırakır gider, kâh kahve kapanmcaya kadar kalır. Bazen gitmez, üstüne kahveyi kilitler giderim. Sabah gelirim kilidi açar girerim kendini bulamam. Bu itibarla ona gelme diyemem." cevabını verir.

Kurmay Binbaşı bu sözden pirelenir. Bir akşam geç vakte kadar kalarak Rıza Efendiyi takibe karar verir. Kahve kapanacağı zaman Rıza Efendi kalkar, Binbaşı da arkasına düşer, Şehzadebaşı yolu ile Edirnekapı'yı boylar. Rıza Efendi önde, Binbaşı arkada Edirnekapı'dan kale dışına çıkarlar. Zifiri karanlık bir gece, hafif bir rüzgârla sallanan selviler çatırdıyor. Rıza Efendi mezarlığa girer, karanlığa dalar, Binbaşı, eli tabancasında takip eder, o sessizlik içinde Rıza Efendi nin sesi duyulur. "Esselâmün aleyküm."

Mezarlarda bir hareket olur, beş on ses selâmı iade eder. "Ve aleykümselâm."

Binbaşı bulunduğu yerde titremeye başlar, fakat merak, korkuya galebe çalar, bir kenara sinerek bu ölüler âleminin ne konuşacaklarını dinler. Bir ses, "Ey ihvan der, bu gece Moskof keferesinin İslâmlara olan tecavüzlerinden bahsedelim.
Bu kâfire bir ders vermek gerekti, ne çare ki Devlet onu cezalandıracak kudrette değildir."

O zaman bir başka ses, "öyleyse der, ona Japon kavmini musallat edelim."

Binbaşı Bey daha fazla dayanamaz. Oradan evvelâ yavaşça uzaklaşır ve bulvara çıkınca koşarak evine döner. Ertesi günü pek tabii olarak olayı Serasker Kapısında bütün silâh arkadaşlarına anlatır. Subaylar ve kalem efendileri kahveci Ali efendinin gazinosunu doldururlar.

Tabiatıyla kimse bilardo oynamaz. Herkesin gözü yine

bir kenarda çubuğunu çeken Rıza Efendiye dikilir. Onda bir olağanüstü hareket beklerler...

Rıza Efendi çubuğunu bitirir, ayağa kalkar, gözleri ile kalabalığın içinde Binbaşıyı arar. Onu görünce eli ile işaret eder, "Gel, gel... buraya gel..." Binbaşı korkuyla yanına gider. Ona, "Paşa," der, "Rus - Japon harbine hazır ol." Ve kapıdan çıkar gider. Sene 1904... Rus-Japon harbi vuku bulmuş ve Rusya mağlup olmuş, Binbaşı da Paşa olmuştur.

Sonradan; batılı fikirlerin memleketimizde de yayılması sonucu asırlarca inanılan ruhî ve manevi hakikatleri reddetmek ve onları ancak ilkel ve cahil insanların inanabilecekleri birtakım hurafeler şeklinde görmek moda olmuş, uzun ve meşakkatli keşif ve tecrübelerin ürünü olan ve bilhassa Doğuda en müsait gelişme ortamı bulan manevi bilgiler bir tarafa atılıp unutulmuşlardır.

Bu gün yabancı memleketlerdeki bilim adamları düştükleri büyük hatayı anlayıp yeniden bu bilgilere değer vermeğe başladıkları ve bu konuda binlerce cemiyet ve enstitü kurarak kaybettikleri zamanı kazanmaya çalıştıkları hâlde, her şeyde ve her zaman geri kalmayı adet edinen bazı âlim geçinen adamlarımız bu mevzuda hâlâ eski 18 inci asrın kör ve mutaassıp maddeciliği içinde mütalâa ederek, bu defa da, yabancı memleketlerdeki emsallerinden geri kalacak şekilde ayaklarım sürüm ekte inat etmektedirler.

Kriminoloğ Doktor Sezar Lombrozo, meşhur fızisyen A. Rochas, Sir Oliver Lodge, Camille Flamarion, Paris Tib Fakültesi profesörlerinden Fizyolojist Charles Richet, Dijon Akademisi Müdürü Jules Bois gibi namdar âlimlerin inandıkları ve üzerinde dikkat ve ehemmiyetle durdukları modern ruh ilmi 19'uncu asrın ortalarına doğru Amerika ve Avrupa'da yayılmaya başlamıştır.

Yukarıda adı geçen ve her biri kendi alanında büyük bir otorite olan âlimlerden Sir Oliver Lodge diyor ki: "Yirmi seneden beri yapmış olduğum tetkiklerden sonra yalnız varlığımızın ölümden sonra da baki kaldığına değil, aynı zamanda Ruhlar Alemi ile bir muhaberenin de biraz güç de olsa, bazı şartlar altında mümkün olacağına kanaat getirmiş bulunuyorum. Bu hususlar hakkında bir hüküm ve kanaate varabilmek ve bunlara ait delillere erişmek ancak vakitlerin feda edilmesi ve bu işin tetkikine ciddi bir surette bağlanılması ile mümkün olabilir."

Bugün yabancı memleketlerde büyük önem verilen spirtizma çalışmalarına ait neticeler, sık sık toplanan kongrelerde, diğer memleketlerden gelen murahhaslar önünde, tetkik ve münakaşa olunmaktadır. 1951 de Stokholm'da toplanmış olan Milletlerarası spirtüalizma federasyonu kongresi hakkında Doktor Bedri Ruhselman tarafından Ruh ve Kâinat Mecmuasının 1 sayılı nüshasında aşağıdaki izahat verilmektedir:

"Kongrenin devamı boyunca muhtelif memleketlerin raportörleri çok mühim ve istifadeli psişik ve metapsişik mevzular üzerinde yazılmış raporlarını okumuşlar ve bu arada da bir sürü medyumluğa ait tablolar, resimler ruhların fotoğrafları, materyalizasyon (Yani ruhların bir bedene bürünerek görünmeleri) resimleri, kendi kendilerine yazılmış medyanimik yazılar, mulajlar göstermişlerdir. Bütün bunlar her memlekette ayrı ayrı ve çok sıkı kontroller altında elde edilmiş birer ilmi vesika mahiyetinde idi.

Ruhlarla konuşma tecrübeleri yapanlar, telepati yolu ile ruhlarla konuşabileceğini *ve* alınan tebliğlerin materyalistlerin iddiaları veçhile şuur altları ürünü olmadığını ispat etmek maksadıyla aynı ruhla, muhtelif yerlerdeki medyumlar vasıtasıyla aynı zamanda konuşmayı tecrübe etmişler ve

hepsinde aynı tebligatı alarak bunda muvaffak olmuşlardır. Buna "çapraz tecrübe" adı verilmektedir. Bu tecrübede alınan tebliğde gelecekte olacak bir hadiseden bahsedilmiş ve bu da doğru çıkmış olduğundan, bunda medyumların şuur altlarının rol oynayamayacağı anlaşılmıştır.

Aşağıdaki hadise de ruhlarla yapılan konuşmaların alelade bir şuur hâdisesinden ibaret bulunmadığını göstermesi bakımından önemlidir:

Oxford Üniversitesi Profesörlerinden ve tanınmış dil bilginlerinden Dr. Neville Whimant New York'ta bulunduğu bir sırada medyum Valiantine'nin de hazır olduğu seanslardan birine davet olunmuştur. Bu seanslarda ruhlarla "Voix direct - doğrudan doğruya alınan seslerle konuşuluyordu. Doktor N. Whimant hâdiseyi şöyle hikâye etmektedir:

"Beni bu seansa davet eden arkadaşın, ruhlardan gelen sesler arasında hazır bulunanlardan hiçbiri tarafından bilinmeyen bir lisanla konuşan bir sesin de mevcut olduğunu söyleyerek benim de bu seanslarda bulunup bu tebligatın kıymeti hakkında kendilerini aydınlatmamı istemişti. Anlatılan olayı biraz şüphe ve tereddütle karşılamakla beraber daveti kabul ederek gittim.

İlk zamanlar birbirini takip eden değişik sesler işitildi. Hazır bulunanlarla İngilizce konuşuyorlardı. Ve ekserisi özel mahiyette idi. Bir ara, Cristo D'Ageno isimli İtalyan aksam ile konuşan kuvvetli bir ses işitildi ve aynı ses mükemmel İtalyancasıyla konuşmaya devam etti. Ben, bu lisanı her ne kadar konuşmamakta isem de çok iyi anlarım. Ses bana şöyle hitapta bulundu:

Sinyora Xe (o sırada seansta bulunmakta olan bir bayan) söyleyin, benimle İtalyanca konuşmak için, bu lisanı öğrenmek hususunda verdiği sözü tutmuyor, bana İspanyolca

cevap vermekte devam ediyor. Halbuki bu beni sıkıyor.

İngilizce konuşan sesler bu konuşmayı takip etti. Sonra birdenbire derinlerden gelen ve bana Çinceyi hatırlatan birtakım tuhaf, aceleci ve tiz sesler duyulmağa başladı. Bu fena çalınan ve ancak Çin'de pek çok rastlanan bir Çin flütü idi. Bu esnada kalın bir sesin "K'ung-gu T'zu" dediğini duydum. Bu kelimeleri telâffuz eden sesin yüksek bir hürmet hissi ile bunlan söylediği anlaşılıyordu. Zira bu isim Konfüçyüs'ün Şark'ta yaygınlaşmış bulunan ismidir. Ve bir isimden ziyade bir mertebe ve pâyedir. Filozofların büyük üstadı manasına gelir. «K'ung» ailesi hâlâ Çin'de mevcuttur ve bu şöhretli filozofun ahfadı 2000 seneden beri Çin hükümetinden maaş alırlar. Asıl hayretimi celbeden cihet, Konfüçyüs'ün isminin işitilmesi değil, bu ismin çok doğru ve yerinde telâffuz edilmiş olması idi. Bilhassa son heceyi teşkil eden "T'zu" yahut "T'ze" kelimesinin telâffuzu çok müşkül olup, bunların İngiliz harfleri ile ifadelerine de imkân bulunmamaktadır. Kendisine "Kimsin" diye tekrar sordum, aynı ses, "K'ung-gu T'zu." dedi. Gelen varlığın Konfüçyüs olacağı fikri birdenbire aklıma gelmişti. Ben karşımda büyük Çin filozof ve mütefekkirinin hayatı hakkında benimle münakaşa yapmak isteyen bir varlık bulunduğunu sanıyordum. Şüphelerimi dağıtabilmek fikri ile konuşulması yaygın olan Çince ile "Bana demin söylediğiniz sıfatınızı değil, hakiki isminizin ne olduğunu söyleyebilir misiniz?" dedim, cevabı, "K'in..." oldu.

Bu doğrudur, fakat bu isim müsteşrikler (Doğu bilimleri uzmanı) tarafından bilinen bir isimdir. Bu cevap, tam manasıyla inandırıcı olmamakla beraber ilgi çekici idi. Bu defa "14 yaşmda iken halk arasındaki isminizi söyleyebilir misiniz?" diye sordum. Aldığım cevap tam Çin telâffuzu ile ve doğru idi. Şurasını bilhassa kaydetmem icap eder ki, bu isim pek az Doğubilimleri uzmanı tarafından bilinmektedir.

Konfüçyüse ait bazı şiirlerin bu günkü okuyuculara kısmen açıklanması gerektiğini bildiğimden bu hususun aydınlatılmasını kendisinden rica ettim. Ses anlaşılmayan kısımlardan bazısının kendisine bildirilmesini ve onları aydınlatacağını söyledi. Hepsinden daha anlaşılması zor olan Shih K'ing'lerin şiirini ele alarak okudum. Ses derhal, Çin lisanına has ve tamam ile uygun bir kıvraklıkla bu şiiri bana bugün bilinen şekli ile okudu ve 15 saniye kadar ara verdikten sonra aynı şiiri bu defa okunması gereken şekliyle tekrar okudu. îşte bu okuyuş ona bambaşka ve hakiki manasını vermeyi mümkün kılıyordu. Bundan sonra ses sordu, "Şimdi düzelttim, manasını anladın mı?"

Bu yeni ifadesi ile zapt edebilmek için, şiiri ağır ağır okutarak tekrarlattım ve sonra tebligatı veren varlıktan şiirin karanlık yerleri hakkında muhtelif açıklamalar ve bilgi aldım. Sonraki toplantılarda da daha az inandırıcı olmayan muhtelif deneylerde bulundum.

Ruhi Degajman ve Medyumlar

Medyumlara, beş duyumuzla alınması mümkün olmayan en ince ve hafif titreşimler de dahil olmak üzere, çeşitli kozmik titreşimleri almak imkânını veren, ruhî degajman dediğimiz ruhî haldir.

Ruhî degajman, ruh- beden, daha doğrusu perispri ile beden münasebetlerinin gevşemesinden ibaret olup bu gevşeyiş, dalgınlık dediğimiz soyutlanma halinden başlayarak -ki, buna şarm hali de denilir- Somnambül, Katalepsi ve letarji safhalarından geçmek suretiyle derece derece derinleşir ve ölümle son haddini bulur. Yani ölüm ruhi degajmanın bir nevi en son sınırıdır.

Bu suretle maddî bedenle ilişiği derece derece gevşedikçe

perispri ile birlikte bedenin esaretinden kurtulan ruh, iradesini serbest olarak kullanmak ve en ince ve hafif titreşimleri dahi yakalayabilmek yeteneğini bulur. Bu yolla yalnız sıradan halimizde alamadığımız dış âlemimizdeki, titreşimleri değil, şuur altımızda ve iç âlemimizdeki, karanlık kalmış bilgileri de almak mümkün olur. Şuuraltımız ve iç âlemimiz hem madde âleminde hem de spatyom denilen "ruhlar âleminde" geçirdiğimiz milyonlarca senenin hayat ve deneylerini kapsar.

Ruhî infisaller mahiyet ve metot bakımından, psikolojik degajman ve hipnoz olmak üzere iki kısma ayrılır.

Psikolojik degajmanda, süjenin dikkati kendi içine, şuuraltına ve manevi hayatına çevrilmiş olmakla beraber bir taraftan da dış âlemle münasebeti kesilmemiştir. Dalgınlık dediğimiz bir hâli psikolojik degajmanın her zaman başımızsan geçen en tabii ve olağan hâlidir. Fakat bazı teknik usul ve aracılarla da süje daha derin bir dalgınlığa götürülebilir. Bu çeşit infisallerde Dr. Braid'in(Pickmann'-ın Fournier'in Louis'in ve Jagot'ın kendilerine mahsus metotları vardır. Bunlar, telkin yapılacak süjenin gözleri önüne: Kristal sürahi kapağının yuvarlağını, iri taşlı kıymetli bir pırlanta yüzük, bir fırıldak, kendi mihveri etrafında dönen bir ayna veya herhangi parlak bir cisim koymak suretiyle süjenin dikkatini bu cisimde toplayıp irade ve düşüncelerini bir yerde toplayarak yapılacak telkine karşı direnmelerini azaltmak ve böylelikle onları dalgınlığa sevk etmek imkânını buluyorlar. Dikkat edilecek olursa, dalgınlaşan ve dalgınlaşmakta olan insanların da gözleri daima bir noktaya dikilir.

Hipnoz halinde ise: Süje, ötekinin aksine, dış âlemle alâkasını kesmiş olup, şuuru sadece kendi iç âlemine, şuuraltına ve manevi âleme dönüşmüş bulunmaktadır.

Hipnoz, süjelerde iki yolla sağlanır. Bunlardan biri

AvusturyalI Dr. F.A. Mesmer tarafından ortaya atılan manyetizma yoluyla hipnozdur ki, buna "manyetik hipnoz" denilir. Bu operatörden çıkan emanasyonların yani seyyalelerin/dalgaların canlı uzuvlar üzerine tesir ederek onlarda fizik, fizyolojik ve psikolojik tesirler husule getirmesidir. Diğeri, hipnotik hipnozdur ki, süjeye yapılan telkin neticesi elde olunur. Bu usul ilk defa İngiliz doktorlarından Braid tarafından tatbik olunmağa başlanmıştır. Bu yolla bir süjenin uyutulabilmesi için o süjenin telkin alabilecek kabiliyette olması gerekir.

Radar Adamlar/Medyumlar

Medyum kelimesi Latince "Mediare-paylaşmak" dan gelmekte olup, "ruhlardan gelen fikir ve mesajları alanlara" bu isim verilir. Medyumlar, ruh- beden ilişkileri gevşeyebilen ve bu suretle ruhî hassasiyetlerini elde ederek dıştan gelecek her türlü tesiri ve fikir dalgalarını kolayca alabilecek yaradılışta olan kimselerdir.

Hakiki medyumlar yanında, medyumluğa heveslenen birçok yalancı medyumlar da mevcut olduğundan bu mevzuda çalışan ve araştırma yapan kimselerin çok dikkatli olmaları, bunun için de medyumların trans yani dalgınlık haline geçmeleri sırasında nefes alma ve kalp atışlarında bazı değişikliklerin vuku bulup bulmadığının araştırılması icabeder. Medyumlar trans haline geçerken ekseriya hışıltılı nefes alırlar ve sonunda da derin bir nefes bırakırlar. Bu arada kalpleri de normal zamanlardaki düzenini kaybeder. Bu belirtileri göstermeyen "medyumların ahlâk ve seciye bakımından itimada" şayan kimseler olmamaları halinde medyumluklarından şüphe edilmek yerinde olur.

Medyumluk, doğuştan olduğu gibi, ruhî ve bedenî talim

ve çalışmalarla da medyumlaşmak veya mevcut medyumluğu arttırmak mümkündür. Medyumların ahlâkî kurallardan uzaklaştıkları nispette medyumlukları zayıflar.

Dervişlerin ve yogilerin muhtelif şekillerde yaptıkları nefs terbiyesi, çaba ve açlık yolu ile medyumlaştıkları veya medyumluklarını arttırdıkları herkesçe bilinmektedir. Bu kimseler bu suretle ruh-beden ilişkilerinin gevşetebilme alışkanlığım elde ederek ruhlarla temas edebilmek veya kendi ruhlarında gizli kalan yüksek kabiliyetleri elde etmek imkânını bulabilmektedirler.

Ruhları maddenin esaretinden kurtarabilmek için eskiler:

-Taklil-i team (az yemek),

-Taklil-i menam (az uyumak),

-Taklil-i kelâm (az konuşmak),

-Uzlet-i enam (yabancı insanlardan uzaklaşmak),

-Zikr-i müdam (Allah'ı devamlı olarak anmak),

-Teveccüh-ü tam (Yaradan'a tam ve şüphesiz bağlanmak) dan ibaret 6 kaideye uyarlardı ki, buna "Seyr-i Sülük" denilir. Evvelce mürşit eğitici (şeyh) ile mürit (eğitilen derviş) arasında bir "sır" olan bu yetişme tarzı ve metotlarının artık ilmin ışığı altında araştırılarak insanlığın faydalanabileceği bir bilgi haline gelmesi icabeder. İşte işin burasında bu ilimlerin İslam dünyasında duayeni olan Abdülkadir Geylani yine Sırr'ul Esrar'ında bu ilimle ilgili özel bilgi veriyor.

TA/ SA/ VV/ UF

Onların Tasavvuf Ehli olarak ad almalarına yegane sebep, iç alemlerine her şeyde "TEK ve BİR" olanı görme ve bilme sırlarına eriştiren programı yükledikleri içindir.

“TA”

Ttövbeyi ifade eder. Bu ikiye ayrılır. İçten (batini) ve dıştan (zahiri) tövbe.

Zahiri/Dıştan yapılan tövbe odur ki, sözde, işte, bütün dış duygular, günahtan ve kötü işlerden geri çekilip terbiye edilip itaate alışsın. Körü körüne dikbaşlılık bırakılıp uyumluluk hali alınmalı.

Batini/lçten yapılan tövbeye gelince... O da kalbin safileştirilmesi/temizlenmesi sonucu tövbeden daha ileri gidip tam bir korunma haline kavuşulmasıdır.

“SAD”

Safa/Gönül şenliği halini ifade eder. Bu da “TA” harfi gibi iki yönden mana ifade eder. Biri kalbin safiyeti öbürü “SIR”ın!

Kalbin safası/rahatlığı o dur ki insani sıkıntılardan uzak olsun. Mesela çok yemek, çok içmek, çok uyumak ve çok konuşmak kalbi dünyaya çeker. Dünyalık işleri düşünmek onu yorar.

Kalbi yoran dünyaya çeken şeyler arasında çok kazanmak, cinsi temas saplantısı, eşini ve çocuklarını dünyayı onlardan ibaret görecek kadar haddinden fazla sevmek gösterilebilir. Bu anlatılan şeyler bir kalpte olursa o kalp “saflık ve temizlik” çağma eremez.

Kalbin neşesi Allah’ı hatırda tutmakla onu sık anmakla olur. Bu ilk önceleri açıkça olabilir ancak sonra gizli anma seanslarına geçilmelidir. Yüce Allah şu ayetinde:

“Müminler onlara denir ki; Allah anıldığı zaman kalpleri titrer.” (Enfal suresi/2)

Buradaki titremenin bir manası da ilahi kudreti kalbin fark edebilmesi halidir. Yani kalbin uyanık olması. O bu hale kavuşursa “Gayba ait -iyi ve kötü işlerin sureti- kalbe akıtılır.

SIR'rın temizliğine gelince o da Allah'ın zatından gayri işlerden uzak durmaktır. Ve Onun sevgisini kalbe riyasız yerleştirmektir. Sır dili ile O'nun Birliğini ifade den isimleri tekrarlamaktır ki bu içten riyasız yapılır.

"VAV"

Velayet/Velilik hali olarak anlatılır. Bu hal iç alemin temizliğinden dolayı düzenlidir.

Yüce Mevla, Velayet haline kavuşanlar için şöyle buyuruyor: "Ayık olunuz, Allah'ın Veli kullarına korku yoktur. Onlar mahzun da olmazlar" (Yunus Suresi- 64)

Velilik halinin neticesi ilahi huylarla bezenmiş olmaktır. Bununla ilgili olarak Peygamberimiz şöyle ifadede bulundular: "İlahi huyları, huy edinin"

O halde insani anzalardan soyunup ilahi sıfatlara bürünmelidir. Bu bize şu kutsi hadisle bildirilir:

"Biri kulu seversem gözü, kulağı, dili ve ayağı olurum. Benimle iştir, benimle görür, benimle konuşur ve benimle yürür."

İşte bu aşamadan sonra "VAV makamı" oluşur.

"FA"

Atalarımızın tabiriyle Fena/Yokluk makamıdır. Elde edilen ilahi sıfatlar arasında eriyip gitmektir. İnsani arızalar gidince yerini EHADİYAT/Allah'ın her şeyde birliğini göstermesi sıfatı yerini alır. Bu oluşan hallerle kul O'nun rızasına varır, Onunla olur... Kalp sonsuz sırlarla gerçek varlığa/hakikate kavuşur. "O'nun yönünden başka her şey yok olur" (Kasa Suresi-88) ayeti bu iddiamızın şahididir!

Şurası muhakkak ki; O'nun varlığına rıza ile gidilir. O'nun varlığı için iyi işler görülür, rızası gözetilir ve zatına varılır...

Bu arada sadece; “Razı Olan bir de “Razı Olunan” kalır!.”

Bu ilim faslından sonra tekrar parapskolojik güçlerle metafizik istihbaratta önemli bir kaynak kişi olan medyumları incelemeye devam edelim.

Medyumlar, kendi zekâ ve şuurları dışında başka zekâ ve şuurlara aitmiş gibi görünen sözler söyler ve işler yaparlar. Bilmedikleri lisanla konuşan ve yazıları yazan, temas ettikleri ölülerin hiç görmedikleri yazı ve imzalarını yazan ve atan, resimlerini yapan, gitmedikleri yerleri en ince ayrıntılarına kadar tarif eden, hekim olmadıkları halde hastalıkları teşhis ve ilâçlarım isabetle veren, hatta ameliyatlar yapan, gelecekte olacak şeyleri daha evvel bildiren, el sürmeden eşyayı hareket ettiren, ve nihayet ruhî varlıkları ölmeden evvelki şekil ve bedenleriyle dünyaya tekrar getirip konuşturan ve bunların hekimler tarafından yapılan kalp ve ciğer muayenelerinde iç organlarında hiçbir eksik bulunmadığı tespit olunan medyumlar vardır.

Aşağıda bunlardan ayrı ayrı örnekler verilecek ve bu olayların nerelerde ve kimlerin önünde yapıldığı anlatılacaktır. Bütün bu olayları uydurma ve ilim erbabınca da tarif ve izah olunamayan altıncı bir hisse veya asıl ve esastan yoksun veya varlığı çok şüpheli maddî ve bedenî imkân ve kabiliyetlere atfetmek, bunları maddî varlığımızdan ayrı ve müstakil ruhî bir varlıkla izah etmekten çok daha büyük bir hafifliktir ve ilmin ciddiyet ve açıklığı ile bağdaşması kabil olamaz.

Medyumlar, dereceleri ve aldıkları tebliğlerin üstünlüğü itibariyle üç kısma ayrılırlar:

1. Verilen tebliğlerden haberdar olmayan medyumlar:

Bu medyumlar çok kere söylediklerini anlamaz, yazdıklarını okuyamazlar. Bunlar arasında tebliğleri bilmedikleri lisanlarla yazan ve söyleyenler de bulunur.

Bunlar yazı makinesi, telefon cihazı gibidirler. Kendilerine ne yazdırılırsa ve ne söyletilirse onu yazarlar ve söylerler.

2. Tebliğleri söyledikten, yazdıktan veya herhangi bir suretle etraflarına duyurduktan sonra kendileri de bilgi sahibi olan medyumlar

3. Evvelâ kendileri ilham alıp, bilgi sahibi olduktan sonra yazan ve etraflarına duyuran medyumlar

Memleketimizin kıymetli ve çokyüksek medyumlarından biri olan merhum Enis Behiç Koryüreke, "Varidat-ı Süleyman" eserindeki tebliğleri veren Çedikçi Süleyman Çelebi "Medyum" yerine "Fanus" tabiri kullanırdı. Ona göre bu üçüncü tip medyumların isimleri "Fânûs-u mülhem" idi. Yani ilhamlı olan, kalbine doğanı hissederek birdenbire söyleyen ve aklında tutan, mâna ve kapsamını anlatabilen "Fânûs".

Böyle "Mülhem" (yani ilham sahibi) olan fanusların (medyumların) da iki derecesi vardır; biri "Mülhem-i pür elvan", diğeri ise "Mülhem-i nur efşan" dır.

Birincisi; ince hisler ve heyecanlarla ilhamlarında türlü renkler gösteren,

İkincisi: İlhamlarından yüksek hakikat nurları saçarak dinleyenleri kendine bağlayan ve ruhlara iman ve tekâmül heyecanları veren Fânûs (medyum) demektir.

Büyük Peygamberler ve mürşitlerin vahiy ve ilhamları bu kısma girer.

Peygamberlerin "medyum" olduklarını söylemekle hiç şüphesiz onların değerlerini küçültmek istemiyoruz. Çünkü biz de Müslümanız ve o büyük insanların vazifeli ve peygamber olduklarına inanıyoruz. Ancak şu da muhakkaktır ki, olayları ilmin ışığı altında tetkik ve araştırmağa tâbi tutmak cahilcesine, basma kalıp iddialara inanmaktan çok daha

hayırlı ve ikna edicidir. Burada maksadımız muazzam insan kitlelerini arkalarında sürükleyerek kısa zamanda büyük Roma, Bizans ve Iran gibi imparatorlukları yıkan bu üstün değerdeki vazifelileri ve peygamberleri alelade medyum seviyesine indirmek değil, yalnız ve sadece peygamberlerin vahiylerinin de Şûra Suresi'nin 51'nci ayetinde de belirtilmiş olduğu gibi, aynı esasa yani medyumluk kabiliyetine dayandığını belirtmektir. Peygamberlerle diğer medyumlar arasındaki fark, dinî tebliğlerin, yollarını şaşırmış büyük toplulukları irşat ve doğru yola sevk için yüksek âlemlerden alınmış olmasındadır. Bu yüksek âlemlerle temas sağlayan, yani bu çeşit tebliğlere vâsıta olan varlığa «Cebrail/Cibril» ismi verilmiştir.

Medyumların maddî tezahürler yapan kısmına fizik veya animik medyum denilir. 1. Maxveil, medyumların ekserisinin göz bebeklerinde bir leke bulunduğunu söylemekte ve İsmail Hakkı merhum da "Noktalı göz ok olur, değmesi pek çok olur." diye bunu teyit eylemekte ise de henüz bu kafi olarak anlaşılmış ve tespit edilmiş değildir. Bugün medyumlardaki kabiliyetler tesadüf diye ifade ve kabul ettiğimiz bazı olaylar neticesinde meydana çıkmış bulunmaktadır.

KGB'nin Beyin Okuma Timleri

Eski bir KGB generalinin itirafları şok etti: "Dünya liderlerinin zihnini okuyabiliyorduk." Psikolojik harbin çalışmalarından olan Beyin okumanın işte gerçek ispatı.

Sovyetler döneminin en korkulan istihbarat birimi KGB'nin bu ünü hak ettiği bir kez daha ortaya çıktı... Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'in de eski bir üyesi olduğu KGB'nin, dünya liderlerinin bilinçaltını okuyarak akıllarından ne geçirdiklerini dahi öğrenebildiği iddia edildi.

Eski KGB Generali Boris Ratkinov, Rus Rossikaya gazetesine yaptığı açıklamada dünya liderlerinin bilinçaltını okuduklarını itiraf etti.

"Kendi Balkanımızın bilinçaltını da diğer devletlerin ajanlarının saldırısından koruyorduk'* dedi. Liderlerin bilinçaltmı istedikleri gibi yönlendirdikleri iddialarına karşılık da "Biz sadece korumakla görevliydik. Yönlendirmemiz yasaktı" dedi.

Yeltsin'i Kurtardık

Soğuk Savaş öncesi ve sonrasında bilinçaltını okuyabilen 50'ye yakın özel birimler oluşturduklarını söyledi. Eski ajan aynı zamanda bu konuda daha da ilerleme sağlandığını ve pek çok gizli servis tarafından halen kullanıldığını iddia etti. Kendisinin de 1991'den itibaren 6 yıl boyunca Başkanın bilinçaltını koruyan bir ekipte görev yaptığını söyledi.

Bir iddiaya göre, Yeltsin'in bilinçaltına hükmeden ajanlar, Japonya gezisini iptal ettirerek muhtemel bir savaşı engelledi. Katıldığı operasyonlara da değinen eski KGB ajanı "Avrupalı ve ABD'li üst düzey bürokratların bilinçaltını okuyorduk" Ancak bu son derece tehlikeli de olabilirdi. Komutu gönderen kişi aniden ölümcül bir hastalığa yakalanabilir" dedi.

RUHUN EŞYA, BİTKİ, HAYVAN VE İNSANLAR ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Psikokinezi

"Psikokinezi", uzaktan hareket ettirmek demektir. Eşya, nebat, hayvan ve insanlar üzerine uzaktan etki yapmak kudreti olup, bu etki, hayatta bulunan kimseler tarafından yapıldığı gibi, bedenlerinden ayrılmış ruhlar tarafından da yapılabilir.

Materyalizasyon, dematerıyalizasyon, gerisörlerin yaptıkları tedaviler, nazar ve sihir, dûa ve bedduadan doğan neticeler, mucize ve keramet, tayy-i mekân, Rûfâî dervişleri ile yogilerin ve fakirlerin yaptıkları gösteriler, ruhlar tarafından yapılan aporlar, rapslar, tedaviler, ameliyatlar ve sair maddî hareketler, cin çarpmaları ve perili yahut tekinsiz evlerdeki hareket ve gürültüler psikokinezi ile ilgili olaylardır.

Bu olaylar, hayatta bulunan kimseler, yâni bedene dahil ruhlar veya bedenlerinden ayrılmış bulunan ruhlar tarafından yapılmış olduklarına göre aşağıda iki kısımda tetkik ve mütalâa edilecektir. Bu suretle bir bedene dahil olsun veya olmasın ruhî varlıkların insan, hayvan, bitki ve eşya üzerindeki maddî imkânlarımızla izahı mümkün olmayan

etkilerine ait müspet ve belgeli hadiseleri göz önünde tutarak ruhun mevcudiyetine hükmetmek mümkün olacaktır.

Biyoplazmik Enerji

İnsan vücudundan çıkan ve esası manyetik radyasyonlardan ibaret bulunan etkileyici bir kuvvetin varlığı, ilmen kabul edilmiş olup, hekimlikte kullanılmakta olan Encephalographie ve cardiographie aletleri bu esasa dayanmaktadır.

Bu etkileyici kuvvetin varlığını ispat için yapılmış tecrübeler, pek çoktur. Bunlardan en şayanı dikkat olanı, Leipzig Üniversitesinde Profesör Zoellner, Profesör Weber ve Schreibner'in medyum Slade ile yaptıkları tecrübedir. Bunlar bir cam fanus içinde ipek iplikle bir madenî küreyi asmışlar, Slade uzaktan bu küreyi hareket ettirmiş ve fanusun kenarlarına çarptırmıştır.

Bu cümleden olmak üzere son zamanlarda Milletlerarası Spirtualizma ittihadının Londra'daki merkezinden bütün spirtizma teşekküllerine gönderilen bir broşürde medyumlardan çıkan bu etkili ve hareket ettirici kuvveti ölçebilen bir âletin keşfedilmiş olduğu bildirilmekte ve âlet hakkında alınacak tafsilât hususunda: (S.VV.B. Group, C/O 1 S.E Press Service, 72 Woodstock Road, London W. 4, England) adresi verilmektedir.

Keza harpten evvel Kont Jean Berenyi'nin vücudundan çıkan ve esası manyetik radyasyonlardan ibaret bulunan etkili ve hareket ettirici kuvvetin varlığı birçok hekim, psikolog ve elektrik uzmanları tarafından tecrübe edilmiş ve Revue Spirtie'in muhabiri Djemil Martinin de hazır bulunduğu böyle bir tecrübe esnasında Kontun, kendisini bu fıkır üzerinde teksif edip elini pusulaya uzatmasıyla ibreyi

oynattığı ve elini ne tarafa götürse ibrenin o tarafa döndüğü görülmüş ve tespit olunmuştur.

Bu akımlar, insan hayvan, bitki ve cansız maddeler üzerine tesir ederek bunlar üzerinde fizik, fizyolojik ve psikolojik tesirler husule getirirler ve bu yolla en şayanı hayret görüntüler elde edilir.

Fakir ve yogilerin, Rufai dervişlerinin ve animik medyumların bir kısım mucizevi hareketleri bu esasa dayanır. Bitkilerin manyetizma yolu ile gelişmelerinin çabuklaştırılması, en vahşi, yırtıcı ve zehirli hayvanlar üzerinde hakimiyet kurulması, maddeler üzerinde el değdirilmeden husule getirilen hareket ve değişiklikler bu nevidendir.

İnsan vücudunda böyle hareket ettirici ve etkili bir akımın çıkmakta olduğu, fotoğraflarla ve uyutulan süjelerden birine, diğerinden çıkan emanasyonlar sorulmak suretiyle tahkik ve tespit edilmiş bulunmaktadır. Bu biyoplazmik enerji akımları yalnız insan vücudundan değil, bazı hayvan organlarından da çıkarak diğer hayvanlara tesir ederler. Baykuşun gözlerinden çıkan biyoplazmik akımlar serçeleri bu hayvanın ağzına kadar çekmektedir. Yılanların da gözlerinden böyle bir akım çıkardıkları ve bunun avlarını etkilediği, hatta göz göze gelen kuşlar, cansız bir madde gibi ağaçtan yılanların önüne düşürdüğü görülmüştür, özellikle kobra yılları avlarını hipnotize ederek avlamaktadırlar.

Aşağıdaki vakalarda, bedene dahil ruhların, maddî hiçbir vasıtanın aracılığı olmadan, hayvanlar üzerinde nasıl tesir ettiklerini göstermektedir:

Kedilerle Fareler tçtimada

Evvelce İstanbul'da, Hırka-i Şeriften Sarıgüzele giderken, yolun sağ tarafından Asaf Paşa'nın bir tekkesi bulunmakta idi. Belediye Mıntıka Müdürlüğünden emekli Cemal Bey, Tekkenin şeyhliğini yapıyordu. Paşanın türbesi tekkenin içinde idi.

1921 senesinde, bir gün, bu tekkede büyük bir toplantı olmuş ve toplantıya İstanbul'da bulunan birçok tarikat ehilleri çağırılmıştı. Davetliler arasında Neyzen Tevfık merhum da bulunuyordu. Akşam yemeği yenilip, yatsı namazı vakti beklendiği bir sırada, Ali Haydar Eryıldırım'ın bulunduğu odadaki şeyhlerden birinden vakit geçirilmek üzere bir gösteri yapması rica olundu. Şeyhin işareti üzerine odanın, kapıdan itibaren karşı duvara kadar orta kısmı tamamıyla boşaltılarak hazır bulunanlar iki kenara çekildiler. Şeyh kapının karşısına gelen duvar önündeki sedire oturarak, sağ elindeki teşbihi çekmeğe ve bir şeyler okumağa başladı. Biraz sonra açık kapıdan evvelâ bir fare, sonra da arkasından birçok fareler girdi ve hepsi gelip şeyhin sağ tarafına dizildiler. Şeyh bu defa teşbihi sol eline aldı. Bir taraftan teşbihi çekiyor, diğer taraftan da bir şeyler okuyordu. Bu defa da birçok kedilerin, oda kapısından içeri girerek onların da şeyhin sol tarafında toplandıkları görüldü. Kediler farelere bakarak ağız ve bıyıklarını oynatıyor, fakat aralarında bir mani varmış gibi onların üzerine atılamıyorlardı. Bu hâl 15 dakika kadar devam etti. Bu arada muziplerden biri "Şu kedilere müsaade et de farelerle bir düğün dernek yapsınlar" dedi ise de şeyh başı ile "olmaz" işareti yaptı ve evvelâ farelerin, sonra da kedilerin geldikleri gibi tekrar geri gitmelerine müsaade eyledi.

Erzurum Tarihini araştırma ve Tanıtma Derneği yayınlarından "Erzurumlu İbrahim Hakkı ve Marifetnamesi"

kitabında (sahife: 138) Ankara'nın eski Yabanabad kazasının Şeyhler Köyünde çıkan sığırcık suyundan bahsedilmekte ve bunun sığırcık şeyhleri vasıtasıyla çekirge hücumuna uğrayan yerlere götürülerek, hususi merasimle tarlalar civarına konulmakla, o tarlalar derhal sığırcıkların hücumuna uğradığı ve bütün çekirgelerin bu kuşlar tarafından yok edildiği bildirilmektedir.

Yazar, kitabında ayrıca şu bilgiyi de vermektedir:

"Suyu deştiler ve güğümlerle Ankara'nın Şeyhler Köyü'nden, yahut Kırşehir'deki Ahi Evren tekkesinden başları üstünde taşıyarak getiren "Sığırcık şeyhleri" ve "Çekirge hocaları" yılın bir mevsiminde, Anadolu ve Rumeli'ye dağılırlar. Bu münasebetle Erzurum'a da uğrarlardı. Emir şeyh mahallesinde, Mehdi Efendi "Mehdi Şeyh" mescidinin üzerinde sonradan yapılan sığırcık Camiinin minaresine testiyi asarlardı."

Bilindiği gibi yağmur duasına ekseriyetle, kuraklığa uğrayan yerin çoluk-çocuk ve hayvanları da dahil olduğu halde bütün insanları çıkarlar ve bunlar daha evlerine dönmeden yolda yağmurdan sırılsıklam ıslandıkları çok kere vakidir.

Yağmur duasının bazen, tek olarak yapılanları da vardır:

Bulgaristan'ın Sofya ile Karlova kasabası arasında gülcülükle geçinen Rahmanlar isminde zengin ve büyük bir Türk köyü vardır. Bu köyün hocaları 7 senede bir hatim indirerek köyün hududunu dolaşırlar ve bu suretle köy kuraklık çekmez ve dolu afetine uğramazlarmış. Bu hâli bilen bu köye bir saat uzaklıktaki Bulgar köylüleri de 1928 senesine doğru Rahmanlar köyüne uğramış olan, Bay Ali Haydar Eryıldınm'ı ziyarete gelerek, Türklerin bu köyden ayrılmalarından beri yağmurlar azalmış ve çok kere de

dolu halinde yağmakta bulunmuş olduğundan köylerinde bereket kalmadığını söylemişler ve 10 hane Türk'ü, köylerine iskân etmek istediklerini ve gelecek olanlara arazi ve bina vereceklerini bildirerek Bulgaristan'da çıkan, Türkçe gazetelerden birine bir ilân verilmesini ve bu ilânın parasını ödeyeceklerini ilâve eylemişlerdir.

Bay Ali Haydar Eryıldırım, köylülerin isteğini yerine getirerek ilânı vermiş ve iki sene sonra, tekrar Rahmanlar köyüne uğradığı zaman, sözü edilen Bulgar köyüne 13 hane Türk'ün yerleşmiş olduğunu öğrenerek, bu Bulgar köyünün hocası ile konuşmuştur. Hoca, yağmur duasına çıktıklarım, sekiz saat içinde yağmur yağdığını, şimdi köyün hem hocası hem de papazı gibi her iki cemaatten de büyük itibar gördüğünü söylemiş ve Rahmanlar Köyünde olduğu gibi hatim indirmek suretyle, yakından köyün hududunu dolaşacaklarım ilâve eylemiştir.

İnsan vücudundan çıkan enerji, bazen son derece dikkate şayan etkiler husule getirir. Halkın "Nazar" dediği ve bazen bir atı bile derhal öldürebilecek kudrette olan bu etkili kuvvet, maddelerin atomlarında da tesir ederek onların dağılıp başka bir yerde teşekkülünü de sağlar. Bu nevi görüntüler ancak fizik medyumlar tarafından yapılabilir.

Psikometri

Psikometride, yani "Ruh ölçme" denen olayda bedensiz varlıkların aracılığı şart değildir. Ancak psikonemetri denemesi yapılan eşyanın sahibi, dezenkarne ise veya tecrübe sırasında ruhî varlıklar çağrılmışsa, o zaman, olayda ruhların aracılığı bahis konusu olur.

Bilindiği gibi atom fiziğinden sonra bölünmez sanılan madde, her biri ayrı bir frekansa sahip minicik radyasyon

ve vibrasyon dünyaları olduğu anlaşılmıştır. Atom fiziğine göre dünyamızda, her madde, bir vibrasyonlar serisinden ibarettir. Ayrıca, el sürülen bütün maddelerin de bizim vibrasyonlarımızı taşıdığı da tespit edilmiştir. Psikometristleri maddeler üzerindeki bu vibrasyonlara tesir eden kimseler olarak kabul etmek gerekir. Bu bakımdan psikometristlerin arkeoloji ilmine yardımcı olabilecekleri, hatta jeolojik bazı bilgiler de verebilecekleri iddia olunmaktadır. Nitekim psikometri ile ilgili İlmî araştırmalarda bulunan Amerikalı Jeoloji profesörü Danton, "Eşyanın Ruhu" adlı kitabında kendi yaptığı psikometri tecrübelerini anlatmaktadır. Danton'a göre, kız kardeşi Anna Danton Cridge, elinde tuttuğu mektubun, sahibinin içinde bulunduğu durumu, şeklini, gözlerinin rengini, karakterini bildirdiği gibi kendisinin eline verilen bir maden veya taşın devrini, o devirde yaşayan hayvan türlerini, panoramik bilgiler halinde verebilmiştir.

Psişik melekelerden biri olan psikometri deneyleri, eşya üzerindeki hiçbir hatıra ve intibaın kaybolmadığını ve bütün olayların tarih sırasıyla tabiatta bir fotoğraf gibi kayıt ve tespit edilmiş bulunduğunu bize göstermektedir.

Hipnotizma Ve Manyetizma

însan vücudundan çıkan ve canlı cansız bütün maddeleri etkileyen ve gözle görülmeyen biyoplazmik enerjinin yaptığı tesirler eskiden beri bilinmektedir. Bu etkiler, suni uyku, tedavi, canlı maddeleri mumyalama ve fotoğraf plâkları üzerindeki görüntüler gibi hususlardır. Bu enerji, her canlıda bulunmakta ise de dereceleri aynı değildir.

Hipnotizma ve manyetizma birbirlerinden ayrı psişik sistemlerdir. Hipnotizma İngiliz hekimi J. Braid tarafından bulunmuş olup süjenin dikkatini bir noktada toplamak

suretiyle sağlanan ani bir sinir çökmesine dayanır. Bu sistemde hipnotizörün rolü ikinci plânda kalır. Süje, kendi kendine hipnoza geçer, yani uyur. Yapılan telkinlerle dikkatin bir noktada toplanması ve uyku fikrinin, zihne sokulup, süje tarafından yerine getirilmesi hipnotizör tarafından sağlanır.

Manyetizma ise hipnotizmadan farklıdır. Manyetizör aktif halde olup, kendi manyetik seyyalesini süjeye yükler ve bu aşırı enerji yükü, telkinle veya telkinsiz olarak süjeyi uyutur. Bu sistemde süje, kendisi uyumamış manyazitör tarafından uyutulmuştur.

Hipnotizmayı bilimsel olarak inceleyen "Charoot"tur. Ayrıca Paul Richer, Giller de la Taurette ve Babünski, bu alanda kendisine yardımcı olmuşlardır.

Hipnozun safhaları sırayla "Letarji", "Somnambül" halleridir.

Bütün bedende yaygın bir şekilde tezahür eden hipnoz halinin, bedenin muhtelif yerlerinde, muhtelif safhalarda ve müstakil olarak meydana getirtebileceği tecrübe ile tespit olunmuştur. Paul Richer, yaptığı tecrübelerle vücudun bir tarafında hipnoz meydana getirmiş, vücudun diğer tarafı normal kalmıştır. Aynı şekilde vücudun muhtelif yerlerinde aynı zamanda, fakat ayrı safhalarda olmak üzere süjeleri hipnoza geçirebildikleri de görülmüştür.

Hayvanlarda da hipnoz deneyleri yapılmıştır. Papaz Kircher, kuşları ve bilhassa horozları, gagalarının önüne bir sıra çizgi çekmek suretiyle uyutmuştur. Hayvanlar da insanlar gibi, ani ve deri üstü uyarmalarla katalepsi haline girerler. Bu uyarmalar zayıf ve tek şekilli yapılır.

Dr. "Pierre Janetsin Cemil Sena Ongun tarafından hipnotizma adıyla tercüme edilmiş bulunan eserinde bu konu hakkında kıymetli bilgiler vardır. Yazar bu eserinin

başında "Hipnotizme ve Telkin ile Tedavi bugün terkedilmiş ve hiç kimse vaktiyle her şeyi şifayap eden ve bugün hiçbir ise yaramayan 20 sene evvelki Hipnotizma Devri ve onun bahşettiği heyecanı hatırlamıyor" demektedir. Hipnotizma uzmanı Vatson'un Ankara'da birçok hekim ve ilim adamlarının önünde yaptığı tecrübeler, ruhtan ruha yapılan telkin ve bu telkinin beden üzerinde hasıl ettiği tesirler bakımından şayanı dikkattir. Buna ilaveten 12.9.1952 tarihinde Numune Hastanesinde yaptığı tecrübelerle, 13 yaşında bir kızı uyutarak telkinle, kolunun hissini iptal etmiştir. Bir koluna iğne batırıldığı halde kız bunu hissetmemiş, fakat diğer kolu telkinle fevkalâde hassas bir hale konulmuş olduğundan «şimdi kolunuz kızgın bir şişle yakılacak» denilince kız, yalnız iğne ucu ile dokunulmasına rağmen, koluna kızgın şiş batırılmış gibi müthiş bir acı duymuştur. Müteakiben kız uyandırılmış, fakat sol kolu yanmış gibi kıvrandığı ve gözlerinden yaşlar boşanmakta olduğu görülmüştür. Watson tarafından tekrar uyutulan kız, kolunda hiçbir ıstırap kalmayacağı hakkında yapılan telkini müteakip, uyandırılınca tamamıyla iyileşmiştir. Mütehassıs Watson, tecrübelerini ertesi gün Büyük sinemada tekrarlamış ve bu defa sağlam bir adamı telkinle kötürüm bir hale koymuştur. Ayaklan tutmayan bu adam, ancak tekrar uyutulup yapılan ikinci bir telkinden sonra kendine gelebilmiş ve tekrar yürümeğe başlamıştır.

Amerikalı Dr. Psikolog Kilton Stewart ilmin, insanların şuur altına hâkim olması halinde dünyada deli kalmayacağını ifade eylemiştir. Filhakika bedenî bir arızadan mütevellit olmamak şartı ile akıl hastalarının bu yolla şifa bulmaları, yukarıda obsesyon ile ilgili ruhî arızalar bahsinde belirttiğimiz gibi mümkün bulunmaktadır. Hatta daha ileri gidilerek, kaynakları ruhî ve asabî olan bütün hastalıkların bu suretle tedavi edilmesinin ve bunların maddî arazının da ortadan

kaldırılmasının mümkün olduğu söylenebilir.

Çok eski çağlardan beri bu tedavi şekli biliniyordu. Eski Yunan ve Mısırlılardan kalma bazı heykel ve kabartmalarda bir konsantrasyon halinde din adamlarının hastanın üzerine ellerini koyarak, onları tedavi ettikleri görülmektedir.

Tarihi bilginlerimize göre, Hazreti İsa, gelmiş geçmiş en büyük şifacılardan biridir. Bir felçliyi, "Yatağından kalk ve yürü..." demek suretiyle ayağa kaldırmış, körleri iyileştirmiş, ölü haldeki bir kimseyi diriltmiştir.

Hazreti İsa, ruhî yolla tedavi şeklini sonradan Havarilerine de öğretmiş ve bu tedavi tarzı halk arasında da yayılarak asırlarca itibar görmüştür. Bir müddet sonra bu tedavi usulünü halk unutmuş ancak bazı kimseler bu bilgileri titizlikle gizlemek suretiyle bunu ocak şeklinde babadan oğul a intikal ettirmişlerdir. Gerisör denilen şifacılar, hastaları iyi etme kudretlerini yalnız kendilerinden değil, üst plânlardan da almaktadırlar. Manyetizmanın insanlar üzerinde olduğu gibi hayvan ve bitkiler üzerinde de tesirleri vardır. Umumi ruh bilimi Enstitüsünde E De Chanvilla tarafından yapılan tecrübelerde-,

a. Manyetizmalanmamış nebatların çok geri bir gelişme gösterdikleri,

b. İki elle manyetizmalanmış olan bitkilerin kararsız bir gelişme gösterdikleri,

c. Sağ elle manyetizmalanan bitkilerin çok çabuk büyüdükleri,

d. Sol elle yapılan manyetizmanın sağ elle yapılana nazaran çok geri bir tesir gösterdiği,

e. Manyetizmayı yapanın sağlık durumunun bitkinin gelişmesi üzerinde tesiri olduğu, tespit olunmuştur.

Hekimlerin Tedavi Edemedikleri Hastalıkları İyi Eden Gerisörler

Gerisörler tarafından sağlanan şifaları iki kısma ayırmak gerekir. Bunlardan biri Gerisörün biyoplazmik enerji akımına dayanır ki bu, tamamıyla fizyolojik bir olaydır ve hastanın bedenindeki bozulan akımın, gerisör akımının tesiri ile, muvazeneye sokulması ve bu suretle, hastanın sıhhatinin iadesinden ibarettir.

Bilindiği gibi tıpta elektro kardiyogram ve Elektro Sefalogram gibi aletler, bedendeki bu akım esasına dayanır ve bu aletler, organlarımızda bozulmuş bulunan akımlardan doğan aksaklıkları tespit eder.

Ruhî tedaviye gelince bu, tamamıyla ayrı bir mahiyet taşımaktadır. Bu da:

a. Bizzat ruhlar tarafından yapılan tedavi ve ameliyatlar,

b. Bir medyumun tavassutu suretiyle yapılan tedaviler,

c. Ruhlar tarafından tesis olunan manyetik bir alanda vuku bulan tedaviler olmak üzere üç kısma ayrılır.

Ruhî şifanın, ruhî telkin ve manyetik tesirlerle vuku bulduğu düşünülebilir.

Ruhî tedavide, ruhî varlıkların mensup bulundukları âlemin kanun ve nizamlarına tabi kudret ve enerjilerini kullanarak hastanm ruhu üzerine tesir ettikleri ve bu suretle, zaten maddî bedenimize hakim olan ruhumuzun aracılığı ile bedenimizi iyileştirdikleri anlaşılmaktadır. Ancak, kader vesaire birtakım faktörler sebebiyle bu çeşit şifa hadiselerinde her hasta için tam bir muvaffakiyet bahis konusu olamaz.

Muhtelif millet ve dinlere mensup kimselerin, ruhî şifa faaliyetine başlamadan evvel, kendi inançlarına göre, bazı şeyler okudukları veya hareketler yaptıkları görülmektedir

ki, bu münhasıran şifacı medyumun ruhî konsantrasyonunu ve üst âlemlerle bağlantısını sağlamak içindir.

Zihni sebepli rahatsızlıklarda hastanın görüşlerinin düzeltilmesi, ıstırabına sebep olan asıl vakaya ait menfi düşünceler neticesi hasıl olan ağırlıktan kurtulması lüzumludur. Bu çeşit rahatsızlıkların gerisinde daima bir muvaffakiyetsizlik ve "içe atma" hali vardır. Bu içe atmalar, sonunda ruhî dengeyi yıkmakta ferdin yaşadığı ortama ve hadiselere uyabilme ve onlarla mücadele edebilme imkânını ortadan kaldırmaktadır.

İsviçreli şifacı Ernest Kapp, akıl hastalıklarını da tedavi etmekte idi. Bir doktor onu, hususi bir hastaneye çağırdı. Çok tehlikeli bir kadın hasta hakkında fikrini almak istiyordu. Kadın, bir devlet akıl hastanesine sevk edilmek üzere idi.

Kapp, hastanın odasma girdiği zaman hemşire elinde bir iğne tutuyor, kadın da atılmağa hazırlanan bir kaplan gibi iki büklüm duruyordu. Hemşire, onun elini yakaladı, iğneyi koluna batırmak üzere idi ki, şifacı, enjeksiyon yapmamasını rica etti. Çünkü, eğer iğne yapılırsa kendisi hiçbir şey yapamayacaktı. Kendisini hasta ile yalnız bırakmalarını istedi. Hemşire, zilin yerini gösterdi ve çıktı.

Kapp, kadınla yüz yüze kaldı. O anda gözlerini kapayan rahip, yapması icap eden şeyin, kendisine bildirilmesi için dua etmeğe başladı. Sol kulağında ölmüş annesinin teganni eden sesini işitti; bir Alman ninnisi söylüyordu. "Ama burası Amerika, Almanya değil" diyecek oldu. Ses, teganniye devam ediyordu. Kendisi de ninniyi Almanca olarak söylemeğe başladı. Dördüncü kelimeye gelmişti ki, kadın tepeden tırnağa titremeğe başladı. Kapp, "şimdi üstüme saldıracak" diye düşündü. Fakat ninniye devam etti. Çünkü korku, onun meçhulü idi.

İkinci mısra bittiği zaman kadın, hıçkırarak ağlamağa başlamıştı. Ve Almanca olarak, "Siz Allah'ın bana gönderdiği bir melek olmalısınız." dedi. Fevkalade bir klervayan hassasına sahip olan Kapp, kadının üstüne çökmüş olan ağır absesyon bulutunun dağılıp gitmekte olduğunu görebiliyordu. Ayağa kalktı, ellerini hastanm üzerine koydu ve şükretti.

Kadının sonradan Kappa anlattığına göre, kocası gırtlak kanserine yakalanmıştı. Kadın, ona gece gündüz bakıyordu. Bir gün, hastanın odasına girdiği zaman onu yerde kanlar içinde buldu, adam gırtlağını keserek intihar etmişti. O zamandan beri de kadın kocasının o görüntüsünün esiri olmuştu.

Birkaç dakika sonra Kapp, doktorla hastabakıcıya yukarı çıkıp hastayı görmelerini söyledi. Kadın iyileşmişti. Derhal taburcu edildi.

Dua ve Bedduanın Tesirleri

Dua, Allah'a yalvarıştır ve bu yalvarış daima bir isteğe dayanır. İstekler bazen büyük ruhî varlıkları, aracı yapmak suretiyle de olur.

Duada esas, bu isteklerin husulü için bütün ruhî kudretin enerjinin aynı hedefe yönelecek şekilde seferber edilmesidir ki, bu sırada büyük ruhî varlıklar da bu işe aracı yapılmışsa onların da kudret ve enerjileri buna eklenmiş olur.

Dualar iyi veya kötü dilekler halinde olabilirler.

Diğer dinlerde olduğu gibi dinimizde de duanın tesiri kabul edilmiş bulunmaktadır. Nitekim Kur'an-ı Kerimde dua hakkında:

"Ya Muhammed. Kullarım sana benden sorarlarsa de ki: Ben yakınım, dua edenlerin dualarını kabul ederim. Onlar da

bana itaatle ibadet etsinler ve bana iman etsinler, ta ki. Hakka ve doğruya erişeler. “(Bakara Sûresi, âyet: 186)

“O halde ondan mağfiret dileyin. Sonra tövbe edin. Şüphesiz ki Rabbim çok yakın ve duaları kabul buyurandır.” (Hud Sûresi, Âyet 61)

"İnsana bir zarar ve musibet gelirse bize dua eder. Sonra onu, tarafımızdan nimete nail etsek, bana bu ilmin ve istihkâkı ile hasıl oldu der. Belki bu, onlara fitne ve imtihandır. Lâkin ekseri insanlar bunu bilmezler (Zumer Sûresi, Âyet: 49).

Ayetleri mevcuttur.

Bakara Suresinin dua ile ilgili olan 186’ncı ayeti orucun farz olunduğunu bildiren ayetlerden sonra geldiği için bu ayetteki “Leallehüm yerşudun” cümlesi orucun faziletleri hakkındaki emrini tasdik eylesinler ki, rüştlerine vasıl (meramlarına nail) olabilsinler. Yani duaları kabul olunabilsin.

Bundan dua edenin her hususta tam bir oruç ve perhiz halinde olmasının ruhî infîsaline (degajmanına) ve duasının kolaylıkla kabulüne yardımı olacağı anlaşılmaktadır.

Mehmet Hamdi Yazır merhum diyor ki (Cilt: 1, sahife: 666): “Dua eden kimsenin gönlü Allah’ın gayrisi ile meşgul olduğu müddetçe hakikaten dua etmiş sayılamaz.”

Yukarıdaki izahat bize duanın kabul olunabilmesi için tam bir tecerrüt ve ruhî infisalden (degajmandan) başka bu duanın şahsî menfaat ve garezden de arî olması gerektiğini göstermektedir.

Yukarda da söylediğimiz gibi dua, her şeyden evvel, ruh gücüne ve isteğin şiddetine dayanır. Müspet ilimle bağdaştırılması kabil olmadığı düşüncesi ile birçok kimseler tarafından faydasız bir iş olarak kabul edilen “dua” spiritüâlizm ilmine göre bir insanın varmak istediği hedefe doğru seferber

olması, o şeyi bütün ruhu ile istemesi demektir. Bu suretle sağlanacak ruhî bağlantı neticesi "külli kudret" le yani doğaya yaygm enerji ile bağlantı sağlamak mümkün olacağından maksat ve arzuların husulü de o nispette imkân dahiline girer.

Halk tarafından kutup olarak tanınmış Fatih türbedarlanndan Amiş Efendi ile halefi Mehmet Efendi ve Abdülaziz Mecdi Efendi gibi zevatların kendilerine intisap etmiş olan veya müracaat eden kimselerin dilek ve ricalarını yerine getirmek hususundaki ruhî ve manevî kudretlerine ait vakalar bizzat bu lütfa mazhar olmuş bulunanlar tarafından bugün dahi sık sık anlatılmaktadır.

Vali olarak tanınan zevatın türbelerini ziyaret suretiyle yapılan dilek ve dualara gelince bu hal yalnız memleketimize mahsus olmayıp, başka memleketlerde de aynı şeye rastlanmaktadır. Nitekim Parisliler de bu şehrin koruyucusu olduğuna inandıkları "Saint Jenevieve'in "Saint Etien" Klişesindeki kabrini her sene 9 gün büyük bir saygı ile ziyaret etmektedirler.

Tarih, bize birtakım "Lanetleme"lerden de bahsetmekte ve buna ait birçok kitabe ve vesikalar, zamanımıza kadar intikal etmiş bulunmaktadır. Kötü temennide bulunacak kimsenin, çamurdan lalettayin bir heykelciği yapılarak o kimseye izafeten bütün lânetler bu heykelciğe yöneltilmekte ve bu suretle hedef tutulan şahsa istenen kötülük yapılabilmekte idi. Bugün de bu ve buna yakın bazda hareket ve olaylara rastlanmaktadır.

Haksız yapılan beddualar, karşı tarafa zarar vereceği yerde çok defa bu kötü temenniyi yapanları sarsar. Tıpkı, bunun gibi başkalarının felâketlerine memnun olanların da bir felâkete uğradıkları tecrübe edilmiştir. "Gülme komşuna gelir başına" atasözü hiç şüphesiz bu tecrübelere dayanılarak söylenilmiştir.

Duanın Güç Kaynağı “Ayet’el Kürsi”

Hikaye edilir ki, bir adam yolculuğu sırasında aç kalmış bir kurda rastlar. Aç kurt gözü kararmış bir halde adama saldırmaya koşar, adam farkında olmadan bir anda besmele çekip, Ayet’el Kürsi’yi okur. Kurt, yıldırım düşmüş gibi olur. Nasıl saldırdıysa o hızla uzaklaşır.

Peygamberimiz; “Kim ki Ayet’el Kürsi’yi ve Bakara suresinin “Amen’er Resülü” ile başlayan kısmından sonrasını okursa Allah o kimseyi koruma altına alır, yardım eder.”

“Kuran ayetlerinin en üstünü en büyüğü Ayet’el Kürsidir.”

“Bakara suresinde bir ayet var ki, O Kur’an ayetlerinin en üstünüdür. Bu ayet içinde şeytan bulunan bir evde okunsa; şeytan o evden kaçarak çıkar. O ayeti size bildireyim mi? Ayet’el Kürsi...”

Ayet’el Kürsi’de Allah’ın isimleri içerisinde özel bir yeri olan El-Hayy/Hayat veren ve El-Kayyum/Daima diri olan manasına gelen Ism-i Azam vardır.

Bu isimler bu ayetlerle okundukça insan ruhu şarj edilir! Bu da bilgisayarın işlem gücünü artırıldığında ortaya çıkan sonuçlar gibi çeşitli kabiliyetlerin gelişip, hatta hiç yoktan ortaya çıkmasını dahi Allah’ın izni ve ikramıyla sağlar.

Bir adam evindeki bereketsizlikten şikayet etti:

Peygamberimiz ona: “Ayet’el Kürsi oku! Ayet’el Kürsi’yi okursan her şeyine bereket gelir.

Bunun dışında yüzlerce güç kaynağı dua çeşitleri vardır. Bunlardan en ilginç olanı da az evvel bahsettiğimiz Allah’ın “99” özel isminin her birinin belli sayıda tekrarlanmasıyla yapılan dualardır:

Misal verecek olursak: El- Aziz: “Mağlubiyet bilmeyen

güçlü ve tek galip”

Sırrı: Bu özel ismi 40 gün devamlı sabah namazından sonra “40” kere okuyan kişiyi, Cenab-ı Allah her şeyden korur. Hiçbir şeye, kimseye muhtaç olmaz hale getirir. Her yerde iltifat edilen, şerefli bir kimse olup, metanetli olur.

El- Alim: “Her şeyi çok iyi bilen”

Sırrı: Bir kimse her gün “el-Alim” özel ismini okumaya devem etse ilmi ve anlayış kabilyeri her an artar. Unutkanlık hastalığından kurtulur. Günde “150” kere okuyan her şeyin sırrını bilenler derecesine doğru yükseltilir.

El-Halim: “Genişlik, anlayış sahibi, suçluları hemen cezalandırmayan.”

Sırrı: Bu isme devam eden kimse kader de kesin takdir edilmiş bela ve musibetlerden dışmda sebebe bağlı olanlardan korunmuş olur. Kendisini sigortalamış olur.

Bu ilahi özel isim bitkilere okunsa bol bereket görülür.

Mucize ve Keramet

Mucize ve keramet ilahi ihsan ve ikrama dayalı olarak ruhî kudretle yapılan tabiatüstü olaylar olup; öncelikle Peygamberlere, mahsustur ve insan topluluklarının irşadı yolunda gösterilmiş ilahi ve ruhi kudretlerdendir.

Hazreti Muhammed’in en büyük mucizesi, Mekke’de nazil olan bir ayetinde, “Bu Kuran gibi bir eseri vücuda getirmek için bütün insanlar ve cinler toplanıp uğraşsalar onun bir benzerini yazamazlar.” denilerek teyit olunduğu gibi, Kur an-ı Kerimdir. Nitekim Kureyş’in ileri gelenlerinden ve Müslümanların en büyük düşmanlarından Velid Bin Magira, Kuranı dinledikten sonra “sizin içinizde şiir ve edebiyatı benden iyi bilen yoktur. Bunun için Kur’an-ın duyduğum bu

sözlerinin çok derin ve ahenkli olduğunu söylersem buna inanınız" demiş, Arabistan'ın en büyük şâiri lbni Kays'ın kız kardeşi de "artık kardeşimin şiirleri burada duramaz" diyerek Kays'ın şiirlerini Kâbe'nin duvarlarından kendi eli ile indirmiştir.

40 yaşına kadar şiir ve edebiyatla hiç uğraşmamış bulunan, okumamış bir insanın yazması ihtimali olmayan, bu aşikâr mucizeye rağmen, maddî görüntülere yanlış olarak, daha çok değer veren insan oğlu, her Peygamberden olduğu gibi, ondan da bazı mucizeler istemiş ve Peygamberliğinin 8'inci yılına rastlayan, milâdî 618 senesinde ayın ikiye bölünmesi (Şak-kı Kamer) hâdisesi vuku bulmuştur. Bu hâdise bir bayram gecesi Kureyşliler'in Hazreti Muhammed'den Peygamberliğini ispat etmesi isteği üzerine vaki olmuştur ki, bu da ayeti kerime ile teyid olunmaktadır. Evliyalara atfolunan kerametler de çok ve çeşitlidir.

Evliya Çelebinin Seyahatnamesinin Girit'teki Kandiya Karasının fethi kısmında "Samudî Ali Dede" ye ait bir olay hikâye olunmaktadır.

Bütün dişlerini söktüren, hiç kimse ile konuşmayan ve Ordugâhın yakınında bir mağarada, büyük bir gülleyi devamlı olarak mağaranın kenarına vurmak suretiyle, cehdini bir amaca toplayan bu inançlı ve mücahit dervişle Evliya Çelebi, konuşmaya muvaffak olmuş ve başka bir kimsenin kalede aksine cehit sarf etmekte olduğunu, fakat kendi cehtinin ona üstün geldiğini, kalenin bir iki güne kadar zapt olunacağını söyleyerek, mağaradaki gülleyi hemen Serdara götürüp vermesini ve kalenin zaptmı müteakip cenazesinin bizzat kendisi tarafından kefenlenmiş namazının kılınmasını Evliya Çelebiden rica etmiştir.

Evliya Çelebinin anlattığına göre, filhakika bu gülle ile limanda demirli bulunan düşmanın en mühim bir gemisi

batırıldığı gibi kale de Samudî Ali Dedenin söylediği tarihte zapt olunmuş ve cenaze namazı da vasiyeti veçhile Evliya Çelebi tarafından kılınarak kalenin yakınma gömülmüştür.

Tayy-ı Mekân

"Tayyı Mekân", bir kimsenin, aynı zamanda, başka başka yerlerde görülmesi ve bir araca ihtiyaç göstermeden uzak mesafelere gitmesi olayının iki şekilde oluştuğu müşahade ve tecrübelerle tespit olunmuş bulunmaktadır. Bunlardan biri, evvelce anlattığımız. "Dedoubleman" diğeri ise "Demateryalisation"dur.

Deboudleman, okuyucularımızın hatırlayacakları gibi, insanın "Dublesi" nin yâni "enerji bedeninin"» veya "esiri seyyalevî" bedeninin maddî bedeninden geçici bir şekilde ayrılarak, yakın ve uzak yerlere gitmesi demektir.

Livoni'nin Riga Kasabasındaki Kızlar Pansiyonunun müdür yardımcısı, Emilie Segee'nin muhtelif yerlerde görülmesi ve Ispanya'nın bir şehrinde bulunan Papaz, Alfons De Liguri'nin, Roma'da Papa 14uncü Kleman'ın cenaze töreninde bulunması, The Spectator gazetesinde "Rüya evi" adı ile yayınlanan ve geceleri Skoçya'daki bir evin, bir kadın tarafından ziyaret edilmesi hâdiseleri bu türdendir.

Tayyı Mekânın bu şeklinde "Maddî beden", uyur bir halde bulunduğu yerde kalmakta "Perispri" dediğimiz esiri, yani seyyalevî (akıcı) beden istediği veya gönderildiği yerlere gidip oralarda dolaşmaktadır.

Tayyı mekânın ikinci şekli demateryalisation ve materyalisation denilen maddenin bir yerde dağılıp, diğer yerde tekrar teşekkül etmesi esasına dayanır. Bu husus hakkında daha evvel, "İnsan vücudundan çıkan ve insan, hayvan, bitki ve eşyaya tesir eden ruhî kudret" bahsinde

izahat vermiş ve bazı olaylar da zikretmiştik.

Ruhî ve iradî kudret, maddenin atomlarına tesir ederek "Apor" diğer yere naklini yani, maddenin yerde dağılıp diğer yerde teşekkülünü sağladığı gibi Yaratan Allah'ın izniyle bu ruhi ve kudrete sahip bazı kimseler, kendi maddî bedenlerinin de bir yerde dağılıp, bazen yüzlerce kilometre uzakta tekrar aynen teşekkül etmesini temin edebilirler.

Tayyı mekânın bu şekli, ilim erbabınca da tecrübe ve kontrol edilmiş, doğru ve hakikaten vaki olduğu kabul olunmuştur.

Tanınmış âlimlerden New York'taki, Pâstör Enstitüsü Müdürü, P. Gibier'in "Recherch sur les Materialisation de Fantome" eserinde anlatılan (sahife: 35) bizzat kendisi tarafından yapılmış böyle bir tecrübeyi, aşağıya naklediyoruz: Bu tecrübede bayan olan medyum, kapısı kilitli ve mühürlü sağlam bir kafes içine kapatılmış ve karanlıkta 2 saat kadar süren bir tecrübeyi müteakip ruhların yardımı ile kafesten çıkarılmış ve doktorun kollarına teslim olunmuştur.

P. Gibier kitabında tecrübeyi şöyle anlatmaktadır:

"Medyum kafesin içine kapatıldı ve kapısı kilitlenerek mühürlendi. 2 saat kadar süren birtakım tezahürattan sonra, kendisine El-lan ismini veren ruh, kalın bir sesle bana, "Medyumunuzu alınız, kafesten çıkmak üzeredir." dedi. Kendisini dışarı çıkartmak maksadıyla, ışığı yakmağa teşebbüs ettim. Aynı ses bana, "Medyumunuz çıkmadan lâmbayı yakmayınız." diyerek beni bu teşebbüsümden men etti. Fakat ben, medyumu kurtarmak düşüncesi ile, bu defa kafesin kapısını açmak istedim. Elim hafifçe itildi. Bu itiliş, tadı fakat karşı konulması imkânsızdı. Tam bu sırada, kafese kapatmış olduğumuz medyum baygın bir halde kollarımın arasına bırakıldı. Işıkları yaktırarak kafesi muayene ettim,

her tarafı sağlam, kapısı da kilitli ve mühürlü duruyordu.

Muhtelif yerlerde dublesi ile tezahür edenlerden biri de memleketi İtalya'nın sınırlan dışında da görünen Padre Pio'dur. Başmdan geçen olaylardan biri şudur:

Padre Pio, Montevideo'da bir papaz olan Mansignore Aragone'a ölüm saatinde baş ucunda bulunacağına söz vermişti. Aragone, 1953 yılında ağır hasta olduğu sırada, diğer rahipler Piskopos sarayının bir odasında konuşurlarken kapı çalındı. Bir ecnebi, Kapüsen Rahibi kendilerine, Aragone'un ölmek üzere olduğu haberini getirmişti. Dualarını yapmak üzere hastanın baş ucuna koştular.

Biraz sonra hastanın, son saatlerini nasıl geçirdiğini sormak üzere yabancı rahibi aradıklarında, onun duaya başlamadan önce ortadan kaybolduğunu anladılar. Hizmet edenlerden hiçbiri ortada yabancı bir rahip görmemişti.

Frieburg Enstitüsünde, Enstitü müdürü, Prof. Bender iki kadının anne- kız başından geçen şu olayı anlatmaktadır:

Anne, bir gece su içmek için kızı ile beraber yattığı odasından çıkarak mutfağa gider ve biraz sonra büyük bir korku ile geri gelir. Mutfakta başında Kızılhaç kepi bulunan iri kahverengi gözlü bir hastabakıcının oturduğunu görmüştür. Bir müddet odanın içinde ileri geri dolaştıktan sonra, kızını uyandırarak kendisine bir çay yapmasını ister. Uykulu gözlerle mutfağa giden kızı, biraz sonra korkudan sapsarı olmuş bir yüzle geri gelir. Bu davetsiz gece misafirini, o da görmüştür.

İkisi de o kadar korkmuşlardır ki, şafak sökene kadar odalarından dışarı çıkamazlar. Sabahleyin ise mutfakta bu esrarengiz misafirin en ufak bir izini bile bulmak mümkün olamaz'.

İki hafta kadar sonra bir gün kapıları çalınır. Anne, iri

kahve rengi gözlerinden hasta bakıcı elbisesi taşımadığı halde karşısında duran yabancı kadını derhal tanır.

Ziyaretçi, oğlunun 14 gün kadar önce doğu hudutlarında bir kışlanın revirinde aldığı yaraların tesiri ile öldüğü haberini getiriyordu. Kendisi hasta bakıcı idi. Kadının asker oğluna, ölümüne kadar bakmış ve annesi ile kardeşine son selamını bizzat götüreceğine söz vermişti.

Veliyullaha atfolunan tayy-ı mekân hikâyeleri, pek çok olmakla beraber, maalesef vesikaya dayanan hiçbir doğru ve kafi malûmata dayanmamaktadır. Maçkalı Hoca hakkında da Trabzon halkı tarafından tayyı mekânla ilgili müşahedeye müstenit bazı vakalar anlatılmaktadır. Keza, Gümüşhacıköy Kazasmın, Gümüşköy Nahiyesinde bulunan ve uzun senelerdir Allah yolunda bir izbede yaşayan İbrahim Hakkı Efendi ismindeki zat hakkında da mahallî halk tarafından aynı rivayetler ileri sürülmektedir. Aslında zengin bir paşazade olduğu halde, bütün varlığını hayır işlerine sarf etmiş olup, kendi arzusu ile yataksız yorgansız bir izbede çile doldurur şekilde yaşamakta ve vaktini namaz ve niyazla geçirmektedir. Kazanın sağlık ziraat ve veteriner müdürlerinin anlattıklarına göre, kazadan jeep ile gelerek mevlit vesaire gibi herhangi dinî merasim için kendisini çağırdıkları zaman onlar daha kazaya dönmeden, İbrahim Hakkı Efendinin camiye geldiği çok defa görülmüştür.

Gayb Aleminin askerleri: “Ladikli Ahmet Ağa”

Gayb; göz önünde olmayan, alamet ve emare ile bilinemeyen, hakkında delil bulunmayan, gizli olan manalarının yanında; His ve aklın ötesinde kalan, insan tarafından kavranamayan ve manevi alem manalarında açıklanır. Birde Gayb Erenleri vardır ki Hakk’ın kudretinden

ikrama layık görülmüş bu kişiler; özel bir ordu disipliniyle hareket ederler. Anadolu kültüründe adları Çarıklı Erkan-ı Harp'tir.

Bu çarıklı erkanı harbin kurucusu ve baş kumandanı Hz. Hızır Alehisselamdır. ''Hızır gibi yetişmek" deyimi halk kültürümüzde önemli bir deyimdir. Çok sıkıntılı bir zamanımızda geliveren, sıkışık-darlık zamanlarında yardımda bulunan insanlar için bu nitelemeyi kullanırız.

Deyimin aslı ise tabi yine Hz. Hızır'ın misyonuna-vazifesine dayanıyor.

Biz Hz. Hızır'ı Kurandaki ayetlerden tanıyoruz. Bu ilmin sırn da çilingiri de Kehf Suresi'nde. 60 ve 82. ayetlerde Hz. Musa ile ilmi mukaddes olup ismi verilmeyen zat-ı muhterem arasında yaşananlar... Üstatlar, bu ilmi - İlm-i Ledun, îlm-i Batin, Havas'ül Havas başlıklarıyla nitelendirirler.

Yaşananlar bu ilmin mahiyetini; yaşatan Hz. Hızır ise bu ilmin temsilcilerinin vazifesini ve kabiliyetlerini bizlere açıklamaya kafidir.

Ledun İlmi Su Gibi Akar Gönüle

Bu ilmin lütfedildiği kişiler Muradlardır. Yani bir irşat edicinin talebesi olmakla bu ilim elde edilemez. Alim olmak, mürşit olmak ayrı bir sanat.

"Mürit", Allah'ı arayan ve bulan kişidir. "Murad" ise Cenab-ı Mevla'nın bulduğu, seçtiği. Mürit iradesine bağlı olarak gevşek davranabilir, yapamayacağım diyebilir ancak Murad'ın böyle bir hakkı yoktur. Zira vazifelendirme padişahtan geliyor, reddedilemez. Son derece zahir ve batın ilimlerde yüksek derece yetişmiş birisi bu ilmin mümessili olduğu gibi, hiç okumamış hatta birkaç surenin dışında sure

bilmeyen insanlar bile bu gayb ordusunun neferi olarak vazifelendirilebilir. Yani Muhyiddin-I Arabi gibi bir ilim zirvesi yanında az sonra değineceğimiz Ladikli Ahmet Ağa gibi bir ümmi zat-ı muhterem de olabilir. Bu lütuf sahibinin tasarrufu cevahirini yaratanı bilir. Bu ilim çoğunlukla tanımadığınız bir Pir-i Faninin sekerat halindeyken size içirdiği bir tas suyla bazen de yedirdiği herhangi bir yiyecekle açığa çıkar. (Nitekim Ladikli Ahmet Ağa da Birinci Dünya Savaşında Kanal Harekatı sırasında vurulup öldü diye bırakıldığı bir sırada bir atlı tarafından "özel bir su" içirilerek tayyi mekan yaptırılır.)

Bu suyu içtikten sonra gelenin rüyada mı yaşadığınız hayatta mı olduğunu analiz etmeniz ne kadar zamanınızı alıyorsa; içtiğiniz suyun su mu başka bir şey mi somut mu soyut mu olduğunu da anlamanız o kadar vaktinizi alacaktır. Ancak susuzluktan çatladığınız bir anda suya kandığınızı bilmeniz işin bu maiyetini daha fazla kurcalamanıza gerek olmadığını cevaplamanıza yetecektir.

Size yedirilen şeyle bu ilim verilecekse; bu yiyecek bazen en bilinen meyve hatta markalı bir çubuk kraker, bisküvi de olabilir. Nitekim Ladikli Ahmet Ağa rahmeti rahmana kavuştuktan sonra bu ilmi oğluna devretmek isteyen gayb aleminden gelen üç kişinin verdiği yiyeceği onların yanında önce bir lokmacık yemiş olan Zekeriya; daha sonra tadını beğenmediğinden bu yiyeceği sözde onlara çaktırmadan hasıraltı etmiştir. Ancak bu yiyeceği yemesinin akabinde ne olacağını öğrenince bu yiyeceği hasıraltından çıkarmak istemiş lâkin yiyeceğin ortadan yok olmasıyla ancak ısırdığı kadar bir miktar gayb ilmine vakıf olabilmiştir. Anlayacağımız ortada bir de böyle bir durum var.

Sonrası...

Sonrası istidadınıza, gayretinize kalmış...

Ancak ikram bir kere yağmaya başlamışlar için ziyaretler belli bir süreden sonra sıklaşmaya başlayacaktır.

Ancak bu yolun yolcusu olmak bile en yüce payedir. Bu yolun yolcusunun gözünde dünya hayatının makamları üç-beş yaşındaki çocukların oyuncaklarıyla oynarken kendilerine verdikleri payeler gibi "komik ve çocukça" kalmaktadır ki işin aslı da budur!

Havassın Teknolojisi

Havassın teknolojisi Esmayi îlahiye'ye bağlı sırlar!.. Onlar kendilerine verilen, kendilerine bildirilen Esmayi üç/beş defa ya da her ne kadar tekrarlanması gerekiyorsa, onu söyleyip sır olup gidiyorlar. Bize garip gelen, imkansız görünen şeyler maddeden beri o alemde öylesine sıradan ki...

O muazzam görünmeyen mücerret teknolojiden geriye sadece avam olan bizlere kalan miras sadece şu üçüdür:

"SOYAĞACI- HIRKA-MÜHÜR"

Lakin Ladikli Ahmet Ağa vefat ettikten sonra oğlu Zekeriya'ya gelen "Gayb Aleminin Üç Vazifelisi" de bu görünür mirası istiyorlar kendilerinden. Zira Zekeriya daha işin başında hikmeti anlayamamış mirastan olmuştur. Ehhh bunların da artık ehline verilmesi gerekiyordun.. Yani bayrak teslimi gibi bir ritüel var ortada.

Havassın Toplanma Yerleri

Kutsi gecelerde, Mekke-Medine-Kudüs-Semerkant-Buhara-Şam-Roma ve İstanbul'daki muhtelif yerler buluşma noktalarıdır ki -aynı zamanda- dünya hayatında tarihten bu yana azami ehemmiyete sahip yukarıdaki 8 şehrin 4'ünün Cennet'te bu mekana yakışır tezahürlerinin olduğu ifade edilir.

Ancak tabiri uygunsa bir de içtima merkezleri vardır bu ululların, Mekke-i Mükerreme'deki Zemzem Suyu'nun başı berat gecelerinde toplanma yeridir denir!

Nitekim Ladikli Ahmet Ağamız da bir Berat gecesi evinde toplanan misafirlerinin "Eee Ahmet Ağa bugün nereye gideceksiniz?" sorusu üzerine; "Bu gece Mekke-i Mükerreme'de bir toplantı olacak. Harem-i Şerif'te zemzem kuyusunun başında her sene bu gece zemzem kuyusunun suyu coşar kabarır, ağzına kadar gelir. Resulallah Efendimiz'in ruhaniyeti ve bütün peygamberler veliyullah orada toplanırlar. Orada hep birlikte dua yapılır. Sonra o kuyudan bir su içilir, artanı da oraya dökülür, ondan sonra su normale çekilir. Zemzem kuyusunun suyunun bitmeyişinin hikmeti bu... Her sene bu merasim yapılır..." şeklinde verdiği cevapla bu durumu açıklamaktan çekinmemiştir. Başka birisi bu ve benzeri sırlan verse belki boynu kırılır ancak o özellikle alemin boş olmadığı bilinsin, Allah'ın yardımı yeryüzünde birtakım kullarıyla da tezahür ediyor anlaşılsın diye izinlidir...

Havas Mücadelesinin Yetki Sınırı

Avamdan zaman zaman çok kişi sormuştur. Cenabı Allah'ın kudretinden nüveler taşıyan bu seçkinler o halde niye nükleer başlıklı füzeleri kilitlemiyor, süpersonik uçakları düşürmüyor, zalim başbakanları, komutanları merdivenden yuvarlayarak kafasını gözünü patlatıp zulmün önünü kesmiyorlar vs.

Dilerseniz safça ifade edilen bu durumu da bu tarz bir sorularla karşılaşan Ladikli Ahmet Ağa'nın verdiği cevapla açıklayalım. Şahıs soruyor:

"Hacı Baba ne olacak bu dünyanın hali? Nasıl düzelir?"

"Evlat, bu Çoban Ahmed var ya (kendisine hitabı öyle

idi), eğer müsaade etseler, iki üç saatte dünyayı düzeltirim amma, hikmeti ilahidir onu biz düzeltemeyiz. Emirsiz hareket edemeyiz. Bu hadiseler böyle olacak, herkesin iman ölçüsü, cihat ölçüsü ortaya çıkacak! Mümini, münafığı; müşriki kafiri hadiseler gelişe gelişe ortaya çıkacak."

Nitekim yetki ve izin meselesi bu. Milyonlarca adamı kendisini korumaları için besleyen firavunu bir üfürüklük canı olan sivrisinekle telef eden Cenab-ı Allah; dilese bütün insanlığı secde vaziyetinde toplamaz mı! Toplar elbet!

Lakin müddet ve imtihan meselesi..."

Havas ve Askeri Hizmet

Tüm havas adamlarında olduğu gibi, Ladikli Ahmet Ağa'da da Peygamber Ocağı olarak görülen orduya karşı özel bir ihtimam ve sevgi vardır.

Sırf bizim milli tarihimiz ve bu milli tarihimizdeki yakın tarihte bile binlerce gayb adamının yardımı vardır ordumuz neferlerine. Bırakınız Kıbrıs harbini Güneydoğu Anadolu'daki terör belasında dahi bu mikyasta birçok olay yaşamışızdır. Halen daha nöbette uyuyan birçok asker gerekirse tokatlanarak uyandırılır. Hatta hastalanıp devriyeye çıkamayan birçok komutanın gece devriye de görüldüğü çok olmuştur.

Ladikli Ahmet Ağada da azami bir ordu ve asker sevgisi vardır. Bu yüzden dışarıdan kendisini ziyarete gelenlerin ve istişare edenlerin çoğu asker. Zira yukarıda da değindiğimiz gibi o Türk Ordusunun "Çarıklı Erkan-ı Harbf'ndendir. Bu yüzden adı çevresinde °Gayb Ricalinin askeriye kolunda görevli" şeklinde çıkmıştır. Mesela Albay Necmi Sami Bey Ladikli Ahmet Ağa'nın en sevdiği dostudur.

O her an göreve hazır diplomat bir asker gibi Küba-Amerika arasında Küba'ya konuşlandırılan Rus füzelerinin Amerikan casus uyduları tarafından tespit edilmesi üzerine 3. Dünya savaşını engellemek için Cezayir dağlarında toplantıya tayy-i mekan yaparken; bir gün aldığı emrin pusula kağıdını dostlarına gösterdikten sonra Ladik'ten Waşingtona 4 dakikada gidecek kadar donanımlı bir görev adamıdır.

Askeri İstihbarata Hainlik Eden Yanar

Hacı Ahmed Ağa bir ziyaretçisine anlatmışlardı:

"Edirne'de askerlik yapan bir Türk çavuşu, iki Bulgar subayına, Edirne'nin askeriyeye ait planlarını yüklü bir para karşılığı satmış, kimsenin haberi yok. Manevi emir aldık, yine iki arkadaş görevlendirildik.

Bulgar Subayları planları alıp kumandanlarına teslim etmek üzere merdivenlerden çıkarlarken bir anda arkalarından yetişerek birine ben birine arkadaşım tepelerine vurduk İkisi de merdivenlerden aşağı yuvarlandılar. Hemen ceplerinden planları alarak yerlerimize döndük.

Sıra çavuşa geldi; vatan haini olduğundan, o da öldürülecekti. Terhis oluncaya kadar dokunmadık, manevi emir öyle idi. Nihayet terhis oldu, yüklü bir para ile sevinerek trene binmiş, memleketine dönüyordu. Memleketine gelip, tam trenden inerken; onun da tepesine vurduk, sanki trenden düşüp ölmüş gibi oldu. Böylece vazife de yerine getirilmiş oldu."

Kore Harbi ve Yarılan Kuşatma

Kore harbinin olduğu devre, yine bir ziyaretimde; Hacı Babayı ziyaret için Ladike gitmiştim, gece odasında kalıp

odasında misafir olduk. Yatsı namazına kadar beraber kaldıktan sonra, Hacı Baba namazı kıldı ve sonra bizden müsaade alıp gitti. Sabah namazında geldi ve bize: "Bugün Kore'de idik; Türk askeri çember içine girmiş, imha edilmek üzere idi. Kurtarılmak için Mevla'dan izin çıktı, manevi arkadaşlarımla Kore'ye yetiştik. Bizim askerin önüne düştük. Kafir askerleri bizi görürler; lâkin bizim askerler göremezler. Kılıçları çektik, küffar askerini kılıçtan geçirerek bizim askere yol verdik. Bakın sabah radyo haberleri verirken duyacaksınız!" dedi.

Sabahleyin bir radyo getirdiler, ilk haberleri açtılar; "Kore'de bulunan, Albay Tahsin Yazıcı oğlu komutasındaki Türk çember içine alınmış. İnanılmaz bir kahramanlık örneği vererek çemberi yarmış, kafirleri perişan etmişler." diye radyo haber veriyordu! Çemberi yaranın kimler olduğundan onların haberleri yoktu. İşte Allah'ın manevi ordularının vazifeleri!..

Ahmet Ağa ve Pilot Teğmen

"Bir gün, pilot teğmen uçağı ile eğitim uçuşu sırasında, uçağı arıza yapıyor ve bir tarlaya mecburi iniş yapmak durumunda kalıyor. Her ne kadar yerde arızayı gidermiş ise de uçağın bu tarla üzerinden kalkmasının imkanı yok. Bulunduğu yer öyle ıssız ki çevrede canlı yok. Hocam emir verdi: "Ahmed, git şu pilot teğmene yardım et, uçağını kaldır." dedi. Hemen geldim, pilot çaresizlik içerisinde bocalamakta, ne yapacağını bilememekte idi. Selam verdim; "Ne yapıyorsun delikanlı?" dedim. O da durumunu anlattı. Ben dedim ki:

"Oğlum sen uçağı çalıştır, kalkış için ben sana yardım edeyim!"

Şaşırmış bir halde:

“Nasıl yardım edeceksin?” dedi.

“Sen çalıştır. Ben uçağı kaldırayım!” dedim.

“Hacı Baba kaç tonluk dört motorlu bir uçak. Nasıl kaldıracaksın?” dedi.

“Yavrum! Sen çalıştır bakalım!” dedim.

“Neyse çalıştırayım bakalım.” dedi ve uçağı çalıştırdı.

Allah’ın izniyle “Bismillah... Ya Allah!..” deyip yardım edip uçağı kaldırdık ve uçup gitti.

Pilot der ki:

“Hacı Baba uçağı kaldırıp da uçak havalanınca; uçağın kuyruk tarafına oturduğunu gördüm ve “Eyvah, Hacı Baba düşecek...” dedim.

Bir müddet sonra, Hacı Baba bulunduğu yerden kayboldu. Ben yine; “Eyvah, Hacı Baba düştü!" diye müteessir olmuştum.

Mensup olduğum karargaha varıp durumu ve başımdan geçenleri kumandanıma anlattım. Kumandanım bana;

“Maneviyat adamlarından biri sana yardım etmiş!" dedi.

Pilot Teğmen bu maneviyat adamları nerede bulunur acaba, diye araştırma yapıyor. Şarkta filan yerde var diyorlar, tarif edilen kimseyi buluyor fakat aradığı ve gördüğü değil. Böyle birçok yerleri geziyor. Nihayet bir gün Konya’da, Ladikli Hacı Ahmed Ağayı haber veriyorlar.

Konya’ya gelip Hacı Ahmed Ağa’yı soruşturuyor, kendisine Ladik kasabasını tarif ediyorlar. Bir arkadaşı ile taksiye binip Ladik’e geliyorlar. Hacı Ahmed Ağa’yı sorarak odasmı öğreniyorlar. Pilot, Hacı Babanın odasına girip de, kendisini görünce “Hah... işte bu amca!..“ deyip, eline ayağına sarılıyor.

Hacı Ahmed Ağa:

“Oğlum benzetmiş olabilirsin...” diye gizlenmeye çalışırsa da pilot, “Hayır yanılmıyorum, o şendin” diyordu.

Beraberce camiye gidip geldikten sonra, o gün orada misafir kalıyorlar. Ertesi gün veda ederek yerlerine dönüyorlar.

Genelde bedenen Ladik’in dışına çıkmayan bu zatı muhterem, iş vazifelendirilmeye gelince tayyi mekanla Avrupa-Amerika-Amerika demeden kaşla göz arasında yok oluyordu. Bu yüzden döndüğünde üzerine bazen kar bazen çöl toprağı bulanmış olmasına kimse şaşırmıyordu. Hatta gideceği yeri önceden öğrenenler gittiği yerlerden gelirken getirmesi için birtakım masum siparişler bile veriyorlardı kendisine. Hurma, muz veya tropikal bir meyve gibi.

En iyisi daha fazla bu meselede kelam etmek yerine gelin siz Araştırmacı-Yazar Mustafa özdamar’ın kaleme aldığı Kırk Kandil yayınlarından çıkan "Ladikli Ahmet Ağa” kitabını okuyunuz. Eminim benim söylemek istediklerimden daha iyisini kalbiniz size yorumlayacaktır. Hele bir de meselenin fevki üzerine ruhi zekanızda çalışmaya başlamışsa belki hayatınızın bir yerlerinde Hz. Hızır’la veya Hızır ordusundan birileriyle karşılaştığınızı hatırlayacaksınızdır.

Kalbini ayna yapanların ise aramasına gerek yok! Bir kaş aynası bile güneşi içine almıyor mu?

Sözün yine onun gönlüne sığdıramadığı halini şiirle anlattığı mısralardan sadece şu ikisiyle kemale taşıyıp “Hz. Nokta“yı koyalım yerine!..

“Bir üstaddan okumadım yol nedir, erkan nedir,

îlm-i zahir okumadım kalbteki bürhan nedir?..

Rufai Dervişleri ve Yaptıkları Gösteriler

Ruhun bedenden doğma ve ona tâbi bir varlık olmayıp, tamamıyla müstakil ve bedene hakim bir varlık olduğunu, hatta başka bedenlere de hüküm ve tesir ettiğini gösteren bu olaylara bir çoğumuzun hayranlıkla seyretmiş, fakat izah edememiş olduğumuz "Rufai" dervişlerinin gösterilerini de ilâve etmemiz yerinde olun Bunların kılıç ve şişleri, vücutlarının muhtelif yerlerine kanatmadan ve hiçbir iz bırakmadan sokup çıkardıkları ve tedavi maksadı ile kundaktaki çocukların üzerine çıkıp, onları ezmeden çiğnedikleri, ateşin içine girdikleri onu elleri ile tuttukları çok defa işitilen veya müşahede olunan hadiselerdendir. Bu hareketler, bu tarikat ehline pirleri şeyh Esseyit Ahmet Rufai'nin ruhaniyetine atıf ve kerameti sariye olarak telâkki olunmuştur.

Son derece şayanı itimat âlim ve dindar bir zat olan eski Urfa mebusu, merhum Saffet Yetkin gençliğinde Mısır'da tahsilde bulunurken, orada tarikat mensuplarının bir geçit resmini seyrettiğini, bu esnada önde giden Rufai dervişlerinden bir grubun bir müddet yürüdükten sonra yere yattıklarını, arkadan gelen ikinci grubun, bunların vücutlarının muhtelif yerlerine ellerindeki şişleri saplayıp geçtiklerini, üçüncü grubun ise bu şişleri çıkarıp, yerlerini parmakları ile ovuşturduklarını ve geçidin bu hareketlerin tekrar edilmek suretiyle devam ettiğini söylemişti.

Yine merhumun anlattığına göre Urfa'da Kadiri Şeyhi olarak bulunduğu sıralarda bir Rufai şeyhi kendisini ziyaret etmiş, görüşme sırasında bir demir saç isteyerek orada yanmakta olan ateşin üstüne koydurmuş, bir müddet sonra tamamıyla kızan ve kıpkızıl olan bu demir saçı elleri ile tutarak götürüp kendisine uzatmış. Merhum, bir tereddüt

anı geçirmekle beraber sebebini izah edemediği ani bir hareketle kendisine uzatılan kızıl saçı, şeyhin elinden derhal alıp yanındakine teslim etmiş ve bu suretle saç tepsi, tekrar şeyhe gelinceye kadar hazır bulunanlar tarafından elden ele geçirilmiş olduğu halde ne Rufai şeyhinin ne merhumun ne de diğer hazır bulunanların hiçbirinin elleri yanmamıştır.

İstanbul'da Kasımpaşa'da Çürüklük Tekkesinin Rufai olan şeyhi Birinci Dünya Savaşı sırasında kendisine getirilen hasta çocukların üzerlerine çıkarak onları çiğnediği ve annelerine sağlam ve sıhhatli olarak teslim eylediği, o zaman İstanbul'da bulunan Almanların ayin günleri gelip kendisini hayretle seyrettikleri bu gösterilere tanık olanlar tarafından rivayet olunmaktadır. Yine aynı Tarihlerde Çengelköy Havuzbaşı'ndaki tekkede şeyh Ahmet isminde Bağdatlı bir zat bulunmakta idi. Bu zat da bıçak üzerine yatar, ağzındaki ateşte yumurta pişirirdi.

Lütfı Kuday "Spiritüalizm-Ruh âlemi" kitabında diyor ki: "Eski Şeyhül İslâm Musa Kâzım Efendi merhum mollalığında, bir sabah, medreseden çıkıp hamama giderken, yolda dervişler kafilesine rastlamış sormuş, fırına girecekler cevabmı almış, (herhalde göz boyayacaklar) diye düşünerek peşlerine takılmış. Fakat onlar fırına girdikten sonra, kendi de firma elini sokunca kavrulmağa başladığını duyarak göz boyamadıklarını anlamıştır. (Boş değil bu işler, tetkike değer) sözü aslında bu ve benzeri hadiseler hakkındaki kanaati idi. ittihat ve Terakki ileri gelenleri arasında, Musa Kâzım efendi kadar Doğu'yu ve Batıyı iyi kavramış bir aydına az tesadüf olunur. Okuyucular içinde Rufaîlerin kaim şişlerle avuçlarını, avurtlarını deldiklerini, keskin bıçaklarla dillerini yardıklarını, kundaktaki çocukları çiğnediklerini ve sonra şişlerin, bıçakların çıktığı yerde hafif bir izden başka bir şey kalmadığını, çocukların ağır gövdeler altında hamur gibi

yoğruldukları halde ezilip ölmek şöyle dursun, (vık) bile demediklerini hatırlayanlar herhalde eksik değildir.”

Hatay’ın Dörtyol Kasabasında bulunan Hacı Macit adlı bir genç, insanları şerbetlemekle ve şerbetlenen insanları yılan, çiyan, akrep, tahta kurusu, pire, sivrisinek gibi sürüngenler ve haşerat ısı ramadıkları gibi kedi ve köpekler de etlerine dişlerini geçirememektedirler.

Hacı Macit, şerbetlenmek isteyenleri, kabul ettikleri takdirde, yılan ve akreplere ısıttırmakta ve zehrin yayılma istikametinde vardığı herhangi bir noktaya parmağını koyduğu zaman bunu durdurmakta, bu noktadan ısırılan yer istikametinde geriye doğru parmağını yürüttüğü takdirde ise zehir tesirini kaybetmektedir.

Şerbetleme işi bir bala Hacı Macit tarafından okumak ve şerbetlenecek kimse kıble istikametinde sol dizi yere gelmek suretiyle çöktürülerek bu baldan besmele ile üç çay kaşığı yedirilmekle tamamlanmaktadır.

Hacı Macid’in bu kudreti bizzat kendi ifadesine göre, Şeyh Ahmet Rufai’nin verdiği el neticesi babadan evlâda intikal etmekte olduğuna göre, bunu da eskilerin kabul eyledikleri “kerameti sariye” türünden ruhî bir kudret tezahürü olarak kabul etmek icabeder.

Gerek mucize ve keramet gerekse tayyı mekân nev’inden bulunsun, bütün tabiatüstü olaylar fizik kanunlarla, yani maddenin kendi kudret ve imkânlarıyla izahı mümkün olmayan hâdiseler olup, manevî bir kuvvetin, bir ruh kuvvetinin kabulüne bizi zorlamaktadır.

Halkın, “şeytanî” olduğu damgasını vurmuş bulunmadıkça, daima manevî ve İlâhî bir hâdise olarak kabul eylediği bu olaylar beden — ruh münasebetlerinin gevşemesine bağlı bir keyfiyet olup, bu hal fıtri yani doğuştan

olduğu gibi, daha evvel zikreylediğimiz tarik ehline ait "Seyr-i sülük" esasları nev'inden bazı kurallara riayet etmek ve bu konuda gayret etmek suretiyle Cenab-ı Mevla müsaade ederse kısmen sonradan da kazanılabilir.

Burada önemli olan; bu kudretlerin, insanların manevî kurtuluş ve gelişmeleri yönünde kullanılmış olup, olmamaları, yani bu kudretlere sahip bulunan kimselerin bu maksadı sağlamağa çalışan yüksek ve İlâhî plâna bağlı varlıkların vahiy ve ilham, sevk ve idaresi altında bulunup bulunmadıkları keyfiyetidir. Cibril, Cebrail ve Ruh'ül Kudüs adı verilen kudretler ve varlıklar hep bu İlâhî plânı temsil etmektedirler. Ve tabiatüstü kudretler manevî ve İlâhî maksatlara matuf bulundukça derece derece hep aynı kaynaktan alınırlar.

Dünyaya gelen insanlar ruhî kabiliyet ve tekâmül derecelerine göre "alın yazısı" dediğimiz bir hayat programı ile gönderilmiş ve cemiyet içinde bir vazife ile tavzif edilmiş bulunduklarından fıtrî olarak verilmiş olan veya sonradan iktisap olunan bu ilâhı ve manevî kudretlerin kullanılış şekilleri de bu İlâhî takdire bağlı bulunmaktadır. Bu sebepledir ki cemiyet içinde manevî vazife alacak kimseler bu vazifeye başlama çağına gelinceye kadar yüksek ve İlâhî plân tarafından hususi bir yetiştirilme tarz ve programına tabi tutularak bu vazifeyi alabilecek duruma getirilirler.

Rufai tarikatının kurucusu Şeyh Esseyd Ahmet Rufai'nin veya diğer Rufai şeyhlerinin verdikleri el neticesi babadan oğula intikal eden ruhî kudretler de bulunmaktadır. Bu cümleden olmak üzere: Rufaî tarikatına mensup olanlar şeyhlerine ve tarikatlarına son derece bağlıdırlar. Bu inanç ve şeyhlerine bağlılık, onları emredilen her şeyi yapmaya götürür.

8*nci asırdan bu yana Japon Budistleri arasında sürüp giden "Ateş üstünde yürüme" Hiuvatari Festivali, her yıl Takao

dağındaki Yukuji mabedinin önünde tekrarlanmaktadır. Hastalar, sakatlar, talihlerinin açılmasını bekleyen iş adamları, evlenmek isteyen genç kızlarla birlikte binlerce insan, Yukuji mabedinin önünde toplanır, yakılan mukaddes ateşin korları, külleri üzerinde çıplak ayakla yürürler.

Bu mabette hâkim olan inanca göre ateş üstünde çıplak ayakla yürüyen her insan ateş tanrısına yaklaşır ve bu saygı anlamı içinde ateş üstünde yürüyenlerin bütün dertleri kaybolur, en akla hayale gelmedik istekleri de gerçekleşir.

Hiuvatari Festivali için dağlardan toplanan özel kuru otlar, kalın odunlar, toplu olarak mabet önünde tepe tepe yerleştirilmekte, bundan sonra iki budist rahip, borazanlar çalarak festivalin başlangıcını ilân etmektedirler. Ardından kuru ot, odun yığını ateşe verilmekte, bu sırada törene katılanlar duaya başlamaktadırlar. Ateş tanrısına adanan dualar tamamlanırken alevler de yavaş yavaş sönmekte, kül ve kor gibi yanan kömürler ortada kalmaktadır.

Sıraya giren dilek sahipleri, içlerinden dua edip dilediklerini tekrarlayarak korlar üzerinde çıplak ayaklarıyla dolaşmaktadırlar. Bir kimse, bu ateşler üzerinde ne kadar çok dolaşırsa ateş tanrısına o kadar yaklaşır, dileğinin gerçekleşmesi ihtimali o kadar çoğalır diye inanmaktadırlar.

Burada şu ciheti de açıklamak gerekir ki, medyum olabilmek ve tabiat üstü bazı kuvvet ve kudretlere sahip bulunabilmek için, bir insanın muhakkak Müslüman ve namaz kılan bir kimse olması lâzım gelmez. Doğuştan veya sonradan kazanılmış olarak ruh-beden münasebetini gevşetme İmkânını bulabilen herkes ister hoca ister papaz, hatta isterse budist, brehmen, hatta putperest olsun, ruh kuvvetine sahip olabilir ve bu suretle Allah'ın yarattığı tabiattaki güçleri iyi veya kötü yönde yine onun izniyle bir sınav türü olarak kullanabilirler...

Yogizm ve Fakirizm

"Telechinezie/Telekinezi Eşya ve insanlar üzerine yapılan ruhî tesirler" bahsi ile alâkalı olarak yukarıdan beri anlattığımız ruhî kudretlerin ve bunlara ait çeşitli maddi görüntülerin esas prensiplerini, Yogizm ve Fakirizmde bulmak mümkündür. Ruhî kudretlere sahip olma ve onları kullanma ile ilgili olan bu bilgiler, Hindistan ve Tibet'e, bugün, yerinde Pasifikteki binlerce küçük ada kalmış olan eski Mu medeniyetinden intikal etmiş olup, oradan Mısır'a ve İskenderiye mektebi yolu ile eski Yunanistan'a ve oradan da Araplara geçmiş ve Kurana ve Peygamber sünnetine uygun olmayan birtakım tasavvuf ve tarikat odaklarını ajan hahamlar vasıtasıyla tesir altına almıştır.

Bu günkü Spirtizma temayülünün gelişmesi ve bir ilim haline getirilebilmesi için bu tarihi akışın, yakından takip olunarak bu ruhî kudretlere ait çeşitli görüntülerin tetkik, tahlil ve tasniflerinin yapılması gerekir. Bunun için de İlmî ve akademik bir çalışmanın zarureti aşikârdır.

Yogizm

Yogilik Hindistan'da, Tibet'te yayılmıştır. Bunların dinle ilgisi olmadığı gibi amaçları da Allah'a erişmek veya ruhlarını tasfiye eylemek değildir. Onların amaçlan, kendilerine mahsus bedenî ve ruhî çalışma ve idmanlarla ruhlarında mevcut kudretleri kazanmak ve onları geliştirmektir.

Yogiler, evlenmedikleri gibi mal ve mülk sahibi de olamazlar. Onlara göre yalnızlık, ruhî kudretlerini geliştirecek başlıca şarttır. Bundan dolayıdır ki Yogiler daima ıssız dağlara ve ormanlara çekilerek ruhları ile baş başa kalırlar.

Yogi, bütün bu yalnızlık ve ruhî ve bedenî idman ve çalışmalar neticesinde benliğinden ve maddî varlığın esaretinden kurtulduğuna, bütün ruhî kudretlerine sahip olduğuna inanır. Beş duyusuna ihtiyaç hissetmeden her şeyi duyar, hisseder, maddî kudreti dışında ve onlara dokunmadan eşyaya hükmeder, onları istediği şekilde ve hiçbir maddi kudret tatbikine ihtiyaç duymadan hareket ettirir, durdurur. İstediği yerde görünür, her istediği olur ve zaman ve mekân kayıtlarından kurtulur.

Yogi üstatlarının, bu mesleğe girmek isteyen müritlere idman ve çalışma bakımından- tavsiyeleri başka başkadır. Hatta bazıları birbirlerine tamamıyla zıttır. Biri, müride bütün zihnî faaliyetlerini durdurmasını, kafasını boşaltmasını, her türlü düşünceden kurtulmasını ve mutlak bir sükûnete dalmasını tavsiye ederken ve bunu tatbik ettirirken, diğeri tam bir zihnî dikkati, her şeyi düşünüp, kontrol edip, sebeplerini araştırmayı talim eylemektedir. Fakat yogizmin idman ve çalışmaları daha ziyade bedenîdir. Bedene verilecek ıstırap oranında ruh, kendi kudretini kazanır. Yogi az yemek, az konuşmak veya hiç konuşmamak, hemen hemen hareket etmemek, bilhassa nefsini mümkün olduğu kadar azaltmak mecburiyetindedir ve onu amacına götürecek olan da bu nefis idmanlarıdır.

Bu idmanlarla insanın ruhî kudretlerinin arttığını tecrübeler göstermiştir. Dikkat edilecek olursa yogilere ait esasların birçoğu eskiden memleketimizde çok yaygın bulunan tarikatlarda da mevcuttur.

“Seyr-i sülük” hemen tamamıyla bu esaslara dayanır.

“Nefis idmanları’na gelince bu da “Evrad-i Şerife”nin okunması ile sağlanmakta idi. Aradaki fark bizim “Tarik ehlinin” esas gayesinin “Ruhu tasfiye ve Allaha erişme” den ibaret bulunmasıdır.

Yogi ve fakirlerin en mühim gösterileri, bilhassa kendilerini canlı canlı toprağa gömdürüp uzun müddet bir ölü gibi mezarda kalmalarıdır.

Bu konuda tüm dünyaca "Üçüncü Göz" kitabıyla meşhur olan meşhur olan Lama, T. Lobsang Rampa kitabının 59 sayfasında, bu çileli eğitimler sırasında yaşandıklarından birini anlatıyor: "Kalabalık Rahip adayları arasından birisi, başımın altından çekip aldığı giysimi havada sallıyor, bir diğeri de keçe botlarımı kapmıştı. Yumuşak bir pelte gibi tsampa/Tibet'in yerli yemeği yapıştı suratıma. Üzerime tekme ve tokat yağıyordu ama belki de beni sınıyorlar diye karşılık vermedim. Yasaların 16. Hükmü ıstıraplara ve sıkıntılara sabır ve alçak gönüllükle dayanın diyordu.

Doktor Lombrozo "Hypnotisme" eserinde böyle bir tecrübeye ait bir vakayı şöyle anlatmaktadır:

"Fakir, tecrübeye hazır olduğunu söyledi. Mihrace, bir Sick şefi ve General Ventura mezarın başında buluştular. Fakir, bunların gözleri önünde, yalnız ağzı hariç kalmak üzere, vücudundaki bütün delikleri balmumu ile kapadı. Kendisini bezden bir torbaya koydular. Dilini, boğazını kapayacak şekilde araya kıvırdı, derhal letarji haline girdi. Torbanın ağzmı kapadılar. Mihrace, torbanın ağzını ayrıca hususi mührü ile mühürledi. Fakiri, mezarda muhafaza edecek bir tabutun içine koyarak her tarafını sıkıca sardılar, mezara yerleştirip toprakla örttüler ve üzerine arpa ektiler. Ayrıca gece gündüz hiçbir yere ayrılmamak üzere başına nöbetçi diktiler.

Bütün bu tedbirlere rağmen Mihrace'nin şüphesi tamamıyla ortadan kalkmış değildi. Mezarı iki defa açtırdı ve Fakirin soğumuş ve tam bir ölü gibi yatmakta olduğunu bizzat gördü. Fakirin mezarda kalması icap eden 6 ay sonunda tabutun kapağı açılıp fakir meydana çıkarılınca

başının tepesindeki hafif hararetten başka hiçbir hayat eseri görülmemekte idi. Derhal ağzı açılarak dili normal haline konuldu. Başına azar azar sıcak su dökülmeğe başlandıkça fakirin yavaş yavaş canlandığı görüldü. Bu suretle yapılan iki saatlik bir tedavi ve ihtimamdan sonra fakir, kalkarak yürümeğe başladı. Bu tabiatüstü adamın anlattığına göre, mezarda kaldığı müddetçe harikulade rüyalar içinde yaşamış ve uyandınlması onun için çok ıstıraplı olmuştu."

Raca Yoga

Bu, Yogalığın en yüksek mertebesidir. Bu mertebeye ermiş yoga, iradesi ile her türlü ruhî ve aklî melekelerine ve bedeninin iç ve dış bütün organlarına hâkim olur. Kalbini durdurabilir. Hiç nefes almadan yaşayabilir. Boyunu ve boynunu istediği gibi uzatıp kısaltabilir. Tayy-ı Mekan yapar, gençleşebilir.

Raca Yoga, bizim eskilerin "Kutub", "Kutb-ül Aktab" dedikleri kimsenin sahip olduğu kudretlere benzer kudretleri haizdir. Aradaki "Hicabı — perdeyi" kaldırarak "Ruh'ul Külli" ile bağlantı kurmuş ve bu suretle bütün kudretlere sahip olmuştur. Bazılarının sapıtıp "Allahlık" iddiasında bulunmaları veya müridlerinin, onları Allah mertebesine çıkarmaları da bu mertebeyi hazmedememelerinden ileri gelmektedir.

"Buda" ve ondan 1400 sene sonra yaşamış bulunan "Şankara", Raca Yoga denilen en yüksek mertebeye erişmiş yogalardır.

Mantra Yoga

Bu nevi yogalar kendi ruhî tekâmül ve eğilimlerine göre

zaman zaman hem iyi hem de fena kuvvetleri kullanmak iktidarına sahiptirler. Hastaları iyi ettikleri gibi, sağlam insanları hasta veya kötürüm etmek delirtmek onlar için kolay ve mümkündür. Muska, nefes, sihir, büyü, gözbağcılığı hep bu kısma girer. Kullandıkları vasıta manyetizma, hipnotizma ve telkindir. Bu tesirleri gönderdikleri enerji bedenlerle uzaklara kadar nakledebilirler.

Matha Yoga

Manyetizma ve mıknatısla ilgili bir kudrete sahiptir. Bununla hastaları iyi eder. Cansız maddelere tesir ederek, onları, istediği gibi cezbeyler, hareket ettirir veya durdurur. Bütün bunlarda yoginin asabi ve hayati akımı rol oynar. Bilindiği gibi insan vücudunda bir elektrik akımı olduğu tespit olunmuştur. İnsan vücudunun sıhhati, bu elektrik akımının normal ve dengeli oluşuna bağlıdır. Hastalıklar ve bilhassa asabi hastalıklar bu dengeyi bozar veya hastalıklar bu dengenin bozulmasından ileri gelir. İşte Matha Yoga bu organlar üzerine gözleri ve parmaklarının uçları ile toplayıp yönelttiği manyetik seyyalelerle bu dengeyi tesis etmek suretiyle hastayı şifaya kavuşturur.

Hindistan dışındaki halk ve hatta bir kısım yazarlar, Yogalarla fakirleri ekseriyetle birbirine karıştırmaktadırlar.

Fakirizm

Ruh kudretini elde etmek için kullandığı usul ve metot bakımından yogilikten farklı değildir. Fakirler, yogilerden aynı usulleri almakla beraber bunu daha da geliştirmişlerdir. Namaz, oruç ve tespih, çalışmalarının esasını teşkil eder. Bu iki zümre arasında başlıca fark, yukarıda belirtildiği gibi yogilerin, sureta Brehmen ve Buda dinlerine mensupmuş

gibi görünmelerine mukabil hiçbir dinle ilgileri olmadığı halde, fakirler, koyu Müslümandırlar. Ruhî müşahede ve gösterilerini Müslümanlığın kudret ve kuvvetini ve hak dini olduğunu et-rafa yaymak için yaparlar. Fakirlerin bütün amaç ve gayretleri yogilerden daha üstün ruhî tezahürat göstererek Brehmen ve Buda dinine bağlı olan halkı Müslümanlığa çevirmektir. Hindistan, Pakistan, Çin ve Endonezya gibi memleketlerde Müslümanlığı yayan bu fakir ve dervişlerdir. Yogilerle fakirlerin mücadeleleri manevî yönden birbirlerini bazen imhaya kadar gider.

Görülüyor ki, ister tarik ehli bulunsun, ister gerisör, falcı, üfürükçü, büyücü veya sihirbaz olsun bu tabiî kuvvetlerden birinin tasarrufunu eline geçiren kimse, bu kuvvetlerin mahiyetini bilerek veya bilmeyerek bundan faydalanmakta ve birçok kimseler de bunu İlâhî bir ikram ve lütuf olarak telâkki etmektedir.

Bizce bu ruhî kudretler de bedeni kudretler gibi, Allah'ın doğumla birlikte doğal olarak verdiği bir haldir. Bedenen kuvvetli olan bir adam bu kuvvetini nasıl iyi veya fena işte kullanır ve bundan dolayı, Allah bu kuvveti kendisinden geri almazsa, bu ruhî kudretler de aynı şekilde iyi veya fena yolda kullanılabilirler. Bu, ancak bu kudretlere sahip olanın ruhî tekâmül ve eğilimine bağlıdır.

İnsanın Manyetik Atmosferi

Üçüncü Göz kitabında T. Lobsang Rampa insanın manyetik alanından bahsederek, ne olacağını veya nasıl biri olduğunu anlayabildiğini söylüyor. Bu konuyla ilgili olarak, her insanın (aura/ruhun kılıfı) adı verilen bir atmosferi, bir manyetik alanı vardır. Manyetik alan bedeni çevreleyen rengarenk yumurta şeklinde bir hale olarak görülebilir. Bu

alanda bilgi sahibi kimseler, renklerin bileşiminden insanın sağlık durumu, samimiyetini, ruhsal olgunluğunun ana hatlarını görebilirler. Bu manyetik alan, hayat gücünün canlılık verdiği bedenin çevresinde yaydığı ışıktır. Bu manyetik alanın en güçlü olduğu bölge başın çevresidir, ölüm halinde yani Ruh varoluşun bir sonraki boyutuna (bize göre asli vatana) gitmek zira bedenden ayrıldığı sırada bu ışıklar da zayıflar ...”

Ayrıca insanın aurasını gördüğünden dolayı bir tür para psikolojik gücüyle nasıl istihbarat yaptığını da anlatıyor: “... Lobsang (...) değerli kişi bizi çağırtmış; Norbu Linga’ya gitmemiz ve birlikte yine gizlenerek Batıdan gelmiş bazı yabancıların renklerini çözümlememiz gerekiyor.

Parapsikolojik Güç Verilen Eşyalar

Bu eşyalarla ilgili binlerce örnek verilebilir ancak bu konunun bize göre aslı ilahidir. Bu yüzden insanlığın ilk başlangıcından itibaren birtakım nesneler bazı peygamberlere hediye edilmiştir. Bugün sinyal ve elektronik istihbarat dediğimiz birimler tarafından ajanlarına çok fonksiyonlu özel eşyalar tasarlanmasının tarihi kökeninde bu bilgi vardır. Biz ilahi menşeli para psikolojik güçleri çeken bazı eşyalardan bahsederek maksadımızı kısaca anlatmaya çalışacağız.

Hazreti Süleyman’ın Yüzüğü

Süleyman Peygamber olduğu gün Allah’ın kendisine verdiği üstün yeteneklere ve donanıma şükretmek üzere gün boyu akşama kadar secde etti.

Bunun üzerine Peygamberinin bu güzel teşekkürü karşısında Allah ihsanını daha artırdı. Cennete git ve saltanat

ve hilafet yüzüğünü al sonra yeryüzüne in ve Süleyman'ın parmağına geçir' dedi. O yüce melek de öyle yaptı. Yıldız gibi parlak, 4 köşeli olan bu yüzük misk gibi kokardı. Taşlan birinde: "Lailehe İllallah Muhammedun Resulallah", diğerinde: "Allah'tan başka ilah yoktur, Ondan başka her şey yok olacaktır." diğer tarafında: "Mülk, Ululuk ve Azamet yalnız O'na mahsustur.", bir diğer tarafta da: "Yaratanların en güzeli olan Allah ne uludur" yazılı idi.

Vehb'in anlattığına göre Süleyman'a yerilen yüzük cennete iken insanoğlunun atası Adem babamızın parmağında idi. Adem yeryüzüne indirilirken yüzük kendisinden alınıp Arş'ın sağ tarafında muhafaza edildi ve Cenab-ı Allah yüzüğe hitaben:

"Ey izzet yüzüğü! Adem bizim anlaşmamızı unuttu, seni sözünü unutmayacak birisinin parmağına emanet ederim.
dedi.

Hz. Süleyman'ın Peygamber olduğu gün cuma günü idi yine bu Cuma Aşure gününe denk getirilen bir gün bu yüzük Cebrail Aleyhisselam tarafından Süleyman'ın parmağına takıldı. Bununla beraber kendisine besmeleyi yani "Bismillahirrahmanirrahim"i de öğretti.

Tüm bu sırlardan sonra Süleyman'ın emrine başta cinler olmak üzere, kuşlar, bulutlar, rüzgarlar, ağaçlar kısacası tüm mahlukat verildi.

Hz. Süleyman bu terfiiyle aynı zamanda Sultan Peygamberlerin ilki oldu. İkincisi yine kendi soyundan Hz. Yusuf'tur. Süleyman'm bugünkü kurguyla Galaktica'ya benzeteceğimiz tahtına Kevkeb'ül Cenne/Cennet Yıldızı derlerdi. Bu tahta ilgili olarak Envar'ül Aşık'ın isimli 15. Yüzyılda ilahi sırları araştıran iki kardeş tarafından tutulan notlarla oluşturulmuş bu kitapta, "Bu tahtı rüzgar taşırdı.

Rüzgar onun sesini istediği yere getirirdi Tepesinde 300 kuş bulunur gölgelik yapardı. Sabah yola çıkar ve bir aylık mesafeyi bir günde gider gelirdi."

Günümüzde çevrilen "Yüzüklerin Efendisi" filmini seyredenler hatırlarlar. Bir yüzükle nelerin değiştiğini. İşte "Dünya'nm Efendileri" olma ütopyasıyla hareket eden güçlerin ulaşmaya çalıştığı parapskolojik güçleri çeken ve kullanmaya yarayan yüzüğün aslı bu!..

Musa'nın Asa'sı/Asa-Yı Musa

Parapsikolojik güçleri celbeden özel donanımlı ilahi menşeli araçlardan birisi de Hz. Musa'nın Asası. Bugün Topkapı sarayında olduğu söylenen bu Asanın aslında o olmadığını bilmesi gerekenler biliyor.

Bu Asa ve hünerleriyle ilgili bilgi için İlahi başucu rehberimiz Kuranı Kerime başvuruyoruz:

Sihirbazlar, "Ey Musa! Dediler; "Ya sen at ya ilk atan biz olalım." "Haydin siz atın" dedi. Bir de ne görsün, onların ipleri ve sopaları sihrinden dolayı ona öyle görünüyor ki, cidden bunlar koşuyorlar! Birden Musa içinde bir korku duydu. "Korma! Dedik; çünkü sensin üstünsün sen... Ve elindekini bırakıver onların yaptıklarını yalar yutar çünkü onların yaptıkları sırf sihirbazlık hilesidir. Sihirbaz ise her nerede olsa iflah olmaz. Sonunda bütün sihirbazlar secdeye kapandılar, 'Harun ve Musa'nın Rabbine iman ettik' dediler." (Taha Suresi/64-69)

Ayrıca asayı bir el feneri gibi kullanmasının yanında, **ateş yakmak içinde** kullanan Musa'nı elindeki bu harikulade **eşyanın başka** donanımlarını da öğreniyoruz: Bunlardan **en önemlisi Firavun** zulmünden kaçan Musa ve kavmi **tam denizle,** Firavun orduları arsında sıkışmışken Cebrail

vasıtasıyla asasını yere vurması öğütleniyor. Asanın yere değmesiyle birlikte deniz ikiye yarılıyorken Musa ve halkı geçtikten sonra deniz, Firavun ve ordularını yutuyor. Bu durumu Şuara Suresi 63 ve 66. ayetlerden öğreniyoruz: "Bunun üzerine Musa'ya: 'Vur asan ile denize' diye vahyettik. Vurunca deniz derhal yarıldı (on iki yol açıldı) her bölük koca bir dağ gibi oldu, ötekileri de oraya yaklaştırdık, Musa ve beraberinde bulunanların hepsini kurtardık. Sonra ötekileri suda boğduk."

Hz. Davud'un Kılıcı

Olağanüstü güçler gösteren ilahi menşeli eşyalardan birisi de Hz. Davud'un kılıcıdır. Bu kılıç kafir Calut'a karşı iyileri temsil eden Talut Ordusunda yer alan Davud'a, Kutsal Tabutu getiren melekler tarafından verilmiştir. Neticede Davud bu özel kılıçla yenilmez kişi olarak bilinen Calut'u zırhına rağmen ortadan ikiye bölerek Calut ordusunun dağılmasına sebep olmuştur. Haliyle bu cengâverliği ve seçilmişliği dolayısıyla da kendisine peygamberlik verilmiştir. Bu kılıç olayına benzer bir olay da İslam tarihinde Hz. Ali ve semadan indirildiği söylenen çift başlı kılıcı "Zülfıkar" ile ilgili kıssalar vardır.

Hz. İbrahim Ve Yusuf'a Giydirilen Gömlek

Fizik ötesi güçlerle donanımlı özel eşyalardan birisinin de Hz. Yusuf'a verildiği bildirilir. Bu özel eşyanın Hz. Yusuf'un elleri bağlı olarak kardeşleri tarafından kuyuya atıldığı sıra Cebrail tarafından giydirildiği şeklinde. Hatta bu gömleğin daha önce Nemrut tarafından ateşe atılan Hz. İbrahim'e giydirildiği bu sayede yanmadığı yine Envar'ül Aşıkın kitabının 73. sayfasından notlar almışız. Konuyla

alakalı olduğu için hatırlatma yarar var biliyorsunuz bugün amyant madeninden yapılan kıyafetler yanmıyor ayrıca zırhlı kıyafet teknolojisi bugün ince bir gömleğe uyarlanacak kadar da gelişti. Kısaca ütopya gördüğümüz birçok hadise ilmi ve teknolojik gelişmelerle bugün avama dahi açıklayıcı ve ispatlanır oldu...

Kutsal Tabut/Sandık

Bu konuyu önce Kurandaki ayetten takip ediyoruz.

"Peygamberleri onlara şunu da söylemişti: 'Haberiniz olsun onun hükümdarlığının işareti, size bir tabutun gelmesidir' ki, onda Rabbinizden bir sekine/özgüven Musa ve Harun ailelerinin bıraktıklarından bir bakiye (geri kalan bir şeyler) vardır. Onu melekler getirecektir. Eğer iman etmiş kimselerseniz bunda sizin için kesin bir işaret vardır." (Bakara Suresi/248)

Akabinde tefsircilerin en güvenilir ve meşhuru olan Elmalılı Hamdı Yazır kendi eserinde bu ayette geçen tabutla ilgili olarak şu dipnotu düşmüş: "Tabut, sandık demektir. Bu hususta birçok rivayetler vardır. İbni Abbas'tan yapılan Rivayette "Tevrat Sandığı" olma ihtimali kuvvetlidir."

ilahiyat ilimleri Uzmanı Ahmet Davudoğlu'nun Kuranı Kerim'in izahlı Açıklaması isimli eserinde ise; "Tabut bir sandık olup içinde peygamberlerin emaneti vardır. Vaktiyle Allah onu Adem Peygambere indirmiş ve elden ele Talut'a kadar gelmiş. Nihayet Amalika kavmi lsrailoğulları'na üstün gelerek Tabut'u onlardan almışlar. Onlar bu tabuttan aldıkları güçle düşmanlarının üzerine yürür ve inanılmaz biz cesaret ve rahatlık/sekine duyarlarmış. Bu kutsal tabutta/sandıkta Hz. Musa'nın ayakkabıları, asası, Hz. Harun'un sarığı, bir ölçek kudret helvası varmış. Melekler onu gökyüzünden getirip

Talut'un yanma koymuşlar. Böylece onun padişahlığını da tasdik etmişler. Sonra Harp başlamış..." ifadelerine yer veriliyor.

Türkiye Diyanet Vakfının 2005 yılında yayınladığı "Kuranı Kerim ve Açıklamalı Meali" isimli eserde ise, "Rivayete göre tabut, sandıktır. Hz. Musa onu savaşlarda ordunun önünde bulundurur, bu sayede askeri güç ve moral kazanırlardı. Zamanla Yahudiler zayıflayınca tabutu Calut ellerinden almıştı. Talut'un hükümdarlığına itiraz ettiler ve eğer gerçekten hükümdarsa delil getirsin dediler. Onlara, onun hükümdar olduğuna deli 'Tabut'un geri gelmesidir." denildi ve tabut geri geldi.

Yukarıda toparladığımız ve bir araya getirdiğimiz notların dışında bu "Kutsal Tabut"un İsrailoğullarına göre Tevrat Sandığının nerede olduğuyla ilgili parapsikolojik güçleri hayırlı yollarda kullanan insanlarla temaslarım oldu. Onlar İsrail'in aradığı yerde yani Mescid'i Aksa'da olamadığını (...) olduğunu söylediler. Ve iki melek tarafından korunduğuna da Kurandan şahit getirdiler. Ayrıca içindeki emanetler arasında Peygamber suretlerinin de olduğunu söylediler. Ne büyük takdirdir ki bugün "Kutsal Tabut'ün olduğu bölgede iki hava şehidimizin kabri bulunuyor. İki koruyucu melek ve iki şehit -ki şehitler ölmez, 7 boyutlu hayatın 5. boyutuna geçip dalga bedenle hareket ederler) hayli ilginç değil mi?

İsrail Davut Ve Golyat Savaş Anıtı İnşa Edecek

(Fransız AFP Ajansı- 15 Haziran)

İsrail, Incil'de geçen ve Davut'un Golyat'ı öldürmesini simgeleyen bir anıtı Kudüs'te inşa etmeyi planlıyor. İslam kaynaklarında Golyat, "Calut" olarak adlandırılıyor.

İsrail İçişleri Bakanlığına onay için gönderilen anıt

projesine göre, anıt savaşın geçtiğine inanılan yerde 10 metre yüksekliğinde olacak. İçişleri Bakanlığı yetkililerinden Guy Kav- Venaki, Jerusalem Post Gazetesi ne yaptığı açıklamada "Bu eser ruhun fizik gücü karşısındaki üstünlüğünün sembolü olacak. Binlerce yıldır bu hikaye iyinin kötüye karşı sembolü oldu. Bu bir uluslararası sembol değildir, bu bizim Yahudi tarihiyle ilgilidir." İfadelerini kullandı. 48 mimarın çizimler hazırladığı anıt, Kudüs yakınlarında Elea Vadisine bakan bir tepenin kenarına dikilecek. Anıt bir çoban çocuk olan Davut'un Golyat'a karşı zaferini konu alacak. Diğer taraftan İncil kaynaklarına göre, olay İsraillilerle Filistinliler arasındaki bir savaş sırasında geçiyor ve Golyat'ın bir Filistinli düşman olduğu ileri sürülüyor. İslam kaynaklarına göre ise savaş, Talut komutasındaki inananlarla Calut komutasındaki inanmayanlar arasında geçiyor.

MEMORATLAR
YAŞANMIŞ OLAĞAÜSTÜ TECRÜBELER

1988 yılında Hacettepe Üniversitesine kayıt yaptırdığım ilk gün belki de gönlünü kazandığım değerli Hocam Özkul Çobanoğlu'nun yaptırdığı çok değerli bir çalışma var.

Milli ve manevi değerlerine son derece bağlı olan Özkul Hocamız, okula başladığım ilk yıl meşhur tabirle "çiçeği burnunda" bir araştırma görevlisiydi. Biz çocukluktan gençliğe adım atmış yeni yetmeler olarak, tam anlamıyla tüm devlet kurumlannda olduğu gibi, üniversite teşekküllerine de girilirken de usul gereği ne denir, nasıl girilir prensiplerini yeterince bilmezdik... Çünkü belli bir yaşa kadar böylesi yerlerde her işinizi ebeveynleriniz hallederlerdi. Trabzon'un küçük bir ilçesi Araklıdan büyük hem de eskilerin tabiriyle Vilayet-i Hükümete, yani başkente gelmişsin ki yok öyle hata payın hallerindeyiz. Her yerde olduğu gibi özellikle başkentin her yerinde 12 Eylül darbe havası 8 yıl geçmesine rağmen hala püfür püfür esiyor... Sağ da sol da dağıtılmış bunun sonucu olarak travmatik bir kimlik arayışı var insanlarda...

Eh bir de "Halk" ve "Vatandaş" olabilme kültürü oluşturmaya çalışanlara da müsaade edilmediği için herkes kendini saklıyor. İdealist bir Anadolu evladı olarak şimdi ben bu bölüme kayıt için içeriye girerken görevliye ne diyeyim

diye dahi düşünüyorum (!) 18 yaşına kadar babasının kütüphanesindeki lmam-ı Gazali Hazretlerinini eserlerine doyamamış adeta sular seller gibi içip manevi tedrisinden geçmiş özellikle Kimya-yı Saadetiyle işlenmiş bir "ruhi yapım" var. Rahmetli Necip Fazıl'ın İman ve Aksiyon kitabındaki idealler, merhum Mehmet Akif'in, "Asım'ın Nesli" şiirindeki rüzgârlar var üstümde. Çocukluğu da Zonguldak Rüzgarlımeşe'de geçerek, adeta tüm ömrünü fırtınalara karşı koruyup, yol alacak bir yapım aşamasından geçmiş sıradışı Uveysi tedrisler de var üzerimde...

Evet, milli ve manevi değerlerle yüklü ancak henüz strateji bilecek konumda değilim. Hocalar kim, olgunlukları, kimlikleri ne?... Salla kafayı al maaşı tipler mi? Hala namuslu namussuz, gayredi gayretsiz ayırımı yerine sağcı solcu ayırımına şartlandırılmış bölücü tipler mi, ya da kendini yetiştirmeden üniversitelere, okullara iş bulmak için gelmiş uyuyup-uyutanlar mı?..

Bir de (özellikle o dönemler hep anlatırlardı ya) "öğretim görevlisi komünist ise selam verirsen sana kafayı takar oğlum, sonra mezun etmez..." ya da tam tersi ideolojide olanlar da farklı bir selam tarzından işkillenebilirler: "Adam beni o selamımdan dolayı meğer şu, bu zannediyormuş mezun olurken kaynaştık meğer ne güzel anlaşırmışız..." hatıraları bizim de kulağımızda yer etmişti. Daha fenası kulaklarımızda kalmayıp endişe çukurlarına yıllarca dolmuş!

Böylesi kimlik kargası taşıdığımız yıllar ve okulun duvarlarının pek çok yerinde "Savaşma Seviş" yazıları... Sanırım tabloyu biraz anlatabiliyorumdur sizlere... Yani malum ellerin yeni bir kitle psikolojisi ve sosyal mühendislik tasarımını neredeyse birey birey hissettirdiği yıllar!

Neticede, Yüce Allah'ın tavsiye ettiği meleklerinin dahi gıpta ettiği, dua yerine geçen o güzel selamlaşma hitabı,

"Selamunaleyküm" diyerek girmeye karar vererek bölüm kayıt odasının önüne geldim. Yanımda ve arkamda yeni kayıt yaptıracak hanım kardeşlerde vardı, kapıyı biraz tok çaldım, özkul Hoca başını aniden kaldırdı daha geleni süzmeye başlamadan "Selamunaleyküm Hocam" dedim. Yüz ifadesini çok çabuk verdi, yüzüme aradığını bulmuş gibi pırıl pırıl baktı. Hemen ismimi, nereli olduğumu sorunca bir akrabamın da diğer bölümde okutman olduğunu söyleyip hoca öğrenci ilişkisi kadar ağabey kardeş ilişkisini de (ilk günden) yakaladık...

Okul başlayalı fazla zaman olmamıştı, bir gün üst sınıflardan Osmanlıca dersini verememiş öğrencilerin kışkırtmasıyla dersi kırmak isteyenler oldu. Sebep, "Hoca derse hatırladığım kadarıyla 15 dakikadan fazla geç gelirse ders düşermiş" diye bir bahane sürdüler. Topladılar yeni yetme birinci sınıfları sürü gibi götürüyorlar. Ben ki sınıfa sığmayan, arazi olmak için bahane arayan bir olarak, sırf organizasyonu yapan tipleri güvenli bulmadığım ve Özkul Hoca'ya karşı da niyetlerini bildiğim için bu karara uymadım ve sınıfta kalacağımı söyledim... Klasik baskılara Eyvallah etmeyince gittiler... Sınıfa girdim ve pencerelerin dibinde bir kişinin oturacağı kadar geniş olan betona oturup Beykent'in tepelerini seyredip, ilk öğrencilik günlerimin, gurbetin, garipliğin, kendi kanatlarımla uçmanın, yalnızlığın, öğrenci ekonomisiyle ve edebiyle-ahlakıyla nasıl ayakta duracağımm hesaplarıyla ufuklara dalıp gittim...

Ben yine düşünce dünyamda pek çok dosya açıp kritik ederken; koridordan takır tukur ayak sesleri gelmeye başladı. Sınıf kapısında özkul Hocanın öfkeli "Olur mu öyle şey..." deyip öğrencileri haşladığını duydum ve akabinde kapı sertçe açddı. özkul Hocayla bir anda göz göze geldik... Şaşkınlıkla ama takdir dolu bakışlarla;

“Sen niye bunlara uymadın Çebi” dedi.

Sanırım “Uymadım “deyip sandalyelerden birine yerleştim... özkul Hoca bu davranışlarını içerlemiş olacak ki, bir kez daha gözlerime son derece kararlı bakışlarını yöneltip, “Seni hayatım boyunca unutmayacağım Çebi” deyişini hiç unutmuyorum. Mertliğin, adam arkasında durmanın ve sürü psikolojisiyle sap saman ayrıştırmadan güdülmenin îlahi bir teşviki gibiydi bu sözler...

özkul Hoca, bir o yıl sonu ihtisaslaşmak için Amerika’ya gitti ve okulu uzatarak mezun olduğum yıl 1993’te döndü...

Evet aziz okuyucum, şimdi Prof. Dr. Özkul Çobanoğlu Hocamın doçentlik yıllarında Akçağ Yayınevinden neşredilen “Türk Halk Kültüründe Memoratlar ve Halk İnançları” (1.Baskı,2003) kitabından önemli gördüğüm derlemeleri dikkati çekecek başlık ve küçük notlarla kitabımıza taşıyalım. Kitabımızın hafızasını, içeriğini, boyutunu biraz daha genişletelim İnşaAllah.

Özkul Hoca, bu kitabının girişinde önemli bir açıklamada bulunuyor:

“Bu çalışmada, 1993 yılından 2003 yılına kadar Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü ve Türk Halkbilimi Bölümü’nde ders verdiğim öğrencilerimle birlikte Edirne’den Hakkâri’ye, Çanakkale’den Kars’a kadar Türkiye’nin hemen hemen her yerinden derlediğimiz 10.000’i aşkın memorat örneğinden hareketle, Türk halk kültüründe bir edebiyat türü olarak “memorat” türü ve bu türe ait iletişim tiplerinin tasnifiyle seçilmiş örneklerini bulacaksınız...”

öncelikle biraz “memorat” konusunda bilgi edinelim:

Memorat, tabiatüstü, ferdi bir tecrübenin yaşayan veya ondan dinlenilmiş birisi tarafından anlatılan şahsa bağlı hikâye olarak tanımlanmaktadır. Bu tanımlamada yer alan

tabiatüstü ile kastedilen öncelikle öteki dünya ve farklı bir boyutta olmanın yanı sıra insanlarla beraber aynı mekânları paylaşan; cin, peri, şeytan, alkız, karabasan veya çeşitli enerji bedenlerden oluşan ve sosyal bir hayat yaşadığına inanılan varlıklarla görme, konuşma, dokunma, hissetme rüya ve bunlardan başka bir yolla kurulan bir iletişimdir. Memoratlar da bu şekilde kurulmuş bir iletişimle yaşananların yaşayan veya ondan dinleyen birisi tarafından anlatılmasıdır.

Memoratları efsaneden ayrı bir tür olarak ele alan ve "memorat" teriminin isim babası olan isveçli Halkbilimci Cari Wilhelm von Sydow'dur. Sydow, ilk olarak (1934) yılındaki bir çalışmasında efsane ile ilşkili olarak ele alman ama onunla "karakteristlik" ve "gelenek" bakımından uyuşmayan "şahsi ve tamamen kişisel bir tecrübe olarak" ayrı bir kültür birikimi olduğunu ve bu kültür grubuna giren derlemeleri "memorate/ memorat" olarak adlandırmayı uygun bulduğunu ifade eder. Von Sydow"un uzun zaman tereddütsüz olarak kabul gören "memorat" tanımı daha sonraki yıllarda çeşitli eleştirilere uğrayarak yeni formülasyonlarla ifade edilmesine karşılık büyük ölçüde geçerliliğini korumaktadır...

Bu bağlamda ele alırsak Türk Halk nesrinin masal, efsane, memorat, hikaye, fıkra gibi genel türlerinin yanı sıra bunların daha alt türlerini oluşturan ve birçoğu henüz kaydedilmek ve yeterince çalışılmak bir yana henüz dikkati bile çekmemiş "keşfedilmemiş" türleri vardır. Hikaye dediğimiz türlerin altında mesela "efe hikayeleri", veya "pehlivan hikayeleri" yahut "hazine hikayeleri" gibi konusu gereği zincirleme olarak birbirine eklenebilen ve sözlü gelenekte "meraklı" denilen insanlarca özellikle aranılıp bulunan öğrenilen ve diğer meraklılara "meraklı grubu" (özkul Çobanoğlu, 1992) dediğimiz sosyal grup içinde kahvehanelerde ve benzeri mekanlarda anlatılan hikayeler, "bohçacı kadın hikayeleri,

“göç”, “aile felaket” ve “saadet hikayeleri” bu cümledendir.

Türk sosyo-kültürel yapısı içinde yer alan sosyal olarak kabul edilmiş ve iletişim kurulduğuna inanılan olağanüstü varlıklar olarak: Cinler, şeytanlar, periler, alkarası ve alkızı, ağırlık veya karabasan, Hunkur-munkur, erkebit, ve Hızır’ın büründüğü yahut göründüğüne inanılan değişik “kılıklar” evliyalar, şehitler ve ölüler yer almaktadır.

Türk Sosyo-Kültürel Yapısı İçinde Sosyal Olarak Kabul Edilmiş Tecrübelerin İletişim Biçimleri Tasnif Denemesi

1- Cinler ile kurulan İletişim Biçimleri ve Yaşadığına İnanılan Olaylar

2- Alkarası ile Kurulan İletişim Biçimleri ve Yaşandığına İnanılan Olaylar

3- Ağırlık Basması-Karabasan-Congoloz, Kul Erkebit, Hırtık, Hunkur-Munkur, Çarşamba Karısı, Yol Azdıran, Kara Ura, Demir Kıynak ve Gelincik Adlı Varlıklarla Kurulan İletişim ve Yaşandığına İnanılan Olaylar.

4- Hızır ile Kurulan ve İletişim Biçimleri ve Yaşandığına İnanılan Olaylar

5- Yatırlar, Evliyalar ve Şehitlerle Kurulan İletişim Biçimleri ve Yaşandığına İnanılan Olaylar.

6- Rüya Görme Yoluyla Kurulan İletişim Biçimleri ve Yaşandığına İnanılan Olaylar

7- Nazar Değmesi İnancıyla İlgili İletişim Biçimleri ve Yaşandığına İnanılan Olaylar

8- ölülerle Kurulan İletişim Biçimleri ve Yaşandığına İnanılan Olaylar

9- Büyü ve Çeşitli Geleneksel Pratikler Yoluyla Kurulan İletişim ve Yaşandığına İnanılan Olaylar.

10- Fal ve Falcılık Yoluyla Kurulan İletişim Biçimler ve Yaşandığına İnanılan Olaylar.

11- Tam tanımlanamayan Olağanüstü Bir Güçle Kurulan iletişim ve Yaşandığına İnanılan Olaylar.

12- Modern Kent Yaşamı Memoratları: Ruh Çağırma, Astral Yolculuk ve UFO'larla Kurulan İletişim Biçimleri ve Yaşandığına İnanılan Olaylar...

Şimdide bu tasniflerle sınıflandırılmış ve derlenmiş hatıralara yer verelim:

1) Cinler ile Kurulan İletişim Biçimleri Ve Yaşandığına İnanılan Olaylar

Cinlerin ayak ve elleri terstir bu şekilde bir görünüşle hamam, tuvalet, değirmen gibi geleneksel kalıplaşmış yerlerde ve evlerde insanlara görünmekte ve onlarla konuşmaktadırlar:

"Fatma Aydil, hamamda yıkanırken kendini yıkayanın ayaklarının ters olduğunu görür. Telaşlanarak hemen oradan ayrılmak ister. Giderken hamamdaki herkesin ayaklarının ters olduğunu fark eder. Koşarak kapıdaki kadına gördüklerini anlatır bir bakar ki kadının da ayakları ters. Bu olaydan ancak birkaç ay sonra kendine gelebilir." (Aydil, 1997)

"İki sene önce yurtta banyo yapıyordum. Gece geç saatti ve banyoda benden başka kimse kalmamıştı. Banyodan çıktım ve havluya sarılmış bir şekilde koridordaki boy aynasına baktım. Ayaklarım tersti, yani bileklerimin altında topuklarım vardı ve ayak parmaklarım arkaya doğruydu. Yanlış gördüğümü sandım tekrar baktım, yine aynıydı. Ani bir hareketle aynaya tekme attım ve hızla koşmaya başladım. Ana koridora çıktığımda büyük bir rahatlama ile karşıma çıkan ilk kişiye sarıldım ve karma karışık bir şekilde olayı anlattım. Ayaklarımın ters olduğunu gördüğümü söyledim. O da bana ayaklarını gösterdi "böyle mi" dedi. Onun ayakları

da tersti. O an bayılmışım. Bu olayı hala unutamıyorum. Hala psikolojik tedavi görüyorum." (Özkan E. 1997)

"Ben Konya'da yatılı okulda okuyordum. Bir gün gece tuvalete kalkmıştım. Tüvaletin kapısını açtığımda ayakları ters bir adam gördüm. Korkudan neredeyse bayılacaktım hemen müdürün odasına gittim. Ttıvalette ayakları ters bir adam olduğunu söyledim. O da ayağa kalkarak bana ayaklarını göstererek, "Böyle mi?" dedi. Zaten gerisini hatırlamıyorum." (Meriç»1997)

"Bir grup öğrenci okulda akşamüstü cinler hakkında konuşuyorlar. Bunlardan biri Emel isminde bir kız "bana olayı anlatan kişi). Cinlere kesinlikle inanmadığını söylüyor. Eve gidip yatağa girdiğinde kapının açıldığını duyuyor. Kapıdan uzun boylu elleri ve ayakları ters biri giriyor. Daha sonra fazlalaşıyorlar. Kızı ölümle tehdit ediyorlar." (Sertyel 1997).

Cinler; kırsal kesimde bağ bahçe arasında ve benzeri ıssız yer ve yollarda insanların karşısına keçi, oğlak, keçi-tavşan karışımı veya tam olarak tanımlanamayan bir görünüşte çıkmakta ve onları korkutmaktadırlar. Böyle bir olaya maruz kalan insanlar "Fatiha Suresini" veya bildikleri bir sureyi okuyarak dua etmekte ve dua edilince cin kaybolmakta ve böylece insanlar kurtulmaktadırlar.

"Dedem Kırşehir'de bir gece bağdan dönüyormuş. Yolda birden önüne keçi ile tavşan karışımı bir yaratık çıkmış. At şahlanmaya başlamış. Dedem korkuyla oradan kaçmaya çalışmış. Fakat atı nereye sürse o yaratık çığlıkla önünü kesiyormuş. Bu yaratığın gözleri de korkunç şekilde yanıyormuş. Dedemi sürekli kovalamaya başlamış, önünden bir türlü çekilmiyormuş. Sonra aklına bir cinin bu kılığa girip karşısına çıktığını düşünmüş. Hemen dua etmeye başlamış. Dua ettikçe yaratık ortadan kaybolmuş. Dedem bu korkuyla

atı dörtnala sürüp eve varmış.” (ölmez 1997)

“Çerkeş’in Ovacık köyünde yaşayan dayım İsmail Kavak, Gelik mahallesinde ikamet ediyordu. Bir. akşam Gelik mahallesinde arkadaşınız ziyaret etmek için çıkmış ve öbür mahalleye doğru yola koyulmuş. Çayırın ortasından geçerken önüne bir oğlak çıkmış (Çerkeş’te cinlerin insanlara genellikle oğlak, keçi gibi göründükleri söylenir). Oğlak buldum diye sevinerek onu kucağına almış. “Aman ne güzel oğlak hem de erkekmiş der!”der. Bunun üzerine oğlak dile gelir. “Ne zannettin erkeğim tabi hem de... var.” der. Adam korkusundan oğlağı atmış ve köye kadar kaçmış. Eve gelmiş ve iki saat dili tutulmuş konuşamamış. (Karabacakoğlu 1997).

Fatiha Okumanın Faydası

Rahmetli annem akşam namazı sıraları mallar gelecek diye acele acele pekmez kaynatıyormuş. Arada ineği sağıp sütü de içeri koyabilsem diye çabalarken bir oğlak gelir. Annem sevdikçe hoplamaya devam eden oğlak anneme ineği sağdırtmaz. O anda oğlak sütü devirir. Oğlak anacığımın gözü önünde büyüdükçe büyür. Çok korkar ve o anda aklına Fatiha okumak gelir. Okur okumaz o okuyup zıplayan oğlak yer yarılır sanki yerin içine girer. Annem hocaya sorar. “Gördüğün şeytan idi, iyi ki Fatiha okumuşsun, işine engel olmaya çalışmış” demiş. (Bulut 1997)

Oğlak 6 Kafalı Ejderha Oldu

“Amasya’nın Taşova ilçesinin yol açan Köyünden Kamil ağa başından geçen şöyle bir olay anlatmaktadır” Yeğen yolda geliyorum. Altımda atım var. Bizim orda bükün altında bir çeşme var. Elekçi Pınarı. Atımdan indim, pınardan suyumu içtim. Tekrar ata bindim yola çıktım. İlerlerken arkama baktım bir keçi. Aldım onu atlan beraber devam ettim. Bizim köye yaklaşırken oğlak konuşmaya başladı; “Beni götürüyon,

ne yapacan beni" dedi. Ben de öyle korktum ki oğlağı bırakıp atımı dörtnala sürdüm. Arkama bir baktım ki, oğlak ejder olmuş 6 tane kafası vardı" (Ağa 1997)

Ufak Tefek Adamlar

"Gümüşhane'nin Karaşeyh köyünde oturan kayınbabam tarlaya ekin biçmeye gitmiş. O gece orada yatmış. Gece bir ara uyandığında ufak tefek adamlar halay çekiyorlarmış. Kayınbabam besmele çekince kaybolmuşlar. Bu olay yaklaşık 40 yıl önce olmuş." (Doğan 1997)

"1992'nin yaz ayları öğlen saat 12 civarı. Devlet Su işlerinin servisini yapıyorum. Susuz Köyünden geçip Ankara'nın 40 km ilerisine gidiyoruz. Servisi yaptım arabada yalnızım, geliyorum. Otoyola çıkılan yerde eski bir toprak yol var, kenarı kamışlık. Toprak olduğu için çok yavaş geliyorum bir baktım boş bir çimento torbası yol üzerinde duruyor. Ben daha dikkatli olmaya başladım. O anda 1 metre boylarında insan gördüm. Sakallıydı ve sakalları da çok uzundu. Şaşırdım, öyle bir baktım. Benim baktığımı görünce arkasını döndü. Araba da öyle kalakaldım, korkudan besmele çekmek aklıma gelmedi. Yüzünü görmek istiyordum. Kamışlıkların içine girdi. Çimento kâğıdının arkasında kaldı, inmeye de cesaretim olmadı hemen gazladım." (Durmuş H. 1997)

Besmelesiz Kullanılan Bırakılan Eşyaları Cinlerin Nasıl Kullandığına Dair Bir Olay

"Çankırı'nın Çerkeş ilçesinin Avşar köyünden olan kayınbabam Ömer Karabacakoğlu'nu bir gece yatağında uyurken cinler kaldırmışlar. Seni düğüne götürüyoruz bizimle geliyorsun demişler. Kayınbabam bakmış ki düğünde hep insanların "Bismillah" demeden koydukları giyecekleri altın, gümüş gibi şeyleri kullanıyorlarmış. Düğünün bir yerinde cinler insanlardan kimlerin eşyalarını kullanıyorlarsa

eni evlendirelim onun adını bağırarak duyuruyorlarmış.

Bun arada cinlerden biri şaşkınlıkla bu olayları izleyen kayınbabama: "Seni evlendirelim sen ancak bu şekilde mutlu olursun" diyerek ona uygun bir eş olabilecek dişi bir cin göstermiş. Kayınbabam bu işe razı olmayınca onu uzun süre ikna etmeye çalışmışlar. Sonra cinler onu rahat bırakmışlar ve sabaha doğru Avşar Köyünün yakınına bırakmışlar. Kayınbabam şaşkınlıkla etrafına bakmış ve uykudan uyanır gibi kendine gelmiş." (Karabacakoğlu 1997)

Gece Olur Olmaz Yerlere Su Dökülmez

"Bir akşam Nuriye Hanım'ın torunu Nafize bulaşık yıkamış. Sonra kalan suyu mutfaklarının penceresinden boca etmiş. Bir iki dakika sonra kızın ağzı, burnu büzülmüş, gözleri irileşmiş. Tabii hemen hocalara götürüp okutturmuşlar. Epeyce bir okutturmadan sonra kız eski haline geliyor. Nafize Hanım suyu döktükten sonra o anda karanlıkta bazı görüntüler belirmiş ve kendinse "Sen bizi bu sıcak suyla yaktın şimdi de biz seni yakacağız" demişler. (Bayrak 1997)

2) Alkarısı ile Kurulan İletişim ve Yaşadığına İnanılan Olaylar

"Doğum yaptım geldim, bebeği sabah onda emzirdim. Beşiğe koydum, işimi yapmak için mutfağa gittim. Geri döndüğümde çocuk morarmıştı. Hemen konuyu komşuyu çağırdım. Bunu "al basmış" dediler. Bazıları da üzeri kirli olan bir kadın bugün bu eve gelmiş dediler. (Çirikaya 1997)

"Hoca olan dedem sabah namazı abdest almak için köyün çeşmesine gitmiş. Gittiğinde iki tane insan kılığında dişi cin ile karşılaşmış. Onların işlerini bitirmesi için kenarda beklemiş. Dişilerden bir tanesi ciğer yıkıyormuş. Diğeri, ne yıkadığını sormuş. Falanca ağanın gelininin ciğeri, doğum yaptı, onun ciğerini söktüm demiş. O ağa da dedemmiş.

Dualar okuyarak ona yaklaşıyor, bileklerinden yakalıyor O benim gelinim diyor. Dişi cinler kurtulmak için "Biz bırak senin kanının karıştığı, bezinin ulaştığı doğum yapan kadınlarla uğraşmayacağız" diyerek yemin ediyorlar. Dedem bu yemin üzerine kadınları bırakıyor. Dişi cinler birkaç adım uzaklaştıktan sonra bizi biraz daha bırakmasaydın sana ölümün nasıl kolayını yani nasıl daha kolay ölüneceğini anlatacaktık" demişler. Bu olaydan sonra bizim akrabaların hiçbirine albastı olayı olmaz. Çevremizdeki doğum yapanlar dedemin namaz takkesi veya başka bir eşyasını götürerek yastığın altına koyarlar ve albasmasından kurtulurlar." (Koksal 1997)

"Cinli Mehri garı vardı. Al kızları giderken nere gidiyonuz demiş? O da "gadrn doum (doğum) yaptı cieerini (ciğerini) almaya gidiyok" demiş. Tahsin emminin garısı doumdan bir iki gün sonra öldü. Cinli Mehri periliydi. Al kızları gadın suretinde güzel olurlarmış. Elbiselerine (ine) iğne batırınca hiçbir yere gidemezlermiş. Mılumar (Molla Ömer) Hoca alkızını yakalamış. "Bi da bizim etimizin karıştığına ganimizin bulaştığına dokunmaycan" demiş. Onlar da dokunmamış. (Karaca 1999)

Yakalanan Albastının Hizmetçi Olarak Kullanılması ve Rızası Dışında Kullanıldığı İçin Bedduası!..

"Erzurum'un Karayazı Çullu köyünde yaşayan dedemin çok güzel bir at varmış. Köy yerinde yarıştırırlarmış bunu ve çok severlermiş. Sabahları onunla ilgilendiğinde yelelerinin kördüğüm olduğunu görmüş. Ahırda bir albastının olduğunu biliyormuş. Albastı ahırda hayvana biniyormuş ve at ter içinde kalıyormuş. Buna çok üzüldüğü için albastıyı yakalamak için planlar düşünmüş. Ham bezin üstüne karasakızı eritip sürmüş. Atın üzerine bezi sarmış. Kendisi de bir köşeye saklanmış. Ablası yine gelmiş ancak atın üzerine binince

yapışıp kalmış.

Albastı metalden, demirden korkarmış. Bunu bilen dedem saklandığı yerden çıkarak albastıya bir çengel iğne takmış. Albastı yakalanınca bir kadın şeklini almış. O günden sonra o albastı evde bir hizmetçi görevi görmüş. Dedem onu hizmetçi olarak kullanmış.

Uzun süre çalıştıktan sora albastı yalvarmaya başlamış. "Beni bırakın çoluğum çocuğu var" diye. Dedem bırakmamış. Bir gün albastı su almak için çeşmeye gitmiş. Orada kadınlar varmış ve birine "Bacım şu iğneyi üstümden alır mısm "demiş ve iğne alındıktan sonra göle atlamış. Geri dönüşte ekmek pişirecekmiş. O dönmeyince evin kadınları tandırın başına oturup pişirmeye başlamışlar. Hamuru bir türlü bitirememişler. Bunun üzerine göle gidip, seslenerek; "Ne olur hamuru nasıl bitireceğiz bize söyle" demişler. Gölden, "karatavuğun kanadından bir tüy alıp hamura atın" diye bir ses gelmiş. Kadınlar denileni yapmış çok olan hamur ellerinde bir avuç kalmış.

Dedem albastıyı zamanında bırakmadığı için albastı "Eviniz zebilden (pislikten) kurtulmasın" diye beddua etmiş. Aradan bunca nesil geçmesine rağmen evlerimiz hala zebilden kurtulamıyor. Sabah temizleyip evde hiç kimse olmasına rağmen ev yine pisleniyor." (Karakaş 1999)

3) Ağırlık Basması-Karabasan-Congoloz-Erkebit-Hırtik-Hmkur Munkur-Kul-Kara Ura-Yol-Azdıran ve Demirkıynak Adlı Varlıklarla Kurulan İletişim Biçimleri Ve Yaşanılan Olaylar

"Bir akşam çok yorgundum odama gidip uzandım. Yüzüstü yatmıştım. Birdenbire vücudumda ayaklarımdan başıma kadar müthiş bir ağırlık hissettim. Parmağımı bile oynatamıyordum. Dua okumaya çalışıyordum ama dilimi

dahi döndüremiyordum. Bir an hiç kalkamayacakmışım gibi geldi. O kadar çok korktum ki anlatamam. Ama neyse ki 3-4 dakika sonra kendime gelebildim. Bu zaman belki de çok kısa ama bana o an çok uzun geldi. Hala yalnız yatmaya korkuyorum. Bunu daha sonra anneme anlatınca karabasan dedikleri bir olay olduğunu öğrendim. (Kara 1997)

"Bir gece uyumak için yatağıma yatmıştım. Tam uykuya dalacakken ayak ucumda sanki biri oturuyor gibi geldi. Kafamı kaldırdığımda gerçekten simsiyah biri vardı. Korkudan dilim tutulmuştu. Hemen aklıma gelen duayı okudum. O da hemen kayboldu. Fakat o günden sonra hala yalnız yatamıyorum." (Yediyıldız 1997)

"Akşam saat 11.00'da yatmıştım. O akşam herhalde dua okumadan uyumuştum. Uyurken hissediyorum üzerimde ağırlık var. Karanlıkta nefes alamıyorum, bağırıyorum, bağırıyorum kimse duymuyor. Boğuluyorum diye bir sağa bir sola dönmeye başladım. Birden yataktan düştüm baktım gözlerimden yaşlar akıyor. Korkudan ağlamışım. (Sönmez, M. 1997)

4) Hızır ile Kurulan İletişim Biçimleri Ve Yaşandığına İnanılan Olaylar

Hızıri Yoldan Yapılan Ameliyat

"Annemin çok kötü bir hastalığı vardı. Her zaman ağrılar çekiyor ve bu ağrıları çekmektense ölmenin daha kolay olacağını söyleyip duruyordu. Onu götürmediğimiz yer kalmadı. Ankara'da, İstanbul'da, Adana'da doktorlara gittik kimse onun hastalığını anlayamadı. Doktorlar da böyle bir hastalıkla ilk defa karşılaştıklarını söylüyorlardı. Annem o kadar iyi ve çevresinde sevilen biriydi ki, bir gece rüyasına Hızır girmiş ve bu iyiliklerinin karşılığı onu ameliyat edeceğini söylemiş. (Tabi bunu annem ertesi sabah anlattı)

Biz öleceğiniz sanmıştık. O günden sonra hiçbir ağrısı sızısı kalmamıştı. Şu an çok yaşlı olmasına rağmen çok sağlıklı ve hiçbir doktora gitmiyor." (Şahut 1999)

Baldaki Bereket

"Borçka'da balcılık yapan bir komşumuza, bir adam bir yaz günü eve gelmiş ve selam verdikten sonra "Karnım çok aç" demiş. Yiyecek hiçbir şeyi olmayan balcı adam, yaşlı adama biraz yoğurt ve bal vermiş yanında da ekmek. Adam yemeği yemiş ve gitmiş.

Balcı ertesi gün balların olduğu odaya girmiş, adama bal verdiği kaba bakmış içi doluymuş ve taşıyormuş adam çok şaşırmış. Balı o kaptan çıkarmış. Ertesi gün o kap yine doluymuş. Balcı o yaşlı adamın bir keramet olduğuna inanmış ve Allah'a böyle birini gönderdiği için teşekkür etmiş. (Şişman 1996)

Çerçiye İyilik Yapmayınca Bereket Testini Kaybeden Köy

"Köyde yaşayan bir adam birkaç kez aynı rüyayı görür ve arkadaşlarına anlatır. Rüyasında ilahi bir ses: "Köyünüze Hızır gelecek. Ona yardım edin!" der. Adam seslenen kişiyi görmez. Bu rüyadan birkaç hafta sonra köye bir çerçi gelir. Çerçiden kimse alışveriş yapmaz. Adam ise köylülere yalvarır. "Ne olur bir şeyler alın paraya çok ihtiyacım var" der ama kimse bir şey almaz ve adamı gönderirler. Rüyayı gören adam Hızır'ı hala görmediği için çok üzülür. Tekrar rüya görür ve bu kez rüyasında ilahi sese sorar: "Hani Hızır gelecekti köyümüze, neden görmedim?" Ses cevap verir; "Gönderdim am siz yardım etmediniz. Çerçiyi tanımadınız o Hızır'dı. Artık bir daha köyünüze Hızır uğramayacak" ve o yıl o köyde kıtlık olur." (Şahin, 1997)

Kıbns Harekâtında “Yeşil Sarıklılar”

“Olayı yaşayan Birliğin Komutanı olan Üsteğmenin Rize’de, 1975 yılında Atatürk Üniversitesi öğrencisi Davut Çelik’e anlattığı Kıbrıs Barış Harekâtıyla ilgili bir memorat/ olağanüstü olay şu şekildedir:

Türk Ordusunun Kıbrıs’a yapacağı çıkarma harekâtına katılacak olan komanda erlerinden biri daha sonra liste dışı bırakılır. Bu duruma son derece üzülen er zaman zaman ağlayarak çıkarma harekâtına katılmak istediğini arkadaşlarına anlatır. Durumu öğrenen Komutan bu eri tekrar çıkarma birliğine dâhil eder.

Bu erin son derece faal olması arkadaşları arasında onun anormal olarak tanınmasına vesile olur. Onun yapacağı yanlış bir hareketin birliğin hayrına olmayacağını söylerler ama komutan onun çıkarmaya katılmasını istemektedir. Nihayet çıkarma günü gelir. Birliği ile beraber bu erde çıkarmayı başarıyla tamamlar ancak bulundukları yer son derece karanlıktır. Yon tayin etmeleri adeta imkânsızdır.

Çıkarmanın verdiği anlık duraklama hemen giderilir. Harekâta sonradan katılan komanda eri, hemen bulundukları yere göre yön tayininde bulunur ama komutan dâhil hiç kimse bu yön tayinine inanmaz. Er, uzun uğraşmalardan sonra onları ikna eder ve dediği yöne gitmelerini sağlar. Vardıkları ilk konaklama yerinde eratın suyunun bitmek üzere olduğu anlaşılır. Aynı er, bu sefer de nereden temin edileceğini bildiğini söyler. İzin alır ve gider. Döndüğü zaman beraberinde 10-15 matara ve bir o kadar da düşman askerine ait kep ile geldiği görülür. Bunların ne olduğunu soran komutanına ise getirdiklerinin subaşındaki düşman askerlerine ait olduğunu söyler. Denilen yere gidildiği zaman suyun başında ölü vaziyette düşman askerlerinin yatmakta olduğunu görürüler. Herkes hayrette kalır, ilerle esnasında

birliğin önüne bir tepe çıkar. Buradan nasıl çıkacaklarını düşünürlerken adı geçen er komutana yaklaşarak der ki, "Komutanım birliğimiz birerli kola getirirsek bu tepeyi kolaylıkla aşabiliriz. Askerler birerli kola geçerler en önde o vardır. Besmele-i Şerifi okur ve yürümeye başlarla onun bastığı yerler adeta merdiven basamağı gibi olur ve bütün birlik kolaylıkla tepeyi aşar.

En sondaki erin geçmesinden sonra basamaklar kaybolur ve tepe eski şekline döner. Aradan günler haftalar geçer birlik vazifesini diğer arkadaşlarına devretmek üzere geri çekilir. Onlar vazifelerini tamamlamışlar ve yerlerine daha taze kuvvetlere bırakmışlardır. Birlik komutam epeydir zihnini meşgul eden bir meseleyi halletmek için o eri çağırtır. Hemen komutanın yanına koşan er selam verip, hazır ol duruşuna geçer. Komutan der ki, ''Oğlum susuz kaldığımız gün subaşındaki düşman askerlerini nasıl imha etmiştiniz?"

Komutanım suya yaklaştığım vakit o düşman askerlerini gördüm. Hepsi silahlıydı. Ben ise bıçağımı tutuyordum. Tam bana ateş edecekleri sırada arkamda birtakım adamlar gördüm. Bunlar yeşil sarıkları olan iri yarı kimselerdi. Tüfeklerini düşmanlarımızın üzerine çevirmişlerdi. Onları düşmanları teslim aldılar. Sonra bana dediler ki bıçağını çek ve onları yok et. Ben de dediklerini yaptım ama ne daha evvel ne de daha sonra o yeşil sarıklı adamlar gibi kimseleri görmedim." (Sakaoğlu, 1977: 106/107)

"Olay Hacer Budak'ın başından Ardahan'da geçer. Kadın hamile kalır. Komşusu olan yaşlı bir nine Hacer Budak'ın annesinin rüyasına girmiştir. Rüyada kadının bir erkek evladının olacağını ve bu çocuğun isminin "Toraman" konulmasını söylemiş. Kadının arka arkaya üç erkek evladı olmasına rağmen kendisine söylenen ismi koymadığı için çocuklar yaşamamıştır. Dördünce çocuğun ismini Toraman koyduklarında çocuk yaşamış." (Budak, 1997).

“Dedem Mehmet Bektaşoğlu anlatırdı. Kurtuluş savaşı sırasında dedem köylüsü İsmail Poyraz ile birlikte savaşıyorlarmış. Bir Yunan Birliğine baskı vermişler. Türkçe bilen bir Rum’u esir almışlar. Aralarında konuşurlarken Rum dedemlere “Biz sizinle her şartta ve her yerde savaşırız. Her türlü imkânımız var ama bir türlü önünüz sıra ilerleyen yeşil sarıklı cübbeli adamları aşamıyoruz. Ateş ediyoruz kurşun işlemiyor. Kendilerini size siper ediyor sizleri göremiyoruz" diyor.

Savaşın ilerleyen zamanlarında, taşlarla dolu bir düzlükte dedemler ateş hattında ilerlerken Rum’un sözünü ettiği yeşil sarıklı ve cübbeli bir adam; savaş alanında belirmiş. Dedemin gözü önünde İsmail amcamın yanına yaklaşmış. Kulağına bir şeyler fısıldamış. Bunun üzerine zaten güçlü kuvvetli bir adam olan İsmail amca, oldukça büyük bir kayaya kaldırdığı gibi düşman ateşi ile aralarına koymuş. Böylece bir siper kazanmışlar. O gün, ne zaman ilerleseler İsmail amca kayayı kaldırıp taşımış. Yeşil sarıklı cübbeli adam ise ortadan kaybolmuş. Bir daha görünmemiş. (Bektaşoğlu 1999)

Yüce Allah'ın ilham verdiği Leduni/Ruhi-deruni bir sımn/hikmetin mahlûkatın şekline girdiği pek çok sıra dışı, olağanüstü vakalar vardır. Halk Edebiyatında dona girme yani kılıktan kılığa/elbiseye girme olarak nitelendirilen bu vakalarda Şehitlerin, Salih Kulların, Meleklerin, Hızır Aleyhisselam ve yetiştirdiklerinin (İbadillahis Salihin olarak geçen; 3’ler 7’ler, 40’lar, 300’ler...) mahiyetini ALEMLERİN RABBİ ancak tasarruf eder ve bilir!

Gümüş Renkli-Gri Kurt ve Hakkâri Dağlarında Pusudan Olağanüstü Kurtuluş!

“Yıl 1988 aylardan Kasım’dı Hakkâri kırsal alanında görev yapıyorduk. Bolu Hava İndirme Tbgayıyla birlikte Hakkâri’nin sarp dağlarında keşifte bulunuyorduk etrafta teröristlerin

olduğuna dair duyumlar almıştık. Telsiz konuşmalarından onların bulundukları yeri keşfetmeye çalışıyorduk. Aradan sarp kayalık ve çalılıktan oluştuğunda her bir pusunun içine düşebilirdik. Etraf insanı rahatsız edecek kadar sessizdi. Sanki fırtınadan önce sessizliği yaşıyor gibiydik. Karşımıza kimin veya neyin çıkacağını bilmeden yürüyorduk Sırtımızda 22 kg'lık çantalarımız, elimizde silahlar yürüyorduk. Şeytan Boğazı denen mevkie geldiğimizde adeta içim ürperdi ortadan bir akarsu akmakta suyun iki yanı dik ve sarp kayalık bu boğaza komutanımız girmemiz için ısrar etti.

Ben ve diğer subay arkadaşlarım bu boğaza girdiğimiz takdirde şayet teröristlerde burada bizi bekliyorsa onlara altın tabak içinde sunulacağımızı söylediğimiz zaman komutanımız ne pahasına olursa olsun burayı kontrol etmemiz gerektiğini söyledi. Ve iki yamacın ortasından akan nehrin iki kıyısından boğaza girmemiz emretti. Besmeleyle şeytan boğazına girdik. Etrafta suyun sesinden başka ses yoktu mümkün olduğunca kayalık ve çalılıkların hizasından iki kol halinde arazide ilerliyorduk. Birden bir silah sesi ve ardından da kurşun yağmuru başladı. Ne olduğumuz anlayamadan köşeye sıkıştırılmış komutanımız yere yatıp siper almamızı söyledi. Tamamen sıkıştırılmıştık. Kurtulmamız için mucize gerekiyordu. Arkadaşların tamamı kelime-i şahadet getiriyordu. Cephanemizin sonuna kadar savaşıp, şehit olmayı düşünürken tuhaf bir olayla karşılaştık. Nereden geldiği nereden çıktığı anlaşılmayan gri renkli bir kurt çalıların arasında oturmuş bize mahzun mahzun bakıyordu. Bazı askerler onu vurmak istedi ise de komutan karşı çıktı. Hayvan ayağa kalktı yan tarafa doğru yöneldi ve iki adım attı sonra kafasını arkaya çevirip bize baktı. Yürümeye devam etti. Bu kurdun bizi çağırdığını anlamamıştım. Komutanımızda bunu fark etmişti. Yanıma birkaç adam daha verdi. Kurdu takip etmeye başladık.

Arkamızdan tüm bölük gelmeye başlamıştı. Bulundukları yerde çatışma fazlalaştığından son bir umutla bizi takip etmeye başlamışlardı. Kurt bizi çalılıklar, kayalıklar arasından geçirerek şeytan boğazından dışarı çıkardı. Bu arada kurşun sesleri kesilmişti. Kurt bizleri bir mağaranın içinden geçirip karlı kaplı bir alana çıkardıktan sonra bizlere bakıp mağrur bir şekilde gökyüzüne doğru uludu. Sonra gözden kayboldu. Başta ben olmak üzere bütün arkadaşlarım ve komutanım yaşadığımız bu olağanüstü olaya inanamadık. Eğer bu kurt gelmeseydi orada bizler ya şehit olacaktık veya o canilerin eline düşüp işkence çekecektik. Gözyaşları içinde Allahımıza dua ettik. Son nefesime kadar bu olayı unutamam. (Kurtoğlu 2000)

Doğum Yapan Kimsesiz Kadını Bekleyen İki Beyaz Kurt

"Bizim mahallede yaşlı kimsesiz (Kızları torunları varsa da yanında değiller ve pek de sahip çıkmazlar) dul bir kadın oturuyor. Yaşı doksan-yüz arasındaymış. Tek başına harabe bir evde konu komşunun getirdiği yemekleri yiyen ve onların yardımıyla hayatta kalmaya çalışan bir kadıncağız. Bizim oraların (Nevşehir/Kozaklı) üzümü meşhur olur. Bağ bozumuna az zaman kala bu yaşlı kadın yaşadıklarını şöyle anlattı: "Bir Ağustos günü bağın bozulmasına az kalmıştı. Önceden bekçi olmadığı için herkes kendi bağını beklemek zorundaydı. Akşam olmaya başlamıştı üstelik gebeydim de. Doğurmam sabah-akşamdı. Akşama doğru elim ayağım tutmamaya başladı. Gece yarısı sancılarım tuttu, kimsenin yardımı olmadan karanlık bir gece de ikiz doğurdum. Çocukları elbiseme sarıp yatarken iki tane bembeyaz kurt geldi biri sağıma biri soluma durdu. Bana ve çocuklara hiçbir şey etmeden sabaha kadar başımda beklediler, sabah ezanı okunduğunda yanımdan uzaklaşıp gittiler (Koç 1997)

5) Yatırlar, Evliyalar ve Şehitlerle Kurulan İletişim Biçimleri Ve Yaşandığına İnanılan Olaylar

(*) "12 yaşlarındaydım. Kuran kursuna gidiyordum. Fakat bir türlü Ayetel Kürsi"ayetlerini ezberleyemedim. Bir hafta uğraşmam rağmen yine de başaramadım. Çok sıkılmış ve bunalmıştım. Bu sıkıntı ile yattım. Rüyamda aksakallı bir adam gelip önce abdest aldı sonra duayı okudu. "Şimdi de sen oku" dedi. Ben onun ardından duayı okudum.

Sabah yine Kuran kursuna gittim. Sıra bana geldiğinde Ayetel Kürsi'yi hiç şaşırmadan akşamki gibi okudum. Hâlbuki sabah hiç bakamamıştım. Kendi kendime hayret ettim. Olayı hocama anlattım, bana keşke söylemeseydin o sana bütün Kuranı da ezberletirdi" dedi. O günden sora o yaşlı dedeyi rüyamda göremedim. (Saraç 1999)

Miryakefalon Savaşından Kalan Şehit Faniler Hep 25 Yaşında!..

"Gönül Sultanları Denizli'de (Türbeler-Yatırlar) adlı kitabım için araştırma yaptığım zamanlarda çok ilginç şeylerle karşılaştım. En ilginç olanı beni etkileyeni anlatayım. Nerde türbe nerde yatır var diye tüm köylere, ilçelere, muhtarlıklara haber gönderdim. İki yıl içinde cevaplar geldi. Süngülü Köyünden cevap gelmedi.

Gittim (o köye) kahveye vardım. Kahvede muhtarı bulup daha önce mektup gönderdiğimi yatır-türbe olup olmadığını sorduğumu söyledim. Muhtar oradakileri susturdu ve cevap verdi: "Size yardım edece biri var sizi getireyim'' diyerek önümüze düştü. Gidip, bir yaşlı kadına vardık. Bu 91 yaşında gözleri görmeyen kadın "Gelen orta boylu tıknazca biri. Elinde de siyah bir defter var" dedi. Tarif bana uyuyordu, şaşırdım. Oturduk, yavaş yavaş anlatmaya başladı. Ara sıra sustu, o sırada hiç sesimi çıkarmadım. Denizli Çivril İlçesi

Süngülü Köyünde bulunan yatırla ilgili her şeyi anlattı.

Bu kadın 40 yıla aşkın dedenin emrinde onun ruhuna hizmet ediyormuş.” Her gün gelir buraya bakarım, dedenin bir ihtiyacı varsa onları yerine getiririm. Evliliğim bozuldu. Kocam dedeye hizmetimi anlamadı, terk etti. Dede isteklerini bana söyler, ben kapının aralığından bırakırım. 40 yıldır ne eli elime değdi ne kendini görürüm. Sadece sesini işitirim, dediğini yaparım. Bıraktıklarımı kapının aralığından arkadan alır. Senin geleceğini söyledi, bildiklerimi anlatmamı söyledi.

Bu dede büyük bir savaşta şehit olmuş. Şehit olduğunda 25 yaşındaymış. Adı Muhammed. Bu civarda büyük bir savaşa girişmişler askerleriyle beraber şehit olmuşlar. 816 yılda burada yatmakta olduğunu ve 841 yaşına girdiğini bana söyledi. Buralar tehlikeye düşünce askerlerini toplar, savaşa gider, sonra geriye döner. Kimin başına bir iş gelecekse söyler, gidip onu uyarmamı ister. Kimin hayrı kabul olmamışsa “kabul olmadı” diye bildiri gider., o kişiye söylerim. îyi yolda olmayanı “uyar” der, giderir uyarırım. Ben buranın son bekçisiyim bunları yaz. Bazılarının rüyasında görünür. Orta boylu, genç hep 25 yaşında dolanır. Görenler (rüyada) güler yüzlü olduğunu söyler.) diyen bu kadını yanındakiler dürtüp, fazla anlatma diye uyardılar. O da “Anlatıcam, bana anlatmam söylendi, bırakın oğluma anlatıcam” dedi.

Yaşlı kadının verdiği tarihleri hesapladım. 25 yaşında şehit düşmüş 816 yıldır buradaymış. 1992’den 816’yı çıkardım 1176 sonucu çıktı. Evet doğruydu 1176 yılında bu civarda Miryakefalon Meydan Muharebesi (Karamıkbeli Savaşı) olmuştu. Büyük bir savaşta şehit olduğu doğruydu. Anadolu Selçuklu Devleti ve Bizanslılar arasında yapılan savaşa katılmış, askerleriyle birlikte şehit düşmüştü. Çok şaşırdım. Bu köyde Süngülü Yatırı olmak üzere bu adla 6 tane daha yatır var, yani askerler burada. Ben öyle çok inanmam ama

çalışmalarım sırasında bu yaşadıklarım beni hikmet sahibi yaptı. Bu kadın yaşıyor mu şimdi bilmiyorum, tmralhda olmalı. Zamanın varsa git, bul belki yine konuşur.” (Kaptan 1997)

Narla, Balla Mide İlacı

“Ayşe Karaca midesinden rahatsızdır, doktora gitmesine rağmen hastalığına çare bulamaz. Ayşe Hanım’ın yine rahatsız olduğu bir gün kapısı çalınır ve dilenci kılığında birisi gelir. Hırpani kıyafetli kişi kadına şunu söyler. “Kızım senin midenden şikayetin var. Bu narı balla karıştırıp yersen bu dertten kurtulursun.” Yaşlı adam bunları söyledikten sonra aniden kaybolur. Ayşe Karaca yaşlı adamın dediklerini yapar ve mide ağrısından kurtulur.” (Karaca 1997)

Hayırlı İnsanlara Açılan İlahi Kredi

“Benim kocamın kuzeni bir gün rüyasında aksakallı bir pir görmüş, bu Pir kocamın kuzeni Rızayı peşine takmış onu köydeki tarlalarından birine götürmüş. Bu tarla Rızanın su yoluna en uzak tarlasıymış. Bu tarlada bir armut varmış. Bu ağaç sahiden de Rıza’nın tarlasında varmış. Pir ağacm dağa bakan yamacma doğru on sekiz adım yürüyüp Rızaya “burayı deş” demiş.

Bizim Rıza ertesi gün arabaya atladığı gibi o tarlaya gidip Pir’in gösterdiği yeri kazmış. Yaklaşık 1 metre kazdıktan sonra küçük bir küp bulmuş. Bu küpün içinde 72 tane sarı lira varmış. Biz de gördük. Onları bozdurup kendine bir ev yaptırdı ama Rıza’da çok iyi adamdı herhalde Allah’ın ihsanını hak etmiş.” (Pişik 1997)

Şehitler Nurlarla Taltif Edilir

“1986 yılında Hakkâri’de PKK ile olan çatışmada

Denizli'nin Çardak İlçesi Söğüt Köyü'nden Arif Keser adında bir er şehit olmuştu. Şehit asker törenle köy mezarlığına gömüldükten sonra evleri mezarlık yakınında olan köylüler ve gelip geçenler mezarlıktan ışıkların geldiğini görmeye başlamışlar. Benim evim mezarlığın karşısına rastlıyor. Bir gece yarısı saçağa çıkmış abdest alıyordum. Yanım da eşim de vardı. Bir de mezarlığa bir ışık indi. Yuvarlak bir tepsi gibiydi, bembeyazdı. Herhalde "Nur" dedikleriydi. Nur, Arif'in kabrinin üstüne indi ve sabah ezanına kadar orada kaldı. Ancak eşim hiçbir şey görmediğini söyledi. Zaten Nur'u herkes görmezmiş." (Çetin 1998)

Kesik Başlı ve Atlı 9 Şehit

(*) "Çok geç saate dönüyordum. Elimde ışığım, fenerim yoktu. Ömerevi, Hasan Dede'nin oradan geçerken birdenbire Dedenin yattığını söyledikleri sık taflanlı, dikenli yerlerin arasından at kişnemeleri geldiğini duydum. Hemen orada dut ağacının arkasına saklandım. Sonra gözümün önünde 9 tane bembeyaz giyinmiş atları da bembeyaz 9 atlı geçip bizim evin yolundaki çalılıklara sapıp ortadan kayboldular. Ama hala hatırladıkça tüylerim diken diken olur. Adamların başları kesikti ve kesik başlan koltuklarının altındaydı. Eve varıp heyecanla olanları anlatınca anam beni hemen okuyup üfledi. Abdest alıp iki rekat namaz kıldım." (Tozlu 1999)

6) Rüya Görme Yoluyla Kurulan İletişim ve Yaşandığına İnanılan Olaylar

"Eşim de ben de evliliğimizden çok memnunduk, mutluyduk. Ancak ondan gizli dershaneye gidiyordum. O sabah eşime rüyamı anlattım. Rüyamda yatağımızın ortasına birdenbire ateş düştü. Ben yatağın bir tarafına eşim bir tarafına düştü ve sonra eşim yok oldu. Aynı gün öğleden sonra eşim beni dershane çıkışı gördü. Kızılay'ın ortasında

beni çok kötü dövdü. Ondan sonra da ayrıldım ve bir daha onu görmedim" (Sabırlı 997)

Büyük Taarruz öncesi Rüya ie Gelen Müjde

"Kurtuluş Savaşı sıraları, olay kahramanı Kırıkkale'nin Hasandede Kasabasından Abdullah Demirhan, 4.Ordu'da Erzurum'da sıhhiye eri olarak görev yapıyor. Komutası altında tabiple birlikte taburu, Afyon Emirdağ'a uzun süre atla ve yay yürüyerek intikal ediyorlar, seyyar hastaneyi kurup günlük programlarına başlıyorlar.

Büyük Taarruz öncesi Abdullah bir sabah zamanmda kalkamıyor, sabah yoklamasında bulunamıyor. Komutanı kendisini çağırttırdığında da "Keşke beni hiç uyandırmasaydınız çok güzel bir rüya görüyordum. Mustafa Kemal al bir ata binmiş İzmir'e giriyordu. At gökyüzünde ışıklar saçıyordu. Güneş gibi aydınlatıyordu. Halk aşağıda yüzünü gökyüzüne çevirmiş coşku ile seyrediyordu. İzmir'e girince siz Gazi Paşa ile iki salkım üzüm yiyorsunuz. Bu hayırlı rüyadır. Kurtulduk komutanım, iki hafta içinde İzmir'e giriyoruz" diye yorumluyor. Komutanı, uyumuş kalmış bu erin sözlerini kendini savunmak için mazeret olarak görüp ciddiye almıyor ve kendisini azarlıyor.

AncakikihaftasonragerçektenîzmiregiripmustafaKemal Paşa ve İsmet Paşa'nın bulunduğu bir toplantıda kendisine üzüm ikram edilince Tabip Komutan aniden Abdullah'ın rüyasını hatırlıyor ve Mustafa Kemal Paşaya naklediyor. Paşa'nın isteği üzerine acele Abdullah bulduruluyor, rüyasını bir kere de ona anlatıyor. Mustafa Kemal Paşa, 'Aferin evladım, iyi görmüş doğru yorumlamışsın. Biz bu savaşı bu inançla ve sîzlerin bu temiz duygularıyla kazandık."

Daha sonra Abdullah üstündeki hiçbir kıyafeti ve silahı alınmaksızın derhal terhis edilmesi emri ile evine yuvasına

herkesten önce gönderiliyor. Askere güven ve maneviyat kazandıran bu eri, devlet yol parasını da karşılayarak köyüne yolluyor.” (Demirhan 1995)

ölen Kaynanadan Geline Uyarı

“Kaynanam Rahmetli olanı on altı sene oluyor. Kendisi kötülük düşünmeyen, kimseye kötü söz söylemeyen kızınca en fazla “südü bozuk” deyip, kin tutmayan biriydi.

Rahmetli olduktan sonra sıkça rüyamda gördüm her zaman ya un helvası kavurur ya da irmik helvası, ben de hayrına dağıtırdım. Üç yıl önce bacağımdaki varislerden ameliyat oldum. Ameliyattan birkaç ay sonra ayağa kalkabiliyordum. Ama ağrım sancım oluyordu.

Bir gün yine rüyamda gördüm, “gelin helva gecikti” diyordu. Kendi başına el kadar bir tencere de kendi helvasını yapıyormuş, gidip, “anne bu tencerede helva olur mu, ben sana helva yaparım” dedim. “Südü bozuk sen yapmadın ben de bu kadar yapabildim” dedi.

Sabah uyandım ama çok sancım vardı. O gün yapamadım, sonra birkaç gün daha kaldı. Ertesi gün kalktım. Helva aklımdan çıkmış, öğlene doğru radyoyu açık kanepeye oturdum. Dantel yapıyordum.

Mutfaktan bir ses duydum. Sanki bir tencere helva yapıyormuş gibi kaşık tencereye vuruyor, onun sesi geliyordu. Kalkıp evin girişine çıktım. Baktım Rahmetli kaynananı küçük bir tüpte koca bir tencere helva yapıyor. Yüzüne baktım, kaynanamdı. Besmele çekip, “Anne sen ölmüştün burada ne işin var” dedim. “Ee südü bozuk sen yapmadın, bari ben gelip, yapıp dağıtam” dedi.

Bayılacak gibi oldum. Halimi görünce “Korkma gelin"

dedi. Elini peştamalına silip belimden tuttu beni salona getirdi. Kanepeye oturttu. Kendi dönüp gitti. Korkmuşum, besmele çekip kalktım. Helvasını yapıp dağıttım. Rahmetlinin rüyası bana hep iyi gelir. Evin beti ve bereketi hiç eksik olmaz. (Cucunel 1999)

7) Nazar Değmesi Yoluyla Kurulan İletişim ve Yaşandığına İnanılan Olaylar

"Hacının Ali ile sabahleyin çifte gidiyorduk Kapının önünde Emine'nin kardeşi oyun oynuyordu. Çok sağlıklı toplu bir çocuktu. O sene kış çok ayaz geçiyordu. Hacı'nın Ali giderken durdu. "Şuna bak yanağını kızarta kızarta üşümeden nasıl da oynuyor" dedi. İki saat olmadı, çocuk öldü. Hacı'nın Ali nazar değdirdi. Köyde onun nazarı meşhurdur o gelirken herkes çocuğunu kaçırır. Ben de o gelirken çocuğum dışarıdaysa eğer onu eve sokarım." (Öztekin T. 1997)

"Ailecek yeşil gözlü akrabalarımız var. Ne zaman onlara gitsem bana MaşaAllah demeden bir şey söylediklerinde onlarla konuşurken uyuyup kalıyorum." (Öztekin. 1997)

"Kastamonu'nun Devrakani kazasında oturan Mehmet Vefaoğlu'nun nazarı çok kuvvetlidir. Sama yığılı at arabasını gördüğü zaman, "Şu arabaya bakıp devireyim mi?" der, arabaya bakınca araba devriliverir." (İsmailoğlu 1997)

"Tokat Erbaa'daydık. Beşinci çocuğum olmuştu. Bir güzel ki bir bakan bir daha bakardı. Mübarekeye (tebriğe) gelen gözünü ayıramazdı. Mavi gözlü sarı saçlı, kıvrık kirpikli tosuncuktu. Yine bir mübarekeye geldiler. Herkes bayılmıştı bebeğime. Mübareke sonunda birden ağzından köpükler çıkmaya başladı ve hemen orada öldü yavrum. Bebeğime nazar değdi nazardan çocuk çatladı." (Gül 1998)

8) Ölülerle Kurulan İletişim Biçimleri ve Yaşandığına İnanılan Olaylar

"Tahsin Banguoğlu Yurdunda odaları dolaşıyorum. Tam bu sırada ikinci kattaki 203 numaralı odanın kapısını çalıyorum ve içeri giriyorum. Kızlar oturmuşlar sohbet ediyorlar. Rahatsız ettiğimi belirterek isteğimi söylüyorum. "Kızlar ben bir ödevhazırlıyorum, yardım ederseniz sevinirim. Kendi yaşadığınız veya duyduğunuz olağandışı bir olay var mı?" önce birbirlerinin yüzüne bakıyorlar, gülümsüyorlar ve bana "Buyur, otur" diyorlar. Başında tülbendi bulunan ranzasının bir kenarına büzülmüş oturan Fatma olduğunu söyleyen kişinin yanma oturdum. Kızlar "düşünelim" dedi. Fatma bana böyle bir şey anlatabileceğini söyledi.

Anlatmaya başlamadan önce gözleri doldu sonra söze başladı: "Bundan iki yıl önce abim vefat etti. Ben ve ablam ağabeyimizi rüyamızda çok sık görüyorduk fakat annem abimi öldüğünden beri rüyasında görmemişti. Bir cuma günü annem yalnızken mutfağa gidip yemek yapacağı sırada abimin sesini duymuş, önce inanmamış arkasına dönüp baktığında karşısında görmüş. Abim arka kapıdan çıkmak için yürüyormuş annem hemen arkasından gitmiş ama bir an da yok olmuş. Annem bu olayı komşularımıza anlattığında onlar kalbinin çok temiz olduğunu ve anlatmasa her Cuma abimi göreceğini belirtmişler." Sözleri bitince gözlerinden damlayan iki damla yaşı tülbendinin ucuyla sildi." (Arslan 1998)

"Çanakkale Bigada bir akşam Necdet Atlı iş çıkışı arabasıyla evine dönmektedir. Bir yol ayırımına geldiğinde otostop çeken ilkokul çağında bir çocuk görür. Çocuğun yalnız başına orada ne aradığını merak edip durur. Çocuğu arabasına alır, nereye gideceğini sorar. Çocuk az önce otostop çektiği dar yolun ayırımını gösterir. Servisi kaçırdığını

kendisini mümkünse servis otobüsüne yetiştirmesini, yoksa ailesinin merak edeceğini söyler.

Necdet Bey çocuğun ailesinden yana tedirginliğini anlar ve arabasını o dar yola çevirir. Dar yolda biraz ilerledikten sonra bir servis otobüsünün yolun kıyısına doğru yuvarlanmış olduğunu görür. Hemen arabasından iner. Birçok yaralı vardır. Yaralılara yardım için en yakın hastane ve polise haber verir. O karışıklıkla yanındaki çocuğun kaybolduğunuz fark eder. Serviste bulunan bir öğretmene yolda arabasına bir çocuk aldığını ve sonrasında gelişen olayları anlatır. Necdet Bey'in tarifleri sonucunda bu çocuğun kazada ölen tek öğrenci olduğunu anlarlar. Olay yerinde çocuğun ölüsünü görünce büyük bir şok yaşarlar." (Gözde 1999)

Ölü Baba Dükkânın Soyulacağını Haber Veriyor

(*) "1992 yılında babam öleli bir yıl oluyordu. Bir gece rüyamda babam "Hatice Hatice!" dedi. Uyku sersemliğiyle pek aldırmadım. Tekrar, "Kızım Hatice kalk!" diye bağırdı. Hemen sıçradım ses sanki evin içinden gelmişti. Babamın öldüğünü bir an unuttum, "Ne oldu baba" diye seslendim, baktım kimse yok geri yattım. Babam tekrar bağırdı, "Kalk! Dükkânınız soyuluyor hırsız girecek"

Hemen eşimi uyandırdım, "Yavuz kalk herhalde dükkân tehlikede" dedim. Baban giyindi dükkâna gitti. Gerçekten iki hırsız dükkânın kilidini kırmışlar, içeri girmişler tam soyacakları sırada bekçiyle baban yetişmişler." (Elbeyli 1995)

Ölen Kişi Dirilir ve 10 Yıl Daha Yaşar

"Kastamonu'nun Hisarcık semtinde Makberazadeler lakabıyla anılan ailenin reisi, yakınlarından kendisi öldüğünde hemen def etmemelerini, defnettikleri zamanda kabrinin farklı bir şekilde kapatılmasını istemiş. Bu isteklerinde amacı

kabirden kolayca çıkmakmış. Bu kişi öldüğünde vasiyeti üzerine gömülmüş. Evdegece süren matem arasında kapı çalınmış. Kapı açıldığında yeni gömülen aile reisi mucizevi bir şekilde çıkagelmiş. Ve bu kişi o günden sonra 10 yıl daha yaşamış. (Ozanoğlu G. 1997)

Öleceğini Haber Verenler

"İskenderun'un Hoğut Köyünde Sebahaddin diye biri varmış. Bir gün eve gelip ocağın başına geçmiş ve uzanmış. Evdekilere "Ben ölüyorum ve kendi selamı veriyorum" demiş. Ve salasını vermiş, salanın ardından bakmışlar ki hakikaten ölmüş." (Öner M. 1997)

"Ayvalık'ta Hayreddin Çobanoğlu birkaç aydan beri hasta yatmaktadır. Bir gece eşi, çocukları ve yakın akrabalan otururken kızına "bugün ayı kaç" diye sorar. Kızının "30 Mart" demesi üzerine "Benim bugün ölmem lazımdı" der ve içerideki odaya geçer. Bir saat sonra gece yarışma bir saat kala vefat eder."

"Bandırmada Meral Hanım anlatıyor. Annesi Sevim Hanım günün birinde "Ben kırk gün sonra öleceğim" diyor. Ölüm hazırlığı yapıyor. Evi hazırlıyor, "eve dosttan, düşmandan da gelir" diyerek temizliğe büyük önem veriyor. Kefenini alıyor. Kızına eşyalarının yerini gösteriyor, "Bak kızım ölürsem bu burada şu şurada deyip yerlerini gösteriyor. Diğer iki çocuğunu da bulunduğu yere Konya'ya çağırıyor, onları da görmek istiyor.

Çocukları, "Anne saçmalama neden böyle yapıyorsun" diyorlar. Anneleri bunun doğru olduğunu 40 gün sonra öleceğini çocuklarına ısrarla söylüyor. Sevim Hanım söylediği gibi 40 gün sonra ani bir şekilde saat 05.00 da vefat ediyor." (Ünlü M. 1998)

9) Büyü ve Diğer Geleneksel Pratikler Yoluyla Kurulan İletişim ve Yaşanıldığına İnanılan Olaylar

Büyü, iyi yâda kötü bir sonuç almak için tabiat öğelerini, yasalarını etkilemek ve olayların olağan düzenlerini değiştirmek için girişilen işlemlerin tamamıdır.

Kulağına Ezan Okunmayan Çocuğu Şeytan Sahiplenebilir

"Çocuklar ilk doğduklarında kulaklarına ezan okunur. Eğer bu işlem yapılmazsa başlarına çeşitli olaylar gelirmiş. Erzurum'da bir yakınımızın çocuğu ne zaman ezan sesi duysa gidip kafasını duvara vuruyormuş. Anne babası bu durumu çözmesi için bir hocaya gittiler. Hoca çocuğun durumuna baktığında; "doğduğunda ezan okunmadığından dolayı her ezan okunduğunda çocuğa cinlerin musallat olduğunu" söylemiş. Gerçekten de Hoca çocuğa okuyunca eski sorunu kalmadı.

Aybaşı Haliyle Gece Sokağa Çıkan Kadın Uyarılıyor

"Bir gece kızım Ayşe'yle birlikte aşağı mahalleden geliyorduk. İki mahalle arasında fındık bahçeleri var. Hava da son derece karanlıktı. Elimizde fenerlerle zar zor yürüyorduk. O gece de ben adetliydim yani aybaşı denilen kadınlık hali. Biz yolumuzda ilerlerken bahçede bir ışık belirdi ve gittikçe bize yaklaştı. Biz korku içinde kalmıştık. Yaklaşan ışığın içinden birazdan uzun boylu, başı bembeyaz bir başörtüsüyle kapalı bir kadın belirdi. Benim yüzüme tükürerek üç kere, "Bir daha adetliyken gece vakti sokağa çıkma" diye söylendikten sonra ortadan kayboldu." (Akyazı 1995)

Nikâh Sırasında Ters Çevrilen Yüzükle Yapılan Büyü

"Şimdi anlatacağım annemin halasının yaşadığı bir olaydır. Annemin halası varlıklı bir ailenin kızıymış. Evlenme çağı gelince annesi onu dengi sayılabilecek bir ailenin oğluna vermiş. O genci de aynı köyden bir kız seviyormuş. Kız bu durum karşısında annemin halasına karşı bir kin, haset duymaya başlamış.

Nikâh günü geldiğinde, nikâh topluluğunun arasında o kızda varmış. Tam nikâh kıyılırken kız parmağındaki yüzüğü çıkarmış ters çevirip tekrar parmağına takmış. Bu bir nevi büyümüş. Bu şekilde yapılarak evli çiftler düğümlenirmiş.

Bu büyünün tesiriyle olsa gerek annemin halasının kocası ilk gece dâhil iki yıl boyunca her gece atına atlar gider sabaha kadar eve gelmezmiş. Bundan habersiz olan kayınvalidesi bir ahbabına evliliklerinin iki yıl olmasına rağmen çocuklarının olmamasından yalanmış. O kadında bu durumu annemin halasına anlatınca, o da "Ben iki yıldır geldiğim gibi otuyorum ya, kaynanam benden ne çocuğu istiyor" demiş. Bu söz de kaynanaya taşınınca, kaynana "Vah başıma gelenler ben iki yıldır kör müyüm ki gelinimin ahvalinden haberim yok" diye dövünmüş ama dövünmek faydasız. Çok sürmemiş annemin halası ile kocası ayrılmışlar. Hala bir daha evlenmedi ve bu yıl vefat etti." (Uçak 1996)

Siğilleri İyileştirmek İçin Nohut Okutup Gömmek

"Benim ellerimde yüzlerce siğil vardı. Öyle ki siğillerden neredeyse ellerim görünmüyordu. Bir gün bana birkaç nohudu okutup saksıya gömmemi söylediler ve ben de bunu yaptım. Birkaç hafta içinde nohutlar yeşerdi ve o zaman ellerimdeki siğillerin zamanla yok olduğunu görmeye başladım ve şu anda ellerimde hiçbir şey yok." (Aslan 1999)

10) Fal ve Falcılık Yoluyla Kurulan İletişim

"Gençliğimde yakınlarımın ısrarı üzerine kahve falı bakardım. Onu buna benzetir onlar hakkında ne düşünürsem aklıma gelenleri söylerdim. Fallarına baktıklarım çoğu zaman doğru çıktığını söylerlerdi. Bir gün yakın arkadaşım Neriman'da ısrar edince onun kahve falına baktım. Evirip çevirip bir şeyler söylemeye çalışıyordum. Bir süre sonra onun kısa bir süre sonra öleceğini gördüm. Sapsarı olmuştum. Bunu ona söyleyemedim. Hemen fincanı bıraktım. Aradan üç gün geçti Neriman kendisini av tüfeğiyle vurup intihar etti. O günden sonra bir daha asla fala bakmadım." (Akman 1999)

"Zehra Hanım arkadaşlarıyla bir gün ev sohbeti düzenler. Hoşça vakit geçirip sohbet ederler. Baktığı kahve fallarıyla tanınan Zehra Hanım, o gün d arkadaşlarının kahve falına bakar. Arkadaşlarıyla beraber ona misafir gelen Mine Hanım; kendisine de fal bakmasını rica eder. Kabul eden Zehra Hanım fincanı açar, önce yüzü değişir daha sonra güzel ve iyi şeyler söyler.

Gün bitip arkadaşları eve gitmeye başlar. En son Sebahat Hanım ve Ümran Hanımla kalan Zehra Hanım, Mine Hanıma baktığı faldan söz eder. Aslında falın çok kötü olduğunu, kendisini üzmemek için söylemediğini anlatır ve evinden üç ölü çıkacağını gördüğünü söyler.

İki üç gün sonra Mine Hanım'ın babasının vefat ettiği haberi gelir. Daha sonra cenazeye gitmek için yola çıka Mine Hanım'ın kardeşi ve kızı trafik kazasında hayatını kaybeder. Bütün bunlara şaşıran arkadaşları ve Zehra Hanım ve arkadaşları çok üzülürler. Bir daha asla fala bakmaz." (Yılmaz 1997)

11) Tam Tanımlanamayan Olağanüstü Bir Güçle Kurulan İletişim ve Yaşananlar

Songül çok hastaymış. Ona bakması için ablasının yanına bırakmışlar. Ailesinin diğer fertleri çalışmaya gitmiş. Songül farkında olmadan korkunç sözler söylüyormuş. Ablası korkup odadan ayrılmış. Akşam olunca misafirler gelmiş, herkes misafirlerin yanına gitmiş. Kimse Songül'ün yanında kalmamış. Sonra babası ablalarına, "Gidin Songül'ün haline bir bakın" diye seslenmiş. Ablaları odaya geldiklerinde beyaz bir atın üzerinde Songül'ü görmüşler. At onları görünce anında kaybolmuş, Songül de yatağına düşmüş. Olayın tanıkları ablalar Aysel ve Gönül Kaya." (Ayyıldız S. 1997)

"Serhat Yılmaz'ı köyde şeker alması için bakkala gönderiyorlar. Karanlık bir yerden geçerken gülme sesleri duyuyor. Bu sesler çok yüksek geliyor ve yankı yapıyormuş. Babasının iş yerine gelmeden bayılıp yere düşmüş." (Yılmaz S. 1997)

"Yirmi dört yaşındaki okuldan arkadaşım Ayşen'in ağabeyi Hakan, bir gece uyurken bir elin başını okşamasıyla uyanmış. Başını okşayanın annesi olduğunu düşünerek anne diye seslenmiş. Dikkatlice baktığında karşısındakinin ellerinin ve yüzünün olmadığını görmüş. Karşısında içi dolu, hareketli, kolsuz elbiseye benzer tuhaf bir yaratık duruyormuş. Hayal gördüğünü düşünerek tekrar yatmış ama o şeyim yeniden başını okşadığı hissetmiş. Yataktan fırlayıp bağırarak odadan çıkmış. Bütün ev halkı ayaklanmış Hakan ağabey gördüklerini anlatmış, bütün evi aramışlar bir şey bulamamışlar. (Dinçer 1997)

12) Modern Kent Yaşamı Memoratları: Ruh, Cin ve Ufolarla Kurulan İletişim Biçimleri Ve Yaşanıldığına İnanılan Olaylar

Ruh Çağırmayla İlgili Memoratlar

"20 yaşlarında olan arkadaşım Ayça ve onun bir grup arkadaşı sürekli yazı yoluyla cin çağırdıklarını söylüyorlardı. Yani alfabenin tüm harflerini yazıp diziyorlar yuvarlak şekilde ortaya da bir fincan koyuyorlar. Cin geldiğinde bu fincan harflere doğru gidip sorulan her soruya cevap veriyormuş. Genellikle cevaplar doğru oluyormuş. Cin, çağıran kızları sevgililerinin adlarını, telefon numaralarını ve ilerini bilebiliyormuş. Bu kızla her seferinde aynı cini çağırıyorlarmış. Bir gün çağırdıkları cin onlara kendisini rahat bırakmasını söyler. Eğer rahat bırakmazlarsa evi başlarına yıkacaklarını söyler ancak ona aldırmayan kızlar bir kez daha cini çağırmışlar. Ve bir daha göndermemişler. Bundan sonra evdeki eşyalar havaya uçuşmaya başlar. Işıklar yanıp sönüyor camlar çatırdıyormuş. Bunlar başlanna geleni anlamışlar. Korku içinde cinle tekrar konuşmak için harfleri masaya dizmişler. Bu sefer cin onlara evi yakacağını söylemiş. Korkudan kızların hepsi dışarı kaçmışlar gerçekten de aynı ev cayır cayır yanmış. Bu olaydan sonra Ayça ve arkadaşları böyle şeylere tövbe ettiklerini söylüyor." (Dinçer 1997)

"Aliler birkaç arkadaş Ruh çağırmak için bir evde toplanmışlar. Önce gelmemiş sonra gelmiş. Adını sorduklarında şeytan yazmış. Şeytana, "Allah'a inanır mısın. Peygambere inanır mısın" sorularını sorduklarında hayır demiş. Sana Cevşen okuyalım mı demişler. Biraz okuyunca "bırak girgin" deyip kaçmış." (Yılmaz A. 1997)

Radyo- Televizyon ile İlgili Memoratlar

"Bundan 6 ay önce eşimle televizyon seyrediyorduk. Televizyon seyrederken ışığı kapatıp gece lambasını yakarız. Televizyon kendiliğinden kapandı aradan beş dakika geçtikten sonra bu defa gece lambası söndü. Eşimle ben çok korktuk ilk defe cinlerin varlığına sahip oldum" (Ünlü Y.1997)

Yaşam Sınırını Görmek Temalı Memoratlar

"İlk çocuğum çok zor doğdu. Öyle bir an geldi ki dünyadan koptuğumu hissettim. Çok karanlık ve gittikçe daralan bir koridorun sonunda kuvvetli göz kamaştıran bir ışık gördüm. O anda hayatımda hiç olmadığım kadar mutlu hissettim kendimi. Bu olay birkaç saniye sürdü. Bu olayı araştırdığımda başkalarının da buna benzer şeyler yaşadığını öğrendim. Onlar bu olayı ölümle yaşam arasındaki sınır olarak görüyorlar. Ben de buna inanıyorum, bunu yaşayan insanların olgunlaşıp daha anlayışlı olacaklarını düşünüyorum. (Öztekin Y.1997)

UFO'lar veya Uzaylılarla İletişimle İlgili Memoratlar

"Mehmet Bey tatil için geldiği köyünde geceleri köy dışında ve Keban Baraj gölüne bakan evin damında uyumayı çok sevdiğini ve yıldızları izlemeye doyamadığım belirtiyor. Yine böyle bir akşam damda yatarken su kenarında 15-20 metre yukarıda iki ufak tepe arasında bir parlaklığın göründüğünü ve oraya gitmeye o saatte kimsenin cesaret edemeyeceğini söylüyor.

Merakını yenemeyen Mehmet Bey aradaki mesafeyi (200 metre) 50 metreye indirerek olup biteni anlamak için oraya gider. Oraya vardığında 2 Metre yarıçapında bir uçan daire gördüğünü ve bu dairenin iki tepenin üzerine çıkmayacak şekilde 3-4 metre yükselip tekrar alçaldığını ve bu hareketi üç

defa tekrarladıktan sonra dik bir vaziyette yukarı gökyüzüne çıkarak kaybolduğunu anlatmaktadır.” (Yaman 1999)

“Tahminen 1987 yılında Balıkesir’in Gönen ilçesinde babaannemin evinde idik. Bir yaz gecesiydi. Bulunduğumuz ev eski bir ev olduğu için tuvalet alt katta merdivenlerin sonundaydı. Gece saat 2-3 gibi tuvalete indim. Çıktığımda merdivenlerin solunda kısacık boylu, koyu renkli, kocaman kafalı, kocaman gözlü uzaylı yaratıklara benzeyen bir yaratık gördüm. Dondum kaldım. Hiç konuşmadan ve kıpırdamadan bana bakıyordu. Çok kuvvetli bakışları vardı. Ne kadar birbirimize baktık bilmiyorum, sonra ben toparlandım. Koşarak yanındaki merdivenlere tırmandım. Onda hiçbir hareket olmadı. Deli olduğumu düşünmesinler diye bu olayı kimseye anlatmadım ama o bakışları da hiç unutmadım. Uzunca bir müddette gece yalnız dışarı çıkamadım. (Yaman 1999)

PENTAGON ve NASA'DAKİ METAFİZİK İSTİHBARAT

Amerikan Gizli İstihbarat Teşkilatı, Eski Sovyet İstihbaratı KGB'nin çok gerisinde gizli parapsikolojik çalışmalardan istifade yoluyla istihbarat çalışmalanna başlasa da bu konuda hayli mesafe aldı ve ilk sıralara yerleşti diyebiliriz. Üstelik bu çalışmaları kurumsal bazda belli bir disiplinle ve ödenekle yapması da işin ne kadar fevkinde olduğunu göstermesi açısından önemlidir. Türkiye Büyük Millet Meclis'ine verilen birtakım soru önergelerinde dahi ABD'li parapsikolog istihbaratçıların Türkiye'nin muhtelif bölgelerinde birtakım "cinci" tabir edilen insanları ziyaret ettikleri; hatta gelecekle ilgili rüya dinleyip, bunları daha sonra fizik verilerle değerlendirmek amacıyla derledikleri şeklinde bilgiler dahi mevcut. Kitabımızın ilgili bölümlerinde gelecekle ilgili rüyaları takiple görevle parapsikoloji merkezinden ve yetkilisinin bu konuyla ilgili beyanatlarını vermiştik. Üstelik bu parapsikologlar, "Uzayda bozulan telekomünikasyon veya casus uyduların tamiri için yapılan çalışmalarından bahsedip bu konuda cinlerden yararlanabilir miyiz?" açıklamalarıyla sözde pozitif bilimin aklının almayacağı (!) araştırmalara dahi girmektedirler.

Biliyorsunuz bir dönem KGB, CIA'nın bu çalışmalara

başlaması için ABD'deki ajanlarıyla medyaya servis ettirdiği dosyalarla bu çalışmalara hurafe edebiyatı kumpanyalarıyla engellemeye çalışmıştı. Halka sizin ödeneklerinizle bakın devletiniz ne gibi ipe sapa gelmez işlere ciddi paralar harcamaktadır demeye getirip, kamuoyu baskısıyla engelletmeye çalışmışlardır.

Şimdi, özellikle Ergun Arıkdal'ın 70'li yıların başında neşredilmiş "Gizli Parapsikolojik Savaş" isimli başta olmak üzere CIA'nın bu çalışmalara tanımlanamayan uçan cisimlerde dahil olmak üzere (UFO), yeni başladığı yıllara gidip birtakım derlemeler yapalım...

Gizli servisler bu icat edilmiş tezahürlerden neden yararlanıyorlar? Çünkü bir uçan dairenin görüldüğü bildirildikten sonra yapılan araştırma sonuçları konuyu ciddîye alan çeşitli dergilerde yayınlanır. Buna göre, bu belgelerdeki o bölgeyi kapsayan radarların şok gönderme sayısı, frekans ve pozisyonu ile ortaya çok yakın, D.C.A. üsleri gibi askeri üslerin pozisyonu ve beklenmedik durumlarda askerî bölge ve durumları korumakla görevli avcı gruplarının durumlarını gösteren çok kıymetli bilgiler çıkarılabilir.

Vaktiyle bakan olan Gerald Ford' un dikkati bu konuya çekilmişti. Sovyetler de kendi açılarından boş durmadılar ve sıkı tedbirler aldılar. Koleksiyon etkileyiciydi. Kartal gibi kanat çırpan Amerikan casus balonları ve Mayıs 1978'de Japonya ile Ural Dağını birbirine karıştırarak, uçuş yolundan dört yüz km sapan bir Güney Kore uçağının; bu can sıkıcı uçuş hatası, uçağı gizli tesislerin üzerinden uçmaya tesadüfen yöneltmişti. Uçak yere indirilince KGB tüm fotoğraflara el koydu. Kazada sadece üç yaralı vardı. Kaza raporu, genelkurmaya ve bilimler akademisine gönderildi.

Bir metre çapında ve yirmi kilometreden daha aşağıda uçan her cisim, bundan böyle katiyen uçan daire olarak

belirlenmedi ve ayrıca ne fotoğrafı çekildi ne de radarla tespit edildi. Yirmi kilometreden yukarıda ise, oldukça alâka çekici başka şeyler mevcuttur. Yüz kilometreye doğru uzaydan atmosferimize düşen anti madde taneciklerinin yok olmasından ileri gelen bir radyasyon... Sovyet bilimler akademisinin çeşitli komiteleri bundan şu sonucu çıkardırlar: Uçan daireler saf bir uydurmadır!

Mevcut olsun ya da olmasın, kesin olan husus Sovyet uçan dairecilerinin CLA'ya bilgi sağlamak istememeleridir. Oysa diğer ülkelerin uçan dairecileri KGB'ye dikkate değer bilgiler vermektedirler. Pentagon, çelişik tutumuyla durumu düzeltmiyor, zira görünüşte kim olursa olsun herkes, bu saygıdeğer binada, bir belge üzerine "çok çok gizli" damgası vurmak hakkına sahiptir, öyle ki, kimse tam bir dosya elde etmek imkânı bulamaz.

NASA'ya gelince, Pentagonun durumuyla bağdaşık bir durumda olmaması onu sıkmaktadır. Oberg isimli birine, uçan daire görmüş olan astronotlar hakkında araştırma yapma görevi verildi. Çoğu zaman bu görme işi gazetecilerin icadıydı ya da gerçekten bir cisim görülmüştü. Görülen, füzenin uçuş esnasında geriye bıraktığı son kademeydi

Oberg, NASA'nın izniyle, başlığı şöyle olan bir makale yayınladı: "UFO: Unidentified Fraudulent Objects" (Kimliği Bilinmeyen Hileli Cisimler).

Ama, diyeceksiniz ki, uçan dairelere inanan samimî bilim adamları yok mudur? Vardır, ama sayıları azdır ve hemen hemen hepsi uçan daireleri bilimsel olarak açıklamanın imkânsız olduğu kanaatindedirler. Cari Sağan bövledir. Jacques Vallee (Görülmeyen Bilim Kurulunun yazarı) uçan daireci bilginlerdeki karmaşık fikirlerin farkındadır. Bu seyyal düşüncedeki ayrıntılar gözümden kaçabilir; bununla beraber uçan daireleri bizzat kendi gözlerimizle görürsek

anlayabileceğimize inanıyorum. Bu fikri şu şartla paylaşırım: Uçan dairelerin hiçbir fiziksel gerçekliği yoktur ve onu meydana getiren psikolojik güçler yalan ve budalalıktır. Oysa Vallee uçan dairelerin fiziksel bir gerçek olduğuna ve onların insan soyunun değişmesi için kudretli bir "kolektif şuuraltı" tarafından meydana getirildiğine inanmaktadır.

Casusluk servisleri tarafından kullanılmasıyla alâkalı olarak şunları ekleyeceğim. Amerikan Havacılık Örgütü ne vakit yeni bir deneme yapsa, yen i bir uçak, yeni bir füze uçursa, bu denemeler uçan dairecilerin gözünden kaçmamakta ve onları sanki uçan daire görülmüş gibi bildirmektedirler. Tüm uçan daire olaylarının bir "icat" olmadığı itirazı yapılabilir, bilimsel denemeler de olabilir.

Öte yandan Pentagon ve NASA büyük bir alâkayla parapsikoloji'deki gelişmeleri, askerî amaçlarla izlemektedirler; projeler arasında, NASA'dan ayrıldıktan sonra "The Institute of Noetic Sciences" isimli bir dernek kuran astronot Edgar Mitchel'in projesi vardır. "Noetic" sözcüğü oldukça belirsizdir ve paranormali ortaya koyan bütün bilimlere istisnasız tatbik edilmektir.

Bu amaçla Stanford Kurumunun çalışmaları ve bilhassa "Uzaktan durugörü" vizyonları üzerinde yaptıkları çalışmalar, Sovyet Bilim Akademisinden Prof. Lev. N. Lupiçev tarafından Rusça'ya tercüme edildi. Ruslar ve Amerikalılar, astronotların kullandıkları uzay gemisinden meydana gelecek bir arızayı önceden öğrenmelerine imkân veren "önceden bilme" olayları hakkında ilgi çekici bilgi alışverişinde bulundular. Belki de insan soyunun uzaya tedricî olarak uyumunun kanıtı olabilir. Ne "NASA" ne "Pentagon" bu derneği paraca desteklemiyorlar ama askerî tatbikat ihtimali üzerinde durarak nükleer enerjiye ayrılan önemli bir meblağı kredi olarak ayırmış dürümdalar...

Detektör İnsanlar

Ve eğer Ruslar bununla ilgileniyorsa, askerî tatbikatı kesin olarak var demektir. Şüphesiz dernek başka konularda da çalışmaktadır. Hastaların sadece kendi irade tesiriyle hastalıkları hafifletip iyi etmeleri gibi. Bu çalışmadaki gelişmeler şahanedir. Resmî belgelere göre, Pentagon ve NASA, okült sahadaki diğer birçok araştırma konularına da değer vermektedir. Vietnam'da başarıyla denenen "düşman bulucusu detektör" bunlardan biridir. Amerikan bahriyesinin bu konuda yaptığı açıklamaya gelince: Bu âletin sadece mafsallı iki madenî pili vardır ve bir sarkaç gibi elle çalışır; öyle ki, hiçbir psikokinezi fenomeni araya karışmaz.

Mutat olarak yatay şekilde duran tüpler, âletin taşıyıcısı sallanınca dikey şekilde durmaya meyleder ve bu durum bir maden yatağının, madenî ve plâstik bir cismin ya da düşman askerleri tarafından ormanda saklanmış sarmaşık tuzağının varlığını ifade eder.

Âlet, insan mevcut olsun olmasın çalışır. Yapılması kolay, açıklaması çok güç. İnsanın mevcudiyeti hâlinde düşmanca maksatların telepatik intikalini tahayyül etmek kolaydır. Daha 1938'de Viyana'da Heinrich Urban, düşmanlığın, paranoyaklarda yapılan denemelerde, beş duyunun müdahalesi olmadan şuuraltına nakledilebildiğini göstermişti. Amerikan askerinin şuuraltı, bu durumda ormana gizlenmiş VietnamlI partizanın mevcudiyetini hissedebilir, ama o zaman şu soru geliyor akla: Hasım bir insan olmadan detektörün tepkisi nasıl açıklanabilir? Bu araştırmalara büyük paralar tahsis edilmiştir. Bir teori meydana getirmek, amplifikasyonlu, elektronik bir cihaz düzenlemek mümkün olursa ve ayrıca elektrikî direnci, taşıyıcıya karşı yöneltilen düşmanlık kuvvetiyle değişen

biyolojik bir transistor bulunursa, gerçekten büyük bir adım atılmış olacak ve araştırmacıların emrine büyük paralar tahsis edilecektir.

Vaktiyle Pennemünde'de bulunan ünlü bir Alman bilginine ait RHO Sigma takma adıyla saklanan bir dosya da var. Bu zat şimdi NASA ve Pentagon için çalışmaktadır. Kimliğini bilmiyorum, Almanyada bir rapor yayınlandı. İsmi şöyle: "Forschüng in Fesseln. Eletro Gravitation UFO Phaenomene: Das Ratsel der Elektro Gravitation". 1972'de Ventla Verlag vasıtasıyla yayınlandı. Bu yazıya göre, levitasyon olaylarının tetkiki, batıda durdurulan "antigravitasyona" (zıt çekim gücü) dönüştü. Zaten raporun başlığı "zincirleme araştırmalar"ı işaret etmektedir. Bu konudaki araştırma bütün dünyada yapılan elektronik zıt çekim cihazlarıyla" Doğu ya geçti ve hemen ardından uçan daireler gibi tasnife girdi. Batı, askerî güç niteliğini sürdürmek maksadıyla rötarını kapatmak için acele etmek zorunda kaldı. Çok ciddîye alınan bu tetkik, meseleyi derinleştiren şu grubun teşkiline vesile oldu: Electrodynamic Gravity, Inc P.O. Box 1976 Sarasota, Florida, 33578 USA.

Kirlian Etkisi

Kirlian etkisi de Pentagon ve NASA'nın ilgilendiği bir diğer olaydır. Bunu anlamak için aydınlatmada kullanılan fluoresan ampulünü düşünmek yeterlidir. Alternatif akımın voltajı bir transformatör vasıtası ile yükseltilmiştir. Işık veren bir deşarjı havada meydana getirmek mümkündür ve bu deşarj içine bir cismi sokmakla, biraz ustalık gösterilirse, işlem tehlikesiz hâle gelir. O zaman deşarjın cismin belirli noktasında yoğunlaştığı görülür. Bir optik yanılma olmadığı fotoğraflarla sabittir. Bu usul başlangıçta Kirlian tarafından madenlerin incelenmesi için kullanıldı. Daha sonra

sayısız deneyci deşarjın klâsik akupunktur noktalarında yoğunlaştığını ve süjenin gerek fizyolojik gerekse psikolojik hâline göre değişmekte olduğunu belirtmiştir, ya da böyle olduğuna inanmaktadır. Diğer araştırmacılar aura ve fantomlara yöneldiler; uç kısmı koparılmış bir yaprağın bu kopuk kısmından dışarı taşan ve yaprağın tamamını meydana getiren bir auranın resmi de çekilmiştir.

Bütün gizli bilimciler hiç şüphesiz bu cihaza hücum ettiler ve ardından da resmî bilimin düşmanlığını harekete geçirdiler. Bununla beraber, resmi bilimciler arasında birçok bilim adamı olayla yakından ilgilendiler.

Moskova Üniversitesine mensup dört bilim adamı, E. îvanov, î. Şestertn, A. Tambiev ve M. Telicenko 1970'te, ilâve bazı bilgiler elde ettiler.

Havadaki deşarj, 20.000 voltluk bir voltaj ve 120 kilohertzlik bir frekansta da yapılabiliyordu. Bu şartlardaki deney "Dünya küresi içinde" tekrar meydana getirildi ve bazı noktalardaki deşarjın konsantrasyon hâli kesin şekilde ortaya çıktı. Bu konsantrasyonu "Dünya küresinin iç yapısının saf olmayışına bağlamak meyli vardır. Bu belki de yeterince sağlıklı bir açıklama değildir. Henüz fantom tezahür etmemiş olabilir ama açıkça şu belli olmuştur ki süjenin elinden çıkan 'Kirlian etkisi' onun normal ya da hipnotik yapıda olmasına göre farklılık göstermektedir.

"Tibet Hapı"

Bir diğer hipotez de her şeyin aksine, elektromanyetik olayın söz konusu olduğudur. Deşarjın içine uzatılan cismin, elektronik ve iyonik bombalanması sırasında yayılan radyasyonlara bağlı bir elektromanyetik alan. Bu durumda ve eğer dışarıdan gelen elektromanyetik kaynaklarca bu

ışıma değişebiliyorsa, çok uzaklardaki bir füze, bir Kirlian detektörü ile neden anlaşılmasın? İmkânlar çok!.

Pentagon, ayrıca "yeni hapların" (Drogue) polisiye maksatla kullanımını da merak etmektedir. Süjenin iradesini hakikaten kontrol altına alma imkânı veren bir "Tibet hapı"nın mevcudiyetinden kuşkulanan uzmanlar şimdi daha ihtiyatlıdırlar. Gerçekten, Tibet'in işgalinden bu yana Çinlilerce yapılan araştırmalardan çıkan sonuçlara göre iyiden iyiye mevcuttur. Ama kimse formülünü memleketin dışına çıkarmayı başaramadı. İddia edildiğine göre Sovyetler Birliği'nde suçlanan bazı kimselere ifadeleri alınmadan evvel bu haptan yutturulmakta ve sonra suçlamalar yapılmaktadır. Sovyet polisinin sürüyle hazırladığı dosyalar o kadar mükemmeldir ki, çok güçlü suçlamalar izlenimini verirler. Suçlamanın tek kaynağı suçlamaktır. Eski Macar Başbakanı Rajk buna örnektir.

Birçok örnekler vardır. Ama bazen suçlananlar suçlayanları yanıltabilirler. Meselâ, harpten önce bir bilim adamı Almanlar lehine casusluk yapmakla suçlanmıştı. Eğer Alman gizli servisinden iki şefin ismini verirse serbest bırakılacağı önerildi. O da Scarnhorst ve Gneisenau'yu, denize yeni indirilen iki Alman zırhlısının ismini verdi ve kurtuldu! Demek ki metot öyle pek güçlü değil.

"Melek Tozu"

Söz konusu hap (ilâç) ileri seviyede bir araştırma konusu oldu. Ve ayrıca başka bir hap, "melek tozu", üzerinde de endişe verici gürültüler duyulmaktadır. ABD'de sanki bu hap bedava dağıtılmış gibidir. Kimin dağıttığı da bilinmiyor. Hapın etkisi birkaç dakika içinde korkunçtur. Aşırı dozdan dolayı yüzde 10 ölüme sebep oluyor. 1977'de Pasifik kıyısında bulunan beş

kişinin haptan dolayı öldüğü söylendi.

"Melek tozu" kullanmak ve yanında taşımak moda oldu. Ele geçirilen hapların analizinden bunlarda "hidroklorür pensiklidin" olduğu anlaşılmıştır. Keza gençler buna "füze yakıtı" da diyorlar. Bu terkibin keşfi 1950'lerdedir, o tarihlerde anestezi maddesi olarak denenmişti, ama hayvan ve gönüllü insanlar üzerindeki etkisinin cazibesi karşısında bu maddenin kullanımı askıya alınmıştı. Prensip olarak kimsenin bunu imal etmeye hakkı yoktur ve satışı da yasaklanmıştır. Bununla beraber» kanunu hiçe sayan birisi bundan büyük miktarda üretti ve bedava dağıttı. Dağıtım ABD sınırları içinde kalmışa benzer; bir ayrıcalık var, o da 1968'de kısa bir süre, Fransa'da görülmesi.

ABDnin bu şüpheli düşmanı kim olabilir? Amerikan yöneticileri hemen Çini suçladılar. Bu bana pek doğru gelmiyor. Çinlilerin zihniyeti bunu yapacak kadar seviyesiz değildir. Mesele halledilmedi ve hiçbir ipucu dağıtım şebekesini ortadan kaldırma imkânı vermedi.

Afyon Savaşları

Zaten hapların bir silâh olarak kullanılması ilk defa olmuyor. Daha 19. yüzyılda, İngilizler, Çinlilere afyon ve türevlerini yasaklamaya kalkıştığı için savaş ilân etmişti. Yeterince güçlü olan bir hap, su ve yemek içine konulursa, bütün orduyu savaş dışı bırakabilir. Konu üzerinde yapılan araştırmalar, Pentagon tarafından sistemi: hâle kondu. Biliyoruz ki, on iki seneden beri CLA tarafından haplar üzerinde denemeler yapılmaktadır. Kendilerinin haberi olmadan hap yutturulan birçok süje intihara kalkıştı ve bazıları aşırı dozdan öldüler. Bir araştırma sonucu ortaya çıkan bir rezaletti bu.

CIA ajanları, bir senato komisyonu karşısında, böyle bir tatbikat yaptıklarını itiraf ettiler. Suçu sabit CIA, bu tip deneyi önceden bildireceğine söz verdi, sözüne güvenileceğini kimse iddia edemez! Çalışmaları öyle endişe vericidir ki, hiçbir özel tesisata gerek yoktur, özellikle bir insan gerektiren klâsik organik kimya deneyleri söz konusudur.

Biyoşimik savaş, biyolojik savaştan daha tehditkârdır. Çünkü kaynağını maji ve gizli bilimden alabilmektedir. "Melek tozu", Çinlilerin bir "Efedrin" şeklinde olan sihirli Ma-Huang hapının bir türevidir. Ayrıca ilkel toplumların geleneksel ilâçları da Pentagon tarafından esaslı olarak İncelenmektedir. Brezilya'daki bazı kabilelerin kullandığı "Yahe" telepatiyi arttırmaktadır.

Uzay Kapsülünde Telepati Deneyi

Pentagon ve NASA elektromanyetik radyasyonların dışında başka haberleşme imkânları keşfetmeye çalışmaktadır. Yani telsiz ve lazerin kullanımından kurtulma imkânlarını aramaktadırlar. Su içinde ne yazık ki çok kötü yayılan ya da havadaki kadar iyi yayılmayan ses-üstü dalgaları kullanmak yeterlidir.

Telepatik bir haberleşme usulünü nasıl elde edebiliriz?

Nautilus Amerikan denizaltısında yapılan telepati deneylerinden sonra geçen yirmi yıl zarfında yeni bir şey çıkmadı. Neredeyse bu deneyden şüphe edilecektir. Buna karşın astronot Edgar Mitchell, uzay kapsülü içinde, dünyadan 160.000 km. ötede telepati deneyleri yaptı, ama tamamlanmış sonuçlar belirmedi henüz. Esasen NASA silâhları bırakmadı ama, bu araştırmalar şimdiki durumda eksik bilgilerle doludur. Fransa'da küçük bir tecrübe materyali, bir cisim vasıtasıyla kaydedilen telepatik bir mesajın daha sonra toplanabileceğini

göstermiştir. Bu sonuç eğer tahkik edilmişse, bundan çıkacak neticeler askerî, uzaysal ve casuslukla ilgili haberleşmeler için sonsuz olacaktır.

Aynı araştırma sahası dahilinde her cisimden geçen "Mü" (mezon} tanecikleri ile çalışan bir telefon da düzenlenmişti. Otuz kilometre uzaklıktan bağlantı yapılabilmiştir. Daha geniş ölçüde herhalde bütün dünya üzerinde bağlantılar yapılabilecektir. Küçük bir mahzur var: Alıcı ve vericilerin pek karmaşık olması can sıkıyor.

Telepati tetkikleri belki de elektromanyetik olmayan bir tayfın (spectra) bulunmasına yol açacaktır. Prensip olarak, Einsteinın "Birleşik Alanlar" teorisine göre, üç imkân vardır: Çekimsel manyetik tayf, çekimsel elektrik tayfı ve çekimsel elektriksel manyetik üç fazlı tayf. Elektromanyetizmadan alınan sonuçlar hatırlanırsa (radyodan radara, televizyondan "X" ışınlarına kadar) üç yeni tayfın bulunmasının manzarayı zenginleştireceği anlaşılır.

Pentagon ve NASA araştırmayı faal olarak sürdürüyor, ama kanımca nükleer enerji elde etmek için uranyumun parçalandığını keşfetmeye benzer bir durum henüz bulunmuş değildir. Mamafih, Amerikan patent dairesi elektromanyetik olmayan güç detektörleri bulan birkaç kişiye beratlarını vermiştir. Bu cihazlar ancak sahiplerinin ellerinde çalışır gibidir. Ama her şeyden önce hatırlamak gerekir ki, ilk radyo alıcıları da böyleydi. Üç elektrotlu lâmbanın mucidi Lee De Forest, şarlatan diye hapse atılmıştı.

"Durugörü" vasıtasıyla haberleşme ihtimali, Pentagonun ilgisini çekmektedir. Gerçekten bir durugörü medyumu, mekânda belli bir yeri "ziyaret" edince, meselâ Mors alfabesi vasıtasıyla, uzaktan haberleşmeye (telekomünikasyona) yarayan bir etkiyi neden oluşturmasın? tik bölümde Ingo Swannin böyle bir etkiyi meydana getirdiğini görmüştük.

Ne yazık ki bu etkiler pratik kullanıma henüz hazır değil. Çünkü hemen hemen mutlak sıfırda çalışan karmaşık bir cihaza başvuruyorlar ya da söz konusu olan yere, hassas bir hayvan, meselâ kedi yerleştirilmesini istiyorlar. Psikokineziyi ve psitron dedektörlerinin imalâtını doğuran her türlü başlangıç hareketlerini, Remy Chauvin (Fransız psikologu ve biyologu) "Gelecekteki Savaşların Meydan Okuması" isimli eserinde bize anlatmaktadır.

Uzay gemilerini isteğe bağlı olarak harekete geçirecek yeni bir enerji kaynağı, petrolün yerine geçeceği ve üçüncü dünya milletlerine kolaylık sağlayacağından, ilk tertipte askeri ve siyasî bir öneme sahiptir. Bu alanda NASA ve Pentagon olağandışı herhangi bir alandaki harcamadan daha ziyade para harcamaktadır.

"Orgon" ve "Zaman Enerjisi"

Mamafih, bu araştırmaların bazıları gülünçtür. Meselâ psikanalist Wilhelm Reich'in çalışmaları. Kendisi hapiste öldü, sahtekârlık nedeniyle içeri atılmıştı. Reich, aşkın göğün mavi rengini açıklayan bir enerji yayınladığım umuyordu. "Orgon" dediği bu enerji ona göre silâh yapımına yarıyordu. Kendisi bir tür Orgon topu imal ederek, dediğine bakılırsa, birçok uçan daireyi atmosferimizde uçmasına engel olmak maksadıyla her gün parçalıyordu." Tutuklanması sırasında el konulan bu silâhın, böylesi özelliklerinin olup olmadığının tahkiki için incelendi. Eğlenceli olduğunu ümit ediyorum. (Bu konunun şehveti değil de eser ve eser sahibi sırrına erişmiş insanlardaki "ilahi aşk" gücüyle ilgili olduğunu düşünüyorum. İlahi aşkın bir de bu açıdan çok önemli madde ötesi pozitif güçler sağladığıyla ilgili incelemeler ve analizler yapılması gerektiği kanaatindeyim. Ayrıca Reich atmosferde parçaladığı uçun daire dediği şeylerin de cinlere

ait animasyonlar olduğunu izah edebiliriz. (H.Y.Çebi)

Bilginler, öteden beri bundan şüphe ediyorlar ve simyacılar da nükleer enerjiden söz ediyorlardı. O zamandan beri, okültistler ya da onların dışında olanlar, başka türlü enerjilerin olduğunu telkin edip duruyorlardı. Bu "başka türlü enerjilerden" üçünü ele alalım. İlki, "Zaman Akışı" ile elde edilen enerjidir "Zaman Enerjisi". Rus astronomu Kozirev zaman akışının önüne, nehirlerdeki gibi, barajlar yapılabileceğini önerdi. Bu sezgi birçok Amerikalı tarafından ele alındı, meselâ milyarder Howard Hughs bunlardan biridir.

İkincisi, uzaydaki "Kozmik Enerjf'dir. Zıt yönde hareket eden iki kuvvet gibi birbirlerini karşılıklı olarak "nötralize" ediyorlar ve böylece hiçbir etki meydana gelmiyor. Eğer bu "nötrleştirme"ye engel olunabilirse, bizzat evrenden gelen bedava bir enerji elde edilecektir. Üçüncüsü, "Alt Uzay" (sous-espace) enerjisidir. Eğer uzay 10'uncu kuvvetten 23 santim daha az mesafelerde tetkik edilebilseydi, oradan maddenin tüm dağılmasıyla elde edilen enerjiden daha yüksek enerjiler çıkardı. Fransız filozofu Gustave le Bon'un da böyle bir fikri vardı.

Pentagonu tahrik eden son nokta, uçan bir cihaz ya da uydudan hareketle, madenlerin, petrol yataklarının veya denizaltıların uzaktan tespiti, yani herhangi bir ortamda, bir süreksizliği meydana çıkarmaktır. Resmî bilim, gelişmesine rağmen, bu teknik meseleyi halletmek gücünde değildir. Bu sebepten okültistler ve onların dışında kalanların sözünü ettikleri "eloptik şualar'a bir dönüş yapıldı. Bu batini deyimin anlamını bilmiyorum ve kimse de bunu bana açıklayamadı.

Eloptik şua alıcısı evvelce keşfedilmişti. Şimdi NASA ve Pentagon balon ya da helikopterlerden (zira uçak hızlı gidiyor), denizaltı ve petrol yatağı tespitine çalışmaktadır. Sonuç cesaret verici olabilir.

Sayması biraz sıkıcı, bunca araştırmanın henüz başlarında bulunuyoruz. Ama NASA ve Pentagonun bu araştırmalara verdiği önemin büyüklüğünden de şaşkınlığa uğramamak gerekir.

"Felsefe Taşı"

Simyacılar vaktiyle, resmî bilime karşı kimyasal tepkimemelerle dönüşümün (transmütasyonun) gerçekleşebileceğini iddia etmişlerdi. Dr. Novak, yakın zamanda bu tip bir olayı katalize eden (çabuklaştıran) bir madde buldu, bunun simyacıların "hacer-i felsefî" (felsefe taşı) dedikleri şey olması ihtimal dahilindedir. Hatırladığım kadarıyla katalizör, bir tepkimeyi kolaylaştıran bir maddedir.

Tepkime sona erince dokunulmamış durumda, hiçbir şey olmadan kalır. Tepkimeyi kolaylaştıran bu katalizörler nükleer kimyada da vardır.

Güneşin faaliyetini mümkün kılan karbon, hidrojenin değişimini kolaylaştıran mümezon (Kütlesi, elektronun kütlesi ile protonun kütlesi arasında yer alan elemanter taneciklerin birçoğunu verilen genel addır.) böyledir. Dr. Novak böylece, sodyumu Berilyuma dönüştürdü. Berilyum, zümrütün başlıca bileşiğidir.

Şimdi, simyanın en esaslı belgesi "zümrüt masalıdır". Bu dönüşüm kurşunun altına dönüşmesinden daha önemlidir. Simyacılığın gerçek başarı belirtisidir.

Simyanın dönüştürme metodu, prensip olarak, büyük miktarlarda maddeyi işlemeye imkân verir. Buna göre atomik artıklar zayıf enerjili radyoaktif elemanlardır. Ama, radyoaktif bir eleman zayıf enerjili oldukça, varlığım sürdürme devresi büyür ve onunla temas edilirse büyük tehlike yaratır.

Şayet Dr. Novak'ın katalizörüne benzeyen bir katalizörden eriyik şekilde radyoaktif kirlenmeye maruz kalmış arazi üzerine minik bir damla damlatırsak, radyoaktif madde sabit bir izotopa dönüşür ve tamamıyla müdafaasız hâle girer. Enerji boşalması çok zayıftır. Askerî uygulamalar kendiliğinden gelir. Sivil etkileri pek belirli olmayabilir. Atomik artıklarla otomobil sürülebilir. Bunun için radyoaktif artıkları radyasyonlarla bombalamak yeterlidir. Havanın azot ve rutubeti o zaman hidrazin verir, bu da patlarlı motorlarda yanabilir ve otoyu benzinden daha iyi hareket ettirir. Yanarken de hava ve su buharı çıkarır. Atomik fabrikalar kendi artıklarından kurtulma imkânına böylece kavuşurlar. Ne var ki, bu artıklar radyoaktiftirler. Concorde meydanında iki otomobil birbiriyle çarpışırsa tüm Paris'i boşaltmak ya da atomik artıkları hemen nötrleştirebilecek bir vasıta bulmak gerekir. İşte burada işe simya karışmaktadır.

Louis Pauwels ve ben, 1975'te "Avrupa Televizyonunun en iyi dramatik eseri, ödülünü "Başkan Faust" ile almıştık. Eser böylesi bir buluşun etkilerini anlatıyordu. Faust çok uluslu bir grubun şimdiki başkanıydı ve danışmanı Mefisto, grubun neredeyse ele geçireceği simyasal bir buluşu ortadan kaldırıyordu. Mefısto'nun maksadı insanlığın enerji bunalımından kıvır kıvır kıvranması ve petrol savaşının sürüp gitmesiydi.

Çekoslovakya'da düzenlenen diğer okült uygulamalara daha fazla yayılmak istemiyorum. Meselâ ne hap ne alet istemeyen bir doğum kontrolü metodu var. Doğal astrobiyoloji ritimleriyle ilgilidir. İstatistik olarak kanıtlanmıştır. Bu soru böylesi harika buluşlar neden Çekoslovakya'da yoğunlaşmış durumdadır? Rejime karşı olanlar diyorlar ki, bu memlekette oturan talihsiz kişiler kendilerini harcayan baskıdan kurtulmak için okültizmi incelemektedirler. Bu muhakeme

pek safçadır. Bu vaziyette bilimsel ve teknik keşiflerdeki baş döndürücü artış idi Amin Dada' nın işine yarar! Benim izahım dar kafalı akılcıları şaşırtacaktır çünkü kelimenin tam anlamıyla bir akılcı olarak iddia ediyorum. Bugünkü Prag geceleri hâlâ büyü ve simya havasıyla doludur. Çekler yüzyıllar alan zamandan beri bunları uygulamaktadırlar.

Askerî Telekinezi

Cisimleri uzaktan hareket ettirip» eğip bükebildiklerini ileri süren Uri Geller gibi psişik insanlara karşı askerî çevre kayıtsız kalamazdı. Eğer bu güç gerçekten mevcutsa, meselâ füzelere uzaktan etki edip onları hedeflerinden saptırabilirler

Askerî uygulamalar heyecan verici olacaktır. Her türlü elektriksel ve manyetik etkiye karşı korunmuş olan füzenin yönetici mekanizmasını bozmak için, çok güçlü bir "lazer", bir atom ya da hidrojen bombası ve de hem çok pahalı hem de her yerde bulunamayan pek büyük bir enerjiyi gerektiren bir cihaz, bir hızlandırıcının ürettiği "tanecik demeti" lâzımdır. Oysa psikokinezi yeteneğine sahip birkaç süje, New York ya da Moskova'yı korumaya yeterlidir, süjelerin füzedeki hız ayarlayıcılarını bozmaları işi çözümler.

Bu devletler arası müzakerede, elinde askerî bir telekinezi süjesi bulunduğunu karşı tarafa inandıran taraf, pek büyük bir avantaja sahip olur. Geller etkisinin İsrail gizli servislerinin bir psikolojik entrikası olabileceği varsayımım hemen reddetmemek gerekir...

Biz gene gösterinin gerekleri olarak, madenlerin uzaktan eğilip bükülebileceğini, bunu yapabilen kimselerin mevcudiyetini kabul edelim. Uygulamada bunların askerî amaçlar için işleyişi nasıl olur? Düşmana ait atom bombalarını uzaktan patlatmak için bombada bulunan bir düğmeye

basmanın yeterli olacağını düşünmek gerekmez.

Pek çocukça bir şeydir bu. Sadece karmaşık ve ikili bir kodlama, patlamaya sebep olur. Normal olarak bir atom bombasını kilitlemek ya da boşaltmak için nispeten karışık bir sinyal yayını gerekir. Bilindiği gibi ABD'de bu sinyal, başbakanın kesinlikle yanından ayırmadığı siyah bir kutu vasıtasıyla yayınlanabilir. Kilitlenmiş durumda olan bomba, ancak bir sinyalle patlar.

Sinyali veren cihaz, yer üstünde ya da havada meydana gelecek bir patlamada en az tehlikeli olacak hasarın yerdeki uzaklığını ayarlar, ölçer. Elli kilometre yükseklikte patlayan irice bir hidrojen bombası, bir ülkeyi yerle bir eder. Tabiî ki, bu sinyaller çok çok gizlidir. Bütün bu uzun açıklamanın sebebi, telekinezi yeteneğine sahip bir süjenin bombayı uzaktan patlatabileceğim işaret etmek içindir. Buna kurgu bilim yazarları pek memnun olmayacaklar.

Füzenin yönetici mekanizmasına tam zamanında etki edebilir. Hatırlamak gerekir ki, modern savaş füzeleri dalgalarla yönetilmezler. Bu dalgaların tespiti pek kolaydır ve hemen bozulabilirler. Otomatik robotlarla elektrik motorunu yöneten minik bilgisayarlarla kendi kendine giderler, program daha önceden kayıtlanmıştır. Sovyetler, Chicago'yu bombalamak, Amerikalılar Kiev'i yerle bir etmek için füzeleri hazırlamışlardır. Bu füzeler saniyede on kilometre hızla giderler. O hâlde süjemiz, kendi ordugâhındaki kumanda odasında, cam bir ekranda füzenin hareketini ışıklı bir nokta hâlinde izler, bu izlemeyi radarlar yapar, radarlar yerde, denizde ve sunî uydulara dağılmış vaziyettedir.

Genelkurmayın en kuytu bir yerinde, modern bir ordu komutanının düşüncelerini uzağa yansıtan bir "büyücüden" emir alması ne şaşırtıcı durum!

Bugünkü Sovyet füzeleri Orta Asya'dan, Pasifik'e, Çinliler'in füzeleri Sin-Kiang'dan Zanzibar'a fırlatılıyor. 10.000 kilometrelik bir mesafede beş kilometrelik bir hataya sahip olan bu füzeler için verilen rakamlar, aynen Amerikan füzeleri için de geçerlidir.

Psikokinetik ya da telekinetik bir süje, eğer kumanda tertibatını biliyorsa, bunlara etki edebilir ve füzenin yönünü saptırabilir. Kuşkusuz idare mekanizmasıyla iyice senli benli olması gerekir. Ama bu durum güvenlik servislerinin hiç de hoşuna gitmez. Remy Chauvin'in kehanetine inanmak gerekirse, 1980'de terör dengesi bozulacak ve füze düşmanlığı nötrleşecekmiş. Pek güzel bir rüya...

Chauvin, pek ilgi çekici şu telefon hikâyesine dayandırıyor kehanetini: Olay Almanya'da Rosenheim'da 1968'de geçer. Yanında genç bir kız çalıştıran bir noter, telefon konuşma ücretlerinde korkunç bir artış olduğunu tespit eder.

Memurların uyarılması, telefonun pek dikkatle kullanılması hiçbir şey değiştirmez. Telefon şirketlerinin teknik adamları özel aletleriyle, telefon cihazının içinde, ahize kapalı olduğu hâlde, "konuşan saat "in numarasını çalıştıran bir akım olduğunu tespit ediyorlar. Son tahliller için parapsikologlara baş vuruyorlar ve bir "Poltergeist" (tekinsizlik-gürültücü ruhlar) olayı ile karşı karşıya olunduğu anlaşılıyor. Olaya sebep olan bir genç kızdır. Bu konu üzerine eğilen Alman parapsikoloğu Prof. Hans Bender bana bu hikâyenin tamamen gerçek olduğunu ifade etti. Hareketsiz bir hedef üzerinde, irade dışı ve kısa mesafeden elektrik akımı meydana gelmişti.

Askeri Telekinezi olgusunda, saniyede on kilometre hızla yer değiştiren bir hedef üzerinde, iradeyle bir akım oluşt u rmak gerekir. Etki mesafesi ise hayli uzak, binlerce kilometredir. Doğal olarak her şeyin bir başlangıcı vardır. Voltanın ilk

pili» elektrikli bir tramvayı yürütemiyordu. İlk Uranyum parçalanması deneyleri, birkaç bin atoma dayanıyordu. Elektrikteki gibi göz alıcı bir gelişme, telekinezide, nükleer fizikteki gibi hızlı bir ilerleme parapsikolojide olamaz mı? Askerî çevre bunu çok ciddî olarak arzulamaktadır. Askerî çevreler her çareye başvurup, her yolu deniyorlar, herkese hatta ünlü düzenbazlara bile danışıyorlar. Böylece 1974de, Amerikan Deniz Kuvvetleri, Geller'i dinledi ve o da su üstü silâhlan deneme merkezinde "Naval Surface Weapons Center" da birkaç deneme yaptı. Denemelere katılmak üzere Stanford Enstitüsü'nden üç araştırmacı da davet edildi. Bunun sonucu olarak bir Amerikan gazetesi herkese "psişik güçlü insanların" bilgisayar ya da radar ekranlarını karıştırıp karıştırmayacağının bilinmesi hususunda pek ciddî bir soru yöneltti. Gene o zamanlar Amerikan Savunma Bakanlığının, Sovyetler'in "Paranormal" ile ilgili bütün yayınlarını çevirttiğini, böylece bu tür yayınlara doğrudan doğruya son vermeyi amaçladıkları resmen bildirilmişti. Kumanda, 1975'de, Stanford Enstitüsüne geçti. Amerikan askerî yöneticileri yüz milyon' dolar harcamışlardı. Paranormal üçüncü kez araştırılıyordu. Amerikan mizah Yazarı Thedore Sturgeon un dediği gibi "Korku iyi bir işti".

İngiliz Savunma Bakanlığı da bir telekinezi medyumu olan Matthew Manntnge üçyüz bin sterlin teklif etti. Ne Joliot-Curie'ye ne de Fermi'ye böyle bir teklif yapılmamıştı.

Beyin Dalgalarıyla Füze Yönetimi

Tekrar telekineziye dönelim isterseniz. Telekinezi, gördük ki en yüksek seviyede kurmayların iş birliğini gerektirmektedir. Bu iş birliği bir kez sağlanınca yetenekli süjeler füzeyi radarla izlemeyi öğrenmeye çalışacaklardır.

Sonunda, süjeler bir laboratuvarda, füzeyi yöneten robotların birkaç metre karşısına getirilirler. Süjelerin uzaktan mekanik defornasyonlar ya da elektriksel akımlar oluşturmakta yetenekli oldukları bilinmektedir. Robotun çalışını anlatan gizli bilginin anlaşılmasından sonra, süjc iradesiyle madenî deformasyonları ya da belirli bir etkiyi sonuçlandıran akımlan oluşturur. İşin en nazik kısım buradadır. Zira uçmakta olan bir düşman savaş füzesinde rastgele herhangi bir şey yapmak söz konusu değildir.

Füze en küçük bir eksikliğe izin vermeyeceğinden askerî telekinezi şüpheli olabilir. Saniyede on kilometre hızla giden ve yüz megatonluk bombalar taşıyan füzeleri yöneten robotları rastgele bozarak, tüm dünyayı ayağa kaldıran yıkıma sebep olma tehlikesine âdeta koşarız.

Psitronlar

Psitronlar, ihtimalleri bulmaya yararlar, bu yüzden durugörü/önsezi medyumu bir füzenin hareket ettiğini söyleyeceği gibi düşeceği yeri ve hatta belirli bir bölgeye isabet şansının ne kadar olduğunu da belirtebilir. Görülüyor ki burada hayali dahi aşabilen bir kapasitenin tatbik imkanı mevcuttur. Böylece bir Sovyet uydusunun, Kanada'ya düşeceğini ya da Tanzanya'ya gönderilen bir Çin deneme füzesinin gerçekte Etiyopya'ya gittiğini söyleyebiliriz.

Buradan gizli mesajların doğrudan çözülmesi yöntemi de çıkar. Artık çözülmesi güç bir kod şifre yoktur. En küçük bir bilgiyi bile gizleme imkanı kalmaz ve bundan dolayı askeri ve siyasi bütün sistemler yıkılırlar. Birçok parapsikoloji uzmanına göre maddesel ve enerjik hiçbir şey önsezi medyumundan saklanamaz. Bu işi için önsezi medyumunun bu yeteneğinin kamçılanması ruh halinin yüksek tutulması gerekir.

öte yandan psitron ışıktan daha hızlı gittiği için onunla yapılan gözlem hiçbir zaman gecikmez. Psitronların alınış ve verilişinde kullanılan enerji öyle zayıftır ki, insanın sinir sistemi bunu meydana getirmeye yeterlidir. Bu bakımdan bir parapsikolojik araştırmalar laboratuvarının saptanması çok zordur. Ne kocaman kocaman binalara ihtiyaç vardır ne de büyük enerjilerin tüketildiği merkezlere. Çekya gibi küçük bir ülke bile bu konuda çok büyük başarılar elde etmiş durumdadır.

Durugörü ve telepatinin devrim ve iç savaşlar üzerindeki etkisine gelince buna Toplu Hipnoz veya Kitleler Psikolojiyle ilgili bir sonraki bölümde yer verelim ki siz değerli okuyucumuz gerekli malzemeyi daha rahat çıkarabilesiniz.

TOPLUMDA PSİ KONTROLÜ

Bu başlık adı altında yıllardır yaptığım çalışmalar içerisinde yararlandığım temel kitaplardan Gustav Le Bönün eserleri ve J.A.C'nin Çevirisini Behzat Tanç'ın yaptığı "Beyin Yıkama ve İkna Metodları" isimli kitabı olmuştur. Bu kitabın üçüncü sayfasında da geçtiği gibi kitle psikolojisinin kontrolü için en uygun eylemler bütünü "Propaganda" kelimesiyle karşılanır. Propaganda kelimesi Latince "Propagare" kökünden gelmektedir ve "Bir fikre veya harekete taraftar kazandırmak amacı ile düzenlenen programların bütünü" olarak tarif ediliyor. Asıl manası "Yeni fidanlar elde etmek için toprağı ekmek" tir. İlk olarak Roma Katolik Kilisesi tarafından kullanılmış ve "fikirlerin yayılması" deyimiyle ifadesini bulmuştur.

Yüzyılımızda ise propaganda köklü değişikliklere uğramış ve bu kelimenin ifade ettiği mana; birtakım güçlerin, ferdin ve kitlenin psikolojisi üzerinde karanlık maksatlarla bazı menfaatler elde etmek için yaptığı çalışmalar halini almıştır.

Modern bir savaşa hazırlanmak için, halkın bir coşkunluk içinde kabul ettiği bir şartlandırma gereklidir. Hitler bunu çok iyi biliyordu. Çinliler bugün bu teoriyi uygulamaya koymaktadırlar, ökültle hareket eden halk

hareketinin başarılı eylemi "Dörtler Çetesi"nin devrilmesine sebep olmuştu.

Bu cinsten bir hareket ABD'de uygulanmaktadır Walter Bovart'm "Zihin Kontrolü Hareketi" (Operation Mind Control-Dell Publishing Ço.) isimli eserinde bu belirtilmektedir. Sovyetler de hiç kuşkusuz toplumun ne düşündüğünü anlamak için, halkını kontrol altında tutmaktadır. Bunun için gizli polisin gücü yetmez; düşünce gizli kalabilir. Zarurî olarak cezayı ve yakalanmayı gerektirecek bir yayın hâlinde ele geçmez. Genel ruh hâlini kolektif şuuraltını tanımak için telepatinin kullanılması fikrinin doğuşu hayli eskidir. Bu 1931'lerde "Amazing Stories" dergisinde Paul H. Lovering imzasıyla yayınlanan "The Inevitable Gonflict/Beklenmedik Kargaşa" başlıklı yazısıyla başlar. "Lovering, H.P. Lovecraft'ın takma adıydı. Bu tarihten itibaren Sovyetler'de de ABD'deki gibi, hassasiyet arttırıcı haplar içirtilen bazı süjeler vasıtasıyla şehirde hüküm süren atmosferi hissetmeye, anlamaya çalışırlar. Bazı süjeler hipnozla şartlandırılarak geniş bir topluluktan gelen telepatik sinyallere duyarlı hâle getirildiler. Hipnoz ile etkili hapların bir araya gelişi çok ileriye gitti ve daha önceden gördüğümüz Lee Harvey Oswald olayı gibi bazen öldürücü nitelik kazandı. Yapılan en yeni anketlere göre CLA'nın 7000 deney süjesinden en azından üçü ölmüştür. Bunlar arasında, Amerikan Ordusu albayı George Donald 1959'da intihar etti. Böyle bir fiilin sebeplerini kesinlikle bulmak, cidden güçtür. Olsa olsa, delil yokluğundan, öfkeli bir toplumun kolektif şuuraltını duyarlı hâle getirmeyi denediği düşünülebilir. Bu araştırmalar zaman olarak çok gerilere gider, en azından LSD'nin keşfine kadar...

CLA'nın yaptığı bir ankette, bir tanık hava astsubayı William F.Chaffin, yemin ederek, 1958'de kod numarası E.A. 17-20 olan bir hapı kullanmayı kabul ettiğini ifade etti. CIA

formülü açıklamayı reddetmiştir.

İlgili dosya tamamen imha edilmiştir, en ufak iz bile yoktur. Tanık, bu denemeden sonra çok ıstıraplı ruhsal çöküntülere ve halüsinasyonlara maruz kaldığını anlatmıştır. Amerikan kolektif şuuraltını, telepatik algılama hipoteziyle yeterince bir araya getiren bir tanıtım... Ayrıca Amerikalı başçavuş, tecrübeden sonra yapılan sorgudan hiçbir şey hatırlamadığını da belirtti. Ancak çok uzun seneler sonra hatırlayabilmişti.

Burada kesinlikle zihinsel bir yetersizlik olması söz konusudur. Sebebi, süjeye yapılan kuvvetli bir post- hipnotik (uyku sonrası devam eden) telkindir.

1975'te anket komisyonu önünde yaptığı açıklamada otuz süjelik bir grubun bu deneylere katıldığını da ekledi. 1958-1978 arası düzenli olarak senede yüz süjede bu türden deneyler yapıldığı farz edilirse ve de bir telepatik algılama tekniğinin adamakıllı geliştirildiği de söz konusu ise, şimdiki Amerikan yönetiminin, ayrıca falan şehir ve filan askerî üs ve fabrikada telepati yeteneğini kullanabilen yüksek sayıda süjeye sahip olması gerekir.

En klâsik türden bir bilgisayar bile bu işlemi bütün hâlinde bünyesinde sindirebilecek ve kamuoyunun gerçek tepkisini reel zamanda okuyabilecek yetenektedir; ki bu tepki, sondaj veya sorgulama sonuçlarından bir hayli farklı olabilmektedir.

Kamuoyunu telepatiyle öğrenebilen hassas süjeler hipnotize edilmiş olabilirler mi? Ünlü elektronik beyin tröstü Rand Corporation un bir raporu 25 Nisan 1949'da şöyle bir başlık taşıyordu: "Kominform ülkeleri (Kominform, Stalin'in, Amerikanın Marshall Planı'na karşılık 5 Ekim 1947'de kurduğu örgüttür, örgütün amacı dünyadaki komünist

hareketi kontrol etmektir. Stalin; SSCB, Polonya, Bulgaristan, Çekoslovakya, Romanya, Macaristan, Yugoslavya, Fransa, İtalya komünist partileri liderlerini bir araya getirip bu örgütü kurmuştur.) halk mahkemelerinde itiraflara yol açmak için hipnotizma teknikleri mi kullanıyorlar?" Bu rapor. Batı ülkelerinin ve Amerikalıların hipnotizmaya verdikleri önemi vurguluyordu.

CIA şeflerinden Richard Helms, Senato'nun Waren komisyonunda, yakınlarda, örgütün faaliyetlerini kontrol babında şu dikkate değer sözleri söylemiştir: 'Yapılan araştırmalar Sovyetlerin, sosyal sistemin siyasî amaçlarıyla uyuşacak şekilde Sovyet vatandaşlarının davranışını kontrol etmek üzere bir teknoloji düzenlemeye çalıştıklarını göstermektedir. Ayrıca aynı teknoloji çok özentili bir tarzda insan zihniyetiyle mücadelede topluluk içinden alınan hedef bilgilerin, aktarılması zorunlu olan bilgilerin kodlanmasında kullanılabilir." Bu açıklamada da yapılması gereken tek düzeltme şudur: SSCB, halkının bütün kontrolünü okült ve parapsikolojik vasıtalarla ele geçirmeye çalışan tek ülke değildir. Amerikalılar da aynı şeyi yapmaktadır. Richard Helms bunu eklemeyi unutmuş olmalı...

Kitle Yonledirme Cinayetleri Ve Hipnotik Suikastçiler

Toplumun kontrolü konusunda bir parantez açmakta yarar vardır. 5 Haziran 1968'de saat 12.15'te Senatör Robert Kennedy, Los Angeles Ambassador Oteli'nin büyük salonunda öldürülmüştü. Katil Filistinli mülteci Sirhan Beşara. Sirhan, olaydan pek kısa bir zaman sonra tutuklandı. Garip bir şekilde hiçbir şey hatırlamıyor, en azından anormal bir trans içinde bulunuyordu.

Evinde yapılan bir araştırmada, önemli miktarda okültizmle ilgili kitap ele geçti. Bu durum Los Angeles Belediye Başkanı Sam Yorty'ye her yerde şu cümleyi söylemek fırsatını verdi: "Sirhan çeşitli komünist örgütlerin üyesiydi. Bu arada Rozkruvalann da..." Bereket versin ki, sanık Kaliforniya Üniversitesinden Hipnoz uzmanı Dr. Diamond ile yazar Truman Capote tarafından sorguya çekildi, önce şunu tespit ettiler ki, Sirhan'ın önceleri söylediği gibi, hipnotize edilmesi imkânsızdı, çünkü zihin hastalığından (paranoid şizofren) muzdaripti. Sirhan, bulunan not defterine yazdığı gibi bir durumdaydı. "Birisi, ruhuma etki etmek istiyor." Çekilen EEGsi normaldi. Senatör Kennedy'yi öldürmüş olduğunu kesinlikle hatırlamıyordu.

Hipnotik ya da telepatik vasıtalarla uzaktan kontrol edilmekte olduğunu ileri sürüyordu. Konuyu çok iyi bildiği ve hayret verici bir okült kültüre sahip olduğu ifadelerinden anlaşılıyordu.

1973'te Sirhan'ın hapishanedeki resmî doktoru psikiyatrist Dr. Edward Simpson, onu sorguya çekti ve aldığı cevaplarla öyle şaşkın bir durumda kaldı ki, tutanakların gözden geçirilmesini tavsiye etti.

Simpsona göre, Sirhan'ın R. Kennedy'yi öldürmüş olduğunu psikolojik olarak tasdik etmek imkânsızdı. Ayrıca şunu da tespit etti ki, Sirhan birinci sınıf bir hipnoz süjesiydi. Kapatıldığı hücresinde sabırla çalışıp bizzat geliştirdiği bir "kendi kendini hipnotize etme" metodu kullanıyordu. 1975'te yapılan sorgusunda Sirhan "R. Kennedy'i öldürmedim, eğer öldürdüğüm ispatlanıyorsa bu beynimin yıkanmasından ve uzaktan yönetilmemden ileri gelmiştir." dedi. Beyni "X ışınlarıyla" tarandı. Ne uzaktan yönetici ne de elektronik bir kontrol cihazı bulunamadı. Hiçbir şey, onu neyin hipnotize ettiğini öğrenme imkânını vermedi. Osvvald'dan farklı olarak

KGB ile kesinlikle irtibata geçmemişti. Kesin olan, fiilen hipnotize edilmiş ve "post-hipnotik/uyku sonrası devam eden telkinle öldürme emrini almış olmasıydı.

Hipnozla ilgili bütün hatıralar hafızasından silinmişti. Bilindiği üzere, hipnoz ya da ilâç kullanarak, süjelcrin hassasiyetine göre onlan kolektif şuuraltına getirmek ve her şeyi unutturmak mümkündür. Bilgisayarlarla yapılan araştırmalarla bunun böyle olduğu açıkça tespit edilmiştir.

Şu hâlde, kolektif şuuraltına yapılan herhangi bir etkinin sonuçlarını kontrol altına alma vasıtalarına şimdilik sahibiz demektir. Bu sonuçlar, kamuoyunun ve neticede kamu etkisinin yollarını belirler.

Geriye ki bu en kıymetli iştir, "kolektif şuuraltı"na "nasıl etki edileceğini bilmek" kalıyor.

Kitle Kontrolü

Halkı aldatmaya dayalı propaganda en etkili vasıtadır. Vaktiyle Hitler böyle yapmıştı- Yüceltilmiş süreçler yoluyla etki sağlanabilir. Sinema perdesine, televizyon ekranına veya radyoya, şuuraltını doğrudan etkileyecek özellikteki bir mesaj, şuurun algılamasını mümkün kılacak kadar büyük bir hızla yansıtılır. Mesajı alan, haberi bile olmadan normal zamanda yapmadığı fiilleri yapmaya teşebbüs eder.

Bununla beraber ünlü bir İngiliz bilgini Dr. Chris Cullen (Lea Hospital), "New Scientisf'in okuyucu mektuplarında, 1 Haziran 1978'de, şuna dikkati çekiyordu: "Böyle bir sürecin işleyişi, söz konusu değildir. Nitekim modern deneyler bunun tamamen tersini ortaya koymuştur." Hızlı bir akış içinde geçen yansımaların insan üzerindeki etkisini pratik olarak inkâr edemeyiz. Yüceltilmiş yansımayı yasaklamayı hedef alan baskıları, Dr. Cullen, geçen yüzyılın sonunda meşrulaşan

X ışınlarına konan yasaklarla aynı sıraya koymaktadır.

Çünkü X ışınları kadınların vücudunu elbiselerinin altından görme imkânı veriyordu. Amerikan polisi bu "etkileyememe olgusunun" gerçekliğini bizzat denemiş ve bir türlü ele geçirilemeyen bir suçluya hitaben "teslim ofçağrısı yayınlamıştır ama. Tabiî bundan bir sonuç alamamıştır.

Buna karşı, beyinlere, bir makineyle güçlendirilmiş parapsikolojik uyaranlarla uzaktan etki edilmesi daha muhtemeldir. Gerçekten uygarlığımız, küçük bir insan topluluğunun kendi düşüncesini kitle üzerine yansıtabilmesine imkân veren yöntemleri bilmemektedir. Bu türden teknikler vaktiyle Hindistan'da vardı, ama zamanımıza kadar ulaşmadan unutuldu. Eğer bu saf zihinsel teknik kesinlikle unutulmamışsa, bazı gizli topluluklarda muhafaza edilmiş olabilir.

Güçlendirme Teknikleri

Üç çeşit güçlendirme tekniği vardır:

1. Parapsikolojik olayın elektronik ve ses etkisiyle doğrudan doğruya güçlendirilmesi ki Ruslar, bu konu üzerinde her dönem pek ciddî ve büyük bir gizlilik içinde çalışmalar yapmaktadır.

2. tnsana bazı şeyleri düşündürten yöntem, Amerikada üzerinde ciddiyetle durulan bir konudur. Fikir, İspanyol Santiago Roman Y. Cajaldân geldi. Olabilirlik ihtimali New York Bilimler Akademisinden Prof. Jose Delgado tarafından deneysel olarak kanıtlandı. 1964'te hayvan beyinlerine, onları radyo dalgalan vasıtasıyla kontrole imkân veren alıcılar yerleştirildi. Dostum Remy Chauvin daha önce ismini verdiğim eserinde, maymun ve fareler üzerinde yapılan deneyleri ayrıntılı olarak anlatmaktadır. Delgado, döğüşen

boğalar ve katırlar üzerinde de deneyler yapmayı başarmıştı.

Bütün bu sonuçlar öncelikle beyne bir "alıcı yerleştirilmesini" gerektirmektedir. (Bu alıcı bir çip olduğu gibi etki altına alınacak varlığın imani bir kalkanı ve savunması yoksa ki buna halkın anlayacağı seviyede "Rahmani koruyucular" diyoruz bir cin de olabilir. Bunun için o varlığın yapması gereken özel dua, ibadet ve zikir seansları vardır.) Bundan sonraki aşama, radyo ya da radar cihazına benzeyen bir jeneratörden yayılan dalgalarla modüle eden uyanlar vasıtasıyla beyni kontrol etmekten ibarettir.

Bu yolda ilk başarılı adımları Sovyetler atmıştır. Başa bağlanan elektrotlar vasıtasıyla yayılan dalgalarla uyku getiren bir cihaz üretilip satılmaya başlanmıştır. Böylesi bir cihaz uyku kürleri için çok kıymetlidir. Çünkü uyku haplarıyla uyumanın yararsızlığı malûmdur. Ne var ki, bu cihaz ancak pek küçük bir mesafeden, elektrotları beyinden ayıran birkaç santim uzaklıktan çalışıyor. Halkı uzaktan kontrol etmek, büyük bir şehrin bir mahallesini çalıştıran bir üreteci gerektiriyor. Bu jeneratörle geceleyin uyumakta olan insanların beynine sonradan yapacağı, yerine getireceği emirler yerleştirilecektir. Kaliforniya Üniversitesi, geçenlerde bu türden yapılan deneylerin tutanaklarını Dr. W. Ross Adey imzası altında yayınladı. Adey, radyo vasıtasıyla şempanzelere oldukça karmaşık işlemleri tamamlatacak bilgileri nakletmeyi başardı.

1975 yılında, Stanford Enstitüsü, sözlere tekabül eden beyinsel uyarıları kaydetmeyi başarmıştır. Süje konuşurken meydana gelen uyaranlar kayda geçirilmiş ve bir bilgisayar tarafından, düşünceye tekabül eden bir sözlük meydana getirilmiştir. Bu düzenek, Daniel Wolf, Lawrence Pinnio ve David Hall adlı üç bilginin eseriydi; bu bilginler, diğer yandan, düşünceyi mekanik olarak güçlendirmeyi de başarmışlardır.

Meselâ, süje, bir direksiyonu sağa çevirmek ister istemez, direksiyon derhal kendiliğinden sağa dönüyordu; bunu başarması için düşünmesi kâfi geliyordu. Bu işlem İnsanî amaçlara da pekâlâ hizmet edebilecek bir işlemdir; aynı prensibi uygulayarak felçli insanlar, sunî organlarını niçin hareket ettiremesinler! Şu sıralardır, düşünce gücüyle hareket ettirilen tekerlekli hasta koltukları konusunda araştırmalar yapılmaktadır.

Diğer muhtemel sonuçlar ise oldukça korkutucudur. Bu usulle herhangi bir kimse şu ya da bu partinin adayına oy vermeye itilemez mi? Dr. Adam Reed (Rockefeller Enstitüsü) gibi bilim adamları, 1976'da Amerikan Bilim Geliştirme Cemiyeti'nin bir toplantısında çeşitli uyarılar yaptılar. Psikolojik olarak kontrol altına alınmış ve beyinlere hâkim olan makineleri kullanan bir gizli yönetimin hükmüne girmiş bir toplumun manzarası bile insanı çıldırtır.

3-Aynı amaçla özellikle alçak frekanslı sesler de kullanılabilir. İnsan beyninin normal hâldeki titreşimi, "Alfa Ritmi" olarak 9-12 saniye arasında değişir. Saniyede 13 salınım uyku hâlini gösterir. Bu yüzden avcı uçaklarında kazalar olmaktaydı. Çünkü pilot, saniyede 13 titreşim yapan gösterge tablosunun ışıklarına bakıyordu. Bu göstergeleri hemen kaldırdılar. Bu alçak frekanslı elektromanyetik dalgaların, Dünya küresi ve etrafındaki iyonlaşmış tabaka tarafından yükseltildiği bilinmektedir. Bu tip dalgaların frekansları 7-15 Hertz'dir. Büyük bir güçle uzak mesafelere nakil olurlar. Beyinde aynı dalga boylarındaki ses titreşimlerini hasıl eden bu tipten dalgalara akıl erdirmek güç değildir. Dr. Barnaby evvelce bu ihtimaliyet üzerindeki endişelerini bildirmişti. Bu tür olaylar bundan böyle psikolojik araştırmaların uygulanmalarını beklemeden geniş halk kütlelerinin beyinlerini kullanmaya yarayabilir. Artık bu çapta kitlesel

teşebbüs hareketlerinin dışında kalamayız.

Her buluş gibi, bunlar da faydalı bir yöne kanalizc edilebildi. Stanford'dan Prof. Volpe ve Lazarus uçaktan korkma ve alkole alışmak gibi bazı fobileri tedavi etmek için, imajla birleştirilmiş ses yansımaları kullandılar.

Her türlü tehlike arz eden araştırmaların barışçı örgütler tarafından yasaklanması istisna değildir. Ama samimî bir gözetim imkânsızdır. Bu demokratik toplumlarda kolaysa da Çin ve Rusya'da ne kadar zor olduğunu gördük. Öncelikle bunlara diktatörler sahip olmak isterler. Arjantin neredeyse ilk önce hidrojen bombasına sahip olacaktı.

O hâlde, zihinsel kontrol yöntemlerine ilk kim sahip olacaktır? Hipotez doğruya benzer, önemli kaynaklar talep etmeyen bir beyin kontrolü sistemi vasat bir ulusun zaferi olabilir.

Amerika'da yayınlanan Dr. Fry Meyers ve Lindstrom'a ait ses üstü çalışmaları, bir fikrin araçlar vasıtasıyla bir beyine yerleştirilebilmesinin mümkün olduğunu göstermiştir. Bu dalgalar, havada kötü yayılırlar ama bir radyo dalgasına kolayca modüle edilebilirler. Ruslar bundan kısmen yararlandılar. 1975'te Moskova'da ABD elçiliğini, radyo dalgalarıyla taşınan ultrasonlarla, yayın yapamaz hâle getirdiler. Maksat, casusluk için elçilikte kullanılan detektörleri felce uğratmaktı. Gene iddia edildiğine göre Ruslar, Amerikan diplomatlarının ve "döneklerin" beyinlerini uzaktan yıkamaya çalışmışlardır.

Her ne olursa olsun burada tahlil edilen bütün PSİ silâhlan ile bir toplumun zihinsel kontrolü, şimdilik korkutucu olmaktan uzaktır.

Gizli Psi Mesajları

Casusluk konusunda dün olduğu gibi bugün de en güç iş bilgi elde etmek değil, bilgiyi nakletmektir. Yörüngede dolanıp duran sunî uydularla dinleme ve görme imkânı olması nedeniyle, casusların tüm yararlı yanlarının kaybolduğunu ifade etmek pek şaşırtıcıdır.

Bununla beraber klâsik teknik casusluk, "durugörü yöntemleri" genellik kazanırsa işte o zaman bir işe yaramaz hâle gelecektir. Ama henüz böyle bir durum mevcut değildir. Uydular elbette ki bilgi sağlıyorlar ama onlardan kaçan bilgiler de var. öte yandan uydular vasıtasıyla nakledilen bazı işaretler eğer doğru olarak yayınlanıyorsa kullanışlı değildirler.

Güney Afrika Birliği, Kalahari Çölünde bir şeyler inşa ediyor. Orta Asya'da da Ruslar... Uydularla alman fotoğraflar öyle net ve parlaktılar ki yoruma yer bırakmıyorlardı. Güney Afrika, atom bombalan denemeleri yapıyor ve Ruslar uzaktan uçak ve fuze avlamak için yüksek enerjili tanecik jeneratörleri imal ediyorlardı.

Daha fazla bilgi elde etmek için oralara hemen casuslar göndermek ya da Johannesburg ile Moskova'da tutulan dosyalan doğrudan doğruya okuyabilen vasıtalar gerekir.

Kripto Kutsal Kitap

Bilgiyi elde etmekle iş bitmiyor. Onu ait olduğu yere ulaştırmak lâzım. Modern radyo tespit teknikleri, gizli yayınları geçersiz kılmıştır. Bilgi biraz karmaşık olunca, casus bu bilgiyi memleket dışına çıkan bir kuryeye, bir resmî memura teslimden başka bir imkâna sahip değildir. Böylece casusluk, eski Çinli tarihçilerde olduğu gibi kutsal kitap içine

yazıldı. Bugün de uygulanmaktadır. Nc var ki o zamandan bu zamana kadar, buluş teknikleri son derece gelişti.

Birçok memleketlerde huduttan gizlice geçmek düşünülmez oldu. Bir casusluk şebekesi, kuryesi, bu durumda bilgileri üzerinde taşımak zorundadır. Bunlara göre mikrofilm, manyetik bant ya da sempatik bir dolma kaleme başvurma artık söz konusu değildir derhal bulunurlar.

Gizli servisler de hafızanın kullanılışı PSÎ niteliğinde bir çözüme güvenmektedirler. Hafıza hakkında, henüz doyurucu hiçbir açıklama yoktur. Von Förster gibi araştırıcılar, en basit bir hafıza ameliyesinin, sözgelimi bir telefon numarasını abone isminden hareketle hatırlamak için on beş dakika gerektirdiğini hesaplamıştı.

Hepsi bu kadar da değil. Bu rakamı ortaya çıkaran son derece ciddî hesaplar şu prensipten hareketle elde edilmişti: Maddesel hafıza, maddesel yapılarda bir transformasyon gerektirir; delikli kart ya da manyetik bant iyi yapay örneklerdir. Oysa maddenin elemanter tanecikleri, bildiğimiz maddesel kuvvetlere erişebilir bir yapıya sahip görünmüyor.

Seyyal Beden

Elektron, delinmiş olmaktan çok tadil edilmiş olabilir. Yapısının değişimi, beyinde hasıl olabilen kimyasal tepkimelerle müşterek ölçüsü olmayan sonsuz kuvvete başvurur. Atom çekirdeği için de durum böyledir.

Üstelik hafıza uzun protein molekülleri üzerine dayalıdır ve hafıza normal denge durumunun dışındaki atomlarından birinin yerinin değiştirilmesinden ibarettir.

Canlı bir organizmada pek küçük maddesel yapının imkânı güçlükle fark edilir. Bu verilerden hareketle Artorga

Grubu araştırıcıları, Rus bilginleri bazı araştırmacılar (!) tarafından tahkik edilmiş olan hesaplar, yeniden yapılabilir. Sonuç söz götürmez. Şunu kabul etmek gerekir ki, hafızanın maddesel bir desteği yoktur. Hafızanın, dinlerin "Ruh" okültistlerin de "Seyyal beden" dedikleri bir şeyle ilgisi vardır. Ve bilim bir kaba güçle bunun varlığını inkâr etmektedir. Bu çıkmazın farkında olan bazı bilginler, bir hatıra için kayıt istemeyen hafıza yapısını araştırıyorlar.

Von Förster, beynin "şimdi" den hareketle "geçmişi" hesap eden bir bilgisayar olduğunu ve bu durumda gerçek hatıraların değil, muhtemel hatıraların mevcut olduğunu ifade etmektedir.

Başka bilginler "ologramme'lardan, lazerlerle elde edilen bu kabartma imajlardan hareket ediyorlar. Bütün bu teoriler, her biri diğerlerinden daha karmaşık bu varsayımlar, tartışılabilir durumdadır. Deney, bunların birini teyit etmemiştir. Hafızayla ilgili PSİ teorisi tahkik edilmiş gibidir. Bayan Frances Yates, reddi imkânsız bir şekilde eski insanların ortalama hafızasının bizimkinden çok yüksek olduğunu göstermiştir. Gizli servisler, bu eskilerin olağandışı sonuçlar veren hafıza egzersizleri sistemleri üzerinde özellikle durmaktadırlar. "Orta Çağ Yahudiler'i Kabalaya ait yazılı yüzlerce ciltlik eserleri ezbere biliyorlardı. "(îslâmın kutsal kitabı Kur'an-ı Kerim ve Hadis-i Kutsiler de müminler tarafından ezbere bilinmekteydi (Çev. Notu).

Şüphesiz matbaanın icadı bu yetenekleri faydasız hâle getirdi ve onları dumura uğrattı. Ama hâlâ mükemmel hafızası olanlar vardır ve hafızayı kuvvetlendirici egzersizler çok faydalıdır.

Anahtar Kelime

Gizli servislerin hedefi, bir "anahtar kelime" söylendiği zaman süjenin hafızasını harekete geçiren bir "hipnotik metot" bulmaktır. O zaman on-on iki sayfalık bir yazı ve şekiller kaydedilebilir; huduttan kolayca geçip kendi ülkesine giden süje, şeflerinin birinin söylediği başka bir anahtar kelimeyle söz konusu bilgiyi yeniden ortaya çıkarabilir.

Şekil çizmesini bilmese dahi, plânları tamamı tamamına yeniden çizebilir. Sadece, maddesel hiçbir şey bulunmamakla kalmaz, soru bile sorulsa, süje hiçbir şey söyleyemez. Zira, "şuurlu olarak kendisinin bir bilgi taşıyıcısı olduğunu kesinlikle hatırlamaz." (Aslında insan yaratılıştan bilgi taşıyıcısıdır. Ruhlar Meclisindeki Yaratıcıyla yapılan sözleşmeyi önceki bölümlerde aktarmıştık. İnsan birtakım bilgileri zamanla anahtar kelimeler üzerinden açığa çıkarır ki bu anahtar kelimeler her insanda ayrı ayrıdır. Biz buna arama motoru cümleler diyoruz!)

Databank Adamlar

Şuuraltı plânda hatıra arama, tecrübe yoluyla mükemmelen yapılabilir. Çok ciddî araştırmalar, şuuraltının her şeyi inanılmaz bir hızla zapdedebildiğini göstermektedir. Klâsik bir olay, bir profesörün zar zor yazıyı söken eğitimsiz hizmetçisine aittir. Hizmetçi, İngiliz'dir ve olay bu yüzyılın başında geçmiştir. Bir gün merak eseri Norveç dilinde yazılı bir kitabın sayfalarını karıştırır. Kuşkusuz bu dilde tek kelime bile bilmiyordu. İngilizceyi bile zorlukla konuşuyordu. Dört yıl sonra, beyin hummasına yakalandı. Nöbetler sırasında, Norveççe yazdı kitabın bütününü anlatmaya başladı. Burada olağanüstü bir şey yoktur. Herkes, farkına varmadan her şeyi aklında tutabilir. Buna benzer yüzlerce örnek, uzmanlarca

incelendi- özellikle Sovyetler Birliği'nde Prof. Luira, bu olaylara bir açıklama getirmiştir.

Çağımızda ne yazık ki Orta Çağ insanlarının sahip olduğu kudretlere sahip değiliz. Şuurdışı ya da şuurlu olsun, önemli miktarda bilgiyi akılda tutmamıza imkân verirsek, ferdin maddesel olmayan bir sisteme sahip olmasını en azından bir iktisat olarak kabul edebilirsiniz. Bunu çok söyledim. Zira, geçmişte kaydedilen hatıralara ulaşabiliriz. Psikolog Jung un Arşetipler, Hintliler Akaşik Hafıza" dedikleri evrensel bir hafıza neden olmasın!...

Hafıza Kontrolü

Mantıkî olarak hafıza kompleksi tamamen tecrit edilmelidir. Maddî bedenini kontrol altına alabilen kimseler olduğuna göre, neden "Psi güçlerini" kontrol altına alanlar mevcut olmasın? Ayrıca hafıza eğer duyular dışı bir yetenek ise, o zaman çok genel olmak gerekir. Herkes aynı psi kudretine sahip değildir. Ama gene herkes tümel (külli) hafızaya sahip gibidir. Bu vesileyle size John Buchan'ın "Les trois otoges" "Üç Rehin", isimli kitabını okumanızı tavsiye ederim.

Keza gene herkes okumayı öğreniyorsa, kendi hafızasını kontrol altına almayı da öğrenebilir. Ama nasıl? Keşfin gizli kaldığına üzülüyorum ve bir gün yayınlanacağına inanıyorum. Umudum var, zira tüm sırlar ifşa olunacaktır. Varsayımı basite indirgersek, "alfa ritmleri" nin irade kontrolüyle bir ilişkisi olup olmadığını soruyorum kendime.

Hafıza, maddesel hiçbir şeye dayanmasa bile, beyinsel ritimlerdeki bir değişime ikinci derecede etkiye sahip olabilir.

Astronotlar

Ayrıca “ağırlıksızlık” hâli hafızanın tecridini kolaylaştırıyor gibidir. Astronotlar uzaydaki yaşantılarını fevkalâde ayrıntılı olarak özellikle hatırlamaktadırlar. Bilhassa Dünyanın uzaydan görünümünü çekerlerken fotoğrafların saptayamadığı nüansları, ince ayrıntıları belirterek, renklere karşı olan hassasiyetlerini gösterdiler. Kuşkusuz bu yeni âlemin şoku hafızayı serbestleştiriyor. O hâlde geriye bize bu şoku gayet kolay şekilde yapmak kalıyor... Muhtemelen “Zen” buna yabancı değildir.

Aslmda “bu mesajları kayıtlama” tekniği Japonlarındır. Özetlersek, herkesin şuuraltı, psi kanalıyla yapmış olduğu her şeyin izlerini muhafaza eder. Çelişki olarak kayıtlama işlemi bedene bağlı olmakla birlikte, maddesel olmayan bir sistem içinde bizde mevcuttur ve ileri ulusların gizli servisleri görünüşe göre bunu kullanmaktadır.

"...Şeytanın Tahtı Denizdedir..."

BERMUDA ŞEYTAN ÜÇGENİ CİN SULTANLIĞI MI?

30 ve 45. Paralel arasında kalan yerler, Dünya fizik ve metafizik tarihinin geliştiği medeniyetlerin tekrar tekrar kurulup yıkıldığı adeta Dünya tarihi paralelidir. Dünyanın belli başlı ülkeleri ve başşehirleri bu paraleldedir. Yine birtakım var olan veya batmış olan metafizik sahalarda bu paraleldedir. Malumunuz Tanrılar Savaşı/Titonamakia denilen büyük bir savaşın ardından batan Mu ve Atlantis uygarlıkları da bu paraleldeydi. Bu paraleleler arasında dünyanın en iyi tanıdığı ve birçok gizemli üzücü olayın yaşandığı "Bermuda Şeytan Üçgeni" denen bölge de bu paralelde. Hala gizemini koruyan bu bölge benim literatürümde Ay ve Birtakım gezegenlerin uyduları dahil olmak üzere "Cinni Hükümranlık" sahalarından biridir.

Ancak, önümüzdeki 2040'lı yıllardan sonrası gelişecek olaylar hem fizik hem de metafizik verilerle bu tezimizi ispatlayacağından şimdilik bu konuyu bu yönüyle tartışmaya açmıyorum. Sadece iletişim kaynaklarına yansımış verilerle hatırda tutmakta yarar görüyorum.

1940'larm uçak olaylarından çok önce, Bermuda Üçgeni'nin bulunduğu, Hatteras burnunu, Carolina'ların sahillerini ve Florida boğazını içine alan denize "Gemi mezarlığı" denilmekteydi. Buradaki batma olayları genellikle

ansızın patlayan fırtınalardan, ya da denizin kabarmasındandı. Bu arada, Sargasso Denizine de “Gemi Mezarlığı”, "Kayıp Gemiler Denizi" gibi adlar takılmıştı ama bunun nedeni az öncekinin tersiydi. Burada kaybolan gemiler fırtınalar nedeniyle değil, sakin deniz üzerinde yok oluyorlardı. Alan içinde büyük gemilerin SOS çağrısı vermeksizin ve geride enkaz ve ceset bırakmaksızın, esrarlı bir biçimde yok olması dikkati çekiyordu. Fakat 1945 uçak olaylarına kadar, irili ufaklı gemilerin kaybında bir devamlılık faktörü aranmamıştı. Uçuş 19 sırasında “Manchester Guardian” gazetesinin bir manşeti bu tepkinin ilginç bir örneğidir: “Sargossa Mezarlığı” artık yalnız gemileri değil, uçakları da alıyor.”

Kayıp uçaklar, tüm dünyanın dikkatini Bermuda Üçgeni üzerine topladı. Fakat bundan önce de 170 yıl boyunca, hatta belki daha önce, kayıtların tutulmasına başlanmadan önceden beri, irili ufaklı gemiler tayfalarıyla birlikte kayıplara karışmakta, ya da tayfalar gemiden yok olmaktaydı. Bu olayların bazıları uçak kayıplarını hatırlatmakta, bir kısmı ise değişik ve şaşırtıcı özellikler göstermektedir.

Bermuda Üçgeni Bölgesinde Büyük Uçak Kayıplan

1)5 Aralık 1945: Beş tane TBM Navy Avenger bombalama uçağı Fort Lauderdale - Florida’dan havalandıktan sonra, on dört kişilik toplam personeliyle, iki saatlik normal uçuş yapmış ve üssün 225 mil kuzeydoğusunda kaybolmuştur.

2) 5 Aralık 1945: PBM Martin X bombalama uçağı, TBM grubuna yardım amacıyla, on üç kişilik personeliyle yola çıkarılmış, son telsiz mesajından yirmi dakika sonra ilişki kaybolmuş, uçak yok olmuştur.

3) 1947: Superfort (ABD. Askerî C-54) Bermudanın 100

mil uzağında kaybolmuştur.

4) 29 Ocak 1948: Star Tiger, dört motorlu Tu-dor IV, Bermudanın 380 mil kuzey doğusundayken radyo ilişkisi kesilmiş, uçak otuz bir kişilik yolcu ve personeliyle kaybolmuştur.

5) 28 Aralık 1948: DC - 3 özel charter uçağı, San Juandan Miami'ye giderken, otuz iki yolcu ve personeliyle yok olmuştur.

6) 17 Ocak 1949: Star Ariel (Star Tiger'ın ikizi), Londra'dan Santiago (Şili)'ye uçarken, Bermuda ile Jamaica arasında, Bermudanın 380 mil güney-güneybatısında, telsiz ilişkisi kesilmiş ve kaybolmuştur.

Mart 1950: Amerikan Globemaster uçağı, İrlanda'ya giderken üçgenin kuzey ucunda yok olmuştur.

7) 2 Şubat 1952: York Transport (İngiliz), üçgenin kuzey ucunda, Jamaica'ya giderken, taşıdığı otuz üç kişiyle birlikte kaybolmuştur.

8) 30 Ekim 1954: Super Constellation (Deniz uçağı), taşıdığı kırk iki kişiyle üçgenin kuzey ucunda yok olmuştur.

9) 9 Kasım 1956: Navy Martin, P5M deniz uçağı, Bermuda yakınında, taşıdığı on kişiyle kaybolmuştur.

10) 8 Ocak 1962: Hava Kuvvetlerinin KB-50 tankeri, Langley Field, Virginia'dan Asor'lara uçarken yok olmuştur.

12) 28 Ağustos 1963: İki yeni KC-135 Stratotanker jet uçağı, Atlantik üzerinde benzin alma denemesi için uçarken, Bermudanın 300 mil güneybatısında yok olmuştur.

13) 5 Haziran 1965: C-119 Flying Boxcar, on kişiyle, güneydoğu Bahamalar'da yok olmuştur.

14) 5 Nisan 1956: Sivil kargo uçağı haline getirilen B- 25, taşıdığı üç kişiyle, Okyanus Dili denizaltı vadisinin

güneybatısında yok olmuştur.

15) II Ocak 1967: Kargo uçağı haline getirilen Chase YC-122, taşıdığı dört kişiyle Golf Streamde, Palm Beach'le Grand Bahama arasın da kaybolmuştur.

16) 22 Eylül 1963: C-132 Cargomaster, Asor'lara uçarken yok olmuştur.

Yakın Zamanda Üçgen İçinde Kaybolan veya Boş Olarak Bulunan Gemiler

9. Haziran 1950: SS Sandra adlı 115 metre boyundaki şilep, Savannah-Georgiadan Puerto Ca-bello, (Venezüella'ya) doğru yola çıktıktan sonra, St. Augustine- Florda'dan geçmiş, taşıdığı 300 ton haşarat ilâcıyla birlikte, iz bırakmadan yok olmuştur.

2- Eylül 1955: Connemara IV adlı yat, Bermudanın 400 mil güneybatısında boş olarak bulunmuştur.

3- 2 Şubat 1963: Marine Sulphur Gtueen adlı 140 metre boyundaki şilep, hiçbir mesaj vermeden, iz ve kalıntı bırakmadan kaybolmuştur. Norfolk - Virginia'ya gitmekte olan gemi, Beau-mont - Texas'tan kalkmıştır. Son mesajmı verdiği zaman Dry Tortugas'a yakın bir noktada bulunmaktaydı.

4- 1 Haziran 1963: Sno' Boy adlı yirmi bir metrelik balıkçı teknesi, taşıdığı kırk kişiyle birlikte Kingston - Jamaica'dan yola çıktıktan sonra, Northeast Cay'in seksen mil güneyinde yok olmuştur.

5- 1924: Raifuku Maru adlı Japon şilebi, Bahama'larla Küba arasında yardım istemiş, sonra kaybolmuştur.

6- 1931: Stavenger adlı şilep, kırk üç tayfasıyla birlikte.

Bahama'lardaki Kedi adası dolaylarından bir mesaj verdikten sonra yok olmuştur.

7- Mart 1938: Anglo - Austrian şilebi, otuz dokuz tayfasıyla, Asor dolaylarında «her şey yolunda» şeklinde bir mesaj gönderdikten sonra kaybolmuştur.

8- Aralık 1967: Revonoc adlı, her denize dayanıklı, on beş metrelik yarış yatı, karayı görüş uzaklığı içindeyken kaybolmuştur.

9- 24 Aralık 1967: Witchcraft adlı özel motor, Miami'ye bir mil uzaklıkta, sahibi ve bir yolcusuyla birlikte yok olmuştur.

10. Nisan 1970: Milton Latrides adlı şilep, New Orleans'dan Capetown'a giderken kaybolmuştur.

11. Mart 1973: Anita adlı 20.000 tonluk şilep, otuz iki tayfasıyla Newport News'dan Almanya'ya giderken yok olmuştur.

YAZARIN DİPNOTU

Bizler araştırıp faydalı bulduklarımız bilgileri derleyip, analiz ederek sîzler okuyarak, kitabın sonunu getirdik

Birçok çalışmamda kitabın sonuna bir sonsöz bölümü koymayı hem pek sevdim hem de uygun gördüm. Atalarımızın "püf noktası", "bam teli", "konunun künhü"dediği bir durumdur bu!

Değerli okurlarım izninizle bu defa da öyle yapalım.

Mutasavvıfların üstatlarından olan Bahaeddin Semerkandi'ye sormuşlar: "Efendim havada uçan bazı kimseler var. Onların durumu nasıldır? Onlar için ne düşünüyorsun uz ? "

"Onlar benim nazarımda veli değiller. Havada uçmak hüner değil, havada uçan bunca kuşlar var, veli mi oldular ki havada uçuyorlar."

"Suda yürüyenler için ne diyorsunuz?"

"Onlar hakikat nazarında makbul değiller, gece gündüz suda dolaşan bunca balık var. Onlarda mı velidirler, suda yüzüp, geziniyorlar."

Peki Efendim, "bir saatte dünyayı dolaşan, doğu ile batı arasında mekik dokuyan kimseler için neler söylersiniz?..

"Yine hakikat yolcularını nazarında bunlar veli/

yeryüzünde Allah'ın vekili değiller. Şeytan 'îsm-i Azam duasını' okuyarak yani Allah'ın izniyle dünya imtihanının müddeti bitene kadar O'nun sır ilmini kullanarak birkaç saniyede doğudan batıya gidiyor. Lakin yine Allah'ın dergahından kovulmuş ve indinde en aşağılık varlığıdır."

Bu defa "Peki veli kimdir?" demişler:

"Belki suda yürümezler, belki havada da uçmazlar ama Yaradanım gönülden seven, sevgisini kaybetmek korkusuyla kurallarına yapışan insanlar var ya ben onlara veli derim!.."

Fazla söze hacet yok;

Kapansın perde!...

ULUSLARARASI PARAPSİKOLOJİ LABORATUARLARI VE ARAŞTIRMA MERKEZLERİ

KOESTLER PARAPSYCHOLOGY LABORATORY

Department of Psychology University of Edinburg 7 George Square Edinburgh EH8 9JZ SCOTLAND

PRINCETON ENGINEERING ANOMALIES RESEARCH (PEAR)

C-131, Engineering Quadrangle Princeton University Princeton, NJ 08544 USA

UNIVERSITY OF AMSTERDAM ANOMALOUS COGNITION GROUP (HOLLANDA)

THE MONROE INSTITUTE

62 Roberts Mountain Rd Faber, VA 22938-2317 USA

THE INSTITUT FUR GRENZGEBIETE DER PSYCHOLOGIE UND PSYCHOHYGIENE (IGPP)

Wilhelmstrasse 3a D-79098 Freiburg i. Br. Germany

INSTITUTE OF NOETIC SCIENCES

475 Gate Five Road Sausalito, CA 9496 USA

INTERNATIONAL SOCIETY OF LIFE INFORMATION SCIENCE (ISLIS)

Division of Radiation Research

NATIONAL INSTITUTE OF RADIOLOGICAL SCIENCES (NIRS)

9-1, Anagawa-4, Inage-ku, Chiba-shi 2638555 JAPAN

CENTRE FOR PARAPSYCHOLOGICAL STUDIES, BOLOGNA.

Via Valeriani, 39-40134 Bologna
PACIFIC NEUROPSYCHIATRIC INSTITUTE, USA
RHINE RESEARCH CENTER
402 N. Buchanan Blvd. Durham, NC 27701-1728 USA

AMERİKA DEVLET PARAPSİKOLOJİ ARAŞTIRMA KURULUŞLARI

US. Army Intelligence ve Security Command (INSCOM)
(Psycholgical and Psychotronic Warfare) (PSYOPS)
National Reconnaissance Organization (Psi. Warfare)
FBI. Federal Bureu of Investigation
Parapsychological Research
CIA. Central Intelligance Agency
Parapsychological Intelligance (PSYINT)
NASA-Ames Research Center. Human Factors.
(Psi. warfare)
DIA. Defense Intelligence Agency.
(Remote Viewers Group, Aquarius Group)

RUS PARAPSİKOLOJİ ARAŞTIRMA MERKEZLERİ

Genellikle KGB kontrolünde olan Rus Psi Araştırma merkezlerinden dokuz tanesi ordu için özel araştırma yapmaktadır.

A.S. Popov All-Union Scientific and Technical Society of
Radio Technology and Elektrical Engineering, Moscow;
Laboratory of Bio-Information, 1965.
Laboratory of Bio-Eenergetics, established 1978.

Scientific Research Institute of General and Educational Psychology. Russian Academy of Pedagogical Sciences, Moscow.

Baumann Institute of Advanced Technology, Moscow; La boratory of Dr. Wagner.

Institute of Energetics, Moscow; Laboratory of Dr. Sokolov.

Moscow State University; Laboratory of Prof. Kholodov.

State Instrument of Engineering College, Department of Physics, Moscow.

Moscow Institute of Aviation.

LV. Pavlov Institute, Moscow.

Institute of Reflexology, Moscow.

Moscow University, Department of Theoretical Physcis.

Department of Geology, Moscow State University.

Interdepartmental Commission for Coordination of Study on the Biophysical Effect, Moscow.

Adjunct Laboratory of Medical and Biological Problems, Moscow.

University of Leningrad, Laboratory on the Physiology of Labor; Department of Physiology, Laboratory of Biological Cyber-netics.

A-A. Uktomskii Physioloical Institute, Leningrad.

Leningrad Holytechnic Institute, Departmente of Cyberne-tics.

University of Leningrad, Bekhterev Brain Institute.

Research Institute of Psychology, Ukrainian Academy of Sciences.

Institute of Problems of Information Transmission of the Academy of Science, Moscow.

Pulkovo Observatory, Leningrad.

Filatov Institute, Laboratory of the Physiology of Vision, Odessa, Ukrainian.

Scientific-Industrial Unit “Quantum”, Krasnodar.

State Univertisy of Georgia, Tbiblisi (Tiflis) (Gürcistan)

Kazakhstan State University, Alma Ata, Kazakhstan.

Institute of Cybernetics of the Ukrainian, Kiev.

Institute of Clinical Physiology, Kiev.

Scientific Research Institute of Biophysics, Department Of Cybernetics, Puschino.

Institute of Psychiatry and Neurology, Kharkov.

Institute of Automation and Electricity, Special Department

No. 8, Siberian Academy of Science (196-969), Novosibirsk.

Institute of Clinical and Experimental Medicine, Novosi birsk.

AMERİKA PARAPSİKOLOJİK SAVAŞ VE ARAŞTIRMA PROJELERİ

Project Cold Empire

Project Snowbird

Project Aquarius

Project MÎLSTAR

Project Rainbow

Project Code EVA

Project Cobra

Project Cold Witness

(İçerikleri tam olarak bilinmemekle beraber hepsinin parapsikolojik araştırma projeleri olduğu bilinmektedir.)

PARAPSİKOLOJİ ARAŞTIRMA LABORATUVARLARI

Overview of psychical research in Britain (S.P.R.) Research Directory (S.P.R.)

Abteilung für Psychologie und Grenzgebiete der Psychologie (A.P.G.P.) (University of Freiburg, Germany)

Anomalous Cognition Project (A.C.P.) (Faculty of Psychologie, Amsterdam University)

Bio-Emmision Laboratory (Full version) (Chiba-shi, Japan), and a miror site (reduced version). Full version requires Guest ÎD and Password temporarily. Please mail toh_sakai@ nirs.go.ip, if you jish to access to this laboratory directly.

Cavendish Laboratory and the STARGATE program (Palo Alto» CA, U.S.A.)

Consciousness Research Laboratory (C.R.L.) (University of Nevada, Las Vegas)

Consciousness and Transpersonal Psychology Research Unit (Liverpool John Moores University, U.K.)

Ferie Universitadt Berlin (Prognoiss of Stochastic Events, Precognition/Psychokinesis) (Berlin, Germany)

Giessen Anomalies Research Program (G.A.R.P.) (Justus-

Liebig-University of Giessen, Germany)

Institut fur Grenzgebiete der Psychologie und Psychohygiene (Freiburg, Germany)

International Consciousness Research Laboratories (Princeton, U.S.A.)

Koestier Parapsycology Unit at the Department of Psychology (University of Edinburg, Scotland, U.K.)

Laboratory of Parapsychology of Toulouse (France) also known as the Groupe d'Etudes Experimentales des Phenomenes Parapsychologiques (G.E.E.P.P.)

Parapsycology Study Center of Bologna (C.S.P.) (Bologna,

Italy), also in Italian

Perrott-Warrick Research Unit at the Psychology Department (University of Hertfordshire, Hatfield, U.K.)

Princeton Engineering Anomalies Research Laboratory (PE.A.R.) (Princeton University, U.S.A.)

RetroPsychoKinesis Project (R.P.K.P.) (University of Kent, Canterbury, U.K.)

University of the West of England, Department of Psychology, (Bristol, U.K.)

PARAPStKOLOjl ORGANİZASYONLARI

American Association for Parapsychology (Canoga Park, CA, USA-)

American Institute of Parapsychology (Gainesville, FL, USA.)

American Society for Psychical Research (A.S.P.R., Boston and New York, U.S.A)

Association ***for*** the Scientific Study of Anomalous Phenomena (Orpington, U.K.)

Associazione Italiana Scientifica di Metapsichia (A.I.S.M.) (Milan, Ifaly) (in Italian)

Australasian Society for Psychical Research (Applecross, Western Australia)

Boundary Institute (Los Altos, CA, U.S.A.)

Austrian Society for Parapsychology and Border Areas in German

Center for Frontier Sciences (C.F.S., Philadelphia, U.S.A.)

Center for Integral Studies of Puerto Rica (C.E.I.P.R.) (San Juan, Puerto Rico)

Central Premonitions Registry. Precognition researches and on-line precognitive dreams registration.

Parapsychological Study Center of Bologna (C.S.P.) (Bologna, Italy)

Centrum voor Psychotronische Studies en Onderzoeken

(AntWerpen, Belgium) (in Dutch)

Fondation Marcel et Monique Odier de Psycho-Physique (Geneva) (in French)

Franklin Pierce College (F.P.C.) (Rindge, U.S.A.)

Global Consciousness Project (G.C.P.)

Groupe d'Etude et de Recherche en Parapsychologie (G.E.R.P., St Deniş, France) (in French)

Institut Metapsychique International (I.M.I., Paris, France) (in Ferench)

Institut for Parapsychology (Rhine Research Center, Durham, NC, U.S.A.)

Institute for Psychophysical Research (Oxford, U.K.)

International Society of Life Information Science, and a miror site (Chiba-shi, Japan)

International Society for the Study of Subtle Energies and Energy Medicine (I.S.S.S.E.E.M., Golden, U.S.A.)

James Spottiswoode and Associates

Japanese Society for Parapsychology (Tokyo, Japan)

Organisation pour la Recherche en Parapsycholgie-sur&les Phenomenes dits Paranormaux (0R3P, Cugnaux, France) (in French)

Parapsychological Association

Parapsychologische Beratungsstelle der “Wissenschaftlicen Gessellschaft zur Förderung der Parapsychologie” (Freiburg, iermany)

Parapsychology Foundation (New York)

Psilog (Quebec) (in French)

Psychognosia (Paphros, Cyrprus)

Remote Viewing Research Centre (S. Crietzman; U.K.)

Sean Harribance Institute for Parapsychology Research .H.I.P.R.) (Sugar Land, Texas, US.A.)

Society for Psychical Research (London, U.K.)

Society for Scientific Exploration (S.S.E.) (Stanford, S.A.)

Student Parapsychology Society (Cheltenham, Gloucester, K.)

Synchronicity Research Unit (Eindhoven, The Netherlands) Skeptic Organizations

Agence Française D’Informaiton Scientifique (A.F.I.S.) (in ench)

Belgian Committee for the Study of Paranormal Phenoenon (in French)

Cercle Zetetique (C.Z.) (in French)

Committee for Scientific Investigaton of Claims of Pararmal (C.S.I.C.O.P.)

Italian Committee for the Examination of Claims regarng the Paranormal (C.I.C.A.P.)

UZAKDOĞU PARAPSİKOLOJİ ARAŞTIRMA **MERKEZLERİ**

(Asia) Bio-Emission Laboratory (National Institute of Radiological Sciences), JPN

Japanese Governmental

Computational Modeling Laboratory, JPN

Human Body Science Laboratory (Tokyo Denki University), JPN

The Fukurai Institute of Psychology, Inc., JPN

Memorial organization on Late Dr. FUKURAI Tomokichi.

Laboratory of Mind Studies, JPN (in Japanese)

Shanghai Qigong Institute (Shanghai University of Chinese Traditional Medicine), China (in Chinese)

AVRUPA PARAPSİKOLOJİ ARAŞTIRMA MERKEZLERİ

Koestier Parapsychology Unit (University of Edinburgh), UK, İngiltere

Brian Josephsons home page, UK

Perrott-Warrick Research Unit (University of Hertford-shire), UK

RetroPsychoKinesis Project (University of Kent at Can-terbury), UK

Parapsychology Institute (in Utrecnht,

Anomalous Cognition Project (Amsterdam University),

NL

Institut fuö Grenzgebiete der Psychologie und Psychohygiene v.V. (IGPP), Germany

Institut Metapsychique International, France (in French)

Bial Foundation, Portugal, PORTEKİZ.

KUZEY AMERİKA PARAPSİKOLOJÎ ARAŞTIRMA MERKEZLERİ

Department of Behavioural Neuroscience (Laurentian University), Canada

JAPON PARAPSİKOLOJÎ UZMANLARI

President: Soji OT ANI

(Emeritus Professor, National Defense Academy, Japan) Advisor: Akiro ONDA (Emeritus Professor, Tokyo University) Chief of the Managing Committee: Morihiro SUGİSHITA (Professor,University of Tokyo) Editor-in-Chief: Hideyuki KOKUBO

Editor ***of*** the Electronic Newsletter of JSPP: Hideyuki KOKUBO

(National Institute of Radiological Sciences)

Adres: the Japanese Society for Parapsychology

c/o Kachi Hospital, Matsubara 63, Yayoi, Toyohashi,

Aichi 441-8555 JAPAN

KAYNAKÇA

Kuran i Kerîm, tüm ilgili ayetler

Ruhi Olaylar ve ölümden Sonrası, Sinan önbulak, Dilek yayınevi, 1975

İnsanlar ve Mucizeler, W. Keller, 1968

Cinlerin Esrarı, imam Şibli

Ruhçuluk ve Reenkarnasyon, Arif Aslan- Giovanni Scognamıllo» Karizma yayınları 1999.

Üçüncü Göz, Lombsang Rampa, Akaşa Yayınları, 1999

Yıldızname, Caferi Sadık, Çev. Mustafa Varlı, Esma Yayınları

Envar'ül Aşılan, Muhammed Bican- Ahmet Bican, Çile Yayınevi

Sırr'ul Esrar, Abdülkadir Geylani, Çev. Abdülkadir Akçiçek, Bahar Yayınlan

Fütüh'ül Gayb, Abdülkadir Geylani, Çev. Abdilkadir Akçiçek, Beyda Yayınevi, 1983

Beyin Yıkama ve İkna Metodları, Jac Brown, Boğaziçi Yayınları, 1976

Uzaydan Geldiler, Giovanni Scognamıllo, Koza Yayınlan, 1974

îsra süresi, Ayet: 86

Lemeat — Parıltılar, Fahrüddin'i İrakî, Tercüme: Saffet Yetkin

Ruh ve Kâinat Mecmuası, sayı: 5

Dr. Loon Wanthy, Science et spiritisme.

Sovyet Rusya'da olağanüstü Ruhsal Araştırmalar- 1973 Çeviri: Ergin Arıkdal ve Selman Gerçeksever.

Ruh ve Kâinat, Dr. Bedri Ruhselman, Sahife: 570-571.

Le Fantom des Vivants - Hector Durville, Ruh ve Kâinat Dr. Bedri Ruhselman - Sahife: 578-579.

İç Varlık Mecmuası.

Camille Flamarion - La Mart et son Mystere, sahife: 48. Dr. H.C. Raul Montandon - La Mortcette İnconnue, Sahife: 288.

Ruh ve Kâinat Dr. Bedri Ruhselman sahife: 572-573.

La Photographie Transcendentale - Raul Montandon Sahife: 96-102.

Doktor H.C. Raoul Montandon - La Mort Cette İnconnue sahife:292-293.

Doktor H.C. Raoul Montandon - La Mort Cette İnconnue sayfa: 288-289

Doktor H. C. Raoul Montandon, La Mort Cette İnconnue, sahife: 290-291

Ruh ve Madde: Sayı: 26, sayfa: 4

Ruh ve Kâinat Dr. Bedri Ruhselman, sahife: 762

Ruh ve Ruhlar Âlemi, Sinan ÖNBULAK, sahife 9, 10

Ruh ve Madde: Sayı: 34, sayfa: 4

Ruh ve Madde: Sayı: 1, Sayfa: 7

İç Varlık Mecmuası Sayı: 44

Ruh ve Madde: Sayı 19 Sahife: 12

Ruh ve Madde Sayı: 14, Sayfa: 12

Peygamberimiz ve Müslümanlık, A. Hamdi Akseki, sahife: 74-80

Akşam Gazetesi. 26.1.1965

6.8.1965 tarihli Hürriyet Gazetesi.

Akşam Gazetesi 11.3.1964

Ruh ve ölümden ötesi- Mustafa Ertuğrul Kaan.

İstanbul Ansiklopedisi- Reşat Ekrem Koçu, Cilt 1, sahife: 219

İstanbul Ansiklopedisi- Reşat Ekrem Koçu.

Zafer Gazetesi: 11.9.1955 tarihli nüsha ve İç Varlık sayı: 54

Milliyet Gazetesi 17 Kasım 1966

Sovyet Rusya'da olağanüstü Araştırmalar - 1973. çevri: Ergün Arıkal - Selman Gerçeksever. sayfa.- 205-207.

İstanbul Ansiklopedisi 2. cilt, sahife: 402.

Varidat-ı Süleyman; Enis Behiç Koryürek, sahife: 63

İstanbul Ansiklopedisi, Reşat Ekrem Koçu, birinci cilt, sahife: 267-270.

Evliya Çelebi Seyahatnamesi, Tarih Mecmuası, sahife 75-76.

Die Lupe - İsviçre, Bütün Dünya - Şubat 1956.

İç Varlık sayfa: 347.

Ruh ve Madde: Sayı:. 4 Sayfa 6.

Ruh ve Madde Sayı: 10, sahife: 24

İç varlık Mecmuası, sayı: XXII, sahife: 776

Sovyet Rusya'da olağanüstü ruhsal Araştırmalar Sheila Ostran-der, Lynn Schroeder. Çeviri: Ergün Arıkdal, Selma Gerçeksever

Ruh ve Ruhlar Âlemi, Sinan Onbulak, sahife 56

Hürriyet Gazetesi: 2.12.1952, Ulusal Gazetesi: 24.12.1975

tarihli nüshalar.

İç Varlık Mecmuası sayı: 15, sahife: 524

İmam Aziz Bin Mehmed-ül Nısfî'nin Zübbet-ül Hakayık adlı eserinin Ayıntabı Esseyıd H. Hafız Mehmet Efendi tarafından Gayet-ül Dekayık adı ile yapılan tercümesi sahife 39.

Camille Flammarion, La Mort. (61) Message de-Eau - Delâ, Raoul Montandon, sahife: 79, 80.

Sovyet Rusya'da Olağanüstü Ruhsal Araştırmalar, Sheila Oslzander, Lyun Schroeder. Tercüme: Ergun Arıkdal, Selman Gerçeksever.

Dr. H.C. Raul Morttandon «Message de- 1'Au- Dele» sahife 123.

Science et spiritysme, Dr. Leon Wauty, sahife: 82-92.

Ruh Buh ve Kâinat mecmuası, sayı: 3, sahife: 10.

Sovyet Rusya'da Olağanüstü Araştırmalar, 1973 çeviri: Ergün Ankdal - Selman Gerçeksever. Sayfa: 54- 65.

Mesages de Eau — Delâ — Dr. H.C. Raul Montandon sahife.-77- 88.

İslâm tarihinde ilk sahte peygamberler. Dr. Bedriye Üçok sayfa: 41. Bu eserin Turkçeye tercümesi 1936 da yapılmıştır.

Ruh ve Kâinat, Mecmuası, Sayı — 13.

Ruh ve Madde, sayı: 9, sayfa: 16

Sovyet Rusya'da Olağanüstü Araştırmalar- 1973 çevri, Ergün Arıkdal - Selman Gerçekseven, sayfa 210.

İmândan Doğan Medeniyet—A. Vefik Kalkan, Sahife: 29-31.

Peygamberimiz ve Müslümanlık- A. Hamdi Akseki, sahife: 46-48.

İmandan Doğan Medeniyet - A. Vefık Kalkan, sahife: 35.

İmandan Doğan Medeniyet - A. Vefık Kalkan, sahife: 32.

Ruh ve Madde: Sayı: 37, sayfa: 9-10.

Ruhu çevreleyen akıcı - şüptil beden (perispri)» ve Ruhî ve akıcı - süptil bedenin (perisprinin) maddî bedenden geçici olarak ayrılabileceğini gösteren olaylar, bahisleri.

Message De 1'au - dela Dr. H.C. Raul Montandon - Sahife: 72-73.

Ruh ve Madde, sayı: 27, sayfa: 33.

Hürriyet, Orta Gazete: 10.4.1971

Ruh Ansiklopedisi

Ruh ve Kainat Mecmuası, sayı: 6, sahife: 14

îç Varlık Mecmuası, sayı: 9. sahife: 309,

İstanbul Ansiklopedisi, Reşat Ekrem Koçu, ikinci cilt, sahife: 375

İç Varlık Mecmuası. Sayı: XIII, sahife: 458 - 459

Sızıntı, Ocak 1999, Cilt 20, Sayı 240

HAKAN YILMAZ ÇEBİ KİTAP SERİSİ

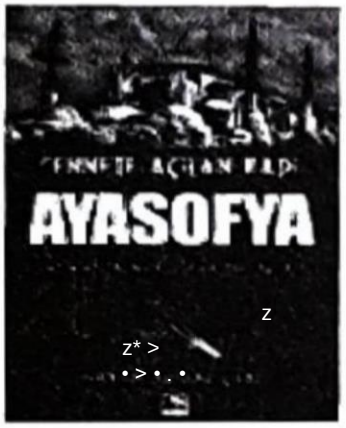

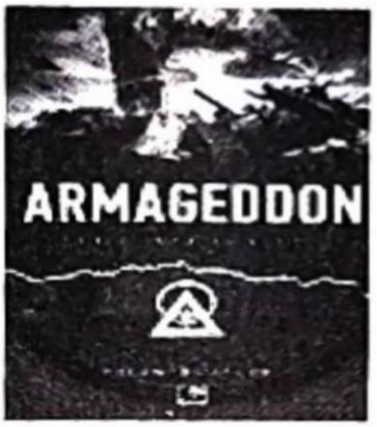

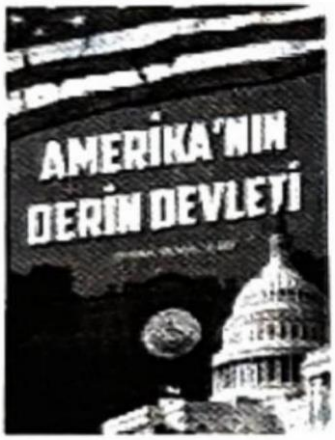

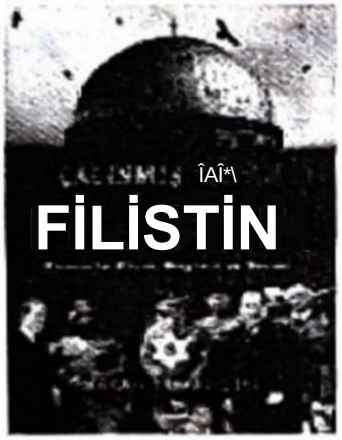

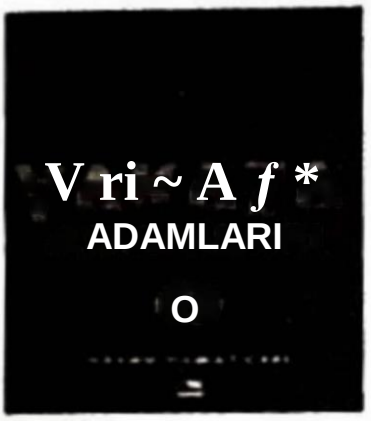
V ri ~ A ƒ *
ADAMLARI
O

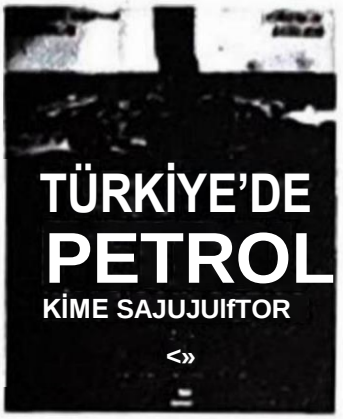
TÜRKİYE'DE
PETROL
KİME SAJUJUIfTOR
<»

TAPINAK
KANUNLARI

jtVTAM
0J./UR.Ki!

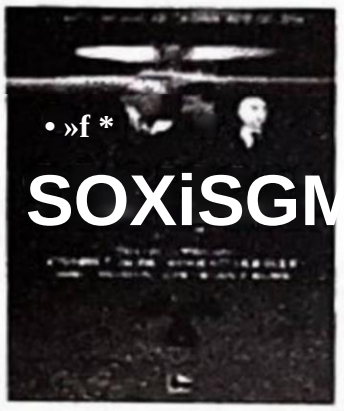
• »f *
SOXiSGM

SATANIST
KUSATMA

METAFIZIK
ISTIHBARAT

MASONLUĞUN
GİZLİ DİLİ

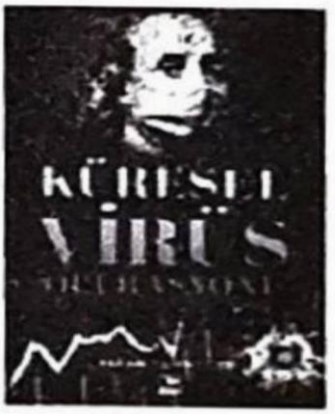
KÜRESEL
VİRÜS

Ki/ıı euh\
≤■ arı^ı

YERALTININ

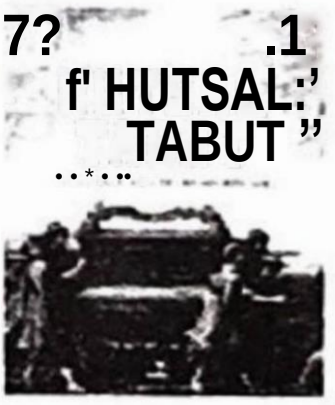
7?
.1
f' HUTSAL:'
TABUT ”

Değerli Okurumuz;

Roman, öykü, kişisel gelişim, yönetim, başarı ve motivasyon, eğitim, tarih, psikoloji, maneviyat, sağlık ve çocuk eğitimi konularında birbirinden değerli yazarlarımızın kaleme aldığı yayınlarımızı;

Size en yakın kitapçıdan,

www.cinaralti.com.tr adresinden,

0212 624 24 48 ve 0541 548 55 52 no.lu telefondan temin edebilirsiniz.

Yayınlarımız ile ilgili istek ve görüşlerinizi bizimle paylaşabilirsiniz.

twitter.com/cinaraltiyayin

instagram.com/cinaraltiyayinlari

facebook.com/cinaraltikitapyayin

Bizimle iletişime geçerek eserlerinizi Çınaraltı Yayın Grubu markalarıyla yayımlama imkânı bulabilirsiniz.

İlginiz için teşekkür ederiz.

Saygılarımızla...

ÇINARALTI YAYIN GRUBU

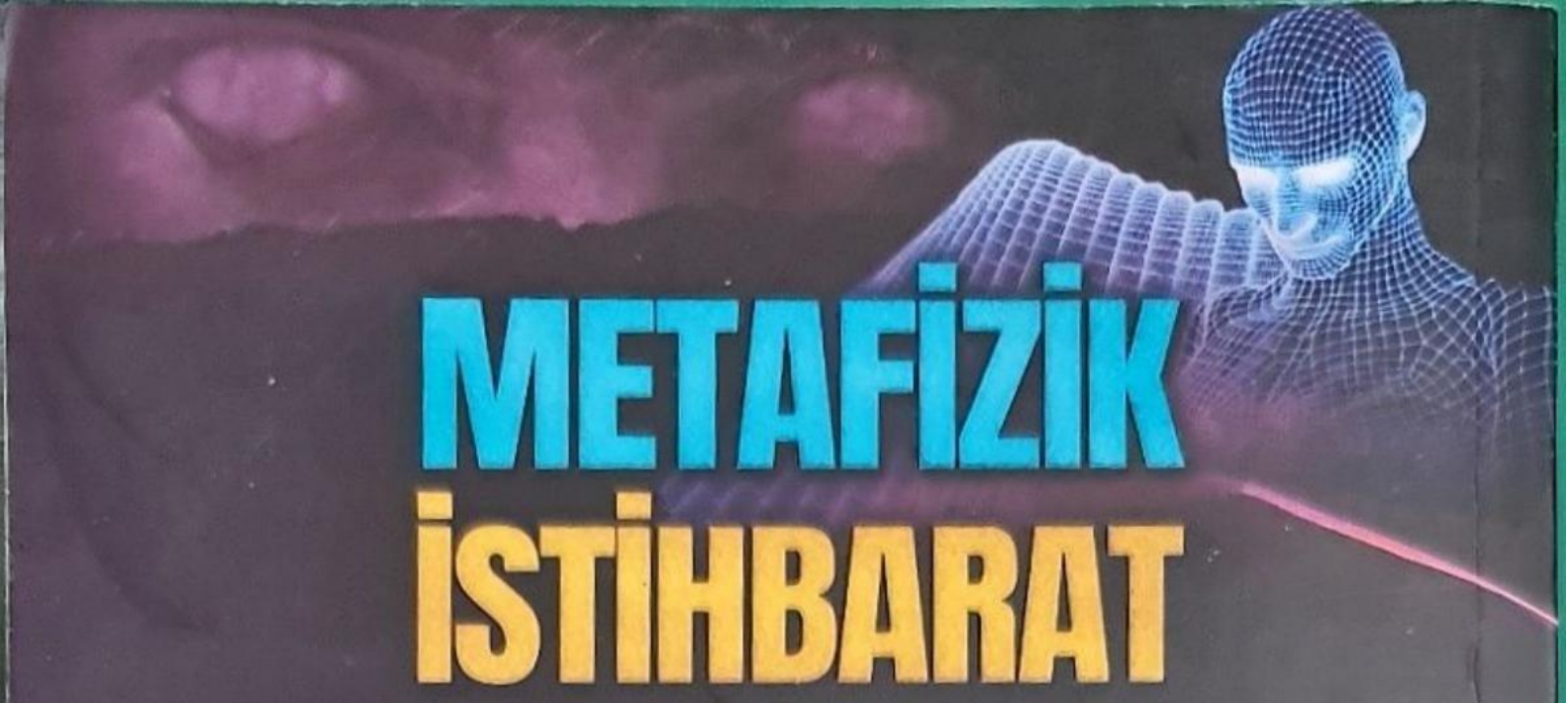

METAFİZİK İSTİHBARAT

Metafizik istihbarat alanında Türkiye'de ilk akla gelen isimlerden biri olan Araştırmacı-Yazar Hakan Yılmaz Çebi'nin bu kitabını okuyunca hepiniz çok şaşırtacak, hatta ürperteceksiniz.

Bu kitapta cevaplarını bulacağınız sorulardan bazıları şöyle:

Metafizik istihbarat ile cinler arasındaki bağ nedir?

İstihbarat toplamak için cinler mi kullanılabilir mi?

Amerika'daki medyumlar niçin bu kadar değerli?

Meşhur romanlar, trans halinde mi yazılıyor ya da yazdırılıyor?

Zihinsel radyo nasıl işliyor?

Ruh gerçeği nedir ve ruh, bedenden geçici olarak ayrılabilir mi?

Ankara'nın başkent olacağı tayy-i mekânla mı bilindi?

Mustafa Kemal'in el falında ne göründü?

Dolandırıcıların tespitinde medyumlar kullanılıyor mu?

Bermuda Şeytan Üçgeni aslında Cin Sultanlığı mı?

KGB'nin beyin okuma timleri nasıl çalışır?

ABD'li uzmanlar, Anadolu'da rüya avına mı çıktı?

Pentagon, toplantılarını mezarlıkta mı yapıyor?

Parapsikolojik güç verilen eşyalar hangileri?

Hipnotik suikastçılarla kitleler nasıl yönlendiriliyor?

ISBN: 978-625-7131-73-5

ÇINARALTI

cinaraltiyayin cinaraltiyayinlari cinaraltiyayinlari